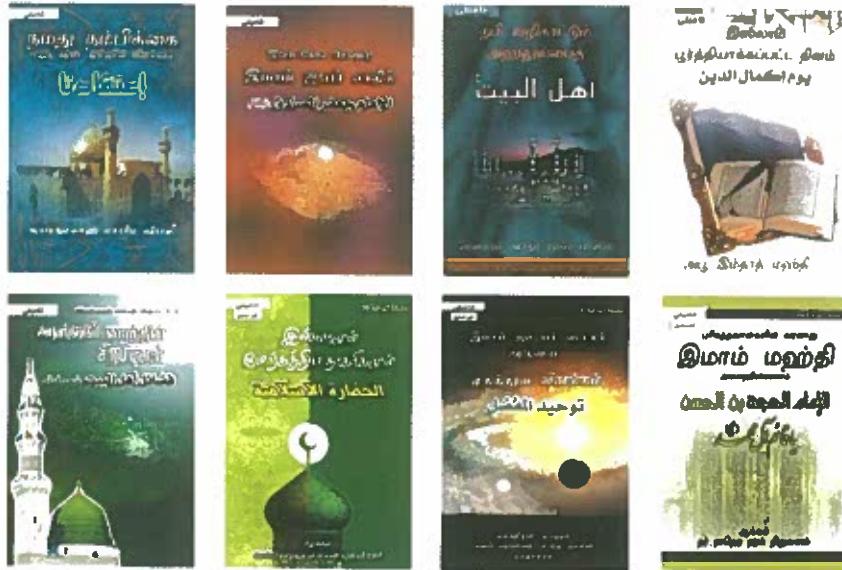

தொடர்

ربع هذا الكتاب يذهب في أعمال البر

இநில் வரும் திலாபத்தில் புத்தகங்கள் அச்சிடப்படும்
புத்தகங்களை பெற்றுக்கொள்ள விடும் இனைய தளத்தை தொடர்பு கொள்ளவும்
www.thohor.com இன்னை மூன்றாவது திலாபத்தில் விடும்
يمكنكم شراء إصداراتنا عبر موقعنا الإلكتروني www.thohor.com عاصمة على روح / عبد الهادي جعفر الغيلي

E-mail: info@thohor.com
eaf-q8@yahoo.com
www.eaf-q8.com
www.thohor.com
P.O.Box:11111 Al-Dasma-Kuwait

تمامی

للمسلمين الجدد

பரிசுத்தவான்களின் வரலாறு இஸ்லாத்தின் இறைதூதர் **முஹம்மத்** ஸல்லவலாஹ் அலைஹி வஜூலிஹி **حَيَاةُ نَبِيِّ الْإِسْلَامِ**

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

ஆக்கம்
தி ராபை ஹக் நிறுவனம்

பரிசுத்தவாண்களின் வரலாறு

இஸ்லாத்தின் இறைதூதர்
முஹம்மத்

ஸல்லல்லாஹ் அலைஹி வஆலிஹி

ஆக்கம்
தர் ராஜே ஹக் நிறுவனம்

வெளியீடு
அமீத் பப்ஸிகர்ஸ்
பெங்களூர். இந்தியா

Era of Appearance Foundation
مؤسسة عصر الظهور

E-mail:info@thohor.com
eaf-q8@yahoo.com

www.eaf-q8.com
www.thohor.com

P.O.Box:11111 Al-Dasma-Kuwait

الطبعة الأولى

٢٠٠٨ - ١٤٢٩ هـ

Title:

**Life of the Holy Prophet Muhammed
Peace Be Upon Him and His Progeny**

Language:

TAMIL

Author:

Dar Rahe Haq Institute

1st Edition: 2005 May (1000 copies)

Published by:

பதிப்புரை

இந்தியா, இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் மற்றும் மியான்மார் போன்ற நாடுகளில் ஏராளமான தமிழ் பேசும் வீயாக்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். தமிழில் வீயாக்கள் பற்றிய நூல்கள் அரிதாக இருப்பது அவர்களுக்கும் அவர்களைப் பற்றி வாசித்துறிந்து கொள்ள விரும்பும் ஏனையோருக்கும் சங்கடத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

அன்னைக் காலமாக மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் ஏற்பட்ட பாரிய மாற்றங்களைக் காரணமாக சீயா மூஸ்லிம்கள் பற்றி ஜடகங்கள் நிறையவே -இல்லாததும் பொல்லாததுமாக- பேசத் தொடங்கின.

வீயாக்களின் நம்பிக்கைகள் மற்றும் செயற்பாடுகள் பற்றி ஆதாரபூர்வ மாக விளக்கும் நூல்களின் தேவை நீண்ட காலமாகவே உணரப்பட்டு வந்தது. அபாரிய இடைவெளியை நிரப்பும் விதத்திலும் நமது இளம் சந்ததியினர் பயன்பெறும் வகையிலும் நாம் சில நாடுகளை வெளியிடத் தீர்மானித்தோம்.

அஹ்ல் ஷைத் நேசர்களாகிய நமது நம்பிக்கைக் கோட்டாடு. நமது அன்றாட நடைமுறை வாழ்வுக்கு உதவும் பிக்ஹ் சட்டத்திட்டங்கள். அன்னை நியி ஸல்லவாஹ்ரா அலைஹி வஜூலிஹி முதல் இமாம் மஹ்ரி அலைஹிஸ்ஸலாம் வரையிலான பரிசுத்தவான்களின் வாழ்க்கை வரலாறு, அல்லாஹ்ரவோடு தனியாக உரையாடுவது போன்ற உணர்வைக் கொடுக்கும் பிரார்த்தனைகளின் தொகுப்பு என பலவேறு புத்தகங்களை இந்த வரிசையிலே நாம் வாசகர்களுக்கு சமர்ப்பிக்கிறோம்.

உங்கள் கைகளில் தவழும், பரிசுத்தவான்களின் வரலாற்றைக் கூறும் சிறு நூர்களின் தொகுதியை தர் ராபெற ஹக் என்ற நிறுவனம் தயாரித்து முதலில் ஈரானில் வெளியிட்டது. பல மொழிகளிலும் பெயர்க்கப்பட்டு பல முறை பதிப்பிக்கப் பட்ட இந்நூல் வரிசையினை தமிழ் மொழியில் தருவது பற்றி நமது நிறுவனம் பெருமிதம் அடைகின்றது.

உங்னையைத் தேடி அறிந்து கொள்ள விரும்புகின்ற அனைவருக்கும் இந் நூல் வரிசை பயன் மிக்கதாக அமையும் என நம்புகின்றோம்.

அமீத் பப்ளிகேஷன்ஸ் பி. லிட்.
பெங்களூர், இந்தியா

உள்ளடக்கம்

1. இஸ்லாம் தோன்ற முன்	7
2. பிறப்பும் சிறுபாராயும்	13
3. இளமை நிகழ்வுகள்	24
4. திருமணம்	35
5. நபிகளாரின் மனைவியர்	44
6. இறைதூதரின் ஆளுமை	57
7. வேத வெளிப்பாடு	66
8. பிரசார வழிமுறை	79
9. பகிரங் க அழைப்பு	91
10. குறைவியரின் கொடுமைகள்	102
11. வறிட்டரத்	110
12. மத்னாவில்	121
13. ஜிஹாத்	129
14. போருக்குக் காரணம்	140
15. உலகளாவிய தூது	152
16. இறுதித் தூதர்	161
17. தமைமைத்துவம்	170
18. நற்குணசீலர்	183

1. இஸ்லாம் தோன்ற முன்

இஸ்லாத்தின் தோற்றத்துக்கு முன்னர் உலகின் பல பாகங் களிலும் இருந்த மக்கள், சிந்தனை, மற்றும் கோட்பாடு ரீதியாகவும் தத்தமது தளியனித சமூகப் போக்கு களிலும் மிக மோசமான நிலையில் வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

உலகின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் இந்நிலை ஒரோ விதமாகக் காணப்படவில்லை. என்றாலும் கூட, சிந்தனைக் குளறுபடி, இத்துப்போன மனிதாயிமானமற்ற சமூக நடை முறைகள், மூடந்மிக்கைகளினாலும் வீண் கற்பனைகளின் தும் ஆதிக்கம் மற்றும் சமூக, ஒழுக்கப் பிரச்சினைகள் பொதுவாக எல்லா இடத்திலும் காணப்பட்டன.

இஸ்லாம் வெளிபாரும் முன்னரே, யூதர்கள், நபி மூஸா அலைஹிஸ்ஸலாம் கொண்டு வந்த தூய மார்க் கத்தை ஒரு கடுமையான கணமாக மாற்றிப்பைத் திருந்தனர். அதன் அடிப்படைகளை இறுக்கமான, உடிரோட்டமற்ற சம்பிரதாயங் களிலும் சடங் குகளிலும் மட்டுப்படுத்தினர். உலகாயச் சிந்தனை மக்கள் மத்தியில் மிகப் பரவலாகக் காணப்பட்டது.

மனிதர்களின் ஒழுக்கச் சீர்திருத்தத்திற்கும் ஆன்மபரிசுத்தத்திற்குமாக வந்த கிறிஸ்தவ சமயமும் இறுதியில் தேவாலய குருமார்களின் கைபாடலால் திரிப்படந்து காணப்பட்டது. அவர்கள் அதன் உபிரோட்டத்தைச் சிதைத்து தத்தமது கூபநலன்களுக்காக அதனைப் பிரயோகித்தனர். அப்பாவிகளை அடக்கியானாலும் சாதனமாக அது பிரயோகிக்கப்பட்டது. இவற்றுடன், இயல்பிலேயே கிறிஸ்தவம், பல்வேறு சமூக ஒழுங்குகளைத் தீர்மானிக்கப்போதுமான விரிவான சட்டத்திட்டங்களைக் கொண்டிராத தால் மனித சமூகத்துக்கு தலைமைத்துவம், விமோசனம் என்பவற்றை வழங்க முடியாமல் திண்டாடியது.

இதனால் பல்வேறு பிரதேசங்களில் வாழும் மக்களும் காடுமுராடான சமூகப் பழக்க வழக்கங்களினதும் மூந்தமிக்கைகளினதும் ஒழுக்க முரண்பாடுகளினதும் ஆதிக்கத்துக்கு உட்பட்டுக் காணப்பட்டனர்.

ஷஸ்தியும் அனாசாழும் எங்கும் தாண்டவமானா. சமயத்தின் பேரால் மூந்தமிக்கைகளும் வரட்டு சித்தாந்தங்களும் மக்களை அடக்கியாண்டன.

பல் தெப்வக் கோட்பாடு, திரித்துவம் போன்றன மனிதர்கள் மீது தினிக்கப்பட்டிருந்தன. அதிகமானோர் சிலைகள், நெருப்பு, பக. நட்சத்திரம் போன்றவற்றை, வணங்கி வந்தனர். இவற்றில் மிக இழிவானதாக ஆன். பெண் பாலுறுப்புகளையும் வணங்கிப் பூசிக்கும் பழக்கம் காணப்பட்டது.¹ எங்கும் பரவிக் காணப்பட்ட இக்குழுப்ப நிலையும், ஒழுக்க வீழ்ச்சியும் ஆன்மீக துளியமும் மனித சமுதாயங்கள் மத்தியில் அவநம்பிக்கையையும் அந்தகாரத்

1. வில்டுராஸ்ட், மேற்கு நாகரிகத்தின் வரலாறு, பா.1, ப.95,301, பா.4, ப.304, பா.7, ப.95

தையும் உருவாக்கியிருந்தன. இரத்தக் களரியும் அந்தியும் அடக்குமுறையும் எங்கும் பரவிக் காணப்பட்டன. உண்மையில், மனித சமூகம் அழிவினாலும் நிரந்தர வீழ்ச்சியினாலும் விளிம்பில் நின்று கொண்டிருந்தது.

அரபுத் தீபகற்பம்

பாலைவனப் பிரதேசமான அரபுத் தீபகற்பம் வியப்புக் குரிய ஒரு நிலையில் இருந்து வந்தது. செந்தணால் கக்கும் சூடான நிலப்பரப்புகள், உயர்ந்த மனற்குன்றுகள், அரிதாகிப்போன நீர்வளம், ஆங்காங்கு காணப்பட்ட வராண்ட முட்செதிகள் என்பன அரேபியாவை அலங்கரித்தன. வீடுகள் எனப்படும் குச்சக் குடிசைகளில் மனிதர்கள் என்ற ஓர் உயிரினம் அங்கு வாழ்ந்தது. பெரும்பாலும் பேரித்தம் பழுமும் அழுக்கு நீருமே அவர்களது மூச்சக்காற்றைத் தக்க வைத்தது.

யத்தங்களும் கோத்திரச் சண்டைகளுமே அரபுத் தீபகற்பத்தில் வாழும் துமிக்களினது கழுக ஒழுங்கின் அடிப்படையாக இருந்தன. புனித மக்கா நகாம், சிலைகளுக்கான வணக்கள் தலமாகக் கணிக்கப்பட்டு வந்தது. பெரும்பாலான மக்கள் வட்டித் தொழில் செய்வோராகவும் தீனார்களுக்காகவும் திரிஹும்களுக்காகவும் ஒருவர் யற்றவரின் இரத்தத்தை உறிஞ்கவோராகவும் காணப்பட்டனர்.

கிராமப்புற அரபிகளின் வாழ்க்கை முறை, நாடோடி வாழ்வியல்பு, குபோர்களின் ஆதிக்கம் இவையெனத்தும் அக்குடிமக்களுக்கு கடினமான வேதனையை உருவாக்கி யிருந்தன. கோத்திரத் தலைவர்கள், பிரமுகர்களின் கரண்டல்களினால் உருவான பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு நிலை, மனித வாழ்வின் பொருளாடக்கத்தை முற்றாக அழித்ததோடு, ஆரோக்கியமான சமூக வாழ்வை, வேதனை

யும் கவலையும் நிறைந்த இருள் சூழ்ந்த ஒரு தீழிலுக்குத் திருப்பி விட்டிருந்தது.

புனித மக்கா நகரில் வியாபாரத்தின் மூலமாக தொழிலையும் பிரபலமாக பெற்றிருந்த பெரும் செல்வந்தர்கள், பூற்பான வழிமறைகளுடாக பணத்தையும் பாரிய செல்வ வளத்தையும் ஒன்று குவித்ததிருந்தனர். பலவீனமான ஏஸ்மீகளைக் கடுமையாக கரண்டிப் பிழைத் தனர். இது உண்மையில், ஒரே சமூகத்தில் அந்தியான பல்வேறு வகுப்பு வேறுபாடுகளை ஆழப்பதிந்திருந்தது.

அருபுக் கோத்திரங்கள், அவர்கள் வாழ்ந்த அக்கால மடறையின் காரணமாக, சிலைகளையும் இயற்கையின் வெளிப் பாடுகளையும் தாம் வணங்கும் அம்சங்களாக எடுத்துக் கொண்டிருந்தனர். மேலும் புனித கஃபாவை சிலைகளுக்கான இல்லமாகவும் மாற்றினர்.² அக்காலத்தில் அவர்களிடையே வழக்கத்திலிருந்த எந்தவொரு மரபும், எந்தவொரு வழிபாடும், இத்துப்போன எந்தவொரு நடைமறையும் ஒரு சமூகம் தன் மாண்மியத்தை முற்றாக சிதைத்து அழித்து விடுவதற்குப் போதுமானதாக இருந்தது.

இல்லாத்திற்கு முன்னர் அரபு சமூகத்தினரிடையே மனிதாபிமானமற்ற வழிகேடுகள் உருவாக்கப்பட்டிருந்ததன் பலனாக, குழப்பங்களும் ஏற்றத்தாழ்வுகளும் ஏற்பட்டன. மனித உடல்கள் அவற்றின் உணவாகவும், அச்சம், திடுக்கம் என்பன அவற்றின் அடையாளமாகவும், வாள் அவர்களின் தர்க்கமாகவும் மொழியாகவும் இருந்த பாபங் கர நிலை அவர்களிடையே உருவானது.

2. பார்க்க: செய்யித் கூயீ, ஷரஹ் நவங்ஜால் பலாகா, பா.1, ப.173. உலக மதங்களின் வரலாறு (பாரசீக மொழி), ப.479.

அரபு சமூகத்தினர் தமது இளத்தை உயர்வாகக் கருதினர், ஏனைய மனிதர்களை விட அரபிகள் மட்டுமே சிறப்பும் அந்தஸ்தும் மிக்கவர்கள் என்று பெருமிதம் கொண்டனர். அரபிகளின் இரத்தத்திற்கும் தேசியத்திற்கும் ஏனையோர் விட ஒர் உயர் நிலை இருப்பதாக அவர்கள் நம்பி னர். தற்காலத்திலேள்ள தேசியவாத மற்றும் இனவாத உணர்வுகள் பிறிதொரு நிறத்தில் ஆரம்ப கால அறியான முகத்தில் மிகச் சாதாரணமாகக் காணப்பட்டது.³ சமகால அரபிகள் எல்லோரிடமும், அதிகரித்த செல்வமும் மற்றும் பின்னைகளுமே சிறப்பின் அடைபாளம் என்ற தவறான கருத்து ஆழப்பதிந்திருக்கிறது. இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே ஒவ்வொரு கோத்தித்தினரும் பெருமையைத் துக் கொண்டனர்.

கொலை செய்வதையும், பிறரது இரத்தத்தை ஓட்டுவதையும் அவர்கள் வீரமும் வலிமையும் மிக்க செயல்களாகக் கருதினர். மேலும், காட்டுமிராண்டத்தனம், துரோகம், அடர்ந் தேறல், அந்தி, தற்பெருமை முதலான பண்புகளும் அவர்களிடையே மலிந்திருந்தன. அவர்களது அளவு கடந்த கோரச் செயலானது, தமது பாவமறியா பெண் குழந்தைகளை உயிருடன் புதைத்ததாகும். “அவர்களுக்கு பெண்குழந்தைகளைக் கொண்டு நன்மாராய் கூறப்பட்டால், கோபம் ஏற்பட்ட நிலையில் அவர்களது முகங்கள் கறுத்து விடும்” (16:58) என அல்குர் ஆள் கூறுவதும் இதனைத் தான்.

அவர்கள், தமது பிற்போக்கான சிந்தனையின் பிரகாரம், பெண் குழந்தைகளை உயிருடன் புதைத்து விடுவதன் மூலமாக அக்குழந்தையின் பிறப்பினால் தமக்கேற்பட்ட அவமானம் களையப்படுவதாகவும் எதிர்காலத்தில் ஏனைய

3. முஹம்மத் குதுப், 20ம் நூற்றாண்டின் அறியாமை, (பார்ஸி), ப.479.

ாத்திரத்தினர் தமிழ்கு மேலாதிக்கம் செலுத்தும் இழிலிலை இருந்து தாழும் தமது குடும்பத்தினரும் விடுவிக்கப் பதாகவும் அவர்கள் கருதினர். இது தொடர்பாக கருத ஏர்க்க வந்த இமாம் அலீ அஸலஹிஸ்ஸலாம், நவர்ஜூல் காவில், அரபிகளின் சமூக வாழ்க்கை பற்றி இவ்வாறு ரிக்கின்றார்கள்:

“அரபிகளே! நீங்கள் தீய மார்க்கத்தில் இருந்தீர்கள். தீய மூல வாழ்ந்தீர்கள். வறண்ட கற்களுடனும், செவிப்புளனற்ற ஒருக்கையுடனும் பிளைக்கப்பட்டிருந்தீர்கள். தீயவற்றை நந்தி, மோசமானவற்றை உண்டீர்கள், உங்களது தத்துவதை ஓட்டினர்கள், உங்களது குடும்ப உறவைத் தாடித்தீர்கள். சிலைகள் உங்களிடையே நட்டு வைக்கப் பூர்ந்தன. பாவங்கள் உங்கள் மத்தியில் பரவியிருந்தன”⁴

இவ்வாறு அரபுத் தீபகற்ப குடிமக்கள், குழப்பம் மற்றும் நாத் தாழ்வுகளிலை பெரும் பின்னடைவுக்கு மத்தியில் பிரந்து வந்தார்கள். தமது அறியாமை, மற்றும் அவ்த்தீயத் தாரணமாக காட்டுமிராண்டித் தனத்தின் முழு வடிவம் அவர்கள் திருப்பி விடப்பட்டிருந்தார்கள். இச்சைபில் மூக்கைபை வெண்டித்தோடு, மூடநம்பிக்கைகளும் படு வேதாந்தங்களும் சமூகக் குளறுபடிகளுமே அவர்கள் வாழ்க்கை வழிமுறைபாகப் போற்றப்பட்டது.⁵

இந்த ஒழுங்கற்ற சமூகத்தை மீளக் கட்டியெழுப்புவு நம் சீர்த்திருத்தத்தை ஏற்படுத்துவதற்கும் மனித வாழ்க்கை அனைத்து பகுதிகளையும் ஒருங்கிணைத்த அடிப்படைப் பின் ஒன்று அவசியமாக இருந்தது. அதேவேளை,

⁴ஏற்ஜூல் பலாஹா, தியிஷ்க் பதிப்பு, ப.66, பய்மூல வலாமின் விளக்கவரை, 26வது குத்பா, பா.1, ப.83. வைக்களஞ்சியம், தாயிரத்துல் மதுரிப், 3ம் பதிப்பு. ப.255

இப்புரட்சிக்கு தலைமை தாங்குபவர், சுயநல் நோக்கங்கள் அற்றவராகவும் ஏனையோரின் உரிமைகளை மீறாதவராகவும் தனக்கு முரண்படுவோர் மீது கடும் போக்கைக் கடைப்பிடிக் காதவராகவும் இருப்பதற்காக, மேலுக சக்தியினால் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட, அல்லாஹ்வின் பற்றிலிருந்து தெரிவ செய்யப்பட்ட ஒருவராக இருப்பதும் அவசியமாக இருந்தது.

அந்த தலைவர், அல்லாஹ்வடைய வழியில் மட்டுமே செயற்படக்கூடிய தெய்வீக மனிதாராகவும் சமாதானத்திற்காகப் பாடுபடுவராகவும் மனித சமூகம் முழுவதையும் முற்போக்காள நிலைக்கு இட்டுச் செல்லவராகவும் இருக்க வேண்டும். ஏனைனில், சந்தேகமின்றி, ஒரு தலைவர், ஆன்மீக உயிரோட்டத்திலும், உயர் ஒழுக்கப் பண்புகளிலும் ஈடுபாட்டற்றவராக இருந்தால், தனது ஆளுமையில் சிறந்த மனிதப் பண்புகளுக்கும் ஆற்றல்களுக்கும் இடம் இருந்திருக்காது. இத்தகைய தலைவர் எப்போதும் ஒரு சமூகத்தின் வெற்றிக்கோ, அதன் சமாதானத்திற்கோ கால்கோளாக அனுமதிப்பார்.

விண்ணாலுலகின் மூலமாக உறுதிப்படுத்தப்பட்ட தலைவர்கள் மாத்திரமே, மனித சமூகத்தின், தனிமனித, சமூக விவகாரங்களில் உறுதியான, ஆழமானதுமான அடிப்படை மாற்றத்தை தோற்றுவிக்க முடியும்.

இனி இந்த உலகளாவிய புரட்சிக்குரிய புதிய தலைவருடைய ஆளுமையின் பால், அவர் இவ்வுலகில் அறிமுகப் படுத்திய மாற்றங்கள் எவ்வளையான நாம் எது பார்வையை செலுத்துவோம்.

2. பிறப்பும் சிறு பராயமும்

புனித மக்கா நகரம் அமைதியான இருளில் மூழ்கியிருந்தது. பால்நிலவு மாதத்திற்கும் வழைமை போன்று அந்த கறுப்பு மலைகளுக்குப் பின்னாலிருந்து உதயமாகி, நகர்ப்புறக் கட்டிடங்கள் அற்ற விசாலமான மக்கா நகர வீடுகள் மீது தன் அழுகிய வெண்ணிற ஒளிக்கீற்றுகளைப் பரப்புவதற்காக, மெதுவாக வான்முகடு நோக்கி உயர்ந்து கொண்டிருந்தது.

இரவு ஆரம்பித்து, அதன் அறைப்பகுதி நேரமும் கடந்து விட்டது. பாலைநில ஹிஜாஸ் மூழியில் சாயல். மென்னமையான இளந்தென்றவின் குமான அரவணைப்பு புத்தனைர்ச்சியை ஊட்டி, மனோவமைதியை வழங்கிக் கொண்டிருந்தது. அந்த கணவயான நோடிப் பொழுதுகளில், நட்சத்திரங்கள் கூட தெளிவான ஒளியை வீசிப் பிரகாசித்து புரப்போரைப் பரவ சத்தில் ஆழ்த்தியது.

மக்கா நகர மக்கள் அனைவரும் இளந்தெறியாத ஓர் அழுகிய இன்பக் கிணகினுப்பைத் தம்முள் உணர்ந்தார்கள். பின்னிரவின் நேரம் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. கவர்ச்சி யான குரல் மிக்க பின்னிரவுப் பறவைகள், தமது இசை கலந்த அழுகிய பாடல்களின் மூலம் உள்ளங்களை உணர்ச்சி யூட்டிக் கொண்டிருப்பது, இனிய சுவனத்தின் எழில்தோற்ற நிலையை முன்னிறுத்திக் கொண்டிருந்தது. அந்த நேரத்தில், அவை தமது விருப்பத்திற்குரிய இறைவனுடன் நேரடியான உரையாடலில் ஈடுபட்டிருப்பது போன்ற கற்பனைத் தோற்றம் மனங்களில் நிழலாடியது.

மக்காவின் வான்முகடு, தனது அங்புக்கும் விருப்பத் திற்குமுரிய ஓருவரின் இவ்வளகுக்கான வருகையை ஆவுடுடன் எதிர்பார்த்து, எச்சக்கிடும் ஆதிக்கம் செலுத்தாத ஏகாந்தமான மொளாத்தில் ஆழ்ந்திருந்தது.

எல்லோரும் தத்தமது ஆழங்க உறக்கத்தில் இலயித் திருந்தனர். அன்னள் ஆமினா மாதத்திற் விழிப்புடன், அவர்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த பேற்றுக்கான சகிழிச்சி கலந்த வேதனைக்குள் ஆட்பட்டிருந்தார்.

வேதனை படிப்படியாக ஆதிகரிக்கலாயிற்று. தீட்டிரன அவர்கள், தமது அறையில் ஓளி பிரகாசிக்கின்ற, தூய நறுமண வாடை வீச்சின்ற, அழுகும் கண்ணியழும் மிக்க சில பெண்களைக் கண்டார்கள். இதற்கு முன்னர் ஹஸரத் ஆமினா, அப்பெண்களுடன் மழகியிருக்கவில்லை; அறிந்திருக்க விழில்லை. நன்கு அடைக்கப்பட்ட ஓர் அறைக்குள் உட்பிர வேசிப்பது இவர்களுக்கு எப்படிச் சாத்தியமாயிற்று என ஹஸரத் ஆமினா வியந்தார்கள்.⁶

6. பிறாருல் அன்வார், பா.15, ப.325

எனினும், அவர்களது அருமைக் குழந்தை உலகிற்கு முகம் காட்டியபோது, அந்த தடுமாற்றம் ஆயினா அம்மையாருக்கு அதிகம் நீடிக்கவில்லை. குழந்தை பிறந்தது. அது ரீபீல் அவ்வல் பதினேழாம் நாள் பின்னிரவு நேரம்⁷. தமது குழந்தையின் வரவால், சில மாத எதிர்பார்ப்புகளிலிருந்து விடுபட்ட ஆயினா அம்மையார், தமது மகிழ்ச்சி மிக்க கண் குளிர்ச்சியை அக்குழந்தையில் உணர்ந்தார்கள். ஆயினாவின் இருள் நிறைந்த இல்லத்தை ஒளிப்பிரகாசமாக்கிய அந்த செழிப்பான குழந்தையின் பிறப்பால் அனைவரும் மகிழ்ச்சியில் திணைத்தார்கள்.

அந்தக் கணங்களிலும், மரணத்தின் கொடுங்கரம் விட்டு வைக்காத தமது கணவரை அன்னை ஆயினா நினைவு கூரத் தவறவில்லை. சிரியாவிலிருந்து திரும்பி வந்து கொண்டிருக்கையில், மத்னாவுக்கு அன்மையில் வாபாத்தாகி அங்கேயே நல்லடக்கம் செய்யப்பட்ட ஹஸரத் அப்துல்லாஹ், அன்னை ஆயினாவை அவரது வயிற்றுச் கமையுடன் தனிமையில் விட்டுச் சென்றார். தமது அங்கே குழந்தையைக் காண முடியாத அவரது நிலையையிட்டு ஆயினா மனக் கிளேசம் கொண்டார்கள்.⁸

அற்புதக் பிறப்பு

குழந்தை -முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அனைவரி வழுவில்லி- பிறந்த போது, அவர்களது பிறப்புடன் இணைந்த தாக வானத்திலும் யூமியிலும் குறிப்பாக, அக்கால நாகரிகத் தின் பிறப்பிடமாகக் கருதப்பட்ட கிழக்கில் பல அற்புதங்கள் நடந்தேறின.

7. மேறு. ப.250

8. காமிலுத் தவாரிக், 2ம் பதிப்பு, ப.10, தபக்காத், பா.7, ப.61. மற்றும் பிறூர் பா.15, ப.125

தற்காலத்தில் விரைவான தொடர்பு சாதனங்களின் பங்களிப்பினால். பாரிய நிகழ்வுகள் பற்றிய அறிவிப்பு உடனடியாக எம்மை வந்தடைந்து விடுவது போல், நபிகளாரின் பிறப்பு, இயற்கையினுடாக மக்களுக்கு உடனுக்குடன் உணர்த்தப்பட்டது. ஏனோனில், மனித உயர்வையும், முற்போக்கின் அடித்தளத்தையும் கட்டியெழுப்புவதற்காக அக்கால அழிச்சாட்டியங்களை இல்லாமற் செய்வதற்கும், இத்துப்போன நடைபுறநூக்களையும் வழக்காறுகளையும் அழித்தொழில்பதற்கும் முடியுமான நிலை இப்புதிய குழந்தைக்கு இருந்தது. இவையளைத்திற்காகவும், இருட்செறிவின் முடிவையும், ஒளிப்பிரகாசத்தின் வரவையும் அறிவிப்பது, எச்சரிக்கை அறிவிப்பாளர்களுக்கு அவசியமாக இருந்தது.

இவ்வாறான நிகழ்வுகளில் முக்கியமான ஒன்றாக, அசைக்க முடியாத பலம் பொருந்திய பேரரசாக நிலைத்து நின்று, உலகின் மொத்தப் பார்வையையும் தண்மீதும், தன் அரசாட்சி மீதும் பதிய வைத்திருந்த ரோமச் சக்கரவர்த்தி அனுஷ்வானின் மாளிகையின் பதினாண்கு மாடங்கள் அன்றைய தினம் பூமியில் சரிந்தன.⁹ ஆயிரம் வருடங்களாக அனையாது ஏந்து கொண்டிருந்த பாரசீகர்களின் பெரும் நெருப்பு, அன்றை தீனம் தீவிரேன அனைந்து சூர்ந்தது.¹⁰

இவ்வாறு, அல்லாஹுவுடைய அத்தாட்சிகளைப் பற்றியும், இயற்கையைப் பற்றியும் தமது ஆன்மாக்களைப் பற்றியும் சிந்திப்பதை விட்டு விட்டு குருடு வழிபாட்டிலும் பிடிவாதத் திலும் திணைத்திருந்த குருமாரும், சமயத் தலைவர்களும் நடைபெறும் நிகழ்வுகளையிட்டு திடுக்கழற்றனர். வானத்திலி ருந்து ஏதோ ஒரு செய்தி அறிவிக்கப்படுகின்றது என்பதையும்,

9. பிறூர் அன்வார் பா.15, ப.258

10. மேறு. பா.15, ப.258-263

இன்றைய நாளுக்கு பாரிய ஓர் அம்சம் இருக்கின்றதென் பதையும் அவர்கள் உணர்ந்து கொண்டனர்.

பொங்கி வழிந்த ஸாவா பிரதேசத்தின் பெரும் குளம் திடிரென வரண்டு போன்றை அப்பிரதேச மக்களை உலுப்பி விட்டது."

அன்னை ஹல்மீ

தமது குழந்தைகளை கிராமப் புறங்களில் வாழும் செவிலித் தாய்மாரிடம் ஒப்படைக்கும் வழக்கம் அரபிகளிடம் நீண்ட காலமாக நிலவி வந்தது. குழந்தைகள் அமைதியான குழலில் சிறப்பாக பயிற்றுவிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற் காகவே இந்த ஏற்பாடு.

கிராமப் புறங்களில் சுத்தமான காற்று, அமைதியான குழல், நகர்ப்புற நெருக்கடிகள் மற்றும் இடைஞ்சல்களை விட்டும் நீங்கிய செம்மையான வாழ்க்கை முறை என்பன அமைந்திருந்தன. இவற்றுடன், அரபிகள் அல்லாதோருடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியாதிருந்தமையினால், கிராமப்புறக் குடிகளிடையே, அடிப்படையாக, அரபு மொழியில் சிறந்த மொழியானுமையும் காணப்பட்டது.¹²

இவற்றோடு அன்னை ஆழினாவிடம் தாய்ப்பால் குறை வாக இருந்தமையாலும், நூபிகளாரின் பாட்டனார் அப்துல் முத்தலிப், குழந்தைக்குப் பாலுட்டுவதற்காக, விசுவாசமுள்ள, அன்புடனும் ஒழுக்க வாஞ்சையுடனும் பராமரிக்கக் கூடிய சிறந்த செவிலிட் தாயைத் தேடினார்.

11. மே.கு.

12. அல்லர்துல் ஹல்மியா, பா.1, ப.99

வீரத்திற்கும், மொழியானுமைக்கும் புக்குப்பெற்ற பனு ஸுஅத் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த அன்னை ஹல்மாவை இதற்குப் பொருத்தமானவராக அவர் அடையாளங் கண்டார்.

அன்னை ஹல்மீ தூய கற்பொழுக்கமுள்ள பேண்களில் ஒருவராகக் இருந்தார். அவர் சிறுவர் மஹம்மதை -ஸல்லவ் லாஹூ அலைவு வழுவிலீ- கிராமப் புறத்திலிருந்த தமது வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்று தனது மகனைப் போல், அதை விடவும் அதிகமாக, அன்பு செலுத்தி பராமரித்து வந்தார். முதன் முதலாகப் பார்த்த நூடிகளிலிருந்து, அவரது உள்ளம் முழுவதிலும் அந்தக் குழந்தை மீதான அன்பும் நேசமும் நிரம்பியிருந்தன.

அவ்வருடத்தில், பனுஸுஅத் கோத்திரத்தாருக்கு கடுமையான பஞ்சமும், பட்டினியும் ஏற்பட்டிருந்தது. பூமி வரண்டு போயிருந்தது. மழையில்லை, பயிர்களில்லை, கால்நடைகளுக்கு உணவில்லை.

எனினும், இந்தச் சிறுவர் அந்தக் கிராமப் புறத்தை வந்தடைந்த போது, ஹல்மீ நாயகியின் மனையெங்கும் செழிப்பும் மகிழ்ச்சியும் கோலோச்சத் தொடங்கின. மெலிந்து உடல் வற்றியிருந்த அவரது ஆடுகள் நன்கு கொழுத்தன. வரட்சியிலிருந்து மீண்டு, அவரது தாய்ப்பாலும் அதிகமாக சுரந்தது. அப்பிரதேசமே ஏழ்மை, இழுப்பு, பஞ்சம் என்பவற்றில் இருந்து விடுபட்டதோடு, அவரும் அவரது பிள்ளைகளும் திருப்திகரமான அமைதியான மகிழ்ச்சி நிரம்பிய வாழ்க்கையை அனுபவிக்கலாயினார்.

நபி ஸல்லவ்லாஹூ அலைவு வழுவிலீ, ஏனைய குழந்தைகளைப் போன்றில்லாமல், அவர்களை விட முந்திக்

கொண்டு நடைபயின்றார், நாவாற்றல் செறிந்தவராகவும் விளங்கினார்.

பஜாஸ்அத் கோத்திரத்தாரிடையே, ஏற்பட்ட திடீர் செழிப்பும் வளமும் நபியின் வருகையின் மூலமாகவே ஏற்பட்டன என்பதை அனைவரும் மிக இலகுவாக அறிந்து கொண்டிருந்தனர். மேலும் இந்தக் குழந்தை விசேஷமானது என்பதையும் உணர்ந்தார்கள். ஹால்ஹாவின் கணவர் ஹாரிஸ் தமது மனைவியைப் பார்த்து ஒருமுறை இவ்வாறு கூறினார்: “ஹல்மி! பிச்சயமாக நீ செழிப்புமிக்க ஒரு சந்ததியிலுள்ள வரையே கமந்து வந்திருக்கிறாய்.”¹³

நெருக்கடிகள்

சிறுவர் -முஹம்மத் ஸல்லவ்வாஹ்ரா அலைஹி வஆலிஹி- தமது ஆராம் வயதை அடைந்தார்கள். அவர்களது தாயார் ஹஸரத் ஆமினா, பனு நஜ்ஜார் கோத்திரத்தின் தமது தாய் வழிச் சோதரர்களை சந்தித்து, அத்தோடு தமது கணவர் அப்துல்லாஹ்வின் கப்பறையும் தரிசிக்கும் நோக்குடன் நபிகளான அழைத்துக் கொண்டு மத்தொ நகருக்குச் சென்றார்கள்.¹⁴

மத்தொவில் தமது சந்திப்புகளை முடித்துக் கொண்டு, பிரயாண ஏற்பாடுகளுடன் மக்காவுக்குத் திரும்பிக் கொண்ட டிருக்கும் வழியில், கொடிய நோயென்று ஆமினாவுக்கு ஏற்பட்டது. அப்வா நகரில் அவர் இவ்வுலக வாழ்வை நிறைவு செய்து கொண்டார்¹⁵ இவ்வாறாக நபி பெருமான், பெற்றோ

ரின் அன்பும் பராமரிப்பும் அவசியமாக இருந்த வயதில் தன் தந்தையும், தாடும் இழந்த நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார்கள்.

சிறப்புகள்

பெருமான் முஹம்மதின் -ஸல்லவ்வாஹ்ரா அலைஹி வஆலிஹி- பிறப்பும், அதையொட்டிய நிகழ்வுகளும் மாத்திரம் சிறப்புக்குரிய விடயங்களாக இருக்கவில்லை. நபிகளாரின் நடைமுறைப் போக்குகள், அவர்களது வயதையொத்த ஏனைய குழந்தைகளின் போக்குகளிலிருந்து முற்றிலும் தனித்துவமான வையாக அமைத்திருந்தன. இதுவே, கூடுமான வரை அவர்களை மரியாதைப்படுத்துமாறும் சங்கைப்படுத்துமாறும் ஏனை யோருக்கு ஹஸரத் அப்துல் முத்தவிப் ஆணையிடுவதற்கு காரணமாகவும் அமைந்தது.¹⁶

நபிகளாரின் பெரிய தந்தை ஹஸரத் அப்தாவிப், தமது சகோதரரின் புதல்வரது குழந்தைப் பருவம் பற்றி இவ்வாறு விபரிக்கின்றார்கள்; “முஹம்மதிடப் எந்தவொரு பொய்யையும், அறிவுக்கு முரணாள எந்தவொரு செயலையும் நான் காணவில்லை. அவர் உரிய இடத்திலன்றி சிரிக்கவில்லை. தேவையற்ற விடயங்களைப் பேசவில்லை. கூடுதலான நேரத்தை தனிமையிலே கழித்தார்கள்”¹⁷

சிறுவன் முஹம்மதுக்கு -ஸல்லவ்வாஹ்ரா அலைஹி வஆலிஹி- ஏழ வயதான போது, யூதர்களின் அவதானம் அவர்கள் மீது விழுந்தது. நபி, ஹாராமான எதனையும் உட்கொள்ள முடியாது என்றும், ஐயத்திற்குரிய விடயங்களையும் அவர் தவிர்ந்து கொள்வார் என்றும் அவர்கள் ஏற்கனவே வாசித்தறிந்திருந்தனர்.

16. பிறூர், பா.15, ப. 366, 382, 402,

17. மே.கு.

இதனைப் பரிசீலிக்க விரும்பிய அவர்கள், ஒரு கோழியைத் திருடி. அதனை ஆழதாலிபின் வட்டுக்கு அனுப்பி விட்டு, நடைபெறுவதை அவதானித்துக் கொண்டிருந்தனர். உணவின் தன்மையை உணராத அனைவரும் அதனை உட்கொண்டனர். ஆனால், நபிகளார் மாத்திரம் அதிலிருந்து தவிர்ந்து கொண்டார்கள். அடுத்த முறை, பின்னர் பணம் தருவதாகக் கூறி வாங்கிய ஒரு கோழியை அனுப்பி வைத்தனர். அது சமைக்கப்பட்ட போது இதில் எனக்குச் சந்தேகம் இருப்பதால் உண்ண முடியாது என்று தவிர்ந்து கொண்டார்கள்.

நபியவர்கள் மனித சமூகத்திற்கான இறைதாதைச் சம்பந்தர்கான பயிற்றுவிப்புக்கு உட்பட்டிருக்கும் நிலையில், அவர்களது உடலிலும் இரத்தத்திலும் ஹராம் கலக்காதிருப்ப தற்காக அதனை உட்கொள்வதிலிருந்து அல்லாஹ் அவர்களைப் பாதுகாத்தான்.

இதனைப்படையில், இந்தக் குழந்தையிடம் ஏதோவொரு விசேஷம் உள்ளதென்பதையும், இவர் வாக்கிலிக்கப்பட்டவராக இருக்கக் கூடும் என்பதையும் அவர்கள் உணர்ந்தனர்.¹⁸

குறைவி குலத்தின் தலைவராகவும் முக்கியஸ்தராகவும் இருந்த அப்துல் முத்தலிப் தமது ஏணை பேரக் குழைந்தை களைப் போன்று நபிகளாருடன் நடந்து கொள்ளவில்லை. மாறாக, எப்போதும் அவர்களுக்கு உயர்ந்த இடத்தைக் கொடுத்து, மதித்து வந்தார்.

கல்பாவின் நிழலில் அப்துல் முத்தலிபுக்கென தனியான விரிப்பு விரிக்கப்பட்டிருக்கும். அந்த விரிப்பின் உயர்நிலை கருதி, அவரது புதல்வர்களும் கூட, அதனை நெருங்காது,

18. மே. கு., பா.15, ப.336

அதன் ஓரங்களில் குழந்து அமர்ந்திருப்பர். அப்துல் முத்தலிபுடைய ஆளுமையும் சமூக அந்தஸ்தும் அந்த விரிப்பை நெருங்க விடாது அனைவரையும் தடுத்து வந்தது. ஆனால், மஹம்மத் -ஸல்லல்லாஹு- அவைஹி வ ஆலிஹு-மாத்திரம், தாம் விரும்பிய போதெல்லாம் அந்த விரிப்பை நெருங்கிச் செல்லலாம், சிலவேளை பாட்டனாரை முந்திச் சென்று அமருவார்கள்.

அவ்வாறான நேரங்களில் அவர்களது தந்தையின் கோதுரர்கள், அந்த விரிப்பை நெருங்க வேண்டாமென அவர்களைத் தடுக்க முனைவர். ஆனால், அப்துல் முத்தலிப், நபிகளாரை அழைத்து அணைத்துக் கொள்வார்கள். அங்கிருப் போரைப் பார்த்து இவ்வாறு கூறுவார்கள்; “எனது பிள்ளையை விட்டு விடுங்கள். அல்லாஹ் மீது ஆணையாக, அவருக்கு ஒரு மகத்தான விசேஷம் உண்டு.”¹⁹

19. மே.கு., பா.15, ப.142, இப்பு ஹி஫ாம், பா.1, ப.168 1.168

இளமை நிகழ்வுகள்

மஹம்மத் ஸல்லவ்வாஹு அஸலஹி வஜூலிஹி. அநாதையென்ற வலியை அணுபவித்தவர். குழந்தைப் பருவத்தை, தமது பாட்டனார் அப்துல் முத்தலிப், மற்றும் பெரிய தந்தை அழுதாலிப் ஆகியோரின் நிழலில் கழித்தார்கள். அநாதைப் பருவ சோதனைகள் சந்தேகமின்றி, அவர்களது பரிசுத்த ஆண்மாவை ஆழ்ந்த கவலையிலும், கடிய கைகேதத்திலும் ஆழ்த்தினா. இவ் ஆரம்ப வருடங்கள், அவர்களது மகத்தான மனித ஆளுமையை வலுப்படுத்தும் பயிற்சிக்கு இன்றியமையாதவையாக அமைந்திருந்தன. இந்திகழ்வுகளும், அவற்றையொட்டிய பாதிப்புகளும் பெருமானா ருக்கு பொறுமை காத்தல், பொறுப்புகளைச் சமத்தல் போன்ற சிறந்த பாடங்களை வழங்கின.

ஹஸ்ரத் மஹம்மத் ஸல்லவ்வாஹு அஸலஹி வஜூலிஹி. குழந்தைப் பருவத்தைக் கடந்து, சக்தியும் திறனும் வாய்க்கப்

பெறும் கட்டிளாம் பருவத்தை அடைந்தார்கள். அவர்களின் அறிவும், பக்குவழும் வளர்ச்சியற்றன. நபியவர்கள், தாயின் அள்ளபையும், தந்தையின் அரவணைப்பையும் இழந்தாலும் அதற்குப் பதில்லாக அவர்களது பெரிய தந்தை அழுதாலிபை சிறந்த பொறுப்பாளராகவும் பராமரிப்பாளராகவும் அல்லாஹ் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தான். தமது தந்தை அப்துல் முத்தலிபின் நல்லெண்ணாத்தைப் பெற்றிருந்த அழுதாலிப், மஹம்மத் ஸல்லவ்வாஹு அஸலஹி வஜூலிஹி அவர்களின் பராமரிப்பை பொறுப்பேற்றார்.

மிகச் சிறந்த பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட அழுதாலி பிடம், நபிகளார் மீதான அன்பு மேலும் அதிகரித்தது, தமது குடும்பத்தினரில் ஒருவராக அவரை இணைத்துக் கொண்டு, தமது வீட்டிலேயே அவர்களை வாழுவும் செய்தார்கள். அழுதாலிபுக்கு, மஹம்மத் ஸல்லவ்வாஹு அஸலஹி வஜூலிஹி, தமது அன்புச் சகோதரனின் நினைவுச் சின்னாகவும், தமது தந்தையின் இறுதி நல்லுபதேசமாகவும் இருக்கும் நினையில், இது எவ்வாறு சாத்தியமற்றதாக இருக்க முடியும்?

இவ்வாறுதான், அழுதாலிப், நபிகளாரின் இரண்டாவது தந்தையாகவும், பராமரிப்பு மிக்க பெரிய தந்தையாகவும், சிறந்த போஷகராகவும் தொழிற்பட்டார்கள். இதனால், பெரிய தந்தைக்கும், அவரது சகோதரரின் மகனுக்கும் இடையே, ஒருவர் மற்றவரை பிரிந்திருக்க முடியாத நிலை தோன்றுமாவு, அன்பினாலும், பாசத்தினாலும் பலமான இணைப்பு உருவாகியது.

ஹஸ்ரத் அழுதாலிப் அவர்கள், மஹம்மத் ஸல்லவ்வாஹு அஸலஹி வஜூலிஹி அவர்களின் கையைப் பற்றிக் கொண்டு, உக்காஸ், மஜ்ஜாஸ், துல்மஜாஸ் போன்ற பிரபல்யம் மிக்க அரபு சந்தைகளுக்கெல்லாம் சென்று கற்றி வருவார்.

ஒரு தடவை, அழுதாலிபுக்கு வியாபார நிமித்தம் சிரியாவுக்குச் செல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. ஆனால் முஹம்பதை -ஸல்லவ்லாஹு அலைஹி வழுவிஹி- பிரிந்து செல்வதற்கு அவரால் முடியவில்லை. குறிப்பாக, அந்தப் பயணம் தவிர்க்க முடியாததாக ஆகிவிட்டதை உணர்ந்த அழுதாலிபுக்கு முஹம்மத் ஸல்லவ்லாஹு அலைஹி வழுவிஹி மீதான அன்பும், பிரிந்திருக்க முடியாத நிலையிலான இரக்கமும் மிகைத்தன.

இறுதியில், அப்பிரயாணத்தில் அவர்களையும் தம்மோடு சேர்த்துக் கொண்டு கொண்ணார்கள்: “அல்லாஹ் மீது ஆணையாக, இவரையும் என்னுடன் இணைத்துக் கொண்டே நான் புறப்படுவேன். அவர் என்னைப் பிரிந்திருக்க மாட்டார். நானும் அவரை ஒருபோதும் பிரிந்திருக்க மாட்டேன்”

அவ்வேளையில், முஹம்மத் ஸல்லவ்லாஹு அலைஹி வழுவிஹி சிரியாவின் நின்ட பாதையைக் கடந்து செல்வதற்காக பெரிய தஞ்சையுடன் ஓட்டக்குத்தில் ஏறி தமது முதலாவது சிரியாவுக்கான பயணத்தை ஆரம்பித்தார்கள்.²⁰

கிறிஸ்தவ மதகுரு புஹூராவுடன்

ஒரு நாள், குறைவியரின் வியாபாரக் குழு சிரியாவின் புந்தகர்ப்பகுதியில் அமைந்துள்ள சிறிய கிராமமான புஸ்ராவை²¹ வந்துதைந்தது. அப்போது, தனது வணக்க ஸ்தலத்திலிருந்து வெளியே தலைநீடிப் பார்த்த புஹூரா எனும் ஒரு கிறிஸ்தவ மதகுரு, புஸ்ராவின் பக்கமாக வந்து கொண்டிருக்கும் வியாபாரக் கூட்டத்தைக் கண்டு. கடனமான திடுக்கமும் வியப்பும் கொண்டார்.

20. இப்பு ஹிஷாம் பா.1, ப.168

21. மே.கு., பா.1, ப.168

வான் மேகத்தின் ஒரு பகுதி, அக்கூட்டத்தினரில் சிலருக்கு மேலால் நிழல் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது. அவர்கள் நடந்தால், அதுவும் அவர்களுக்கு மேலால் செல்கிறது. அவர்கள் நின்றால் அதுவும் நிற்கிறது. அவர்கள் போகும் திசையெங்கும் அதுவும் உடன் செல்கிறது.

புஹூரா அதனைக் கண்ட போது, தனது வணக்க ஸ்தலத்திலிருந்து இறங்கினார். பின் தன் பணியாள் ஒருவரை அவர்களிடத்தில் அனுப்பி இவ்வாறு அழைப்பு விடுத்தார். “குறைவி குலத்தினரே! நான் உங்களுக்காக உணவு தயார்படுத்தி வைத்துள்ளேன். இன்றைய தினம் நீங்கள் என்னுடைய விருந்தாளிகள்.”

மதகுருவின் அழைப்புக்கு அவர்கள் பதிலளிக்கும் பொருட்டு, அவரிடத்திற்கு சமகும் தந்தனர். நிபிஸல்லவ்லாஹு அலைஹி வழுவிஹி வயதில் சிரியவராக இருந்ததனால், அவர்களை தமது பொருட்களிடத்தில் விட்டு விட்டு வந்தனர்.

புஹூரா, தான் எதிர் பார்த்த விதத்தில் மேகம் வராததால் அவர்களிடத்தில் கேட்டார்; “உங்களது கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களில் யாரேனும் இங்கு சமகும் தராது இருக்கின்றார்களா?” அதற்கு அவர்கள், “எல்லோரும் வந்துவிட்டனர். வயதில் குறைந்த ஒரு சிறுவர் மாத்திரம் வரவில்லை” புஹூரா கூறினார்; “அவரையும். அழைத்து வாருங் கள்”

சிலர், ஆங்கிருந்து கென்று முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களை அழைத்து வந்தனர். அவர்களைக் கண்ட புஹூரா, திடுக்கமுற்று, நுபிகளாரை மிக உன்னிப்பாக கவனிக்கலாளார். எல்லோரும் தமது விருந்தை முடித்துக் கொண்டு பிரிந்து செல்லும் வரை, கண்சிமிட்டாது நபிகளாரையே அவர் அவதானித்துக் கொண்டிருந்தார். அதன்பின் முஹம்மத் (ஸல்)

அவர்களை நெருங்கிய புறையாரா, நபிகளாருடன் ஒரு சம்பாஷணையை மேற்கொண்டார்.

புறையாரா: சிறுவரே! வாத், உஸ்ஸா கடவுள்கள் மீது ஆணையாகக் கேட்கின்றேன். நான் கேட்பவற்றுக்கு நீங்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

முஹம்மத் (ஸல்): வாத், உஸ்ஸாவின்²² மீது ஆணையிட்டு என்னிடம் எதையும் கேட்க வேண்டாம். அல்லாஹ் மீது ஆணையாக, அவ்விரண்டையும் போல் எனக்கு வெறுப்பானது வேறொழுவில்லை.

புறையாரா : அல்லாஹ் மீது ஆணையாகக் கேட்கின்றேன். நான் கேட்பவற்றுக்கு நீங்கள் உண்மையான பதில் கூற வேண்டும்.

முஹம்மத் ஸல்லவாஹு அவைஹி வதுவிலு: உங்களுக்குத் தேவையானதைக் கேளுங்கள். நிச்சயமாக நான் எப்போதும் உண்மை பேசக்கூடியவனே.

அவர்கள் இருவரிடையேயும் நிகழ்ந்த சிறிய சம்பாஷணையின் பின், மகிழ்ச்சியற்ற புறையாரா, ஆர்வ மேலிட்டு நபிகளாரின் கைகளிலும் பாதங்களிலும் முத்துமிட்டார். “அவர் இவர்தான், அவர் இவர்தான்” என்று கூறியவராறு நபிகளாரை உச்சி முகர்ந்தார்.

“என்ன விடயம்?” என அழுதாலிப் விளாவிய போது, “இந்தச் சிறுவர் உங்களிடம் எப்படி?” என வினவினார். “இவர் என்னுடைய பிள்ளை” என அழுதாலிப் பதிலிருத்தார்கள்.

22. வாத்தும் உஸ்ஸாவும் அரபியர் வணங்கிய சிலைகள்.

அதற்கு புறையாரா, “இவர் உங்களது மகனில்லை. இந்தச் சிறுவரது தந்தை இப்போது உயிருடன் இருக்க முடியாது” எனக் கூறினார்.

அழுதாலிப் “உண்மை கூறின்ரகள். இவர் என்னுடைய சகோதரனின் புதல்வர்” என்றார்.

புறையாரா, “உண்மை கூறின்ரகள். உங்களது சகோதரின் புதல்வரை உங்களது ஊருக்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள். அவரது விடயத்தில் யூதர்களிடம் எச்சரிக்கையாக இருந்து கொள்ளுங்கள். அல்லாஹுவின் மீது ஆணையாக, அவர்கள் இவரைக் கண்டு, நான் அறிந்திருப்பதைப் போன்று அறிந்து கொள்வார்களானால், அவரை அழித்து விட முனைவர். நிச்சயமாக இது தான் உங்களது சகோதரரின் புதல்வரது விடயத்தில் கூறுப்பட்டுள்ளது. இது மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விடயமாகும்” என்று கூறினார்.

அதைக் கேட்ட அழுதாலிப், “இவர் பிற்காலத்தில் என்ன செய்ய இருக்கின்றார். இவருக்கும் யூதர்களுக்குமான விடயம் என்ன?” என வினவினார். அதற்கு புறையாரா, “நிச்சயமாக நான் அவரது இரு கண்களுக்கிடையிலும் நபித்துவத்தின் அடையாளங்களைக் காண்கின்றேன்” எனக் கூறினார்.

அழுதாலிப், “இவற்றை எங்கிருந்து அறிந்து கொண்டார்கள்?” என வினவிய போது, புறையாரா கூறினார்:

“அவருக்கு நிழல் கொடுத்து வரக்கூடிய மேகத்தின் மூலமாகவும், அவரது பண்புகள், வர்ணங்களை நான் பார்த்துள்ள வேதங்களின் மூலமாகவும், அவரது ஆண்மீக வீச்சுக் கொண்ட அமைதியான சப்தத்தின் மூலமாகவும், இன்னும் பல்வேறு விடயங்கள் மூலமாகவும் நான் அது பற்றி அறிந்து வைத்துள்ளேன்.”

இறுதியாக அழுதாலிப் கூறினார்; "நிச்சயமாக அல்லாஹ் பின்னாளில் அவரை கைவிட்டுவிட மாட்டான். அவரது விரோதிகளான யூதர்களிடமிருந்து அவரைப் பாதுகாப்பான்."²³

அந்த நாளின் பிற்பகல் நேரத்தில் பிரயாணக் குழு புறப்படத் தயாரானது. நடந்த விடயம் பற்றிய ஒரு சலசலப்பு அவர்களது பேச்சுகளிடையே தென்பட்டது. எல்லோரும் மஹம்மத் ஸல்லவ்லாஹ்ரா அலைஹி வழுவிஹி அவர்களையே பார்த்து பார்த்து தங்களுக்குள் பேசிக்கொண்டு வந்தார்கள்.

இடையாக

ஹஸ்ரத் அழுதாலிப் குறைவி குலத்தின் மிகப்பெரும் தலைவராகவும் முக்கியஸ்தராகவும் கணிக்கப்பட்டு வந்த போதிலும், அவரது பொருளாதாரம், அவரது பெரிய குடும்பத்தின் கமைகளை தீர்த்து வைக்கக்கூடிய அளவுக்கு போதுமான தாக இருக்கவில்லை.

மஹம்மத் ஸல்லவ்லாஹ்ரா அலைஹி வழுவிஹி தமது வாலிப்ப பருவத்தை அடைந்த போது, தமது பெரிய தந்தையின் குடும்பச் கமையை இலகுவாக்குவதற்காக தமக்கெள்ள ஒரு வேலையை தெரிவு செய்து கொள்ள விரும்பி னார்கள். இப்போது, நியியவர்கள், தமது ஆண்மீக நிலைக்குப் பொருத்தமானதும் தமது விருப்பத்திற்கு உடன்படக்கூடியது மான எந்த வேலையை தெரிவு செய்தார்கள் என்பதை நாம் பார்ப்போம்.

அல்லாஹ், மஹம்மதை -ஸலல்லவ்லாஹ்ரா அலைஹி வழுவிஹி- மனித சமூகம் அளைத்துக்கும் தூதுவராக ஆக்கவிருந்தான். மக்களது அறிவையும் வாழ்வையும்

23. ஏரா இப்னு ஹிஷாம், பா.1, ப.168

ஆக்கிரமித்த பிழையான கோட்பாடுகள் மற்றும் தவறான மரபுகள் என்பவற்றோடு மோதி, வழிகாட்டும் ஒரு தலைமைத் துவத்தின் கடிவாளத்தை அவர் எதிர்பார்த்திருந்தார். தமது முதாதையர்களின் மார்க்கத்தைக் கண்டு அவர்களது கவுக்களைப் பின்பற்றிக் கொண்டிருந்த ஒரு பிடிவாதம் மிகக் கழகத்தின் கடுமையான எதிர்ப்புக்கு அவர்கள் முகங் கொடுக்கவேண்டியிருந்தது.

இதனால், நகர்ப்புற நெருக்கடிகள், நகரவாசிகளின் விவாதங்கள், அவர்களது தீய நடவடிக்கைகள் மற்றும் உலகாஸைகளிலான ஈடுபாடு முதலானவற்றை விட்டும் விலகி இருப்பதற்கான பயிற்சியாக, கால்நடை மேய்த்தலை தொழிலாகத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். மறுபறுத்தில், பாஸலாலிப்ப களில் விதம் விதமான இயற்கையின் வெளிப்பாடுகள் பற்றிய சிந்தனைக்குரிய, பொருத்தமான சந்தர்ப்பத்தை வழங்குவது இதன் நோக்கமாகும். ஜையின்றி, இவையளைத்திலும் நியியவர்களுக்கு எதிர்கால தயார்படுத்தலுக்கான பெரும் பயிற்சி இருந்தது.

அவ் வாரே, மக்காவைச் சேர்ந்த தமது உறவினர், மற்றோரின் மந்தைகளையும் அவர் மேப்ச்கலுக்காக கொண்டு சென்றார். அதன் மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தை பெரிப் தந்தையிடம் கொடுத்து வந்தார்.²⁴

இந்தப் பருவத்தில் அவர்களது நேர்மையும், பிற்ரது சொத்துகளிலான போராசையின்மையும், ஆடுகள், அவற்றின் தோல், பால் போன்ற தமது பொறுப்பின் கீழுள்ளவற்றின் மீதான மோசடியின்மையும் மக்காவாசிகளிடையே பிரபல் ய

24. மே.கு., பா.1, ப.168

மாசியது. மக்கள், 'முஹம்மத் உண்மையாளர்' என்று அவரை அழைக்கத் தொடங்கினார்.²⁵

நபிகளாரின் ஒழுக்கம்

பருவ வயதினாலே தாக்கத்தின் ஆரம்ப நிலையில், மனிதனிடத்தில் சக்தியும் சுயவிருப்பும் தொடங்குகின்ற போது, குழந்தையானது, தனது குழந்தைப் பருவத்தைக் கடந்து, மனித வாழ்வின் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மற்றொரு பரிமாணத்தை அடைகின்றது. அதுவே இளமைப் பருவமாகும்.

ஆன்மாவுக்கு அச்சறுத்தலான இந்தப் படித்தரத்தில் ஓர் இளைஞர் பண்பாட்டுப் பிறப்பிலும், அநாச்சாரங்களிலும், பாவச் செயல்களிலும், இச்சைகளுக்கு அடிமையாவதிலும் விழுந்து விடக்கூடும்.

இத்தருணத்தில், ஒரு கண்காணிப்பாளரோ, பொறுப்பாளரோ இருந்து, அந்த இளைஞரின் கைகளைப் பற்றி, இழிவான செயல்களில் அவன் விழுந்து விடாது தடுக்கவில்லை யென்றால், அல்லது, அந்த இளைஞரே சுயகட்டுப்பாட்டின் மூலமாக இத்தகைய வீண் விளையாட்டுகளிலும், அநாச்சார உலகிலிருந்தும் தவிர்ந்து கொள்வதற்கான பக்குவம் பெறவில்லையென்றால், நிச்சயமாக அந்த இளைஞன், ஆரோக்கிய வாழ்வின் நிறத்தைக் கூட காணமுடியாதவாறு யிக் மோசமான பின்னடைவுக்கு உட்பட்டுவிடுவான்.

ஹஸ்ரத் -முஹம்மத் ஸப்ல்லாஹு அஸலஹி வஜூலிஹி- அவர்களோ, வீண் விளையாட்டுகளையும் களியாட்டங்களையும் தம் பிரத்தியேக அடையாளமாகவும், இழிவான பண்பாடுகளையும் பாவச் செயல்களையும் தம்

25. மே.கு. ப.1, பா.168

கலாசாரமாகவும் கொண்டு, பாலியல் வேட்கையிலும் அதன் அநாச்சாரங்களிலும் மூழ்கியிருந்த ஒரு பிறப்புக்குப்பட்ட சமூகச் சூழலில் வாழ்ந்தார்கள். இளைஞர்கள் மட்டுமன்றி, நடுத்தர வயதினர், வயோதிப்பர்கள் கூட, கொடிகள் மூலம் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட விலை மாதுகளின் வீடுகளுக்கு செல்லும் நிலையிருந்தது.

இந்த ஒழுக்க வீழ்ச்சியின் விளைவான இழிவம், பின்னடைவும் அந்த மக்களை, தமது இச்சைகளுக்கு அடிமையாகும் நிலைக்குத் தள்ளியது.

தீமையும் அநாச்சாரமும் நிறைந்த இது போன்ற ஒரு சமூகத்தின் மத்தியில் தமது வாலிப்ப பருவத்தை அடைந்து கொண்ட முஹம்மத் ஸப்ல்லாஹு அஸலஹி வஜூலிஹி. தமது இருபத்தைந்தாவது வயது வரை திருமண பந்தத்தில் இணையாது இருந்தார், சூழலில் நடைபெற்ற இவ் அநாச்சாரங்கள் எவ்வயம் அவர்களில் எவ்வித தாக்கமும் செலுத்தவில்லை. எவ்வித பாவச் செயலையும் அவர்கள் சிறுவராக இருந்த காலத்திலும் கூட மேற்கொண்டிருக்க வில்லை.

மாறாக, அனைவரும் -அன்பர்களும் பகவவர்களும்- நபியவர்கள் ஒழுக்கம், சிறப்பு, பூரணத்துவம் என்பவற்றில் முன்மாதிரியாக இருந்ததாக சான்றளித்தனர்.

இந்த விடயம், நபிகளார் அன்னை கதீஜாவை திருமணம் செய்து கொண்ட நிகழ்வையொட்டி பாடப்பட்ட கவிதைகளில் முழுமையான கண்ணியத்துடன் வெளிப்படுகின்றது. இக்கவிதையில் நபிகளாரின் பண்புகளினதும் பரிபூரணத்துவத்தினதும் ஒரு பகுதி குறிப்பிடப்படுகின்றது.

அந்தக் கவிஞர் கூறுவதை கேட்போம்,

கத்தோவோ! மனிதர்கள் மத்தியில்
உயர்ந்தவரைப் பெற்றுக் கொண்டார்.
மனுஜின் வர்க்கத்தினரில் பெருமைக்குரியவரான
ஸஹம்மதை குறிப்பிடுகின்றேன்;
ஏனைய காலச்களில் பெண்கள் பெற்றெடுத்தவர்கள்
எவரிலும் அவருக்கு இளையில்லை.
அவருக்கு சங்கையும் உயர்வும் நாணமும் உண்டு.²⁶

மற்றொரு கவிஞர் முஹம்மத் எல்லல்லாஹ்ரா அலைஹி
வஆலைஹி அவர்களது சிறப்புகளின் முன்னால் பயபக்தியுடன்
நிற்கின்றார்.

படைப்புகள் அனைத்துடனும்
நபிகளார் நிறுக்கப்பட்டால் அவரே கனத்துவிடுவார்.
அவரது சிறப்புகள் வெளிப்படையானவை
குறைவியருக்கு இது தெளிவான விடயமாகும்.²⁷

4. திருமணம்

வாலிபம் என்பது கட்டிளம் பருவமாகும். அது
ஒவ்வொரு தனிநுபரிடமும் உணர்வு ரீதியான வெளிப்பாடு
களையும், பக்குவத்தையும் திறந்து விடுகின்ற பருவமாகும். ஓர்
இளைஞரோ, யுவதியோ இந்த வாழ்வுப் படித்தரத்தை
அடைந்து கொள்கின்ற போது, எதிர்ப்பாலார் மீதான
தேவையை ஆழமாகவே உணர்கின்றனர். இந்த அத்தியவசியத்
தேவை நிவர்த்தி செய்து வைக்கப்படாது, திருமண பந்தம்
பிரச்சினைக்குள்ளாக்கப் படுமென்றால், இந்த உணர்வானது,
அவ்விரு பாலாரது ஆரோக்கிய வாழ்வை நிர்முலமாக்கி
விடும். அமைதியான சுகவாழ்வின் இன்பத்தையும் அவர்களை
விட்டுத் தடுத்து விடும்.

இஸ்லாம் இந்த மரிதத் தேவை முறையாக நிவர்த்தி
செய்யப்படுவதை இன்றியமையாததெனக் காண்கின்றது.
அதனால், சமூகத்தின் மத்தியில் பாலியல் சீர்கேடுகள்
தலைதூக்காத வகையில், ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட சரியான
அமைப்பில் அதற்குத் தீர்வு காண விழைகின்றது.

இதற்காக, இஸ்லாம் வாலிப் பருவத்தில் திருமணம்
செய்வதைப் பரிந்துரைக்கின்றது. அல்லாஹுவின் மீது
நம்பிக்கை கொள்ளுமாறும், குடும்பத்தின் கஷ்டங்கள், வறுமை
ற்றி அச்சம்ராத்திருக்குமாறும் அது அழைப்பு விடுக்கின்றது.

26. பிஹாருக் அன்வார், பா.16, ப.74
27. மே.கு., பா.15, ப.75

“உங்களில் எவருக்கும் வாழ்க்கைத் துணையில்லா மிட்டால், அவர்களுக்குத் திருமணம் செய்து வையுங்கள். உங்களது அடிமைகளில் நல்லோர்களுக்கும் திருமணம் செய்து வையுங்கள். அவர்கள் ஏழைகளாக இருந்தால், அல்லாஹ், தன்னுடைய அருளாக் கொண்டு அவர்களை செல்வற்றர் களாக ஆக்கி வைப்பார். அல்லாஹ் விசாலமானவனும் நன்கறிந்தோழுமாவான்.” (அல் குர் ஆன் 4:31-32)

எனினும், சில தனிநபர்களுக்கு திருமணத்திற்கான பூர்வாங்க ஏற்பாடுகளை ஒழுங்கு செய்து கொள்வதில் பிரச்சினைகள் ஏற்படும். இது போன்ற சந்தர்ப்பங்களில், அதற்கான வாப்பிடுத் தோன்றும் வரைக்கும் திருமணத்திற்கு அத்தியாவசியமான மற்றும் பயன்பாடான உபகரணங்களை ஒழுங்கு செய்வதற்கான பிரயத்தனங்களை மேற்கொள்வதோடு தமது இறையச்சத்தின் மீது சாய்ந்து, கற்பொழுக் கத்தின் மீது உறுதி மிக்கவர்களாக இருப்பது அவசியமே.

ஹஸரத் முஹம்த் ஸல்லவாஹு அஸலஹி வஜூவிஹி, தமது இருபத்தைந்தாம் வயது வரையும்²⁸ திருமணத்தை முன்னொடுக்க இயலாத சிரமமான நிலையிலேயே வாழ்ந்து வந்தார்கள். இதனால், திருமண வாழ்க்கைக்கான அத்தியாவசியம் பொருட்களையும், ஒழுங்குகளையும் பெற்றுக் கொள்வதற்கான சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்து பொறுமைகாத்த வண்ணம் இருந்தார்கள்.²⁹

அன்னையின் யோசனை

ஹஸரத் கத்ஜா பொருள் வளம் மிக்க, சிறப்பும் அந்தஸ்தும் கொண்ட ஒரு பெண். சில வியாபாரிகளை

28. பிழூர், பா.16, ப.3, யாகூபியின் தாரிக், பா.பா.2, ப.15

29. அட்யாலூஸ் ஷ்டூ, பா.2, ப.8, ஹஸபிய்யா, பா.1, ப.152.

வேலைக்கமயர்த்தி, அவர்கள் மூலமாக தமது பொருளா தாரத்தை வர்த்தகத்தில் ஈடுபடுத்தி பொருளீட்டி வந்தார்கள்.

நகர வாசிகள், தமது அயர்வுகள், பேச்க்களில் பிரஸ்தாபித்து வந்த நபிகளாரின் வாய்மை, நேர்வை, உயர் ஓழுக்கம் பற்றி அன்னை கத்ஜாவும் கேள்வியுற்றார். நபிகளாரிடம் ஒருவரை அனுப்பி, தமது பணியாளாள மைஸராவை துணைக்கு அழைத்துக் கொண்டு, தமது பண்டங்களை சிரியாவுக்கு எடுத்துச் சென்று, வர்த்தக நடவடிக்கையில் ஈடுபடுத்த வருமாறும், ஏனையோரை விட அதிக கொடுப்பனவு வழங்குவதாகவும் அழைப்பு விடுத்தார்கள்.

நபி ஸல்லவாஹு அஸலஹி வஜூவிஹி அவர்களும், வயோதிபத்தை அடைந்து, குறைந்த செல்வமும், அதிகரித்த குடும்பமுக மிகுந்த சிரமத்துடன் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த தமது அன்புக்குரிய பெரிய தந்தை அழுதாலிபிற்கு இதன் மூலம் உதவ முடியும் என்ற நோக்கின் அடிப்படையில் அந்த அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.³⁰

யார் அந்த கத்ஜா?

அவர், குவைலிதின் மகள் கத்ஜா. மிகவும் பிரசித்தியும் செல்வாக்கும் பெற்றவர், நற்குணப் பெட்டகம். மக்கா நகர செல்வந்தர்களில் அதிக தரும சிந்தை கொண்டவர். அவர் நாற்பது வயதை அடைந்து விட்ட நிலையிலும், அவரது சிறப்பு, குலப்பெருமை, பொருளாதார வளம் என்பவற்றைக் குறி வைத்து, குறைவி வம்ச பிரமுகர்கள் பலர், அவரை மணந்து கொள்ள விருப்பம் தெரிவித்தனர்.

30. இப்னு ஹி஥ாம், பா.1, ப.188, பிழூர், பா.16, ப.22 1:188

ஆனாலும், அவர்கள் அனைவரும் தனது பொருளாதாரத்தின் மீது கொண்ட ஆர்வத்தின் காரணமாகவே தன்னை முன்னோக்குகின்றனர் என்பதை உணர்ந்து கொண்டதனாலும், தனக்கு பொருத்தமானவர்களாக அவர்களில் எவ்வரும் அடையாளங்கள்டு கொள்ள முடியாது போனதனாலும் கத்ஜா நாயகி, அந்தக் குறைவியர் அனைவரது அழைப்பையும் நிராகரித்தார்கள்.³¹

சிரியாவுக்குப் பயணம்

குறைவியரின் வர்த்தகக் குழு சிரியா பயணத்துக்கான ஏற்பாடுகளை செய்து கொண்டிருந்த வேளையில், நபி ஸல்லவ்வாஹ்ரா அலைஹி வழுவிஹி அவர்களும் இறுதியாக தமது பயணத்துக்கான ஏற்பாடுகளை நிறைவு செய்தார்கள். அன்னை கத்ஜா, தமது பணியாளான மைஸராவை அழைத்து, முஹம்மத் ஸல்லவ்வாஹ்ரா அலைஹி வழுவிஹி அவர்களுடன் எப்போதும் உடனிருக்குமாறும், அவர்களது தேவைகளை அறிந்து பணிவிட செய்யுமாறும் பணித்தார்கள்.

இந்தப் பயணத்தின் அனைத்து விளக்கங்களையும் இச்சிறு நூலில் நம்மால் கூற முடியாது. எனினும், சுருக்கமாகக் கூறுமிடத்து, இந்தப் பயணமானது, பல வழிகளிலும் முழுமையான நன்மையும் செழிப்பும் மிக்கதாக அமைந்திருந்தது எனலாம்.

முதலவாதாக, முஹம்மத் ஸல்லவ்வாஹ்ரா அலைஹி வழுவிஹி அவர்களுக்கும், கத்ஜா நாயகியாருக்கும் பாரிய இலாபத்தை இப்பயணம் ஈட்டிக் கொடுத்தது. இரண்டாவதாக, குறைவியரின் பிரயாணக் குழு மத்தியில் நபிகளாரின் முழுமையான ஆளுமைப் பண்புகளை அது அடையாளப்படுத்

31. பிழூர், பா.16, ப.12, தபரியின் தாரிக், பா.3. ப.1127

தியது. இவற்றுடன், முஹம்மத் ஸல்லவ்வாஹ்ரா அலைஹி வழுவிஹி அவர்களிடத்தில் அவதானித்த அடையாளங்களின் நிமித்தம், மிகப்பாரிய ஒரு மகத்துவம் அவர்களுக்கு இருப்பதாகக் கூறிய மற்றுமொரு கிறிஸ்தவத் துறவியை நபி ஸல்லவ்வாஹ்ரா அலைஹி வழுவிஹி சந்தித்தார்கள்.³²

இறுதியாக, இந்தப் பயணமானது, நபிகளாருக்கும் கத்ஜா நாயகியாருக்குமிடையில் புனிதமான திருமண இணைப்பு ஏற்படுவதற்கான பூர்வாங்க நிகழ்வாகவும் அமைந்தது.

மக்காவை வந்தடைந்ததும், மைஸரா, கத்ஜா நாயகியாரிடம் சென்று, தாம் அடைந்து கொண்ட அளவற்ற இலாபத்தையும், தாம் அனுபவித்த செழிப்பு நிலையையும் பற்றி விபரித்ததோடு, முஹம்மத் ஸல்லவ்வாஹ்ரா அலைஹி வழுவிஹி அவர்களைப் பற்றியும், அவர்களது கரங்களில் தான் கண்டு கொண்ட அற்புதங்களையும், அவற்றுடன் இணைந்தாக இருந்த வியத்தக்க அம்சங்களையும், கிறிஸ்தவப் பாதிரியாரிடமிருந்து தான் செவியற்றவற்றையும் எடுத்துக் கூறினார்.³³

ஏற்களவே நபிகளாரின் சிறப்புகள், உயர் பண்புகள் பற்றியும், யூத அறிஞர்கள் முஹம்மத் ஸல்லவ்வாஹ்ரா அலைஹி வழுவிஹி தொடர்பில் கூறிய கருத்துகளின் படி, அவர்களது உயர்நிலை, மற்றும் குறைவி குலப் பெண்களில் சிறந்த ஒருவரையே அவர்கள் திருமணம் செய்வார்கள் என்ற உண்மை பற்றியும் அன்னை அறிந்து வைத்திருந்தார்கள்.

மைஸராவிடமிருந்து இவையனைத்தையும் செவிமடுத்த போது, இவ் உண்மைகள் அனைத்தும் இணைந்து, அவர்களது

32. இந்த மதகுரு சிறுவயதில் சந்தித்தவர் அன்று.

33. அல் காமல், இப்னு அத்ர், பா.2,ப.39. பெய்ருத், ரஹி.1385

உள்ளத்தில் நபிகளார் மீதான வலுவான அன்புக்கு அதித்தளமிட்டன. அதன் விளைவாக, தான் எதிர்பார்த்துத் தேடிய, தனக்குப் பொருத்தமான கணவராக தாம் இனங்கண்டு கொண்ட மஹம்மத் ஸல்லல்லாஹு அஸலஹி வழுவிஹி அவர்களைத் திருமணாம் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்ற உள்ளார்வம் அவர்களுக் கேற்பட்டது.³⁴

இவ் ஆர்வம் மேலும் அதிகரித்த போது, அவர்கள், முந்திய வேதங்களை பின்பற்றக்கூடிய கிறிஸ்தவராக இருந்த தமது உறவினரான வரகா இப்பு நெளபவிடம் சென்று இது பற்றி எடுத்துரைத்தார்கள். கிறிஸ்தவப் பாதிரியார் கூறியதாக மைஸரா கூறிய விடயங்களையும், நபிகளாருடன் தொடர்பான இன்னும் பல அம்சங்களையும் எடுத்துக் கூறினார்கள். அனைத்தையும் கேட்ட வரகா இப்பு நெளபல் கூறினார்:

"கத்ஜாவே இவையனைத்தும் உண்மையென்றால், அவர்தான் இந்த சமூகத்தின் நபியான மஹம்மத் ஸல்லல்லாஹு அஸலஹி வழுவிஹி ஆவார்."³⁵

எனினும், நபிகளாரை திருமணம் செய்வதற்கான இந்த உள்ளார்வத்தை எவ்வாறு சேர்ப்பிப்பது? ஏனெனில், குறைவிப் பெண்கள் மத்தியில் கொரவமான அந்தஸ்தைக் கொண்டிருந்த நிலையில், இவ்விடயத்தை வெளிப்படையாகச் சொல்வது அவ்வளவு இலகுவாக இருக்கவில்லை.

திருமணம்

அன்னை கத்ஜா நாயகியவர்கள், தமது நெருங்கிய தோழியும், இரகசியங்களை அறிந்தவருமான நபீஸா பிந்து

மனிய்யா என்ற பெண்ணை மஹம்மத் ஸல்லல்லாஹு அஸலஹி வழுவிஹி அவர்களிடம் அனுப்பி, திருமணம் தொடர்பான அவர்களது கருத்தையும் நிலையையும் அறிந்து வருமாறு பணித்தார்கள். நபிகளாரிடம் வந்த நபீஸா, இவ்வாறு தன் உரையாடலை மேற்கொண்டார்:

நபீஸா: தாங்கள் திருமணம் செய்து கொள்ளலாமே?

மஹம்மத் ஸல்லல்லாஹு அஸலஹி வழுவிஹி: திருமணத்திற்கான ஆயத்தங்கள் எதுவும் என்னிடத்திலில்லை.

நபீஸா: அவ்வாறானால், அழகும், செல்வமும், சிறப்பும், பொருத்தமும் உள்ள ஒருவரிடத்திலிருந்து தங்களுக்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டால் அதனை ஏற்றுக் கொள்வீர்களா?

மஹம்மத் (ஸல்): அத்தகைய பெண் யார்?

நபீஸா : அவர்தான் கத்ஜா.

மஹம்மத் (ஸல்): அவருடன் நான் எப்படி? அவர்குறைவிப் பிரமுகர்கள் பலரையும் நிராகரித்தவராயிற்றே?

நபீஸா: அது என் பொறுப்பு. அதனை நான் மேற்கொள்கின்றேன்.³⁶

கத்ஜா நாயகியவர்கள் தம்மை திருமண செய்ய விருப்பம் கொண்டுள்ள விடயத்தை நபியவர்கள் தமது பெரிய தந்தையர்களிடம் எடுத்துரைத்தார்கள். அது கேட்டு மகிழ்ச்சி யும் திருப்தியும் அடைந்த அவர்கள், அதற்கான ஏற்பாடுகளில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டனர். கத்ஜாவின் இல்லத்திற்குச் சென்று, ஏற்பாடுகளைச் செய்து திருமண விழாவையும் நடாத்தி முடித்தனர்.³⁷

36. அஸ்லீரதுல் ஹஸபிய்யா, பா.1, ப.152, அ.யான், பா.2, ப.8

37. பிஹார், பா.16, ப. 56-73

34. பிஹார், பா.16, ப.20-21

35. மே.கு.

நபி ஸல்லவாஹு அஸலஹி வஜூலிஹி, தமது மனைவி கத்ஜாவுடன் வாழ்ந்த இருபத்தெந்து வருடங்களும் அவர்களுது திருமண வாழ்வில் மிகச் சிறந்த நாட்களாக அமைந்திருந்தன.³⁸

அன்னை கத்ஜா அவர்கள், நபிகளாருக்கு சிறந்த வாழ்க்கைத் துணைவியாக மட்டும் இருக்கவில்லை. அதற்கும் மேலாக, நபி ஸல்லவாஹு அஸலஹி வஜூலிஹி அவர்களது வாழ்க்கையில் நபித்துவத்திற்கு முன்னரும் பின்னரும் அவர்களுக்கு சிறந்த உதவியாளராகவும், ஒத்தாசையாளராகவும் இருந்தார்கள். நபிகளாரின் அழைப்பை ஏற்று முதன் முதலில் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்ட பெண்மனியிடம் அவர்களாவார். தமக்குச் சொந்தமான அனைத்து பொருளாதார வளங்களையும் இஸ்லாத்தின் வழியில் செலவிடுவதற்காக நபிகளாரிடம் ஓப்படைத்தார்கள்.³⁹

இத்திருமணத்தினாடாக, அல்லாஹ் ஆறு குழந்தைகளை நபிகளாருக்கு அருளினான். அவர்களில் ஆண் குழந்தைகளான காசிம் மற்றும் தாஹிர் ஆகியோர் நபிகளாருக்கு நபித்துவம் கிடைக்குமுன்னரேயே மக்காவில் காலமானார்கள்.

ஏனைய நால்வரும் பெண்குழந்தைகளாகும். அவர்கள் முறையே ருகையா, ஸஸளாப், உம்முகுல்ஸைஃ, மற்றும் அவர்களில் மிகச் சிறந்தவரான பாத்திமா ஸலாமுல்லாஹி அஸலஹா ஆகியோர்.⁴⁰

கத்ஜா நாயகியாரின் பண்பும், உதவியும் நபிகளாரின் உள்ளத்தில் மிகவும் உயர்ந்த இடத்தைப் பெற்றிருந்தன.

ஜீவிதத்தில் மட்டுமன்றி, மரணத்திற்குப் பின்னரும் கூட அவர்களை நபிகளார் ஆழமாக நேசித்து வந்தார்கள். கத்ஜா நாயகியாளர் நினைவு கூறப்பட்டால், நபிகளாரிடத்தில் கவலையின் அடையாளங்கள் வெளிப்படும். அவர்களது பிரிவையிட்டு சில நேரங்களில் அழக்கூடியவர்களாகவும் நபியவர்கள் இருந்தார்கள்.⁴¹

கத்ஜா நாயகியாருக்கு நாற்பது வயதாக இருக்கும் நினையில் அவர்களை நபிகளார் திருமணம் செய்து கொண்டார்கள். நுடவுவத்தின் பத்தாம் ஆண்டில், தமது அறுபத்தெந்தாய் வயதில் கத்ஜா நாயகியார் இறையட சேர்ந்தார்கள்.⁴² அவர்கள் உயிரோடு இருக்கும் வரை, வேறு பாரையும் நபியவர்கள் மணந்து கொள்ளவில்லை.

அன்னை கத்ஜா ஸலாமுல்லாஹி அஸலஹா, விசுவாசமுள்ள நம்பிக்கைக்குரிய தூய மனைவியருக்கு சிறந்த முன்மாதிரியாக இருந்தார்கள். அல்லாஹ், அவர்களுக்கு அருள் புரிவானாக.

38. மே.கு., பா.16, ப.7,10,11, அ.ஸாம், ப.146

39. மே.கு., பா.16, ப.10-71, அ.யான், பா.2, ப.8

40. மே.கு., பா.16, ப.3, அ.ஸாம், ப.146, அ.யான், பா.2, ப.18

41. மே.கு., பா.16, ப.8, 13.

42. மே.கு.

5. நபிகளாரின் மனைவியர்

அபாண்டம்

கி.பி. பதினொட்டாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில், காழ்ப்புணர்ச்சி கொண்ட மேலைத்தேய எழுத்தாளர்கள் இஸ்லாத்தை நோக்கி கடுமையான தாக்குதல் தொடுக்க ஆரம்பித்தார்கள். இவை, மனிதர்களை வழிகெடுப்பதற்காகவும், இஸ்லாத்தை விட்டும், அவர்களை திசைதிருப்பி விடுவதற்காகவும், மேற்கொள்ளப்பட்டன. பொதுவாக இஸ்லாத்தின் குறிக்கோள்கள், உள்ளடக்கங்கள், மற்றும் வரலாறு என்பவற்றைத் திரிபுபடுத்தக் கூடிய, நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஜீஹி அவர்களது யதார்த்தத் தோற்றத்தை மலினப்படுத்தக்கூடிய அவதாரம் அபாண்டங்களும் நிரப்பப் பட்ட நூற்களினாடாக இவை நிறைவேற்றப்பட்டன.⁴³

இத்தகைய எழுத்தாளர்கள் தமது வாதத்தை ஊர்ஜிதப் படுத்துவதற்கான முதலாவது சான்றாகக் கொண்டிருந்தது. சில காழ்ப்புணர்வு பிக்க புத்தகங்களாகும்.

43. வோலடேயரின் நோக்கில் இஸ்லாம், 2ம் பதிப்பு, ப.5

இவ்வடிப்படையில், பதினொந்தாம் நூற்றாண்டில் வெளியிடப் பட்ட ஜே.ர: மோர் (John Andre More) என்பவர் எழுதிய “முஹம்மத் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஜீஹி அவர்களது மார்க்கத்துக்கான எதிர்க்கருத்துகள்” என்ற நூலை இங்கு நாம் கூட்டிக்கொட்ட முடியும்.

பின்னால் அதிகமான கிறிஸ்தவ எழுத்தாளர்கள், ஒருபறம், அரபு மொழிப்புலமையற்றவர்களாக இருந்ததனாலும், மறுபறம் அவர்களது நூல்நிலையங்களில் இஸ்லாமிய அடிப்படை நூற்கள் இல்லாதிருந்தனாலும் இஸ்லாத்திற்கெதி ரான தமது நூற்களில் அதிகமான கருத்துகளை எடுத்தாளக் கூடியளவு முக்கிய ஆதாரங்களாக இந்நூல் கணிக்கப்பட்டது.⁴⁴

விபச்சார குற்றத்தினை சில நபிமார்கள் மீது இணைத்துக் காட்டியுள்ள புனித நூற்களைக் கொண்ட இவர்களே.⁴⁵ இறைத்தாதர் மஹம்மத் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஜீஹி அவர்களைப் பற்றியும் தவறான முறையில் “நிச்சயமாக மஹம்மத் காம வேட்கை நிறைந்த, இச்சைக்கு அடிமையான ஒரு மனிதராக இருந்தார்” என்றும், தள்ளனப் பின்பற்றுவோரை ஒரே நேரத்தில் நான்கு பெண்களுக்கு மேல் மனாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டாமென்று கூறியிட்டு, தான் மாத்திரம் அதிகமான திருமணங்களை செய்திருந்தார் என்றும் இழுக்காக எழுத முளைகின்றனர்.⁴⁶

தமது உண்மைக்குப் பறம்பான பொய்ப் பிரசாரங்கள் மூலம், இஸ்லாத்தைப் பற்றி எதுவும் அறியாத நிலையில் வாசகரது உள்ளத்தில் இஸ்லாத்தின் தூதுவரின் தோற்றத்தை

44. மே.கு., ப.6

45. வேதாகமம், சாமுவேல் 2:2

46. கூறுக்கல், முஹம்மதின் வாழ்வு, ப.315

அசிங்கப்படுத்திக் காண்பிக்க முனைகின்றனர். இத்தகு செயல் மூலம், இஸ்லாத்திர்கும் அதன் துரித வளர்ச்சிக்கும் அதன் விரிவான பரவலுக்கும் இடையில் இடைவெளியை ஏற்படுத்த விழைகின்றனர். ஆயினும், இம்முறையினாலோ மிக இழிவான தோல்வியை அடைந்துவிட்டது.

காலம் நீடிக்கவில்லை. வீண்பிடிவாதத்தை விட்டும் தூரமான அறிவியூர்வமான ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளக்கூடிய நடுநிலையான பல கிறிஸ்தவ அறிஞர்களும் எழுத்தாளர்களும் தோன்றி, தமது அடையாளங்களையும் வழிமுறைகளையும் சீரமைத்து, இஸ்லாத்தின் தூதுவர் செல்நேரி பற்றி சரியான ஆய்வை மேற்கொள்ளவும், நபிகளாரின் புனிதத்துவத்தைப் பாதுகாக்கவும் முன்வந்தனர். தமது சமூகத்தின் பிடிவாதக் குணம் கொண்ட எழுத்தாளர்களினால், அல்குர் ஆனுக்கும் நபி அவர்களுக்கும் எடுத்துநேர்க்கப்பட்ட அந்தியான எழுத்துகளுக்காக பெருந்தன்மையுடன் மன்னிப்பும் கேட்டுக் கொள்ளவும் விரும்பினர்.

வரலாற்றின் தீர்ப்பு

நடுநிலையான முஸ்லிம், கிறிஸ்தவ வரலாற்றாசிரியர்கள், நபி ஸல்லவாஹி அலைஹி வஆலிஹி அவர்களது பலதார மணம் என்பது பாலியல் வேட்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல என்பதை உறுதிப்படுத்தியுள்ளார்கள். நபியவர்கள், தன் வயதுக்கு இணையான அழகிய ஒர் யுவதியை மணந்து கொள்ள பிரயாசையறும் கட்டான இளமைப் பருவத்தின் இருபத்தைந்து வயதை எட்டியிருந்த நிலையில், நாற்பது வயதை பூர்த்தி செய்திருந்த குவைவிதின் மகள் கத்ஜாவை மணந்து கொண்டவர். இத்தகைய ஒரு நபியின் விடயத்தில் முறையற்ற பாலியல் வேட்கையெனக் குற்றம் காண்பது எவ்வாறு சாத்தியமாக முடியும்?

அதுமட்டுமன்றி, நபி (ஸல்) அவர்கள் கத்ஜா பிராட்டியா ரூடன் எவ்வித முரண்பாடுமற்று, மிக்க மகிழ்ச்சியுடனும் முழுமையான ஆனந்தத்துடனும் இருபத்தைந்து வருடங்கள் வாழ்ந்திருந்தார்கள்.⁴⁷ தம்மை மணந்து கொள்வதை பெருமையாகவும், கெளரவமாகவும் கருதி அதிகமான மக்கா நகர மங்கையரும், அழகிய யுவதிகளும் முன்னின்ற போதும், கத்ஜா நாயகியுடனான அந்த வாழ்க்கைக்க காலம் முழுவதிலும், வேறு எந்தப் பெண்ணையும் மணந்து கொள்ளச் சம்மதிக்கவில்லை.

இதன்படி, முஹம்மத் ஸல்லவாஹு அலைஹி வஆலிஹி, பாலியல் வேட்கை நிறைந்த ஒரு சாதாரண மனிதராக இருந்திருப்பின், அந்த நீண்ட காலம் முழுவதும், தமது வயதையொத்த அழகிய இளம் யுவதிகளை மணந்து கொள்வதை விட்டும் அவர்களை எதுவும் தடை செய்திருக்க மாட்டாது.

இப்படிக் கேட்டால்.....

நபி ஸல்லவாஹு அலைஹி வஆலிஹி, செவ்விய இளமைப் பருவ நிலையில் இருக்கும் போது, நீண்ட ஆயுள் கொண்ட ஒர் இளம் யுவதியை மணந்து கொள்ளாது, தனது வாழ்க்கையில் வாலிப் வயதைக் கடந்து, நாற்பதை அடைந்திருந்த ஒரு பெண்ணை மணந்து கொள்ள முன்வந்தமைக்கான காரணம் என்ன?

நபியவர்களது பிந்திய பத்து வருடங்களின் போது, ஒருபறும் முதுமையும், மறுபறும் இஸ்லாமிய சாம்ராஜ்யத்தின் தொடரான உள்ளக-வெளிப்புற பிரச்சினைகளும், பெண்களைப் பற்றிய சிந்தனையில் இலயிப்பதற்கு அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் வழங்கியிருக்க முடியாது. அவ்வாறிருந்த போதும்,

47. முருஜ் அல் தஹப், பா.2, ப.287

நபியவர்கள், குறிப்பிட்ட அக்காலப்பகுதியில், பல பெண்களை மணந்து கொண்டார்களெனின், அதற்கான காரணம் என்ன?

இது, விதவைப் பெண்களைப் பாதுகாப்பதற்கும், அநாதைகளை ஆதரிப்பதற்குமாக, அவர்கள் சுயமாக மேற் கொண்ட மிகப் பெரும் பயிற்சியாக இருக்க முடியாதா? அல்லது, ஒவ்வொரு பெண்ணும் தூய ஒழுக்கமும் நற்பண்டும், தனித்துவமான இரசனையும் கொண்டுள்ள நிலையில், இன்ப உணர்வுடனும், இச்சை, சுவை மீதான வேட்கையுடனும் பல பெண்களோடு வாழ்க்கை நடாத்துவதென்பது சாத்தியமா?

இவை, அவதாரு சொல்லக்கூடிய அந்த எழுத்தாளர் களிடம் நாம் முன்னவக்கும் விளாக்கள். ஆனாலும், அவர்களிடம் பதிலன்றி தமோற்றமே எஞ்கின்றது. நிச்சயமாக முறையும்த் ஸல்லவல்லாஹ் அவைவு வழுவிலி அவர்கள், எப்போதுமே காய வேட்கை யினைத்த ஒருவராக இருக்க வில்லை என்பதையும் பாலியல் இச்சைகளுக்கு அடிமைப்பட்ட டிருக்கவில்லை என்பதையும் அவர்கள் நன்கறிந்து கொள்ள வேண்டும். நபிகளார் மீது இத்தகைய அவதாருகளைக் கூறுவதெல்லாம், இஸ்லாத்தின் மீது கொண்ட காழ்ப்புணர்ச்சி யினாலும், விரோத மனப்பாங்கினாலுமேயன்றி வேறில்லை.

இறுதியாக, நடுநிலையான கிழக்கத்திய அறிஞரான ஜோன் டெவன் பேர்ட் கூறுவதை இங்கு முன்னவக்கின் ரோம், “ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பெண்களை மணந்து கொள்வது யிக் சாதாரண விடயமாகக் கருதப்பட்ட ஒரு குழலில், இருபத்தெந்து வருடங்களாக ஒரே பெண்ணைப் போதுமாகக் கிக் கொண்டு வாழ்ந்த ஒரு மனிதனை காமவேட்கை யினைத்தவர் எனக்கூறுவது எப்படி சாத்தியமாகும்?”⁴⁸

48. முஹம்மதிடமும் குரூனிடமும் மன்னிப்புக் கோரல் (பார்லி மொழிபெயர்ப்பு) ப.35

மணந்த மனைவியர்

நபி ஸல்லவல்லாஹ் அவைவு வழுவிலி, கத்ஜா நாயகியாரின் மறைவுக்குப் பின் பல மனைவியரை தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டார்கள். அவர்களாவன, செளதா, ஆயிஷா, ஹப்பா, உம்மு ஹப்பா, உம்மு சல்மா, ஸௌனாப் பிந்து ஜஹ்வி, ஸௌனாப் பிந்து ஹராஸமா, ஸைமானா, ஜாவைரியா, ஸிய்யா மற்றும் மாரியா ஆகியோராகும்.⁴⁹

இந்தப் பெண்களை திருமணம் செய்ய நபியவர்கள் தீர்மானித்தமைக்குரிய காரணங்கள் பற்றி இங்கு நாம் ஆராயலாம். இதன்படி, நபியவர்கள் பலதார மணத்தை மேற்கொண்டமைக்கான நோக்கங்களாக யின்வருவனவற்றை நாம் கூற முடியும்.

I. அபவைகளுக்கு ஆதாவ

தமது பாதுகாவலரை, அல்லது பராமரிப்பாளரை இழுந்த நிலையில், பலவேறு சிரமங்களை எதிர்கொள்ளும் அநாதைகளை ஆதரிக்கும் நோக்கம். குறிப்பாக, சில பெண்கள், தமது கணவரை இழுந்த மின், அவர்களது கோத்திரத்தாரிடமே மீன் ஒப்படைக்கப்படக்கூடிய அச்சுறுத்தல் நிலை தோண்றியிருந்தது. இந்நிலையானது, மதம் மாறுதல், மீனவும் இறை நிராகரிப்பில் விழுதல் போன்ற சுசப்பான விடயங்களுக்குக் காரணமாகலாம் என்ற அச்சம் இருந்தது.

அன்னை செளதா (ரழி) அவர்களது விடயத்தில் இந்நிலையே இருந்தது. மத்தொவிலிருந்து எத்தியோப்பியாவுக்கு தமது கணவருடன் ஹிஜ்ரத் மேற்கொண்ட செளதா நாயகி, அங்கு கணவரை இழுந்து விதவையானார்கள். ஆதரிப்பாரோ,

49. பிஹார், ப.22, ப.200-204

பராமரிப்பாரோ யாருமின்றி மீண்டும் காபிர்களான அவர்களது கோத்திரத்தினரிடமே திரும்பிச் செல்ல வேண்டிய நிலை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. இந்திலையில் தான், நபி ஸல்லவ் லாஹு அஸலஹி வழுவிஹி, கத்ஜாவை இழுந்த பின் முதலில் செனதானவ மணந்து, அப்யமளித்தார்கள்.⁵⁰

ஸௌனப் பிந்து ஹராஸஸமா அவர்களது நிலையும் இவ்வாரே அமைந்திருந்தது. 'ஸமூகவின் தாய்' என்று புகழ்ப்புமாவு வறியோருடன் யிக அன்பாகவும் கொடைத் தன்மையுடனும் நடந்து கொண்டவர் ஸௌனப். கணவரை இழுந்த பின் கொடிய வறுமையினால் பெரிதும் பாதுக்கப் பட்டார்கள். அக்கஷ்டங்களிலிருந்து அவர்களை விடுவிப்பதற் காகவே நபியவர்கள், ஸௌனபை மணந்து கொண்டார்கள். எனினும், நபிகளாரின் காலத்திலேயே அப்பெண்மனி இறையடி சேர்ந்து விட்டார்.⁵¹

இவ்வாறு தான் உம்மு ஸலமா அவர்களது நிலையும் அமைந்திருந்தது. பேணுதலும், உறுதியான ஈமானும் கொண்டு அழகிய நற்குணாத்துடன் காணப்பட்ட அவர்கள், அநாதைகளுடன் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருந்ததனால், நபியவர்கள், அப்பெண்மனியை மணந்து கொண்டார்கள்.⁵²

2. வழக்காருகளைச் சீர்திருத்தல்

நபியவர்களின் வளர்ப்பு மகனான ஸௌத் இப்பு ஹாரிஸா மணாம் புரிந்திருந்த, நபியவர்களுடைய தந்தையின் சகோதரியின் புதல்வியான ஸௌனப் பிந்து ஐஹ்ஷ் விடயத்தில் இவ்வாரே நிகழ்ந்தது.

50. ஸௌக்கல், ப. 319

51. மே.கு., ப.320, பிழூர், பா.22, ப.203

52. ஸௌக்கல், ப.321

சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளை இஸ்லாம் நிராகரிக்கின்றது என்பதற்கு உயிரோட்டமான சான்றாக இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கின் அடிப்படையில், நபியவர்களது ஆலோசனையின் பிரகாரம் இத்திருமணம் நடந்தேறியது. ஏனெனில், ஸௌனப் குறைவி குலத்தின் தலைவராகவும் பிரமுகராகவும் இருந்த அப்துல் முத்தலிபுடைய பேரக் குழந்தைகளில் ஒருவராக இருந்தார். அதேவேளை, ஸௌத் நபியவர்களால் உரிமையிடப்பட்டு, பின்பு வளர்க்கப்பட்ட ஓர் அழிமயாக இருந்தார்.

ஸௌனப், தனது பரம்பரைச் சிறப்பு, தனித்துவம் என்பவற்றைப் பிரஸ்தாபித்து ஸௌதிடம் உயர்வும் பெருமையும் பேசியதன் விளைவாக, அவர்களது வாழ்க்கை, மண வாழ்விற்கு வேண்டிய நல்வியல்புகளை விட்டும் தூரமான, கசப்பு மன்றியதாக அமைந்துவிட்டது.

மணாவிலக்குக் கோரி, திருமண உறவிலிருந்து பிரிந்து விடுவதென்ற இருசி முடிவுக்கு வந்துவிட்டதனால், முரண்பாடு களைக் களைந்து, ஒற்றுமைப்பட்டு திருமண உறவை நீடிக்கு மாறு நபியவர்கள் கூறிய உபதேசம் அவ்விருவருக்கும் எவ்விதப் பயனுமளிக்கவில்லை.⁵³

ஸௌத், தலாக் சொன்னதன் பின், நபி ஸல்லவாஹு அஸலஹி வழுவிஹி ஸௌனபை மணந்து கொள்வதற்கான திருமண உடன்படிக்கையை யேற்கொண்டார்கள். இது, அக்கால அரபிகள் மத்துயில் பெரும் பிரதிபலிப்பை ஏற்படுத்து மளவு செல்வாக்குச் செலுத்தி வந்த அறியாமைக்கால வழக்காறு ஓன்றைக் களைவதற்காக, இறைவனின் புறத்திலிருந்து வெளியான கட்டளையின் மூலமாக இடம் பெற்ற ஓர் அம்சமாகும்.

53. பிழூர், பா. 22, ப.214 - 218

அதாவது, அறியாமைக் கால அரபிகள், தாம் தத்தெடுத்து வளர்க்கின்ற பிள்ளைகள், தமது சொந்தப் பிள்ளைகளுக்குண்டான சட்டங்களையே வாய்க்கப் பெறுவார்கள் என்று உறுதி கொண்டிருந்தார்கள். இதனால், தமது சொந்த மகன் திருமணம் செய்திருந்த ஒரு பெண்ணை தாம் மணம் செய்து கொள்ளாதிருப்பது போன்றே, தமது வளர்ப்பு மகன் திருமணம் செய்திருந்த பெண்ணையும் மணம் புரியாதவர்களாக இருந்து வந்தனர்.⁵⁴

குற்றச்சாட்டுகள்

குருட்டுப் பிடிவாத குணம் கொண்ட சில கீழைத்தேய எழுத்தாளர்களால் பொய்யான, திரிபுடுத்தப்பட்ட சந்தேகங் களை இணைத்துக் கொள்வதில் இருந்தும் சில புனைவுகளை அறியுகம் செய்வதிலிருந்தும் தவிர்ந்து கொள்ள முடியவில்லை. நபிகளார், ஸஸனபை மணம் புரிந்து கொண்டது தொடர்பில் தமது இஷ்டத்திற்கேற்ப, மிக அநாகரிகமான ஒரு கதையை, அவர்கள், பரப்பியதை நாம் காண்கின்றோம்.

அவர்களது அவதூறுக்கேற்ப நபி ஸல்லவாஹ்ரா அலைஹி வழுவிஹி ஸஸனபின் மீது ஆசை கொண்டவர்களாகவும், வசீகரிக்கக் கூடிய அற்புதமான அவளது அழகின் மீது உள்ளார்வம் கொண்டவர்களாகவும் இருந்ததனாலேயே, அவரை தலைக் சொல்ல வேண்டிய ஒரு நிலையை ஸஸதுக்கு ஏற்படுத்தினார்கள் எனக் கூறுகின்றனர். நாம் நடுநிலைப் போக்குடன் சிந்தித்தால், இது முற்றிலும் உண்மைக்குப் புறம்பான வாதமென்பது தெளிவாகிறது.

இது வெளிப்படையான வரலாற்று, பகுத்தறிவு ரத்யான அனைத்து ஆதாரங்களுக்கும் முரண்படக்கூடியதாகும்.

54. பார்க்க, அல்குர்ஆன், ஸரா அல் அஹ்ஸாப, வசனம்.37

ஏனெனில், நபி ஸல்லவாஹ்ரா அலைஹி வழுவிஹி இந்தாலவுக்கு தமது இச்சைக்கு அடிமைப்பட்டவர்களாகவும் இளம் பெண்களினதும் அவர்களது அழகினதும் மயக்கத்தில் தமது சிந்தனையை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளக் கூடியவர்களாக வும் இருந்திருந்தால், மேலும், நபியவர்களை குழப்பத்தில் ஆழ்த்தக் கூடிய அளவு மிகப்பெரும் உயர் நிலையை ஸஸனபின் அழகு பெற்றிருந்தால், அவர் கண்ணிப் பெண்ணாக இருக்கும் போதே அவரைத் திருமணம் செய்து கொண்டிருக்கவாமே

அதற்கு முன்னர், ஸஸனபின் அழகைப் பற்றி நபியவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை எனக்கூற முடியுமா? நபிகளாரின் மாமியின் மகளாக, நெருங்கிய உறவாக, நபியவர்களை விட்டும் தூரமாகாத நிலையில் அவர் இருந்து வந்திருக்கவேயில். இது எப்படி சாத்தியமாகும்? எனினும், இந்தப் புனைக்கதைகளை அவர்கள் கூறுவதெல்லாம். அவர்களது அக-புற பார்வையை குருடாக்கி விட்ட அவர்களது பிடிவாதத்தின் காரணமாகவேயன்றி வேறில்லை.

3. கைதிகள் மற்றும் அடிமைகளுக்கு விடுதலை

ஜூவைரியா விடயத்தில் இவ்வாறே நிகழ்ந்தது. அவர், பிரபல்யமான மூஸ்தலக் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர். அக்கோத்திரத்தினர், மூஸ்லிம்களுக்கெதிராக யுத்தத்தை பிரகடனம் செய்திருந்தனர். அவர்களுக்கும் மூஸ்லிம்களுக்கும் இடையிலான ஒரு யுத்தத்தின் போது, மூஸ்லிம்களது கை ஓங்கியிருந்தது. அந்தக் கோத்திரத்திலிருந்து பெருந்தாகக யானோர் சிறைப்பிடிக்கப் பட்டிருந்தனர். அவ்வாறு சிறைப் பிடிக்கப்பட்டவர்களுள், அக்கோத்திரத்தின் தலைவர் ஜஹாரிஸ் என்பவருடைய மகள் ஜூவைரிய்யாவும் ஒருவர். நபி ஸல்லவாஹ்ரா அலைஹி வழுவிஹி, ஜூவைரிய்யாவை கெளரவப்படுத்

தும் நோக்கில் அவரை சிறையிலிருந்து விடுதலை செய்த தோடு, திருமணமும் செய்து கொண்டார்கள்.

ஸ்ரூவவரிய்யாவை மனம் புரிந்து கொண்டதன் மூலமாக, நபி ஸல்லவலாஹு அஸலஹி வழுவிலூரி, தம்மால் சிறைப் பிடித்து வைக்கப்பட்டுள்ள முஸ்தலக் கோத்திரத்தின் உறவினராகி விட்டார்கள் என்பதை அறிந்த முஸ்லிம்கள், அத் திருமணத்தை கண்ணியப்படுத்தும் பொருட்டு, தம்மிடம் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த முஸ்தலக் கோத்திரத்தின் அளவத்து கைதிகளையும் விடுதலை செய்தார்கள். வரவாற் றாசிரியர் இப்பு ஹிஷாம் எழுதுகின்றார்; “இத்திருமணத்தின் பொருட்டினால் முஸ்தலக் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த நூறு கைதிகள் விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள்.”⁵⁵

4. உறவுகளை வளர்ப்பது

பெரிய அரபு கோத்திரங்களுடன் இணைப்பினை ஏற்படுத்திக் கொள்வது, அதன் தனிநபர்களை ஈர்த்தெடுப்பது, அவர்களிடமிருந்து பாதுகாப்பை ஏற்படுத்திக் கொள்வது மற்றும் யனிதர்களை தமது புதிய மார்க்கத்துடன் தொடர்புபடுத்துவது ஆகிய நோக்கங்களுக்காகவும் அன்னல் நபிகளார் சில திருமணங்களை மேற்கொண்டார்கள்.

இவ்வழியில் அன்னை ஆயிஷா, ஹப்ஸா, உம்மு ஹப்பா, ஸபிய்யா, மைஸுனார் (ரழி) ஆகிய பெண்களை நபியவர்கள் மனந்து கொண்டார்கள்.

உம்மு ஹப்பா, அரியாமைக் காலத்திலும், இஸ்லாத்திற்குப் பின்னரும் நபி ஸல்லவலாஹு அஸலஹி வழுவிலூரி அவர்களோடும், அவர்களது குடும்பத்தினரோடும் பகிரங்கமாக

55. இப்பு ஹிஶாம், பா.3, ப.295

விரோதம் பாராட்டி வந்த அழுகப்பாவின் மகளாக இருந்தார். தனது கணவருடன் அவர் எத்தியோப்பியாவுக்கு ஹின்றத் பேற்கொண்ட போது, அங்கு அவரது கணவர் மதம் மாறி, கிறிஸ்தவராகி மரணித்தார். முஸ்லிமாக இருந்த உம்மு ஹப்பா, நபியவர்களுக்கும், அவர்களது இஸ்லாமிய அழைப்புக் கும் பெரும் எதிரியாக இருந்த தனது தந்தையிடமோ, குடும்பத்தாரிடமோ திரும்பிச் செல்ல முடியாத நிலையில், அச்சத்துடனான தடுமாற்றமும், பெரும் மனக்கிலேசமும் கொண்டார். இந்நிலையில், தடுமாற்றத்திலிருந்து அவரை விடுவித்த நபி ஸல்லவலாஹு அஸலஹி வழுவிலூரி, ஒருபுறம், அவருக்கு பாதுகாவலராயும் பொறுப்பாளரையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் நோக்குடனும், மறுபுறம் உம்மு ஹப்பாவின் கோத்திரத்தினரான பனு உழையாக்களின் உள்ளங்களை வெல்லவும் உம்மு ஹப்பாவை மனம் புரிந்தார்கள்.⁵⁶

இவ்வாறு தான், யூத பனுநற்று கோத்திரத்தின் தலைவரான ஹப்பிப்பு அஹ்தபின் புதல்வி ஸபிய்யாவடைய விடயத்திலும் நிகழ்ந்தது. இக்கோத்திரத்தினர், நபியவர்களுடன் செய்து கொண்டிருந்த ஒப்பந்தத்தை முறித்து விட்டு, முஸ்லிம்களுடன் யுத்தத்தில் இறங்கினர். முஸ்லிம்கள், பெருந் தொகையான யூதர்களை வெட்டியும், சிறைப்பிடித்தும் தமது வெற்றியை உறுதி செய்து கொண்டனர்.

கொலைசெய்யப்பட்டவர்களில் ஸபிய்யாவின் தந்தையான ஹப்பிப்பு அஹ்தபும் அடங்கியிருந்தார். அக்கோத்திரத்தாரிடையே ஸபிய்யாவுக்கிருந்த கொரவத்தையும் உயர் அந்தஸ்தையும் அறிந்த நபி ஸல்லவலாஹு அஸலஹி வழுவிலூரி, பெரும் ஆபத்திற்குரியவர்களாயிருந்த யூத பெரும் கோத்திரத்தாருக்கும் தமக்குமிடையே ஒரு தொடர்பை

56. அல் இஸ்பா வல்திஸ்தூப், ப.305, மங்குஅத் ஆவின்ஸீ, ப.369, இப்பு ஹிஶாம், பா.1, ப.223, அஃ.லாம், ப.141

தோற்றுவித்துக் கொள்ளும் நோக்கில், ஸபிய்யாவை மணந்து கொள்ள அபிப்பிராயப்பட்டார்கள்.⁵⁷

மைஸூர், அரபு கோத்திரங்களிடையே புகழ் பெற்ற, பஜா மஹலை கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர். ஹின்றி ஏழாம் வருடம், அவரை நபியவர்கள் மணந்து கொண்டார்கள்.⁵⁸

நபி ஸல்லவாஹ்ரூ அலைஹி வஜூலிஹி அவர்களது மனைவியரில் அன்னை ஆயிஷாவைத் தவிர ஏனைய அனைவரும் விதவைகளாகவும், தமது செழுமையான இளமைப் பருவத்தைக் கடந்து வந்தவர்களாகவுமே இருந்தார்கள். ஆகவே, நபியவர்கள் பலதார மனம் புரிந்து கொண்டதை, இச்சைகளுக்கு அடிமையாகி, அற்ப பாலியல் வேட்கைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கான சந்தர்ப்பத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதல்லாமல், தூய்மையான குறிக்கோள்களையும், உயர்ந்த இலட்சியங்களையும், சமூக சீர்திருத்தத்தையுமே நோக்காகக் கொண்டிருந்தது என்பதற்கு இவ்விடயத்தில் தெளிவான ஆதாரம் இருக்கின்றது. ஏனெனில், நபி ஸல்லவாஹ்ரூ அலைஹி வஜூலிஹி, மனித சமூகத்தை நன்கூண்றாற்ற மாபெரும் ஆளுமையும் புனிதத்துவமும் நிறைந்த ஓர் அற்புத மனிதராக இருந்தார்கள்.

57. மே.கு., மவ்ஸூஃத், ப.345, ஆஃலாம், ப.142

58. பிழூர், பா.22, ப.203, இப்பு ஹிசாம், ப.372, மவ்குஃத், ப.404.

நபித் துவத்துக்கு முன்னர் இறைதூதரின் ஆளுமை

குழல் தாக்கம்⁵⁹

மனோ தத்துவ அறிஞர்கள் ஊர்ஜிதம் செய்வதாவது: ஒரு சமூக குழலும், சுற்றாடலும் தான் ஒவ்வொரு தனி மனிதனின் ஆளுமையின் அடித்தளமாகும். அவ்வாறே சமூக நடைமுறைகளோடு ஒத்திருந்து உடன் படுவதும் சமூக வோட்டத்தோடு தானும் அடிப்படைக் கெல்லுவதும் ஆளுமையில் கெல்வாக்கும் கெலுத்தும் காரணிகள் ஆகும்.

சிலர், இக் கொள்ளைகயிலிருந்து விதிவிலக்குப் பெற முடியாதவாறு, அதனை பொதுவான ஒட்டுமொத்த கோட்பாடாகக் கணிக்கின்றனர். அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு சமூகத்தின் நடவடிக்கைகளை விளக்க முற்படுகின்ற அளவுக்கு, இவ்விடயத்தில் அளவுகடந்து போய்விடுகின்றனர்.

59. பெருந் தலைவர்களும் சீதிருந்தங்களும் (பார்ஸி), ப.37

எனினும், ஒரு சமூகத்திற்கு, அதன் தனிநபர்களின் உயிரோட்டத்திலும், அவர்களது சிந்தனையின் வளர்ச்சியிலும் சூறிப்பிட்டாலும் தாக்கமே இருக்கின்றதென்பதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாதிருக்க முடியாது.

இதன்படி, சிறப்பும், இறையச்சமும் உள்ள ஒரு சமூகம், நல்லியல்பும் தூய்மையும் உள்ள ஒரு முன்மாதிரியை தமிழ்நாட்டே உருவாக்கி வளர்த்துக் கொள்ளும். அதேபோன்று, நெறிபிறழ்வும், தீய தன்மையும் கொண்ட ஒரு சமூகம், அதன் தனிநபர்களை வழிகேடும், சூழ்ப்பும் மிக்க ஒரு சூழலுக்கே இழுத்துக் கொண்டு வந்து சேர்க்கும்.

இதன்படி, ஒரு மோசமான சமூகத்தின் நடைமுறைப் போக்குகளிலிருந்தும், அதன் குழப்பங்கள், இச்சைகளின் தாக்கங்களிலிருந்தும் விடுபட்டதாக தன் பாதையை வகுத்துக் கொள்ள சக்தி பெறும் ஒருவர், நிச்சயமாக சாதாரண இயல்புக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு மனிதராகவே கணிக்கப்பட வேண்டியவராகின்றார்.

அப் சமூக தழுவல்

உலகம் முழுவதும், குறிப்பாக அரபு தீபகற்பம், அறியாமையிலும், மூடத்தனத்திலும் மூழ்கி, குழப்பங்களினதும் மூடக்கொள்கைகளினதும் நெருப்பில் எரிந்து கொண்டிருந்தது. ஒளியிழுந்த அறியாமை அரபியரது வாழ்வின் வான்பரப்பை காரிஞாக மாற்றிவிட்டிருந்தது. அவர்களது வாழ்நாட்கள் நெருக்கடியும், மூதேவித்தனமும், கஷ்டமும் கோலோச்களின்ற, கசப்பு மண்டிய நாட்களாக மாறியிருந்தன. அவர்களது பொருளாதாரங்கள், அதிகமாக கொள்ளன, பறிமுதல் மூலமாகவே குவிக்கப்பட்டன, அவர்கள் அதிகமாக இரத்தம் ஓட்டிய தெல்லாம் அநீதிக்காகவும் பக்கமைக்காகவுமே.

வீண் சந்தேகங்களும், தீய கற்பனைகளும், சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளும் அவர்கள் மத்தியில், பெரும் ஆதிக்கம் செலுத்தியதோடு, அவர்களிடையே சட்டங்களாக நோக்கப்படும் அளவுக்கு அவை இருக்கமான பிடியையும் கொண்டிருந்தன. அவர்களது சமூகத்தின் மத்தியில் இல்லாதிருந்த ஒரே விடயம் சட்ட ஒழுங்கும், நீதியுமாகும்.

கற்சிலைகளை வடிவமைத்து அவற்றை தெப்பமாகப் பூசித்து வந்தமை அறியாமைக்கு சிறந்த சாள்றாக விளங்கியது.⁶⁰ கோழைத்தனம் மிக்க, உள்ளம் இருக்கிய சில செல்வங்கர்கள், பலவீரர்களின் இரத்தத்தை உறிஞ்சிக் கொண்டும், அநாதைகளின் பணத்தை அநீதியாப் பறித்துக் கொண்டும், உடலை வருத்தி உழைக்கக்கூடிய ஏழைகளின் வருமானத்திலிருந்து மோசடி செய்து வயிறு வளர்த்துக் கொண்டும் இவையனைத்திருந்தும் மேலாக பெருமை, ஆணவய்ணர் அந்தரத்தில் மிதந்து கொண்டும், தங்கள், வெள்ளியை பதுக்கி வைத்துக் கொண்டு, இவையனைத்தும் தடுக்கப்பட்ட அந்த ஏழைகளின் பெயரில் ஆடம்பரமான, கேளிங்கையான, விரயமான வாழ்வை அனாபவித்துக் கொண்டும் இருந்தனர்.

வியாபாரம், மற்றும் கொடுக்கல்-வாங்கல்களிலான அவர்களது வழிமுறையானது பெரும் குழப்ப நிலையைத் தோற்றுவித்திருந்தது. கணவன்-மணைவியரில் ஒவ்வொருவரும் மற்றவரது கடனை அடைப்பதற்கான பொறுப்புடைய வர்களாக இருந்தனர். ஒரு பெண், தான் பெற்ற கடனை அடைக்க முடியாது போனால், குறித்த கடனை மீளப்பெறுகின்ற வரை, கடன் வழங்கியவன், அப்பெண்ணை தனக்குரியவளாக தடுத்துவைத்துக் கொள்ள முடியும்.⁶¹

60. வில் ஓராண்ட் (பார்ஸி), பா.11, ப.1-10, அல் தூர்த்துழல் பய்நா பீ சரவாி குத்தபத்தி பர்திமதில் ஸஹ்ரா, ப.27, 54.

61. பர்த் வஜ்தி, தாயிரத்துழல் மதூரிப், பா.5, ப.250

அவர்கள், தமது ஆன்ம பூரணத்துவம், அறிவியல் உருவாக்கம் என்பவற்றில் பெருமிதம் கொள்வதற்குப் பதிலாக, தமது முதாதையர், குடும்பத்தினர், மற்றும் கோத்திரங்களின் பெருமையையே போற்றி வந்தனர். தமது கோத்திரத்தாரின் அதிகரித்த எண்ணிக்கையைக் கொண்டு பெருமை பாராட்டிக் கொள்ள அவர்கள் விரும்பினால், தமக்குரிய மையவாடிக்குச் சென்று, அங்குள்ள மன்னாறைகளை கணக்கிட்டுப் பார்ப்பார்கள்.⁶² தமக்குப் போட்டியாக உள்ள பிறிதொரு கோத்திரத்தை விட தாம் எண்ணிக்கையில் அதிகமானவர்கள் என்பதை நிறுவும் ஆதாரமாக அது அவர்களுக்கிருந்தது.

மதுபாளத்தில் மூஷி விடுவது, விபச்சாரத்தில் ஈடுபடுவது, காமவேட்டை மிக்க செயல்களை மேற்கொள்வது, காரணமின்றி இரத்தத்தை ஓட்ட வைப்பது, இவையே அவர்களுக்கு விருப்பமுள்ள அவர்களது நாளாந்து நடவடிக்கைகளாக அமைந்திருந்தன.⁶³ வெட்கம், நாணம் என்பவற்றிலிருந்து எந்தவொரு வகையையும் அவர்கள் உணர்ந்திருக்கவில்லை

அவர்களது புகழ்பெற்ற அரபுக் கவிஞரான இம்ரஷல் கைஸ், பிரபல்யமான தனது கவிதையொன்றில், எவ்வித வெட்கமோ கூட்கமோயின்றி, தனது சிறிய தந்தையின் மகனுடன் தான் நடந்து கொண்ட இழிவான பாலியல் சேஷ்னாக்களையும், அவள் மீதான தன் காதலையும், வர்ணிக்கின்றார். ஆச்சரியமான விடயம், அக்கவிதையை அடு இலக்கியத்தின் உள்ளதமான முன்மாதிரியாகக் கணிக்கின்றார். புளிதமான கஃபாவின் கவர்களில் தொங்கவிடப் படுவதற்கும் அது தகுதி பெற்றிருந்தது.⁶⁴

62. மந்திரம் ப்யான், பா.10, ப.534 (புதிய படிப்பு)

63. குபி முய்யு, அல் அஸ்ருல் ஜாஹில், பதி.5, மிஸர், ப.70

64. அல் ஸாஸாங், சுரா முஅல்காதுஸ் ஸப்ல., ப.3

இது, இருண்ட வான்வெளியில், இஸ்லாம் தன் ஒளிக் கீற்றுகளை பரப்பிய சமூகத்துடைய ஒழுக்க, மற்றும் நடைமுறை முதலான அவர்களது நிலைமை பற்றிய கருக்கமான விவரணாமாகும்.

தெளிவான விடயம் யாதெனில், இத்தகைய சமூகச் சூழலின் தாக்கங்களுக்கு உட்பாத. அதன் அருவருக்கத் தக்க விடயங்களால் அழுக்கடையாத ஒரு மனிதர், நிச்சயமாக தனித்துவமான, தெய்வீகப் பண்பு கொண்ட ஒரு மனிதராகவே இருக்க முடியும். இதன் மூலம், மனித சமூகத்தின் தலைமைத்துவத்திற்கும், தீங்கான அதன் நடைமுறைகள், பிரச்சினைகளிலிருந்து அச்சமூகத்தை விடுவிப்பதற்கும் தகுதி யான ஒருவராகவும் அவர் ஆகிவிடுகின்றார்.

நிமியார்கள், சமூகத்தின் தலைவர்களே

ஒட்டுமொத்தமாக மனிதர்கள் எல்லோரும் சிலைகளின் பால் கவனம் செலுத்திய சந்தர்ப்பத்தில், எவரிடமிருந்தும் கல்வியைப் பெற்றுக் கொண்டிராத மூறும்யத் ஸல்லல்லாஹரா அலைஹி வஹ்வில்லி மாத்திரம் ஹிரா மஸலக்குகையில் தீயானித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.⁶⁵ அங்கு, பயக்குமியும் உள்ளச்சமும் கொண்டவர்களாக, உலகத்தைப் பற்றியும், சிருஷ்டிகர்த்தா, தனது மகத்துவத்தையும் வல்லமையையும் பறைசாற்றுமாறு உலகில் படைத்துவைத்துள்ள அழகிய நுட்பங்கள் பற்றியும் சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

“நீர் இதற்கு முன்னர் எந்தப் புத்தகத்தையும் படித்ததோ உம் கைகளால் எதையும் எழுதிப்பதோ கிடையாது. அப்படிப்பிருக்க உண்மைக்கு மாறாக அவர்கள் சந்தேகம் கொள்வது எவ்வாறு?” குரு ஆன் 29:48)

65. பிரஹார், பா.18, ப.280

அல்லாஹ்வடைய கண்காணிப்பினாலும், வழிகாட்டவினா ஜூம் குழப்பட முறைம்த ஸல்லவ்வாஹ்ரா அவைஹி வஜூலிஹி. ஆரம்பத்தில் இருந்தே சத்தியத்தின் நேரான பாதையைக் கண்டு அதில், எவ்வித தடுமாற்றமோ, சங்கடமோ இன்றி, முழுமையான உறுதியுடனும், உள்ளையைதியுடனும் நடந்தார்கள்.⁶⁶ அவர்கள், தமது சமூகத்தின் தவறான மரபுகள், தூர்ந்து போன வழிபாடுகளைப் பற்றி சிந்திப்பதிலே தமது முதற் படிகளை ஆரம்பித்தார்கள்.

அவர்கள், தமது வாழ்நாளின் சில நொடிகளாயினும், சிலை வணக்கத்தை ஆதரிக்கவில்லை. மாறாக, ஏற்கனவே கூறப்பட்டது போல், அச்சிலைகளின் நாமங்களை செவிமடுப் பதையும் விரும்பவில்லை.⁶⁷

நபி ஸல்லவ்வாஹ்ரா அவைஹி வஜூலிஹி அவர்களது மகத்துவம், தூய்மை, ஒழுக்கம் என்பவையே, அச்சமயத்தில், மனிதர்களுடைய பொதுவான, பிரத்தியேகமான ஒன்றுகூடல் களினதும், அமர்வுகளினதும் பேச்சாக இருந்தன. நபியவர்களின் வாய்மை, நேர்மை, மனத்தூய்மை முதலானவை, "அல்அமின்" என்ற பட்டத்தை அவர்களுக்குப் பெற்றுக் கொடுத்தன. இப்பண்புகளே, கதீஜா நாயகி அவர்கள், தமது வரத்தகத்தில் சடுபடுத்துவதற்கு நபியவர்களை தேர்ந்தெடுக்க வும் அடிப்படையாயிற்று.

நபி ஸல்லவ்வாஹ்ரா அவைஹி வஜூலிஹி அவர்களது நல்லொழுக்கங்களும், நடைமுறைகளும், பிற மனிதர்களுடனான நற்புக்க வழக்கங்களும், மனிதர்களது உள்ளங்களில் நுழைந்து, அவர்களை கவர்ந்திடும் சக்தி பெறுமளவு, உயர்ந்த, உச்ச ஸல்லவையை அடைந்திருந்தன.

66. மே.கு. பா.18, ப.277-281, பய்முல் இஸ்லாம், ப.802

67. அ.வைம், ப.17-18, பிழூர், பா.15, ப.140

ஹஸ்ரத் அம்மார் இப்பு யாசீர் (ரழி) அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள்: "நான், நபியவர்களின் நுபுவ்வத்திற்கு முன்னர், அவர்களுடன் சேர்ந்து ஆடு மேத்துக் கொண்டிருந்தேன். ஒரு நாள், நபியவர்களை அனுகி, நாளை பற்ற எனுமிடத்திலுள்ள மேய்ச்சல் நிலத்துக்கு ஆடுகளைக் கொண்டு செல்வோம் என்று அவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறினேன்.

மறுநாள் நான் அங்கு சென்று பார்த்த போது, எனக்கு முன்பாகவே அவர்கள் அங்கு வந்து விட்டிருப்பதைக் கண்டேன். ஆனால், தமது ஆடுகளை மேயவிடாமல் தடுத்து வைத்திருந்தார்கள். "என் ஆடுகளை மேயவிடாது தடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?" என்று நான் கேட்ட போது, "இருவரும் இணைந்தே ஆடுகளை மேயவிடுவதாக நான் உங்களுக்கு வாக்களித்திருந்தேன். அதனால், உங்களுக்கு முன்னர், எனது ஆடுகளை மேயவிடுவதற்கு நான் விரும்பவில்லை" என்று பதிலிறுத்தார்கள்.⁶⁸

இவ்வாறு, நபி ஸல்லவ்வாஹ்ரா அவைஹி வஜூலிஹி, தமது சமூகத்துடைய வழிமுறையை விடுத்து, தமக்கென தனித்துவமான ஒரு பாதையை வகுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அச்சமூகத்தாருடைய வழக்காருகளோ, நடைமுறைகளோ, நபிகளாரில் எவ்வித பாதிப்பையும் தோற்றுவிக்கவில்லை.

எனினும், தமது சிருஷ்டிப்புக்கும், கண்காணிப்புக்கும் உரிய மறைமுகமான சக்தியுடன் தம்மை நேரடியாக இணைக்கக் கூடிய உயர்ந்த ஒர் அந்தஸ்தை அடைந்து கொள்கின்ற வரைக்கும் பரிபூரணத்துவம் வாய்ந்த ஒரு வழிமுறையைத் தேடுபவராகவே இருந்தார்கள்.

68. பிழூர், பா.16, ப.224

இதற்காகவும், இன்னும் பிற காரணங்களுக்காகவும் மனிதர்கள், நபியர்களை அபயித்தமாக கொரவப்படுத்தினர். பிரச்சினைகள் பலவற்றின் போது நபிகளாரது கருத்துகளின் மூலம் பயன் பெறக் கூடியவர்களாகவும் இருந்தார்கள்.

ஹஜருல் அஸ்வத்

முஹம்மத் ஸல்லவ்வாஹு அஸலஹி வழுவிழி அவர்களுக்கு அப்போது வயது முப்பத்தைந்து. புனித கஃபாவின் கட்டடத்தை புனர்த்திமாணம் செய்வதற்காக குறைவியர் ஒன்றினைந்தனர். குறைவியரிடையே இருந்த ஒவ்வொரு கோத்திரத்தினரும் கஃபாவின் நிர்மாணப் பணிகள் மூலமான பெருமையைப் பெற்றுக் கொள்ள ஆர்வமுற்றுதனால், அதன் பணிகள் பல பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு கோத்திரத்துக்கும் ஒவ்வொரு பணி வழங்கப்பட்டது.

"யா அல்லாஹ்! நாங்கள் நன்மையையே நாடுகின்றோம்" என்று கூறியவராக, வல்த் தீப்பு முக்ரா, புனர்த்திமாணத்திற் காக கஃபாவின் சில பகுதிகளை இடுத்தார். பிற மனிதர்களும் அவரைப் பிண்பற்றி, அவருக்கு உதவினர். இப்ராஹிம் அஸலஹிஸ் ஸலாம் நிர்மாணித்த அடித்தளம் வரை அது இடுக்கப்பட்ட பின், ஒவ்வொரு கோத்திரத்தினரும் கஃபாவில் தமக்கு வழங்கப்பட்ட பகுதியை நிர்மாணிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டனர்.

ஹஜருல் அஸ்வத் கல்லை வைக்கின்ற இடம் வந்த போது, ஒவ்வொரு கோத்திரத்தாரிடையேயும் கருத்து முரண் பாடுகள் தலைதூக்கின. ஒவ்வொரு கோத்திரத்தினரும் தத்தமது குலப்பெருமையைப் பேசிக் கொண்டு, அதனை தாயே வைக்க வேண்டுமென்று வாதாடினர். யுத்தமொன்றுக் குத் தயாராகுமளவு, அவர்களிடையோன முரண்பாடுகள் விஸ்வரூபமெடுத்தன.

பனு அப்துத்தார் கோத்திரத்தினர், தாம் யுத்தமாயினும் மரணமாயினும் தயாராக இருக்கின்றோம் என்பதை வெளிக்காட்டுமுக்காக, தமது கைகளை இரத்தத்தில் தோய்த்து எடுத்துக் கொண்டு முன்வந்தனர்.

இந்தக் கொடுரமான முரண்பாடு நான்கு, அல்லது ஐந்து நாட்கள் வரை நீடித்தது. பின்னர், அவர்கள் அனைவரும் ஒன்றினைந்து இதற்கான தீர்வு பற்றிய கலந்துரையாடலை மேற்கொண்டனர்.

குறைவியரில் வயது முதிர்ந்தவராக இருந்த அழுஉமையா இப்பு முக்ரா என்பவர் இவ்வாறு கூறினார்: "குறைவி குலத்தினரே! இந்த பள்ளிவாயலின் வாயிற்கதவினுடாக யார் முதன் முதலில் உட்பிரவேசிக்கின்றாரோ அவரை, நீங்கள் முரண்பாடுள்ள விடயத்திற்கு தீர்ப்பளிக்கும் ஒருவராக ஏற்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்."

அவரது ஆலோசனையை ஏற்றுக் கொண்ட மக்களான வரும், யார் முதன்முதலில் நுழையைப் போகின்றார் என்பதை ஆவவுடன் எதிர்பார்த்திருந்தனர். முதன்முதலாக அவர்களிடத்தில் நுழைந்தவர் நபி ஸல்லவ்வாஹு அஸலஹி வழுவிழி அவர்களாவர்.

நபியவர்களைக் கண்டதும், "இவர் உண்மையானர். இந்த முஹம்மதை நாங்கள் திருப்தி கொண்டோம்" என்று கூறினார். நபியவர்கள், குறைவியரை சென்றைந்த போது, செய்தியை அவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறினர். அப்போது நபியவர்கள், "என்னிடம் ஒரு புடவையை எடுத்து வாருங்கள்" என்று கூறினார்கள். அது கொண்டு வரப்பட்டது. நபியவர்கள், தமது திருக்கரங்களால் ஹஜருல் அஸ்வத் கல்லை எடுத்து, அந்தப் புடவையில் வைத்தார்கள்.

பின்னர், “ஒவ்வொரு கோத்திரத்தினரும் இந்தப் புடைவையின் ஓரங்களைப் பிடித்துக் கொள்ளவும்” என்று கூறினார்கள். எல்லோரும் அவ்வாறே செய்தவாறு அதனை, அதற்குரிய இடத்திற்கு உயர்த்திய போது, பிரச்சினைக்கான தீர்வை நாடி, நபியவர்கள் அந்தக் கல்லையெடுத்து அதன் இடத்தில் வைத்தார்கள். அதன்பின், புனர்நிர்மாணப் பணிகள் தொடர்ந்தன.

இவ்வாறு, அதிகமானோரின் இரத்தத்தை ஒட்டுவதற்கு நிர்ப்பந்திக்கக் கூடியதும், மாபெரும் சோதனைகளையும், இழப்புகளையும் இழுத்துக் கொண்டு சேர்க்கக் கூடியதுமாக இருந்த பெரும் ஆயத்தான் குழப்பமொன்றிலிருந்து குறைவு யரை விடுவிப்பதற்கான வலுவை நபியவர்கள், தமது மதிஞுட்பம், மற்றும் சிந்தனைத் தூய்மையினுடாகப் பெற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

7. வேத வெளிப்பாடு

உலகளாவிய தூது

யேலே நாம் முஹம்மத் ஸல்லஸ்லாஹ்ர் அவைவும் வஜூவிலியி அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றிலிருந்து சில பக்கங்களைப் புரட்டிப் பார்த்தோம். மகத்துவம், கண்ணியம், உயர்வு, முதலானவற்றினால் நிரப்பப்பட்ட அவர்களது வாழ்விலிருந்து கவையான சில முன்மாதிரிகளை வாசித்தோம்.

இப்போது, நபிகளாரது தூய வாழ்வில் மிக முக்கியத்து வம் வாய்ந்த இன்னொரு கட்டத்தை நோக்குவோம்.

நபி முஹம்மத் ஸல்லஸ்லாஹ்ர் அவைவும் வஜூவிலியி, ஒழுக்க விழிச்சியும் தடுமாற்றமும் ஆதிக்கம் கெலுத்திய ஒரு சமூகத்தின் மத்தியிலே வாழ்ந்தார்கள். அந்த சமூகத்தில், நாகரிகத்தின் அறிகுறிகளையோ, நல்ல குழுவுக்கான அடையாளங்களையோ யாரும் உணர முடியாது. வழிகேடு, அறியாமையின் இருளையன்றி வேற்றனையும் காண முடியாதிருந்த, சீர்றற அந்த சமூக குழுலைக் காணும் போது,

69. இப்னு ஹிஸाम், பா.1, ப.192-197, பிறூர், பா.15, ப.337,412

நபி ஸல்லவாஹு அஸலஹி வஜூலிஹி அவர்களுக்கு கடனாமான மனோவலியை ஏற்படுத்திற்று.

ஏக்த்துவத்தின் வீடும், ஏக்த்துவவாதிகளின் புகவிடமு மான புளித கஃபாவுக்குச் சென்றால், ஏக இறைவனான அல்லாஹுவுக்கான வணக்கம் செய்வதற்குப் பதிலாக, அங்கு சிலைகளை வணங்குவதையும் அவற்றுக்கு சாஷ்டாங்கம் செய்வதையுமே கண்டு வந்தமை நபிகளாரை வெகுவாகப் பாதித்தது.

அச்சருகத்தாரின் தீய சிந்தனைகளும், இழுக்கான அவர்களது வழக்காறுகளும் நபியைத் சிந்தனையிலும் கவலை யிலும் மூழ்கடித்தன.

ஏழைகளின் வலியும், உரிமை மறுக்கப்பட்டவர்களின் ஒலங்களும் நபியவர்களை மேலும் சங்கடப்படுத்தின. அந்த மோசமான சமூகமெங்கும் பரவி, அதன் மீது தன் கறுப்பு இருளை அழுத்தி, வைத்திருந்த குதாட்டம், மதுபாவனை, கொலை, குற்றச் செயல்கள் மற்றும் ஏனைய கெட்ட நடைமுறைகளுக்கு மத்தியில், அச்சருகத்தின் பெண்களுடைய அந்தஸ்து, இழிவான நிலையை அடைந்திருந்தமையை அவதாளிக்கின்ற போது, நபியவர்கள் யிகக் கடுமையான கவலைக்கு உள்ளானார்கள்.

சில நேரங்களில், அந்த இருள் நிறைந்த சமூகத்தை விட்டும் ஒதுங்கி, அந்தக் கடனாமான சமூகச் சூழலிலிருந்து தனிமைப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் தமது ஆன்மாவை சற்று ஆகவாசப்படுத்திக் கொள்ளவும், அமைதியான தனியான இடத்தில் தமது இரட்சகணை விளித்து அவஜுடன் தனிமையில் சம்பாக்ஷிக்கவும் ஹிரா மலைக்குச் சென்று வந்தார்கள்.

அதன் உச்சியில் உள்ள குகையில் இருந்த வண்ணம் அல்லாஹுவடைய அடையாளங்களையும், அவனது வியப்புக்குரிய படைப்பினங்களையும் நுட்பமான அமைப்புகளையும் அந்த அடையாளங்கள் மூலமான படிப்பினை களையும் ஆற அமாத் திபானித்து அல்லாஹுவை முழுமையாக வணங்கக் கூடியவர்களாகவும் இருந்தார்கள்.⁷⁰

தமது நாற்பதாவது வயதில்

மஹம்மத் ஸல்லவாஹு அஸலஹி வஜூலிஹி நாற்பது வயதை அடைந்த போது, மிக உயர்ந்த, உலகளாவிய இறைதூதை அடைந்து கொள்வதற்கு தயார் நிலையில் இருந்தார்கள்.⁷¹

ஒரு நாள், ஹிரா மலைக்குகையில் வழுமை போன்று அவர்கள் திபானத்தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த வேளையில், தீட்டிரெண், தமது ஆன்மாவையும் உயிரையும் முழுமையாக நிரப்பி விடக்கூடிய ஓர் ஒளியை உணர்ந்தார்கள். ஆழ்ந்த ஆச்சரியத்தில் மூழ்கித் திடுக்கிட்டார்கள்.

அந்த வேளையில் தான், வஹியுடைய மலக்காகிய ஜிப்ரில் அஸலஹிஸ் ஸலாம் இறைவனின் தூதைச் சமந்த வண்ணம் அங்கு தோன்றினார்.

அவர்கள், நபிகளாரைப் பார்த்து, “ஒதுஹீராக!” என்று கூறினார்கள். அந்த தெய்வீக, ஆன்ம நிலையில் மூழ்கியவர்களாக சில நொடிப்பொழுதுகளைக் கழித்த நபிஸல்லவாஹு அஸலஹி வஜூலிஹி அவர்கள், பின் தமது பார்வையைச் சழற்றி அங்குமிங்கும் பார்த்தார்கள். அப்போது, முன்னர்

70. பிஹாருல் அஸ்வார், பா.18, ப.206

71. மனாக்பி, பா.1, ப.40

கேட்ட அதே சப்தம் மிகத் தெளிவாகவும், கண்ணரியமாகவும் இரண்டாம், மூன்றாம் தடவைகளாக ஒலித்தன⁷². ‘ஒதுவீராக!’

‘படைத்த உமது இரட்சகளின் திருநாயத்தினால் ஒதுவீராக! அவன் இரத்தக் கட்டியிலிருந்து மனிதனைப் படைத்தான். ஒதுவீராக! உமது இரட்சகள் மிக்க சங்கையாளன். அவன் எழுதுகோவிள் மூலமாக மனிதனுக்கு கற்றுக் கொடுத்தான். மனிதனுக்கு, அவன் அறியாதவற்றையெல்லாம் கற்றுக் கொடுத்தான்’ (அல்லுலக் : 1-5)

நபி ஸல்லவலாஹு அஸலஹி வஆலிஹி, வியத்தகு உணர்ச்சியிலும் உற்சாகத்திலும் உடல் மழுக்கத் தினைத்தவர் களைப் போன்று ஆகிவிட்டார்கள். மகத்துவமும், உயர்வும் கொண்ட மாபெரியவனான அல்லாஹ்வடன் நேரடி தொடர்பு கொண்ட நிலையில், இத்தகைய உற்சாகம் ஏற்படாதிருப்பது எப்படி? இவ்வாறு தான், நபிகளாரின் தூய ஆன்மா, உறுதியான கடமையின் பாலும், மகத்தான செல்நெறியின் பாலும் இனைந்து கொண்டது.

நபி ஸல்லவலாஹு அஸலஹி வஆலிஹி. அவர்கள் தமது ஆன்மாவில் நூபுவுத்தின் வலிமையை உணர்ந்தார்கள். கலக்கம், தீடுக்கம் எதுவுமின்றி அமைதியிலும் திருப்தியிலும் மூழ்கியவர்களாக அவர்கள் இருந்தார்கள்.

ஹிரா குகையில் என்ன செய்தார்கள்?

இது, சில மேற்குல எழுத்தாளர்களினதும், கீழைத்தேய அறிஞர்களினதும் பதிலிறுக்கப்பட்ட ஜயமாகும். அவர்கள் கூறுவதாவது: ஹஸ்ரத் முஹம்மத் ஸல்லவலாஹு அஸலஹி வஆலிஹி, ஹிரா குகையில் கழித்த நாட்களில் தெளராத்,

இன்ஜீல் மற்றும் முந்திய நபிமார்களின் வேதங் கள் மற்றும் மார்க்க வழிமுறைகளை வாசித்தது, அவற்றிலே ஆர்வத்துடன் மூழ்கிப்போவார்கள். இந்த செயலில் ஆழந்த மகிழ்ச்சியையும் அவர்கள் கண்டார்கள்.⁷³

நபியவர்கள், தெளராத், இன்ஜீல், மற்றும் முந்திய மார்க்கங்கள் என்பவற்றை வாசித்தறிந்த பின் சுயமாகவே இஸ்லாம் என்ற மார்க்கத்தை அறிமுகப்படுத்தினார் என்பது அவர்களின் கூற்றாகும்.

ஆனாலும், இவ்வாதம் மிகத் தவறானது என்பதை நிறுவ வதற்கு அதிகமான ஆதாரங்களும் சான்றுகளும் உள்ளன. அவற்றில் சிலவற்றை இங்கு கட்டிக் காட்டுகின்றோம்.

1. நபி ஸல்லவலாஹு அஸலஹி வஆலிஹி, தெளராத், இன்ஜீல், மற்றும் ஏனைய வேதங்களிலிருந்தே அல்குர் ஆனை உருவாக்கினார்கள் எனின், அவ்வேதங்களின் பழைய, புதிய ஏற்பாடுகளில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்ற அம்சங்களுடன், அல்குர் ஆனில் வந்துள்ள சிந்தனைகளும் கருத்துகளும் உடன் படுவது அவசியமாகும். ஆனால், அல்குர் ஆனாலும், அவ்வேதங்களுக்கும் இடையிலே கடுமையான வேறுபாடுகளையும் அடிப்படையான முரண்பாடுகளையும் நாம் காண்கிறோம்.

2. மொழிவளம், நடை, வியப்புக்குரிய அமைப்பு முறை என்பவை அடங்கிய அல்குர் ஆன் வசனங்கள், அவை இறங்கிய காலத்திலும், அதற்குப் பிற்பட்ட காலத்திலும், பெரும் இலக்கியவாதிகளையும், மொழிவல்லுனர்களையும் பிரயிப்புடன் நாழ்பணியும் நிலைக்குள்ளாக்கியிருக்கின்றன. இந்த ஒரு விடையும் மட்டுமே, நபியவர்கள், உலகின் சிருஷ்டகர்த்தாவான

72. காமில், பா.5, ப.48, தபரி, தார்க், பா.3, ப.1148

அல்லாஹ்வுடன் நேரடித் தொடர்பு கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை நிறுவுவதற்கு போதுமானதாகும்.

மேலும், நபியவர்கள் பிரதி பஸ்தூவதற்கு, அல்குர் ஆனின் சொல்வாழும், அற்புதயான அமைப்பு முறையும் ஏனைய எந்த வேதங்களிலும் காணக்கூடியதாக இல்லை என்பதும் ஜயத்திற்கிடியின்றி சுட்டிக் காட்டப்படத்தக்கதாகும்.

4. அல்குர் ஆன் இவர்கள் வாதிடுவதைப் போன்று பைபிளின் இரு ஏற்பாடுகளிலிருந்து தான் தொகுத்து தோற்று விக்கப்பட்டதென்றால், அல்குர் ஆனில் உள்ளவற்றுக்கு நிகரான வசனங்களையோ, பிறிதொரு அல்குர் ஆனையோ உருவாக்கப் பிரயத்தனப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் அவர்களுக்கு, தமது கைகளின் பாவனையிலுள்ளவையான தெளாத், இள்ளீல் வேதங்களை நன்கு வாசிப்பதனாடாக தமது இலக்கை அடைந்து கொள்வதும், அல்குர் ஆனின் நிகரற்ற தன்மைக்கு முடிவு கட்டுவதும் இலகுவாக இருக்க முடியமல்லவா? ஆனால், அல்குர் ஆனைப் போன்ற ஒன்றையோ, ஒரு அத்தியாத்தையோ உருவாக்குவதற்கு அவர்களால் இயலாது.

5. நபி ஸல்லல்லாஹு அஸலஹி வஆலிஹி, எழுத்தறிவற்ற உம்பியாக இருந்தார்கள் என்பதும், நுபுவுவத் திற்கு முன்னர் எழுதவோ, வாசிக்கவோ முடியாதவர்களாக இருந்தார்கள் என்பதும் வரலாற்று ரீதியாக உறுதிப்படுத்தப் பட்ட விடயமாகும்.⁷⁴

இதன்படி, எவரிடமிருந்தும் கல்வியறிவு பெறாத, அறிவு, ஞானம் என்பவற்றை விட்டும் வெகுதுரமான ஒரு குழுவில் எழுத்தறிவற்ற ஒரு மனிதரினால் அறிவியலும், ஞானவெளிப் பாடுகளும் நிறைந்த ஒரு நூலை உருவாக்க முடியும் எனின்,

அதனை ஏற்றுக் கொள்வது எந்த புத்தியுள்ள மனிதனுக்காவது முடியுமா?

இஸ்லாத்தின் மீதும், அதன் நபியின் மீதும் இத்தகைய அபாண்டமான குற்றச்சாட்டுகளை சுமத்தக் கூடியவர்களிடம் நாம் கேட்கின்றோம்; எழுத்தறிவற்ற ஒரு நபியினால் எவ்வாறு தெளராத்தையும் இன்ஜீலையும் வாசித்தறிய முடியும்? எதிர்கால முன்னரிவப்புகளுடன், கடந்தகால செய்திகளையும், மறைவான விடயங்களையும் அல்குர் ஆனில் குறிப்பிடுவதற்கு அவரால் எப்படி சக்தி பெற முடியும்?

வஹி என்றால் என்ன?

நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வுக்கும் அவனது தூதர்களுக்கு மிடையே ஏதோ ஒரு வகையில் தொடர்பு இருக்கும் என்பது ஜயத்திற்கிடமற்ற உண்மையாகும். அதனாடாக அவர்கள், தமது சிருஷ்டிகர்த்தாவான அல்லாஹ்விடமிருந்து உண்மைகளை விளங்கிக் கொள்கின்றார்கள்.

இந்தத் தொடர்பானது, நபியார்களின் ஆண்மா, அவர்களது ஆண்மீக பலம் ஆகியவற்றைப் பரிபூரணப்படுத்துவது, மிக உயர்ந்த, உச்சஸ்திலையிலான மனிதப் படித்தறத்தை அவர்கள் அடையச் செய்வது போன்றவற்றையே காரணமாகக் கொண்டிருக்கின்றது.

இங்கு நாம் கவனிக்க வேண்டிய விடயமாவது, அல்லாஹ்வுடனான தொடர்பு நபியார்களிடமிருந்து களையப் பட்டுவிடுமானால், அற்புதம், உயர்நிலை என்பவற்றிலிருந்து எதுவும் அவர்களிடம் என்கியிராது. ஏனொனில், அவர்கள் தமிழ்டம் கொண்டிருக்கக் கூடிய புனிதத்துவம், அந்தஸ்து அனைத்தும் உருவாக்கப்பட்டிருப்பது அல்லாஹ்வுடனான

தொடர்புக்கு தகுதியானவர்களாகவும் பொருத்தமானவர்களாகவும் அவர்கள் இருப்பதனாலேயாகும்.

எனவே, நபிமார்கள் கூறுகின்ற, பிரசாரம் செய்கின்ற விடயங்கள் அணத்தும் சந்தேகம், தெளிவின்மை முதலான வற்றை விட்டும் முற்றிலும் அப்பாற்பட்டவையாகவே இருக்கும். எனவில், அவர்கள் இறை அறிவின் தன்மை, அதன் அடிப்படை, அணத்தையும் தெளிவாக அறிந்தவர்களாவர்.

இது, பிரத்தியேக ஆந்மீக பயிற்றுவிப்புகள் மற்றும் வணக்கம் சார்ந்த செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளும் போது சிலருக்கு ஏற்படக்கூடிய, ‘கஷ்டி’ எனப்படும் ஆந்மீக வெளிப்பாடு போன்றதல்ல.

கஷ்டி புடைய அறிவைப் பொறுத்த வரை, அது ஏற்படக்கூடியவர். அடிப்படையான அறிவிலுள்ளவ ராகவோ, மிக உயரிய ஆந்மீக நிலையை அடைந்தவ ராகவோ இருப்பதில்லை. பெரும்பாலும் என்னாக் கரும் சந்தேகங்களும் நிறைந்தவையாகவும் உண்மைக்குப் புறப்பாகவும் அமைந்து விடுவது கசஜமாகும்.

நபிமார்களின் வேத வெளிப்பாடு கஷ்டி எனப்படும் ஆந்மீக வெளிப்பாட்டை விட பல்லாயிரம் படிகள் மேலான தாகும் என்பது தெளிவான விடயமாகும். எனவில் நபிமார்கள் போதிக்கும் எந்த விடயத்திலும் தெளிவின்மை இருப்பதில்லை. பிற்ரிடம் விளக்கம் கோர வேண்டிய அவசியமும் அவர்களுக்கில்லை. இதன்படி, நிச்சயமாக வஹி என்பது, நபிமார்களுக்கும் அல்லாலும்வகுக்கும் இடையிலான ஒரு தொடர்பு என்பதை நாம் அறிந்து கொள்கின்றோம். இந்தத் தொடர்பானது, சில நேரங்களில் ஒரு மலக்கினுடாகவும், சில நேரங்களில் நேரடியாகவும் இடம்பெறும்.

வஹி, ஒரு வகை நோயா?

சில மேற்கத்தேய எழுத்தாளர்கள் -அவர்கள் காழ்ப்புணர்வும் எதிர்நோக்கும் கொண்டவர்கள் என்பதில் எமக்கு எவ்வித ஜயமுறில்லை - நிச்சயமாக மஹம்த மீது வஹி இறங்குவதாகக் கூறப்படுவது, ஹிஸ்ரீயா அல்லது வலிப்பு போன்ற ஒரு வகையான நோயேயன்றி வேறில்லை என்று கூறுகின்றார்.⁷⁵ இந்த சந்தேகம் அடிப்படையற்றதாகும். அதனை தெளிவு படுத்துவதையும், விளக்குவதையும் அவசியமாக நாங்கள் கருதுவதில்லை. எனவில், இந்த நோய், குறிப்பிட்ட அதன் அறிகுறிகளையும், இயல்புகளையும் அந்த நோயாளியிடத்தில் கொண்டிருக்கும். ஆனால், நபிகளாரிடத் தில் இதற்கான எவ்வித அறிகுறிகளையும் யாரும் காண முடியாது.

ஜோன் டெவன் போர்ட் கூறுகின்றார்: ‘நிச்சயமாக மஹம்த ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஆலிஹி வலிப்பு நோயால் பிடிக்கப்பட்டிருந்தார்கள் என்ற சிலரது என்னாம், உண்மையிலேயே எவ்வித அடிப்படையும் ஆதாரமுமற்ற புனைவாகும். இவை, மனிதர்களுக்கு நபிகளாரின் புதிய சன்மார்க்க அழைப்பின் மீதான நம்பிக்கைகளில் சந்தேகத்தை ஏற்படுத்துவதற்காகவும், நபியவர்களை விட்டும் கிறிஸ்தவ உலகை திசைதிருப்பி விடுவதற்காகவும், நபிகளாருடைய ஆந்மீக, ஒழுக்க உயர் நிலைகள் மற்றும் அவர்களது ஆளுமை என்பவற்றின் மீதான வியப்பு, பிடிப்பு என்பவற்றுக்கு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்காது எப்போதும் சந்தேகத் தினாடாக அவர்களை பார்க்கச் செய்வதற்காகவும், எதிர்ப் போக்குக் கொண்ட சில கீழைத்தேயர்கள் மேற்கொள்கின்ற முயற்சிகளில் சிலவாகும்’⁷⁶

75. ஹிஸ்ரீயா என்பது ஒருவகை மனநோயாகும்.

76. அல் இஃதீஸார், ப.20

நபிகளார் பற்றிய இந்த தவறான அபிப்பிராயத்தின் பொய்த் தன்மை பற்றி நாங்கள் கூறுவதாவது; ஹிஸ்டரியா நோய்க்குள்ளான ஒரு மனிதரில் வெளிப்படக்கூடிய கஷ்டங்கள், கூக்குரவிடல், ஓலமிடல் முதலான எந்தப் பண்புகளையும், நபி ஸல்லவாஹ்ரா அஸலஹி வழுவில்லி அவர்களிடத்தில் யாரும் கண்டிருக்கவில்லை. வஹியினுடைய, அது இறங்குகின்ற மிகக் கடனமான நிலையில் கூட, அவை நபி ஸல்லவாஹ்ரா அஸலஹி வழுவில்லி அவர்களிடம் காணப்படவில்லை.

தவிரவும், ஹிஸ்டரியாவினால் பீடகப்பட்ட ஒரு மனிதர், அது அவரை விட்டு நீங்கி, இயல்பான நிலைக்குத் திரும்பிவிடுகின்ற போது, நோப்வாய்ப்பட்டிருந்த சந்தர்ப்பத்தில் அவர் பார்த்த, கேட்ட, பேசிய விடயங்களை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ள முடியாதவராகவே இருப்பார். ஆனால், வஹியினுடைய நிலையோ இதற்கு முற்றிலும் மாற்றமானதாக இருக்கின்றது. நபியவர்களிடத்தில் அவதானிக்கப்பட்டதெல்லாம், வஹி இறங்கிக் கொண்டிருக்கும் போது அவர்கள் எதுவும் பேசுமாட்டார்கள். அதிலிருந்து நீங்கிவிடுகின்ற போது, அச்சந்தர்ப்பத்தில் தமக்கு அறிவிக்கப்படவற்றில் தாம் பார்த்த, கேட்ட விடயங்கள் அளனத்தையும் எடுத்துக் கூற ஆரம்பித்து விடுவார்கள்.

ஹிஸ்டரியா பீடத்த நோயாளியைப் பொறுத்த வரை, பெரும்பாலும் உறுப்புகளும் ஸுட்டுகளும் இணைந்த நிலையில், பயங்கரமான தோற்றுமடையவரைப் போன்றும், கொலை செய்யப்படக்கூடிய அளவு கொடுரையான வேதனைக்குள்ளான வர் போன்றுமே காட்சி தருவார். இந்த நிலையில், குறிப்பிட்ட அந்த விடயம் பற்றியதாகவே அவரது பேச்சு அளனத்தும் அமைந்திருக்கும். ஆனால், பதினான்கு நூற்றாண்டுகள் கடந்து விட்ட இற்றை வரை, மனித இயல்புகளும், இயற்கைக்கும் முரணான, பலவீனமான எக்குறைபாட்டையும் கண்டு கொள்ள

முடியாத இஸ்லாத்தின் சட்டத்திட்டங்களைப் போன்ற, நேர்வழி மிகக் கற்பித்தல்கள், மிகச் சரியான சட்டத்திட்டங்கள், அறிவியல் அம்சங்கள் முதலானவற்றைப் பொதிந்ததாக பேச்சுகளையோ, வார்த்தையாடல்களையோ அமைத்துக் கொள்ளக்கூடிய எந்தவொரு ஹிஸ்டரியா நோயாளியும் இதுவரை அறியப்படவில்லை.

வஹியும் நவீன விஞ்ஞானமும்

சமகால உலகில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளும், முன்னேற்றங்களும் -சிலர் உருவகிப்பதற்கு மாற்றமாக- இஸ்லாத்தின் ஸ்தானத்தில் எவ்வித பாதிப்புகளையும் ஏற்படுத்தவோ, அதன் பெறுமதியில் எவ்வித குறைபாடு களையும் உண்டாக்கவோ இல்லை.

மாறாக, அவை இஸ்லாத்தினது நிலையான இருப்பிடத்தை உறுதிப்படுத்தியதோடு, அதன் அடித்தளத்தையும், நிர்மானத்தையும் மேலும் வழுப்படுத்தவும் உதவினா.

செய்மதி, கம்பியில்லாத தொடர்பு மற்றும் தொலைபேசி இணைப்புகள் போன்ற இவையைனத்தும், வஹி என்ற அம்சம், இயல்பான மனிதச் செயன்முறைகளுக்கும் படைப்பின் இரகசியங்களுக்கும் எப்போதும் முண்ணபடக்கூடியதல்ல என்ற உண்மையை ஊர்ஜிதும் செய்கின்றன. மனிதர்களுடைய இப்புதிய கண்டுபிடிப்புகள் எவ்வளவும் அல்லாஹ்வுடைய தொடர்பாடல்களுக்கு நிகராக முடியாது என்ற விடயம் ஒருப்புமிகுக்க, மனிதர்களுடைய நலனுக்காக இத்தகைய தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கும் அல்லாஹ், தனக்கும் நபிமார்களான தனது தூதுவர்களுக்குமிடையே பிரத்தியேக மான தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கான சாத்தியப் பாட்டை அடைந்து கொள்ளவும் ஆற்றலுள்ளவனாகவே இருப்பான் என்பதில் ஐயமிருக்க முடியாது.

ஸ்ரீராம புறம், ஆவிகளுடன் உரையாடுதல், அபூர்வ காந்த சக்தி, டெலிபதி என்பெடும் தொலைத் தகவல் போன்ற அறிவியலின் கண்டுபிடிப்புக்கள். இனியும் நமது உலகின் யதார்த்தம் என்பது புலனுணர்வுகளுக்கு உட்பட்ட சட்பொருட்களுடன் மட்டுமே வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது என்ற எண்ணத்தை மாற்றிப்பைக்கப் போதுமானதாகும்.

இறுதியாக, நிச்சயமாக நபி ஸல்லவாஹு அலைஹி வஆலிஹி, மனிதர்களுக்கு வழிகாட்டவும், நேர்வழிப்படுத்தவும், வழிகேடுகள், நெறிபிறழ்வுகளிலிருந்தும் சூழப்பம், அறியாமை என்பவற்றின் இருளிவிருந்தும் அவர்களை விடுவிக்க அல்லாஹ் வினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் என்பதையும், இந்த உயரிய சிந்தனைகள், மகத்துவம் மிக்க வாழ்வியல் திட்டங்கள் அனைத்தும் வழியின் மூலமாகவே அவர்களை வந்தடைந்தன என்பதையும் அறியும் வரலாறும் நிருபணம் செய்கின்றன.

இஸ்லாமிய உலகம், தனது மாபெரும் தலைவரும் இறைத்தாதருமான முஹம்மத் ஸல்லவாஹு அலைஹி வஆலிஹி அவர்களையிட்டு பெருமிதம் கொள்கின்றது. ஏனெனில், அவர்களது இஸ்லாமிய தூது, அவர்களது காலத்திற்கும் உலகத்திற்கும் மட்டும் பயனாளிக்கக் கூடிய அடிப்படையாக இருக்கவில்லை. மாறாக, இன்றைய நவீன உலகு வரையான சமார் பதினான்கு நூற்றாண்டுகளாக, நேர்வழியிற் செலுத்தும் சிறந்த வழிகாட்டியாக அது செயிப்புடன் உயிர்வாழ்கிறது. மறுமை வரையும் இவ்வாறே நிலைபெற்றிருக்கும்.

நவீன சிந்தனையாளர்களும் அறிஞர்களும் இஸ்லாத்தீன் மகத்துவத்தையும் அதன் ஆழத்தையும் அதன் நூட்பங்களையும் சட்டத்திட்டங்களின் சீர்நிலையையும் அதிகமாக பயன்படுத்திக் கொள்வோராக மாற்றிவிட்டார்கள்.

8. பிரசார வழிமுறை

நபி ஸல்லவாஹு அலைஹி வஆலிஹி, ஹரிரா மலையிலிருந்து இறங்கி, தமது வீட்டை நோக்கி நடக்க ஆரம்பித்த போது, வேறொரு உலகத்தில் இருப்பது போல் தம்மை உணர்ந்தார்கள். ஏனெனில், மலைக்குச் செல்வதற்கு முன்னர் அவர்கள் நபியாக இருக்கவில்லை. இப்போது, உலகின் சிருஷ்டிகர்த்தாவான அல்லாஹுவுடன் தொடர்பு கொண்டவர்களாகவும், புதைஹா உள்ளிட்ட மதகுருமாரும் அறிஞர்களும் தெரிவித்திருந்த நன்மாராயத்தையும் இறைதுதையும் கயந்தவராக ஆகிவிட்டிருந்தார்கள்.

இப்போது, மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு மாபெரும் பொறுப்பு தமது தோளின் மீது சமத்தப்பட்டுள்ளது என்பதையும், அதனை பொறுப்புணர்ச்சியுடன் மேற்கொள்வது அவசியம் என்பதையும் அவர்கள் அறிந்தார்கள். அச்சமயத்தில் அவருக்கிருந்த கவலை, உண்மையில் தமது பாரிப பொறுப்பை நிறைவேற்ற ரூபது சம்பந்தமானதாகவே இருந்தது.

இந்த சிந்தனையாளது, தாம் ஏற்றுள்ள பொறுப்பு மிகவும் கணதி வாய்ந்தது என்பதையொட்டியதாக மட்டும் இருந்ததேயன்றி, சிலர் எழுதி வைத்திருப்பது போன்று அவர்கள் தாம் நபியாக ஆசிவிட்டதை அறிந்து கொள்ளாதி ருந்ததனால் அல்லது தமக்கு எதோ பிடித்திருக்கும் என்று அச்சம் கொண்டிருந்ததனால் அன்று. இவ்வாறான சிந்தனைகள் நபிகளாருக்கு ஏற்படுவதற்கு எவ்விதத்திலும் நியாயில்லை. ஏனெனில், ஏற்கனவே பல நபர்களிடமிருந்தும் அவர்கள் கேட்டு அறிந்து வைத்திருந்த அவர்களது நபித்துவம், நன்மாராயம் பற்றிய விடயங்களும், மூறும்மதே! நீங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர்⁷⁷ என்று நன்மாராயம் கூறிய ஜிப்ரில் (அலை) அவர்களை, நபிகளார் கண்டதும், இவையெல்லாமே, தாம் இச்சமூகத்தின் நபி என்பதை அவர்கள் உறுதியாக அறிந்து கொள்வதற்குப் போதுமான விடயங்களாக இருந்தன.

அத்தோடு, அல்லாஹ், மனிதர்களை நேர்வழிப் படுத்துவதற்காக ஒரு நபியை தெரிவு செய்கின்ற போது, தான் அல்லாஹ்வின் புறத்திலிருந்து நபியாக அஜூப்பப்பட்டுள்ளேன் என்பதை அவர், உறுதியாக அறிந்து, அமைதி பெறுவதற்கான தெளிவான சார்ந்துகளையும் அந்தாசிக்களையும் அவருக்குக் காண்பிப்பது அவசியமாகும். அந்த நபி, தெளிவான உள்ளத்துடனும், ஆழமான உறுதியுடனும், வலுவான நம்பிக்கையுடனும் சீர்திருத்தப் பாதையிலும், நேர்வழி யிலும் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள பலம் பெறவேண்டும் என்பதற்கான ஏற்பாடே இதுவாகும்.

இதன்படி, நபி எல்லவ்வாறு அவையில் வழுவிலும் ஹிரா குகை நாயகியில் முதன் முதலாக ஜிப்ரில் (அலை) அவர்களை சந்தித்த போது, தாம் நபியாக ஆசிவிட்டதை அறிந்து

கொள்ளவில்லையென்றும் அவர்களுக்கு பலமான நடுக்கமும் திடுக்கமும் ஏற்பட்டிருந்தது என்றும் அவர்கள் கதீஜா நாயகியாரிடம் விரைந்து சென்றார்களென்றும், கதீஜா நாயகி அவர்களே, நபிகளாரைத் தேற்றி, நீங்கள் இந்த சமூகத்தின் நபியாக வருவீர்களென ஆறுதல் கூறினார்களென்றும் கூறப்படுகின்ற விளக்கங்கள் அடிப்படையற்றவை என்பது புலனாகிறது.⁷⁸

நபிகளாரைக் காத்திருந்த அன்னை

வஹி இறங்கியை உள்ளிட்ட, ஹிரா குகை நிகழ்வுகள், நபியவர்கள் தமது வீட்டுக்குத் திரும்பிச் செல்வதைத் தாமதப்படுத்தினா. பாசமிக்க கணவராது தாமதம் கதீஜா நாயகிக்கு கவலையை ஏற்படுத்திற்று. நீண்ட தாமதத்திற்குப் பின்னர் அன்புக் கணவர் மழுமம்மத் ஸல்லவ்வாறு அவையில் வழுவிலுமி வீட்டிழுள் நுழைவதையும் அவர்களிடத் தில் ஏதோ ஒரு மாற்றத்தின் பிரதிபலிப்பு தெளிவாகத் தெரிவதையும் அவதானித்த கதீஜா அவர்கள், தாமதம் பற்றி வினவினார்கள்.

நபியவர்கள், அன்றைய நாள் இடம்பெற்ற அனைத்து விடயங்களையும் தமது அருமை மனைவியிடம் எடுத்துக் கூறினார்கள். கதீஜா நாயகி அவர்கள் இது போன்ற ஒரு நாளையே நீண்ட காலமாக எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். ஏனெனில், கதீஜா நாயகியவர்கள், நபியவர்களிடத்தில் ஒரு பெரும் மகத்துவம் இருக்கின்றது என்று உறுதிப்படுத்திய கிறிஸ்தவ, யூத அறிஞர்களின் நன்மாராயத்தை அறிந்திருந்தது போலவே, நபியவர்கள் சிரியாவில் வர்த்தக நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டிருந்த போது, அவர்களைக் குறித்து கிறிஸ்தவ பாதிரி

78. ஹய்கல், ப.134

77. ஹீரா இப்னு ஹிஷாம், பா.1, ப.2371

கருவர் இவர் இந்த சமூகத்தின் நபியாவார்⁷⁹ என்று கூறியதாக தமது பணியாளான மைஸராவின் பேச்சிலிருந்தும் அறிந்து. அவ்விடயத்தில் தெளிவுபெற்றவராக இருந்தார்கள்.

இவையனைத்திற்காகவும், கதீஜா அவர்கள், முந்திய வேதங்களைப் பயின்ற கிறிஸ்தவராக இருந்த தமது சிறிய தந்தையின் புதல்வரான வரகா இப்பு நெளபவிடம் எழுந்து சென்று. நபியவர்கள் தாம் கண்டதாக, கேட்டதாக தமிழிடம் சொன்னவை அனைத்தையும் அவரிடம் கூறினார்கள். அவற்றைக் கேட்ட வரகா இவ்வாறு கூறினார்: ‘இந்த வரகாவுடைய உயிர் எவன் வசம் இருக்கின்றதோ அவன் மீது ஆணையாக, நபி மூலா அவர்களிடம் வந்த ஸிப்ரில் தான் மூறும்மத் அவர்களிடத்திலும் வந்திருக்கிறார். நிச்சயமாக மூறும்மத் இந்த சமூகத்தின் நபியாவார்.’⁸⁰

அன்னை கதீஜா நன்கு புரிந்து கொள்வதற்காக ஹஸ்ரத் ஜிபரிலின் வருகை மற்றும் வேத வெளிப்பாட்டின் சில அடையாளங்களையும் வரகா விளக்கிக் கொடுத்தார்.⁸¹ அங்கிருந்து தமது விட்டுக்குத் திரும்பி வந்த கதீஜா நாயகி, நபியவர்களிடத்தில் அவர்களது தூது தொடர்பாக உரைபாடி எனார். பின்னர், இறைதூது பற்றி தனது தூய விகவாசத் தைப் பிரகடனப்படுத்தினார்கள். முதன்முதலில் இஸ்லாத்தை ஏற்றவர் என்ற பெருமையையும் பெற்றுக் கொண்டார்கள்.

நபியை ஏற்ற முதல் ஆண், அவி

அரோபிய தீபகற்பத்தை கடும் பகுஞ்சம் வாட்டிய பொழுது ஹஸ்ரத் அபுதாவின் பொருளாதாரத்தையும் அது

79. அஃலாமுல் வரா, ப.47

80. ஸ்ரா இப்பு ஹிஷாம், பா.1, ப.238

81. அல் மணகிப், பா.1, ப.42

கடுமையாகப் பாதித்தது. ஆதனால், அன்னாரின் கமையை ஓரளவுக்கேறும் குறைக்கும் பொருட்டு அன்னால் நபியவர்கள் சிறுவராக இருந்த ஹஸ்ரத் அல் யைத் தாமே பொறுப் பேற்றார்கள். ஒரு பாசமிக்க தந்தையினதும் தாபினதும் அரவணைப்பை நபிகளாரும் அன்னை கதீஜாவும் சிறுவர் அல்க்கு வழங் கிப் பயிற்றுவித்தனர்.⁸²

அபார் ஆற்றல் களும் கூரிய அறிவும் ஒருங் கே வாப்க் கப் பெற்ற அல். அன்னாவாருக்கு முழுமையாகக் கீழ்ப் படிந்து விகவாசமாக நடந்து வந்தார்கள். விட்டில் நடக்கும் விவகாரங் களில் எப்போதும் பங் கேற்றுக் கொண்ட அவர் நபிகளாரின் நம்பிக்கை, வாக்குமாறாமை போன்ற உன்னத பண்புகளை நன்கு கண்டு கொண்டார்கள். அன்னை கதீஜா வைத் தொடர்ந்து, அவர்களோடு பக்கத்தில் இருந்த ஹஸ்ரத் அல் அவைஹிஸ் ஸலாம், முழுமையான தெளிவுடன் நபியின் நுபுவத்தை ஏற்றார்கள். அதன் மூலம் இமாம் அல் முதன் முதல் விகவாசம் கொண்ட ஆண் ஆகிறார். அப்போது அவருக்கு வயது பத்து.⁸³

தொழுகை கடமையாதல்

அப்லாஹ்வின் ஏகத்துவத்தை அங் கீத்து அவனை மாத்திரம் வணங்கி அடிப்பளிவித்த ஏற்று விகவாசித்ததன் பின்னர் நபி ஸல்லல்லாஹு அவைஹி வஆவிலுரி மீதும் முஸ்லிம்கள் மீதும் அவ்லாஹு கடமையாக்கிய முதன்மையான மார்க்கக் கடமை தொழுகையாகும்.

மனிதனுக்கும், படைப்பாளனுக்கும் இடையில் தொடர்பை உறுதி செய்வதற்கும் கணக்கிட முடியாத

82. இப்பு ஹிஶாம், பா.1, ப.246, பிஹார், பா.18, ப.208

83. மே.கு., பா.1,ப.245, பிஹார், பா.18, ப.188, தபர் பா.3,ப.1160

அல்லாஹ்வின் அருட்கொட்டகளுக்காக அவனுக்கு நன்றியறி தல் மேற்கொள்ளவும் உரிப சிறந்த சாதனம் தொழுகை யாகும். இதனாலேயே, நபி ஸல்லல்லாஹு அஸலஹி வஜூலிஹி, தமது உபதேசங்களிலும் தொழுகையின் முக்கியத் துவத்தை குறிப்பாக எடுத்துறைத்துள்ளார்கள். ஹட்டிஸ்களில் வந்துள்ளதாவது: “தொழுகை, மார்க்கத்தின் தூணாகும்”⁸⁴ “தொழுகையை அலட்சியம் செப்போர் மறுமையில் எமது பரிந்துரையைப் பெற்றுக் கொள்ளமாட்டார்.”⁸⁵

அல்லாஹ், ஜிப்ரீல் அஸலஹிஸ் ஸலாம் அவர்களுடாக, தொழுகையின் சிறப்பையும் அதனை நிறைவேற்றியும் முறையையும் நபி ஸல்லல்லாஹு அஸலஹி வஜூலிஹி அவர்களுக்கு அறிவித்திருந்தாள். நபியவர்கள், அவற்றை ஹஸரத் கத்ஜா, ஹஸரத் அல் ஆகிய இருவருக்கும் கற்றுக் கொடுத்தார்கள். அவர்களிருவரும் தொழுகையில் இணைந்து கொள்ள நபியவர்கள், அவர்களுக்கு இமாமாக நின்று முதன் முதலாக தொழுகையை நடாத்தினார்கள்.⁸⁶

முன்று வருடங்கள்

முதற்கட்டப் பணியாக, நபி ஸல்லல்லாஹு அஸலஹி வஜூலிஹி, தமது இரகசிய பிரசாரத்தை ஆரம்பித்தார்கள். இது முன்று வருடங்கள் நீடித்தது. ஏனெனில், பொதுவாக அரப் தீபகற்பம் முழுவதும், குறிப்பாக மக்கா நகரம் இஸ்லாத் தீன் பகிரங்க அழைப்பை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாரான நிலையில் இருக்கவில்லை. அந்நகர மக்கள், அல்லாஹ்வுக்கு இணைவைப்பதிலும், சிலைவணக்கத்திலும் நீண்ட காலங்களைக் கழித்திருந்தார்கள்.

84. வஸாயில், பதிப்பு 2, மூ.1384, பா.3, ப.17

85. மே.கு.

86. அ.வாம், ப.37. அது இரண்டு ரக்தத் தொழுகை.

நபியவர்கள், ஆரம்பத்திலேயே இஸ்லாமிய அழைப்பை பகிரங்கப் படுத்தியிருப்பார்களானால், அவர்களது பரிசுத்த மான அடிப்படை நோக்கிலிருந்து அவர்களைத் திருப்பிவிடு மளவு கடினமான எதிர்ப்புகளையும் பிரச்சினைகளையும் எதிர் நோக்கியிருப்பார்கள். இந்திலையில், பலதரப்பட்ட சிலைகளை வணங்கிக் கொண்டிருந்த இணைவைப்பாளர்கள் தமிழைப் பார்க்கும் படியாக, ஓரே சிருஷ்டிகர்த்தாவான அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி தெரிவிப்பது, அவனைப் புகழ்வது, அவனை பிரார்த்திப் பது முதலாளவற்றைப் பிரதிபலிக்கக்கூடியதும் ஆன்மீக ஞானங்களின் மொத்த வடிவமாகத் தென்படக்கூடியதுமான தெருஷைக்கண்ய நிலைநாட்டுவதற்காக நபியவர்கள் எழுந்து நிற்பார்கள்.

நபி ஸல்லல்லாஹு அஸலஹி வஜூலிஹி அவர்களும், அவர்களுடன் ஹஸரத் அல் மற்றும் கத்ஜா நாயகி ஆசியோரும், மஸ்ஜிதுல் ஹராமைப் போன்ற மனிதர்கள் அதிகம் ஒன்று சேரக்கூடிய இடங்களுக்குச் சென்று, அங்கு எல்லோருக்கும் முன்னிலையில் கூட்டாக தொழுகையை நிறைவேற்றுவார்கள். இந்த நடைமுறை, ஒருவனான அல்லாஹ்வுக்கு வணங்குவதன் பால் மனிதர்களுக்கு அழைப்பு விடுப்பதில் செயல்ரீதியான நடவடிக்கைபாக அமைந்தது.⁸⁷

அஃபிப் என்பவர் குறிப்பிடுகின்றார்: “நான் ஒரு வியாபாரியாக இருந்தேன். ஹஜ்ஜாடைய காலத்தில் மக்கா வக்கு வந்து, அப்துல் முத்தலியின் புதல்வரான அப்பாஸிடத் தில் சென்றேன். நாங்கள் அவரிடத்தில் அமர்ந்து கொண்டிருந்த போது, ஒரு வாலிபர் அங்கு வந்தார். தனது பார்வையை வாளத்தின் பக்கம் உயர்த்திவிட்டு, பின் கஃபாவை முன்னோக்கித் தொழு ஆரம்பித்தார். அதே சமயத்தில் ஒரு சிறுவர் வந்து, அவரது வலது பக்கத்திலும்,

87. தார்ஹாத்தபரி பா.3, ப.1122

ஒரு பெண் வந்து அவருக்குப் பின்னாலும் நின்று அவருடன் இணைந்து தொழுகையை மேற்கொண்டனர். நான் கேட்டேன்; ‘அப்பாஸே! இது என்ன மார்க்கம்? நான் இதை அறியவில்லையே?’

அப்பாஸ் கூறினார்; ‘இந்த வாவிபர் அப்துல்லாஹுவின் புதல்வர் முஹம்மத் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஜூலிஹி. அல்லாஹு தான் வாளங்களையும் பூமியையும் படைத்தாகவும், அந்த அல்லாஹு மக்களை நேர்வழிப்படுத்துவதற்காக தன்னை அனுப்பியுள்ளதாகவும் உறுதி கொண்டுள்ளார். இப்போதைய நிலையில், அவரது மார்க்கத்தில் மூன்று பேரைத் தவிர வேறு யாருமில்லை. அந்தப் பெண் அவரது மனைவி கதீஜா பிந்து குவைத். அந்தச் சிறுவர், அவரது சிறிய தந்தையின் புதல்வர் அல் இப்னு அபீதாவிப்.⁸⁸

முஸ்லிம்களின் எண்ணிக்கை படிப்படியாக அதிகரிக்கும் வரை நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஜூலிஹி இதே நிலையைபே தொடர்ந்து பேணிக் கொண்டிருந்தார்கள். முஷ்ரின்கள் கிளர்ந்தெழுந்த போதும் அவர்களது அழைப்புப் பணி விரிவாக்கம் பெற்றது. இதன் பின், பகிரங்க இஸ்லாமிய அழைப்புக்கான களம் தயாராகி விட்டமையினால், அழைப்புப் பணியை பகிரங்கப்படுத்துமாறும், உறுதியுள் அதனை முன்கொண்டு செல்லுமாறும் அல்லாஹுவிடமிருந்து நபியவர்களுக்கு கட்டளை வந்தது.

நெருங்கிய உறவினர்களுக்கான அழைப்பு

முஸ்லிம்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகி, இஸ்லாமிய தூதுத்துவத்தை பகிரங்கப்படுத்துவதற்கு உதவியான குழிலையும் உருவாகி விட்டமையினால், நபியவர்களின் முதற்கட்டப்

88. அ..லாம், ப.38, (ஹி.1390), தபரி, பா.3, ப.1162

பணி, அவர்களது நெருங்கிய உறவினர்களுக்கு இஸ்லாத்தின் பால் அழைப்பு விடுப்பதாக இருந்தது. ‘இது தொடர்பில் கீழ்க்காணும் திருமூரி வசனம் இறங்கியது; ‘உங்களது நெருங்கிய உறவினர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்வீராக!’ (அஷ்ஶாஅரா: 214) இஸ்லாத்தின் பாலான முதலாவது பகிரங்க அழைப்பு நபியவர்களின் குடும்பத்தை நோக்கியதாக இருந்தபைக்கு இரு காரணங்களை முக்கியமாகக் குறிப்பிடலாம்.

ஓன் ரு. முஹம்மத் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஜூலிஹி, தமது புதிய மார்க்கத்தின் பால் தமது உறவினர்களை அழைக்காது, பிரிருக்கு எச்சரிக்கை செய்யச் செல்வது ஏன்? அவரது அழைப்பில் நன்மையும் ஆரோக்கியமும் இருந்தால், அவற்றை விட்டும் அவரது குடும்பத்தினரையும் உறவினர்களையும் ஏன் தடுக்க வேண்டும் என்று சிலர் கேட்காமல் இருப்பதற்காக.

அடுத்தது, நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஜூலிஹி, தமது தூதுத்துவத்தை பரப்புகின்ற விடயத்திலும், தம்மை விட்டும் அறிவிலிகளின் எதிர்ப்புகளைத் தடுக்கும் விடயத்திலும் ஒத்தாசையாக இருக்கக்கூடிய பாதுகாப்பு தேவைப்பட்டதால்,

இதனால், இந்த வசனம் இறங்கியதன் பின், நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஜூலிஹி, ஒரு விருந்தை ஏற்பாடு செய்யுமாறும் அதற்கு தமது குடும்பத்திலுள்ள கமார் நாற்பு நபர்களை அழைக்குமாறும் ஹஸ்ரத் அல்யைப் பணித்தார்கள்.

விருந்துக்கு அனைவரும் சமுகமளித்த போது, நபியவர்கள் குறிப்பிடலாவு உணவைக் கொண்டு வந்தார்கள். அனைவரும் வயிறு நிரம்ப அவ் உணவை உட்கொண்ட போதும், அதிலிருந்து சிறிதளவும் குறையாதிருப்பதைக் கண்டதும் எல்லோரும் வியப்பும் திடுக்கமும் கொண்டனர்.

ஆனால், அழூலஹபோ அந்த ஒன்றுகூடலைக் குழப்பி விட்டதோடு, இது குனியக்கார வேலை என்றும் கூறினார். நிச்சயமாக குனியம் என்பது, யதார்த்தமாகவும் உண்மையாகவும் மனிதர்களை வயிறு நிரம்பச் செய்ய முடியாது என்பதையும், குனியமானது, பரிபூரணமான வெளிப்பாட்டு அம்சமாக அமையாது என்பதையும் மறந்ததாகவே அவரது பேச்க அமைந்திருந்தது.

இதனால், அந்தத் தடவை நபியவர்களால் எதையும் பேச முடியாது போனது. எனினும், தொடர்ந்து வந்த நாள், மீண்டும் அவர்களுக்கு அழைப்பு விடுத்து. முந்திய நாளின் அமைப்பைப் போலவே விருந்துமளித்த பின், உரையாற்றுவதற்காக அவர்கள் மத்தியில் நபி ஸல்லவாஹு அலைஹி வஜூலிஹி எழுந்து நின்றார்கள்.

‘அப்துல் முத்தவிபின் சந்ததியினரே! அல்லாஹு உங்களுக்கு மத்தியில் எச்சரிக்கை செய்யக் கூடியவராகவும் நன்மாராயம் கூறக்கூடியவராகவும் என்னை அனுப்பியுள்ளான். அல்லாஹு மீது ஆஸனாயாக, நான் உங்களுக்குக் கொண்டு வந்துள்ளதை விடச் சிறந்த ஒன்றை, அரபியரில் வேறொன்றும் கொண்டு வந்திருக்க முடியாது. நான், இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் சிறந்த ஒன்றை உங்களிடத்தில் கொண்டு வந்துள்ளேன். நிச்சயமாக ஏனது இரட்சகன், உங்களுக்கு அவன் பால் அழைப்பு விடுக்குமாறு என்னைப் பணித்துள்ளான். இந்தப் பணியின் மீது எனக்கு மந்திரி போன்று பக்கபலமாகவும், எனது சகோதரராகவும், வாரிசாகவும், பிரதிநிதியாகவும் இருக்கக்கூடியவர் யார்?’

அனைவரும் மௌனமாக இருந்தார்கள். ஆனால், ஹஸ்ரத் அல் மாத்திரம் -சிறுவராக இருக்கும் நிலையிலே- உத்வேகத்துடன் எழுந்தார்கள். ‘அல்லாஹுவின் தூதரே! நான் தங்களுக்கு உதவியாக இருக்கின்றேன்; உங்களை

எதிர்ப்பவரை நான் எதிர்ப்பேன்’ என்று கூறினார்கள். நபி ஸல்லவாஹு அலைஹி வஜூலிஹி, ஹஸ்ரத் அலையை அமரச் செய்துவிட்டு, மீண்டும் தமது கேள்வியை முன்வைத்தார்கள். இவ்வாறு மூன்று முறை கேட்டார்கள். ஒவ்வொரு தடவையும் ஹஸ்ரத் அல் மட்டுமே எழுந்து நின்றார்கள்.

அப்போது தான் நபி ஸல்லவாஹு அலைஹி வஜூலிஹி, ஹஸ்ரத் அலையைப் பார்த்துச் சொன்னார்கள்: “இவர் தான் என்னுடைய சகோதரர், என்னுடைய வாரிச, உங்கள் மத்தியில் என்னுடைய பிரதிநிதி. ஆகவே, அவருக்கு செவிசாயுங்கள், வழிப்படுங்கள்.”⁸⁹

அதே நாளில், மனிதர்களில் குறிப்பிட்ட தொகையினர் தமது இஸ்லாத்தை பகிரங்கப்படுத்திக் கொண்டார்கள்.⁹⁰

எனினும், அறியாமையும் பிடிவாதமும் நபியவர்களை விகவாசம் கொள்வதற்கு, ஆரம்பத்தில் அவர்களது குடும்பத் தீணரையும் உறவினர்களையும் விடவில்லை. அந்த ஒன்று கூடல், நபி ஸல்லவாஹு அலைஹி வஜூலிஹி அவர்களுக்கான பாதுகாப்பைப் பொறுத்தவரை பயன்பாடு எதுவுமற்றாக இருந்த போதிலும், அதிலே இரண்டு விடயங்கள் தெளிவாகி யிருந்தன.

ஒன்று, சிறிதளவு உணவின் மூலமாக நாற்பது பேருக்கு வயிறாற உணவாளித்துதன் அடிப்படையில் நபியவர் களின் அற்புத்த தன்மை. இரண்டு, ஹஸ்ரத் அலையை விடயத்தில் நபி ஸல்லவாஹு அலைஹி வஜூலிஹி கூறிய சொற்கள். ஹஸ்ரத் அல்தான், எவ்வித முரண்பாடுமின்றி, நபி ஸல்லவாஹு அலைஹி வஜூலிஹி அவர்களுடைய வாரிசம்

89. துபரி, பா.3, ப.1171-1173, அல் கத்ர், பா.2, ப.278

90. ய.கூபி, பா.2, ப.22

பிரதிநிதியும் என்பதும் அவர்கள் தான் நபியவர்களுக்குப் பின் இஸ்லாமிய தூதுத்துவத்தின் தலைமைத்துவத்தைத் தொடர்வதற்காக தயார்படுத்தப்பட்டவர்கள் என்பதும் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி தெளிவாகினா.

இவ்வாறு பகிரங்கமான பிரசார நிலைக்கு இஸ்லாமிய அழைப்பு திரும்புவதற்கான ஆயத்தங்கள் மேற்கொள்ளப் பட்டன. நபி ஸல்லீலாஹு அஸலஹி வஆலிஹி. சோர்வையும் சடைவையும் அறிந்துராத தமது ஆண்மாவை அதற்கான முயற்சியிலும் தொடர்பாடலிலும் ஈடுபடுத்திக் கொள்ள ஆரம்பித்தார்கள். அவர்கள், தமது பரிசுத்தமான பணியை நிறைவேற்றுவதை விட்டு சில நோடிப்பொழுதேனும் பின்வாங்கி விடவில்லை. அதேநேரத்தில், இஸ்லாத்தின் கொடி கண்ணியப்படுத்தப்பட ஆரம்பித்தது. சத்தியம் முன்னோக்கிச் செல்வத் தொடங்கியது. அதன் ஒளி, இருளா ஒழிப்பதற்காக பிரகாசமாக ஓளிரலாயிற்று.

9. பகிரங் க அழைப்பு

நுபுவுத்திற்குப் பின், மனிதர்களை இஸ்லாத்தின் பால் இரகசியமாக அழைத்துக் கொண்டிருந்த நிலையில் மூன்று வருடங்கள் கடந்து சென்று விட்டன. அறியாமையின் குழப்பங்கள் அழுக்கடைந்து போயிருந்தது. இணைவைப்பினாதும் வழிகேட்டினதும் சேற்றில் மூழ்கிப் போயிருந்த மக்களை மீட்டெடுக்கும் பணியில் நிபிகளார் எந்த முபற்சியையும் விட்டு வைக்கவில்லை. ஆனால், மென்றை, இரக்கம், இனிமையான பேச்சு என்பவையே, மனிதர்களின் உள்ளங்களை அல்லாதும் ஒருவளையே வணங்குவதன் பாலும், ஏதுத்துவத்தின் பாலும் சர்க்கக் கூடிய சாதனங்களாக அமைந்தன.⁹¹

91. இப்பு ரஹிஷாம், பா.1, ப.262, யாகூபி, பா.2, ப.19

எனிலும், இந்த இரகசிய படித்தரமானது நீண்டகாலம் இருக்கவில்லை. ஏனெனில், இன்ஸாம் உலகளாவிய தூதாகும். அது, மனிதர்கள் அனைவரையும் சென்றடைவது அவசியம்.

“(நபியே!) உலகத்தார் அனைவருக்குமான அருளாகவே உம்மை நாம் அனுப்பியுள்ளோம்” (அன்பியா: 107)

எனவே, அழைப்பை பகிரங் கப்படுத்துவதும், உயர்வான அவர்களது தூது அருளப்பட்டுள்ள நோக்கங்களை வெளிப் படுத்துவதும் அவசியமாக இருந்தன.

ஸ்பா மலையின் மீது

அல்லாஹ், அழைப்புப் பணியை பகிரங்கப்படுத்துமாறும் அனைத்து கோத்திரத்தாரிடையேயும் அதனை பரப்புமாறும் நபியவர்களைப் பணித்ததன் பின்னால், அக்கட்டளைக்கு அடிபணிந்த நபி (ஸல்) அவர்கள், தமது அழைப்பின் யதார்த்தத்தை பொதுவாக அனைவருக்கும் தெளிவுபடுத்த விரும்பினார், உயர்வான இடத்திலிருந்து உரையாற்ற வேண்டுமென்பதற்காக ஸ்பா மலையின் மீது ஏறினார்கள்.

அங்கு நின்றவாறு, “மக்களே!” என உயர்ந்த சப்தத்தில் அழைத்தார்கள்.⁹² குறைவியர் அவ்விடத்தில் ஒன்றுகூடி, “என்ன விடயம்?” என்று வினாவினர்.

“எதிரிகள் உங்களைத் தாக்க வந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்று நான் கூறினால், நீங்கள் அதனை உண்மையென ஏற்றுக் கொள்வீர்களா?” என்று நபியவர்கள் குறைவியரைப் பார்த்துக் கேட்டார்கள்.

92. ஒரு முக்கிய விடயத்துக்கு மக்களின் கவனத்தை இழுக்க இப்படிச் செய்வது அரபு மக்களின் வழக்கம்.

அவர்கள் அனைவரும் “ஆம். எனெனில் நீர் பொப் சொல்வதை நாம் அறிந்ததில்லை.” என பதிலளித்தனர்.

உடனே நபியவர்கள், “நான் உங்கள் மத்தியில் கடினமான ஒரு வேதனை பற்றி எச்சரிக்கை செய்கின்றேன். நரக நெருப்பில் இருந்து உங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள்.”⁹³ நான் உங்களது காவலாளி போன்று தூரத்தில் உங்களை நோக்கி வருகின்ற ஒதிரியை, வேதனையைப் பற்றி எச்சரிக்கை விடுக்கிறேன். நான் உங்களிடம் பொப் சொல்வேனா?”⁹⁴

அதுகேட்டு, கிளர்ந்தெழுந்த அழைவூப், நபியவர்களின் பேச்சு அங்கு வந்திருப்போரின் உள்ளங்களில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி விடாதிருக்கும் படியாக அப்பேச்சை இடைநிறுத்திய தோடு, நபிகளாரின் புனிதமான முகத்தைப் பார்த்து, “உமக்கு நாசம் உண்டாவதாக. இதற்காகவா எங்களை அழைத்தீர்?” என்று கேட்டார்.

இந்த இழிவான பேச்சினால், அங்கு ஒன்று கேரந்தி ருந்த அனைவரையும் கலைத்து விடவும் நபியவர்களின் அழைப்பை மலினப்படுத்தவும் முயன்றார்.

அல்லாஹ்றுவையும் அவனது தூதரையும் நிராகரித்து இழிவுபடுத்தியமைக்கான கூலியாக, அழைவூப் சபித்து ஓர் அல்குர் ஆளில் ஓர் அத்தியாபமே இறங் கிபது.⁹⁵

“அழியட்டும் அழைவூபின் இரு கரங்களும். அவனும் அழியட்டும். அவன் சேத்து வைத்த, சம்பாதித்த

93. தபரி, பா.3, ப.1170

94. ஹலபிய்யா, பா.1, ப.311

95. தபரி, பா.3, ப.1170, மனாகிப், பா.1, ப.43-44

அனைத்து செல்வங் களும் ஒழியட்டும். அவன் கொழுந் து விட்டெரியும் நரக நெருப்பில் தள்ளப்படுவான். விறகு கூம்பும் அவனது மனையின் கழுத்தில் இறுக்கமான கயிறு இறங்கும்: (குரா அல்லஹுப்)

அழைப்பின் எதிரொலி

நபி ஸல்லல்லாஹு அஸலஹி வழுவிஹி அவர்களது செம்மையான, அறிவார்ந்த பேச்சும், அழைப்பும் அவற்றை செவிமடுப்போர் மத்தியில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. குறைவியருடைய கூட்டங்களிலும், ஒன்று கூடல்களிலும், முஹம்மத் ஸல்லல்லாஹு அஸலஹி வழுவிஹி கொண்டு வந்துள்ள புதிய மார்க்கத்தைப் பற்றிய பேச்சும், அதன் பரவலும் ஆரம்பமாயின.

அங்கு நிலவி வந்த அநீதி, மற்றும் பகைமையுணர்வின் குழலை வெறுக்குமாவ உள்ப்பக்குவும் கொண்டிருந்த சிலர், இந்த இழிநிலைக்குப் பதிலாக சீரான, கண்ணியமான வாழ்வுக்கான அழைப்பாக இஸ்லாத்தின் தூதைக் கிரகிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

எனிலும், குறைவியரின் தலைவர்களும் பிரமுகர்களும் இந்தப் புதிய அழைப்புக்குப் பதிலளிக்க முன்வரவில்லை. மாறாக, அதனை, முனையிலேயே கிள்ளி எறியவும் அதற்கு முன்னால் தடைக் கற்களை ஏற்படுத்தவும் முயற்சி செப்தனர். தாழும் தமது முதாதையரும் வணங்கி வருகின்ற தமது கடவுளர்களை, நபி ஸல்லல்லாஹு அஸலஹி வழுவிஹி ஏகவதாக அவர்கள் உணர்ந்தனர். தமது கொள்கையின் திரிபுகள், பொய்மைகளுக்கு மத்தியிலும் அதிலிருந்து பின்வாங்கிச் செல்வதற்கான எந்த சந்தர்ப்பத்தையும் அவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொள்ள விரும்பவில்லை.

உண்மையென்னவெனில், முஹம்மத் ஸல்லல்லாஹு அஸலஹி வழுவிஹி அவர்களது மார்க்கத்திலும், அதற்கான அழைப்பிலும் தமது ஆட்சியையும், அந்தஸ்தையும் ஆட்டங்காணச் செய்யக்கூடிய பெரும் அச்சுறுத்தலை அவர்கள் உணர்ந்தார்கள். மனிதர்கள் சிலைகளையும் சிலை வணக்கத் தையும் விட்டு விட்டு அல்லாஹ் ஒருவனை மட்டுமே மக்துவப்படுத்தத் திரும்பி விடுவார்களாயின், இந்த ஆட்சித் தலைவர்களின் சுயநலன்கள் எங்கே செல்லும்? பின், இவர்களுடைய கட்டளைகளுக்கு அடிபணியவும், சிறப்பான அவர்களது சமய ஸ்தானத்திற்கு கீழ்ப்படியவும் எவர் முன்வருவார்?

இதனால், தமது ஆலோசனை மன்றபத்தில் ஒன்றுகூடி, இந்த செழிப்பான வழிமுறை முன்னேற விடாது தடுப்பதன் அவசியம் பற்றி அவர்கள் ஆய்வு செய்தார்கள். அவர்கள் அனைவரதும் அபிப்பிராயம், முஹம்மத் ஸல்லல்லாஹு அஸலஹி வழுவிஹி அவர்களின் தந்தையின் ஸ்தானத்தி லிருந்த. குறைவிப் பிரமுகர் ஹஸ்ரத் அழுதாலிப் அவர்களிடத் தில் சென்று, நுபியவர்கள் தமது அழைப்பு பணியைத் தொடர்ந்து செல்லாது தடுக்கும்படியாக கோரிக்கை விடுக்க வேண்டும் என்பதாக இருந்தது.

இதன்படி, குறைவி முக்கியஸ்தர்களில் சிலர் அழுதாலிபி டம் சென்றனர். அவர்களில் முதன்மையானவராக அழுகப்பான் இருந்தார். அவர்கள், அழுதாலிபிடம் முஹம்மத் ஸல்லல்லாஹு அஸலஹி வழுவிஹி அவர்களைப் பற்றி உரையாடிய தோடு, அவர் தங்களது கடவுளர்களை ஏகவதாகவும், தங்களது சமயத்தை பழிப்பதாகவும் எடுத்துரைத்தனர்.

ஆளாலும், அழுதாலிப் அவர்கள், குறைவியருக்கு அழுகிய பதிலையும் ஆறுதலையும் கூறி அனுப்பி வைத்தார்கள்.

அழுதாலிபிடம் வந்த குறைவியர்

தமது முதல் நடவடிக்கை பயனளிக்கவில்லையென்பதை யும், முறைம்மத் (ஸ்ல்) அவர்கள் தொடர்ந்தும் தமது பிரசாரப் பணியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பதையும் அவர்களை ஏற்றுக் கொள்வோரின் தொகை நாளுக்கு நான் அதிகமாகிக் கொண்டிருப்பதையும் அவதானித்த குறைவியர்கள், மீண்டும் அழுதாலிபிடம் சென்று சொன்னார்கள்:

‘அழுதாலிபே! எங்களிடத்தில் சிறப்பும் அந்தஸ்தும் முதிர்வும் உங்களுக்கு இருக்கின்றது. உங்களது சகோதரரின் மகனை தடுக்கும் படியாக நாம் உங்களைக் கோரினோம். ஆனால், நீங்கள் அவரைத் தடுக்கவில்லை.

அல்லாஹ் மீது ஆலையாக, நீங்கள் அவரைக் கட்டுப்படுத்தும் வரை. அல்லது இவ்விஷயத்தில் தலையிடும் வரை. அவர் எங்களது மூதாதையரை ஏகவுதையும் எங்களது பெரியார்களை முட்டாள்களாக்குவதையும் எங்களது கடவுளர்களை குறைசொல்வதையும் நாங்கள் பொறுமையாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது.

இறுதியாகச் சொல்ல விரும்புகிறோம். நீங்கள் முறைம்மதைத் தடுத்து நிறுத்தா விட்டால் நாம் அவருக்கும் தங் களுக்கும் எதிராகப் போர் புரிய வேண்டிய கட்டாப நிலை வரும் என்பதை எச்சரிக்கிறோம்.’

ஹஸ்ரத் அழுதாலிப் அவர்கள், முறைம்மத் ஸல்லஸ் லாஹூர் அலைஹி வழுவிஹி அவர்களை அழைத்து, குறைவியர் சொன்ன விடயங்களைத் தெரிவித்ததோடு, “உங்களது அபிப்பிராயம் என்ன”வென்றும் கேட்டார்கள்.

நபி ஸல்லஸ்லாஹூர் அலைஹி வழுவிஹி அதற்கு மிக உறுதியாகப் பதிலளித்தார்கள்: ‘பெரிய தந்தையே! அல்லாஹ் மீது ஆலையாக, அவர்கள், இந்தப் பணியை கைவிடுவதற் குப் பகர்யாக, சூரியனை எனது வலது கையிலும் சந்திரனை எனது இடது கையிலும் வைத்தாலும் கூட, அல்லாஹ் இதனை பலப்படுத்தும் வரை அல்லது நான் இப்பாதையில் மரணிக்கின்ற வரை அதனைக் கைவிடவே மாட்டேன்.’

அழுதாலிப், நபியவர்களை ஆகவாசப்படுத்திச் சொன்னார்: ‘என் சகோதரரின் மகனே! இங்கே வாருங்கள். நீங்கள் சென்று, உங்கள் பணியை நீங்கள் தொடருங்கள். அல்லாஹ் மீது ஆலையாக, இவ்விடயத்தில் உங்களுக்கு எந்த ஆபத்தும் வருவதற்கு நான் விடமாட்டேன்.’⁹⁶

நபியவர்களுக்கு உதவி செய்வதிலிருந்தும் அவர்களைப் பாதுகாப்பதிலிருந்தும் அழுதாலிபை தடுப்பதற்காக குறைவியர் மற்றொரு வழிமுறையைக் கையாண்டனர். அம்மாரா இப்பு வலதிப்பு முக்கா என்ற இளைஞனை தமிழடன் அழைத்துக் கொண்டு அழுதாலிபிடம் சென்றனர். அவரைப் பார்த்துக் கூறினார்:

‘அழுதாலிபே! இவர் அம்மாரா இப்பு வலத். குறைவியரில் அழைகான, வலுவான இளைஞர். இவரை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இவரை உங்களது பிள்ளையாகத் தத்தெடுத்து, இவருக்கு உதவி செய்து வளர்த்து வாருங்கள். இவர் உங்களுக்குரியவராவார். இதற்குப் பதிலாக உங்களது சகோதரரின் மகனை எங்களிடம் ஓப்படைத்து விடுங்கள். நாங்கள் அவரைக் கொலை செய்து விடுகின்றோம். ஆனால் ஆனால் ரதியில் கணக்கு சரியாகி விடும்.’

96. இப்பு ஹிஷாம், பா.1, ப.265-266

இதைக் கேட்டு மிகுந்த கோபமுற்ற அழுதாவிப் பல்லாஹ் மீது ஆணையாக, நீங்கள் கேட்கின்ற விடயம் மிகக் கெட்டது. உங்களது பிள்ளையை உணவுளித்து வளர்ப்ப தற்காக நீங்கள் என்னிடம் தருவிர்கள். எனது பிள்ளையைக் கொன்று விடுவதற்காக நான் உங்களிடம் தரவேண்டுமா? இது, அல்லாஹ் மீது ஆணையாக, ஒரு போதும் நடக்காது என்று உறுதியாகக் கூறினார்கள்.⁹⁷

ஆசையூட்ட முளைந்த குறைவியர்

நபி ஸல்லவலாஹ்ரா அலைஹி வஜூலிஹி அவர்களுக்கு செல்வம், சிறப்பு, அதிகாரம், தலைமைத்துவம் போன்றவற்றில் ஆசை காண்பிப்பதனாடாக, அவர்களது பிரசாரத்தை தடுத்து நிறுத்த முடியும் என்று குறைவியர் கருதினர்.

இதற்காக, ஒரு தடவை நபி ஸல்லவலாஹ்ரா அலைஹி வஜூலிஹி அவர்களிடம் வந்து, ‘முஹம்மதே! இந்த செய்திகளை நீங்கள் எங்களிடம் கொண்டு வந்திருப்பது செலவத்தைத் திரட்சிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக என்றிருந்தால், நாங்கள் சேமித்து வைத்துள்ள செலவங்களை உங்களுக்குத் தந்து, எங்கள் ஆணைவரையும் விட அதிக செலவந்தாக உங்களை ஆக்குகின்றோம். அல்லது, எங்களை விட அந்தஸ்தில் சிறந்தவராக வேண்டுமென்பதை நீங்கள் வேண்டினால், நாங்கள் உங்களை எங்களது தலைவராக நியமித்துக் கொள்கின்றோம். அல்லது, அதிகாரத்தை நீங்கள் வேண்டினால், நாங்கள் உங்களை எங்களது ஆட்சியாளராக்கிக் கொள்கின்றோம்.

அல்லது, நீங்கள் கொண்டு வந்துள்ள விடயம், உங்களது கட்டுப்பாட்டுக்கு அப்பாற்பட்டதாக -பைத்தியத்தின்

ஒரு வகையாக- இருப்பதாக நீங்கள் கருதினால், உங்களை குணப்படுத்துவதற்கென, அல்லது உங்களை விட்டும் அதனை நீங்கச் செய்வதற்கென, ஒரு வைத்தியரை அழைத்து, உங்களது வைத்தியத்துக்கென எங்களது செல்வங்களையெல் வாம் உங்களுக்காகத் தருகின்றோம்’ என்று கூறினார்கள்.

நபி ஸல்லவலாஹ்ரா அலைஹி வஜூலிஹி, குறைவியருக்கு இவ்வாறு பதிலிறுத்தார்கள்: ‘நீங்கள் கூறுகின்ற எவையும் எனக்குத் தேவையில்லை. நான், உங்களது செலவத் தையோ, உங்களிடத்தில் சிறப்பையோ, உங்கள் மீது அதிகாரத் தையோ கோரவில்லை. அல்லாஹ் என்னை தன் தூதராக உங்களிடத்தில் அனுப்பியளான். என் மீது வேதத்தையும் இரக்கியுள்ளான். உங்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்யுமாறும், நன்மாராயம் கூறுமாறும் பணித்துள்ளான். நான் எனது இரட்சகலுடைய தூதை உங்களிடத்தில் எடுத்துரைத்து, உங்களுக்கு உபதேசமும் செய்கின்றேன். நீங்கள் அதனை ஏற்றுக் கொண்டால், அது இம்மையிலும் மறுமையிலும் உங்களுக்குரிய விமோசனமாக இருக்கும். நீங்கள் என்னை நிராகரித்து விட்டால், எனக்கும் உங்களுக்குமிடையில் அல்லாஹ் தீர்ப்பிக்கும் வரை, அவனுடைய கட்டளைக்காக நான் பொறுமையோடிருப்பேன்.’⁹⁸

நபி ஸல்லவலாஹ்ரா அலைஹி வஜூலிஹி அவர்களை, அவர்களது தூதுத்துவ பிரசாரத்திலிருந்து தடுக்கின்ற விடயத்தில், தமது வழிமுறைகள் எவையும் யணாளிக்கவில்லை என்பதை உணர்ந்த குறைவியர், குறைந்தபட்சம் தமது கடவுளர்களை ஏவுவதையேனும் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளும்படி நுபியவர்களை கேட்டு, அதன் பின் அவர்களை அவர்களது விடயத்தில் தலையிடாது விட்டுவிடுவதெனத் தீர்மானித்தார்கள். அதன் பின் அபுதாலிபிடம் சென்று, தமது கூற்றை

97. மே.கு., பா.1, ப.266-267

98. மே.கு., பா.1, ப.295-296

முஹம்மத் ஸல்லவ்வாஹ்ரா அலைஹி வஆலிஹி அவர்களிடம் எடுத்துரைக்குமாறு வேண்டினர். அழுதாலிப் அவர்கள். நபிகளாருக்கு செய்தியனுப்பினார்கள். நபியவர்கள் அங்கு வந்து சேர்ந்த போது, குறைவியரின் ஆலோசனையை அழுதாலிப் எடுத்துக்கூறினார்.

நபியவர்கள் கேட்டார்கள்: ‘பெரிய தந்தையே! அவர்களுக்கு நன்மை பபக்கின்ற அதேவேளை அவர்களுக்கு விமோசனத்தையும் கண்ணியத்தையும் தருகின்ற ஒரு வசனத்தை அவர்கள் ஒருமுறை கூறினால் போதுமானது. பிரச்சினை தீர்ந்து விடும்.’

அழுவூவ்ஸ் கேட்டான்; ‘அது என்ன வகனம்? ஒரு முறை என்ன பத்து முறை நாங்கள் சொல்லி விட்டுப் போகின்றோமே.’

உடனே நபியவர்கள் கூறினார்கள்; ‘நீங்கள் -ஸாயிலாஹ் இல்லவ்வாஹ்- வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் ஓருவனேயன்றி வேறில்லை என்க்கூற வேண்டும்.’

அதைக் கேட்டு வெருண்ட குறைவியர், ‘இதைத் தவிர வேறு எதையாவது கேளுங்கள்’ என்று கூறினார். நபி ஸல்லவ்வாஹ்ரா அலைஹி வஆலிஹி கூறினார்கள். ‘நீங்கள் குரியனை எனது கையிலே கொண்டு வந்து வைத்தாலும், இதைத் தவிர வேறெதையும் நான் உங்களிடத்தில் கேட்கமாட்டேன்.’⁹⁹

நபிகளாருடனான உரையாடல், புனித பிரசாரத்திலிருந்து அவர்களது கர்ம்களைத் தடுக்கக்கூடிய எந்த இணக்கத்திற் கான மூடிவையும் ஏற்படுத்தித் தரவில்லை யென்பதை

குறைவியர் உணர்ந்தனர். எந்த எச்சரிக்கையும் அச்சறுத்தலும் நபியவர்களின் உறுதியையும், நம்பிக்கையையும் தகர்க்க முடியவில்லை என்ற காரணத்தினால், அவர்களுக்கு யிகக் கடினமான தடையொன்றை முன்வைப்பதென்ற முடிவுக்கு அவர்கள் வந்தனர்.

99. தபரி, பா.3, ப.1176

10. குறைவியரின் கொடுமைகள்

நபி ஸல்லாஹு அலைஹி வஆலிஹி, இஸ்லாத்திற்கான தமது பகிர்ங்க அழைப்பை ஆரம்பித்ததிலிருந்து. அந்த தூய சப்தத்தை ஒடுக்கி விடவும், பரிசுத்தமான அழைப்பை நபியவர்கள் தொடர்வதிலிருந்து அவர்களைத் தடுக்கவும் குறைவியர், ஓன்றன் பின் ஓன்றாக பல்வேறு வழிமுறைகளைக் கையாண்டு கொண்டே வந்தார்கள்.

ஆரம்பத்தில் அவர்கள் -இது போன்ற நிலைகளில் வழுமை போன்று- செல்வம், தலைமைத்துவம், பெண்கள் மற்றும் ஏனைய இலெளசீக அம்சங்களில் ஆசையூட்ட முனைந்தார்கள். அதிலும் நம்பிக்கையிழந்த போது எச்சரிக்கை, அச்சுறுத்தல் போன்ற வழிமுறைகளைக் கையாளத் தலைப்பட்டனர். இறுதியாக, புதிய மார்க்கத்தைப் பின்பற்றுவதை விட்டும் மனிதர்களைத் தடுப்பதற்காக தாங் கொணாக் கொடுமைகளை அவர்கள் மீது திணிக்கத் தீர்மானித்தனர்.

இதனால், தமது நலன்களையும் தமது உயர்ந்த ஸ்தானம், பலவீர்களுடைய கழுத்தின் மீதான தமது அதிகாரம் என்பவற்றையும் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காகவும், இஸ்லாமிய தூதுத்துவத்தின் விரிவையும் பரவலையும் தடுப்பதற்காகவும் குறைவியரின் புறத்திலிருந்து மிருகத் தனமானதும், பொறுமைத்தனமானதுமான தாக்குதல் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டது.

நபியவர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கான அவர்களது தூதுத்துவ பிரசாரத்திற்கும் இடையே பிளவை ஏற்படுத்தும் விடயத்தில் மனிதாபிமான ஒழுங்குகள், ஒழுக்கத்தின் அடிப்படைகள் என்பவற்றைக் கூட அவர்கள் கவனிக்கவில்லை.

அக்காலத்திலிருந்த சிந்தனை மற்றும் அறிவு ரீதியான முதிர்ச் சிபிள்ளையே இத்தகைய பெரும் எதிர்ப்புக்குக் காரணமாக அமைந்தது. இந்த தூது வெற்றியடைந்தால் தங்களுக்கான பலமான ஒரு பாதிப்பு இருக்கின்றது என்பதை உணர்ந்த போது, குறைவியரின் முரண்பாடும், பகைமையுணர்வும் மேலும் அதிகரித்து வலுவடைந்தது.

‘கற்களினாலும் பலவைகளினாலும் உருவாக்கப்பட்ட, செழிப்பை ஏற்படுத்த முடியாத, ஊழையான இந்த சிலைகள் எவ்வித செயலையும் செய்வதற்கு சக்தியற்றவையாகும்’ என்று நபி ஸல்லாஹு அலைஹி வஆலிஹி அவர்கள் வினா எழுப்பினார்கள்.

இதனால், தமிழ் எதிர்நோக்கிய பல்யான அடியாகவே அவர்கள் கருதினர் ஏனெனில், தமது பெற்றோர்கள், முதாதையர்கள், பெருமைக்குரிய தலைவர்களிடமிருந்து வாரிசுரிமைச் சொத்தாகப் பெற்றவற்றின் ஒரு பகுதியென்றே சிலைவளக்கத்தை அவர்கள் கருதி வந்தனர்.

எனினும், இவையளைத்தை விடவும் அவர்களது எதிர்ப்புக்கான முக்கியமான விடயம், குறைவிகளின் அடக்குமறை அதிகார வர்க்கத்தின் நலன் களோடு இல்லாம் முரண்பட்டமையாகும். ஏழைகளின் ஒழைப்பை உறிஞ்சி, வட்டியால் மக்களைப் பிழிந்து அடாவடித்தனத் தால் ஆட்சி நடத்தும் கூட்டம் சீர்திருத்தக் காற்றைச் சுலாசிக்க விரும்பவில்லை.

தீய சமூக ஒழுங்கு, அந்தி, மனித உரிமை மீறல்கள், சுரண்டல், அடக்குமறை போன்ற அனைத்திற்கும், தனது ஆரம்பம் முதலே எதிர்ப்பையும் முரண்பாட்டையும் தெரிவித்து வந்த இந்த புதிய தூது, முந்திய ஒழுங்கின் மூலமாக யனமைந்து கொண்டிருந்த, சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளைத் தோற்றுவித்த அதிகார வர்க்கத்தினரின் எதிர்ப்புக்கும் பகைமைக்கும் இயல்பாகவே முகங்கொடுக்க வேண்டி ஏற்பட்டதென்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளலாம்

இந்தப் புதிய மார்க்கத்திற்கான எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தவர்களில் பின்வரும் குறைவியரை குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியும். அவர்களாவன, அபூஜஹல், அபூசப்யான், அபூஸஹப், அஸ்வத் இப்னு அப்து யகூன், அவ்ஸ் இப்னு வாயில், உத்பா இப்னு ரபீஆ, ஷஷபா இப்னு ரபீஆ, வல்த் இப்னுல் முகீரா, உக்பா இப்னு அபி முயீத்.

இவர்களும், இவர்களைப் பின்பற்றியோரும், பொருளாதாரத் தடை, வீணான நிந்தனை, குற்றச்சாட்டுகள், மற்றும் நபியவர்களையும், அவர்களைப் பின்பற்றுபவர்களான மஸ்லிம் களையும் வேதனைப்படுத்தல் என மனிதாபிமானமற்ற சகல நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டனர். அவற்றில் சில நிகழ்வுகளை இங்கு கூடிக் காட்டுகின்றோம்;

1. ஒருமுறை நபி ஸல்லவல்லாஹு அலைஹி வ ஆலிஹி அவர்கள், தொழுநைகயின் போது கஜைதிலிருந்து வணங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கு அருகாமையில் நின்ற சில குறைவியர்கள், ஓட்டகத்தின் அபுகிய குடலை எடுத்து வந்து, ‘இந்த அழுகிய குடலை அந்த மனிதருடைய முதுகின் மீது போடுபவர் யார்?’ என்று கேட்டனர். அப்போது, உக்பா இப்பு நாபிஃ் இப்பு அபீமீயீத் என்பவன் அதனையெடுத்துக் கொண்டு சென்று நபிகளாரின் புனித முதுகின் மீது வீசினாள். அதனைக் கேள்வியற்றி அங்கு ஒடி வந்த நபிகளாரின் மகள் ஹஸ்ரத் பாத்திமா ஸலாமுல்லாஹி அலைஹா, தந்தையாரின் முதுகிலிருந்த அழுகுகளை அகற்றியதோடு, அதைச் செய்தவர்களுக்கு எதிராக துஆவும் செய்தார்கள்.¹⁰⁰

2. தாரிக் அல்மஹாரிபி என்பவர் அறிவிக்கின்றார்; ஒருமுறை, நபி ஸல்லவல்லாஹு அலைஹி வ ஆலிஹி அவர்கள், மக்காவின் தலைமஜூஸ் சந்தையில் நின்று கொண்டு, ‘ஸாயிலாஹு இல்லல்லாஹ் என்று கூறுங்கள்; வெற்றியடைவர்கள்’ என்று கூறியவாறு, இஸ்லாத்தின் பக்கமும், ஏகத்துவத்தின் பக்கமும் அழைத்துக் கொண்டிருப்பதை நான் கண்டேன். அவ்வேளையில் அங்கு வந்த அபூஸஹப், கற்களையெடுத்து நபிகளாரை நோக்கி எறிந்ததோடு, அவர்களது புனித பாதங்களில் இரத்தம் வழிந்தோடுவும் செய்தான். மேலும், ‘மனிதர்களே! இவருக்கு வழிப்படாதீர்கள். இவர் ஒரு பொய்யர்’ என்றும் கூறினாள்.

நபி ஸல்லவல்லாஹு அலைஹி வ ஆலிஹி அவர்கள் மட்டுமன்றி, அவர்களை விகவாசம் கொண்டு, அவர்களது திருக்கரங்களில் இஸ்லாத்தைத் தழுவியிருந்த அவர்களது தோழர்களும், அவர்களைப் பின்பற்றியவர்களும் கூட,

100. அஃலாமுல் வரா, ப.57

மனிதாபிமானமற்ற மிருகத்தனமான கொடுரேத் தாக்குதலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டார்கள்.¹⁰¹

3. ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்; ஹஸ்ரத் அம்மார் (ரழி) அவர்களது பெற்றோர்கள் குறைவியரால் வேதனை செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருந்த நிலையில், ஒருமுறை நபி ஸல்லவ்லாஹு அலைஹி வழுவிலூரி அவர்கள் அம்மார் (ரழி) அவர்களுக்கு அருகாமையில் நடந்து சென்றார்கள். அப்போது சொன்னார்கள்; ‘அம்மாருடைய குடும்பத்தினருக்கு நன்மாராயம் கூறுவீர்களாக. நிச்சயமாக அவர்களுக்கு கவனம் வாக்களிக்கப்பட்டு விட்டது’¹⁰²

இப்பூல் அதீர் குறிப்பிடுகின்றார்; இணைவைப் பாளர்கள், அம்மாறையும், அவரது தாய், தந்தையையும் மிகக் கடுமையாக வேதனை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களை வறண்ட பாலைநிலத்துக்கு அழைத்துச் சென்று, கொளுத்தும் குரியினின் உஷ்ணத்தில் அவர்களை வேதனை செய்வார்கள்.

அழைவுற்றின் ஈட்டியிலான தாக்குதலினால் கொலை செய்யப்பட்ட அம்மாருடைய தாய் ஹஸ்ரத் கமையா (ரழி) அவர்களே இஸ்லாத்தின் முதல் பெண் தியாகியாவார். இவ்வாரே அம்மாரின் தந்தையான ஹஸ்ரத் யாசிர் (ரழி) அவர்களும் அடுத்தாக முஷ்ரிக்கின்களின் கொடுமைகளினால் கொலை செய்யப்பட்டார்கள்.

அம்மார் (ரழி) அவர்கள் மீது தமது கொடுமைகளை கடுமையாக்கிய முஷ்ரிக்கின்கள், சில சமயம் குரிய உஷ்ணம்

நிறைந்த பாலைவனத்திலும், சில சமயம் அவர்களது நெஞ்சில் பாறாங்கல்லை வைத்து அயுத்தியவாறும் வேதனைப்படுத்தினர். அம்மார், முஹம்மத் ஸல்லவ்லாஹு அலைஹி வழுவிலூரி அவர்களை நிந்தக்க வேண்டும், நிராகரிப்பை வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்பதே அந்தக் காபிர்களின் விருப்பமாக இருந்தது. ஈமானினால் உள்ளம் அமைதி பெற்றிருக்கும் நிலையில், அவர்களிடமிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்கான அழைதி வரும் வரை அம்மார் அவர்கள், அச்செயலிலிருந்து தவிர்ந்து கொண்டார்கள். பின், காபிர்களது கைகளில் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த அந்த மரணத்திலிருந்து அவர்கள் ஈடுபோக்கும் பெற்றார்கள்.¹⁰³

4. கறுப்பு அடிமையாக இருந்த ஹஸ்ரத் பிலால் (ரழி) அவர்கள், நபி ஸல்லவ்லாஹு அலைஹி வழுவிலூரி அவர்களிடத்தில் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள். இதனால் அவர்களது எஜமான், குரியன் உச்சியில் நிற்கக் கூடிய உஷ்ணமான நேரத்தில், அவர்களை பாலைவனத்தில் வீசி, அவர்களது நெஞ்சில் பெரும் பாறாங்கல்லை வைத்து அழுத்தமாறு கட்டளையிடுவான். அவர்களைப் பார்த்துக் கூறுவான்; ‘நீ மரணிக்கின்ற வரை, அல்லது முஹம்மதை நிராகரித்து விட்டு லாத், உள்ளா கடவுள்களை வணங்குகின்ற வரை இப்படியே இருப்பாய்.’ இந்த கொடுமை வேதனையையும் அச்கறுத்தலையும் தாங்கிக் கொண்டு மிகுந்த பொறுமையோடும், அமைதியோடும் இருக்கும் பிலால் (ரழி) அவர்கள், ‘அல்லாஹ் ஒருவன், அல்லாஹ் ஒருவன்’ என்ற வார்த்தையையே மீண்டும் மீண்டும் சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்கள்.¹⁰⁴

101. மனாகிப், பா.1, ப.51இ.லாமூல் வரா 48

102. அ.லாமூல் வரா, ப.58

103. காமில், இப்பூல் அதீர், பா.2, ப.66-67

104. மே.கு.

இஸ்லாத்தின் ஆரம்பத்திலும், அதன் முதல் நாட்களிலும் நபி ஸல்லல் வாஹு அலைஹி வ ஆலிஹி அவர்களும் முஸ்லிம்களும் எதிர்நோக்கிய துண்பியல் நிகழ்வுகள் அனைத்தையும் எடுத்துவரப்படு. இந்த சிறிய நூலில் சாத்திய மில்லாதிருப்பதையிட்டு நாம் வருத்தம் கொள்கின்றோம். எனினும், சுட்டிக்காட்டுவதுக்காக சில விடயங்களை இங்கு முன்வைக்கின்றோம்.

முஷ்ரிக்கீன்களும், இஸ்லாத்தின் எதிரிகளும் இஸ்லாத்தை தடுத்து நிறுத்துவதற்கும், அதனுடன் போராடுவதற்கும் அதற்கெதிராக கிளர்ந்தெழுவதற்கும் எதையும் விட்டுவைக்காமல். அனைத்து சாதனங்களையும் பயன்படுத்தினார்கள். அந்த சாதனங்கள், வழிமுறைகளில் சிலவற்றை கருக்கமாக இங்கு சுட்டிக் காட்டுகின்றோம்.

1. பொருளாதாரத் தடை: இவைனவைப்பாளர்கள், நபி ஸல்லல் வாஹு அலைஹி வ ஆலிஹி அவர்கள் மீதும், அவர்களது குடும்பத்தினார்கள், மற்றும் அவர்களைப் பின்பற்றிய முஸ்லிம்கள் மீதும் பொருளாதார ரத்தியான கடின யுத்தமொன்றைத் தொடுத்தனர். அவர்களுடனான சகல வர்த்தக கொடுக்கல் வாங்கல்களையும் தடைசெய்தனர். இது, நபியவர்களுக்கும் அவர்களுடன் இருந்தவர்களுக்கும் பெரும் சிரமத்திற்கும், கடுமையான சமைக்கும் காரணமாக அமைந்தது.

2. உளவியல் தாக்குதல்: குனியம், அல்லது பொய்ப்பிராசாரம் தொடர்பில் நபியவர்கள் மீது கொண்டுள்ள சந்தேகத்தின் படி, நபியவர்களோடு உள்ளவர்களுடன் திருமண உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளாதிருப்பது உட்பட, அவர்களுடனான சமூகத் தொடர்புகள் அனைத்தையும் துண்டிப்பதாக இது அமைந்திருந்தது. எனினும், இது முஸ்லிம்களிடையே அவர்களது ஆன்மீக உயிரோட்டத்தை பலவீனமடையச் செய்யவில்லை.

3. சர்ர வேதனை: இஸ்லாத்தின் புதிய எழுச்சியையும், அதன் தலைவர் மற்றும் பின்பற்றுனர்களையும் அழிப்பதற்காக குறைவியர் கையாண்ட மனிதாபிமானமற்ற மிருகத்தனமான வழிமுறைகளில் இறுதியானதே இதுவாகும். இந்த வேதனைகளும் கொடுமைகளும் இஸ்லாத்தின் ஆரம்பத்தில் அதிகமான முஃபின்களை ஷஹிராகச் செய்தன.

நபியவர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் எதிரான கிளர்ச்சி யிலும் யுத்தத்திலும் முஷ்ரிக்கீன்கள் கையாண்ட இத்தகைய மூர்க்கத்தனமான வழிமுறைகள் அதிகரித்திருந்த போதிலும், இஸ்லாமோ தன் முன்னேற்றப் பாதையிலும் பரவலிலும் தொடர்ந்து பயணித்துக் கொண்டேயிருந்தது. அவ்வாறே, நபியவர்கள் நேர்வழியின் பால் மக்களை அழிப்பதிலும், முஸ்லிம்கள் தமது நிலையான மார்க்கத்திலும் தொடர்ந்து பயணித்துக் கொண்டேயிருந்தனர்.

அவர்கள், பெருமிதத்தினால் நிரம்பிய கண்ணரியத்திற்குரிய இந்தப் பாதையில் வழிநடந்தார்கள். அதிகமான பிரச்சினைகள், கொடுமைகள், நெருக்கடிகள், நிரப்பந்தங்கள், சிரமங்கள் மற்றும் ஹிஜ்ரத் முதலான பல சோதனைகளை தாங்கிக் கொண்டார்கள். இவையெனத்தும், தமது மார்க்கத்திலும் தமது கொள்கை, விகவாசம் என்பவற்றிலும் அவர்களுக்கிருந்த பிடிப்பினால் நிகழ்ந்தவையாகும்.

ஆரம்ப கால முஸ்லிம்களுடைய வரலாற்றிலும் வாழுக்கை யிலும் நாம் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய முக்கிய விடயம் வாளினாலும் யுத்தத்தினாலும் துணை கொண்டு இஸ்லாத்தின் முன்னேற்றம் அமைந்திருக்கவில்லை என்பதாகும். மாறாக, சுயார் பதின்மூன்று வருடங்களாக, எதிரிகளின் கடுமையான கொடுமைகளை முஸ்லிம்கள் அனுபவித்தார்கள். இவையெனத்தையும் முறியடித்து, இஸ்லாம் முன்னேறி பரவி வந்தது.

எவ் வளவு தான் நோக்கினாலும் மக்காவில் முஸ்லிம்களின் எதிர்காலம் இருண்டதாகவே தோன்றியது. முஸ்லிம்கள் ஒறுதிபோடிருந்த போதும் எதிரிகளும் விட்டுக் கொடுக்காமல் 13 வருடங்களாக அடாவதித்தனங்களைத் தொடர்ந்தனர்.¹⁰⁵

உலகளாவிய செப்தினையக் கொண்டிருந்த இஸ்லாம் இந்த நெருக்கடிகளில் இருந்து விடுபட்டு தன் சீவதேசி யப் பணிக்கு அடித்தாளமிட வேண்டிய அவசாத்தையும் நபியவர்கள் உணர்ந்தார்கள். எனவே மக்காவில் இருந்து வேறொரு வாய்ப்பான் இடாத்துக்கு ஹிஜ்ரத் மேற்கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

வளம் பொருந்திய யத்ரிப்

ஹஜ்ஜாதைய காலமொன்றின் போது, நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஆலிஹி அவர்கள், மஸ்ஜிதுல் ஹராமில் வைத்து, மதீனாவின் கஸ்ரஜ் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த சில பிரமுகர்களைச் சந்தித்தார்கள். தூய சகோதரத்துவமும் நீதியும் மிகக் புனித இஸ்லாத்தைத் தழுவிக் கொள்ளுமாறு அவர்களுக்கு அழைப்பு விடுத்தார்கள். இஸ்லாத்தைத் தழுவியதன் பின் தம்மைப் பினைத்திருந்த வழிகேடுகளை உணர்ந்து கொண்ட இந்த நபர்கள், தம்மோடு போரில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த பகைமைக் குழுவாள் அவ்ஸ் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த அதிகமானோருக்கு உதவி புரிய முன்வந்தனர்.

இதன் விளைவாக, அதே காலப் பகுதியில் புதிய குழுவொன்று நபியவர்களிடத்தில் அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. அக்குழுவினர் நபிகளாறின் அழைப்பை மிகுந்த பயக்கியுடன்

105. மே.கு., பா.2, ப.108

II. ஹிஜ்ரத்

வரலாற்றின் புதிய ஆரம்பம்

மக்காவாசிகளுடைய முகங்களின் ஓவ்வொரு பகுதியிலும் தெரிந்த. அவர்களது உள்ளங்களை அதிகாரம் செலுத்திக் கொண்டிருந்த பொய்மைகளையும் இஸ்லாத்தைன் பாதையில் அவர்கள் விதைக்க இருக்கின்ற நெருக்கடிகள், இடையூறு களையும் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஆலிஹி அவர்கள் வாசித்துணரக் கூடியவர்களாக இருந்தார்கள்.

அறியாமையிலும், மூடக்கொள்கையிலும் மூழ்கிப் போயுள்ள இந்த சமூக மக்கள், தமது இந்த வழிமுறைகளை இலகுவாக விலக்கிக் கொள்ளவோ, இருளிவிருந்து ஒளியை நோக்கிய வெளிப்பாட்டை பூரணமாகப் புரிந்து கொள்ளவோ யாட்டார்கள் என்பதை நபியவர்கள் அறிந்து கொண்டார்கள். எனவே, எதையும் சாதிப்பதெனின் கடினமான பேரராட்ட மொன்றை மேற்கொள்வது அவசியமாக இருந்தது.

ஏற்றுக் கொண்டார்கள். மார்க்க விடயங்களைக் கற்றுத் திருவதற்காக தமிழ்டன் ஒருவரை அனுப்பி வைக்குமாறு அவர்கள் வேண்டிய போது, நபியவர்கள் முஸ்லுப் பீட்டு உடையர் (ரழி) அவர்களை அனுப்பி வைத்தார்கள்.

இவ்வாறு யத்ரிபில் இஸ்லாம் பரவ ஆரம்பித்தது. அந்தகர மக்கள், கூட்டம் கூட்டமாக அல்லாஹ்வடைய மார்க்கத்தில் நுழையலாயினர். அவர்கள் இந்தப் புதிய மார்க்கத்தைத் தழுவிக் கொள்வதில் முக்கிய பங்கு வகித்தது அவர்கள் மீது ஒத்ப்பட்ட தெளிவான அல்லாஹ்வின் வசனங்களாகும். ஹஸ்ரத் முஸ்லுப் அவர்கள், அவஸ், கஸ்ரஜ் கோத்திரங்களைச் சேர்ந்த பெருந்தொகையானோர் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டுள்ள செய்தியை நபி ஸல்லவாலூஹ் அவைஹி வழுவிஹி அவர்களுக்கு எழுதினார்.

இதன் பிறகு, ஹஜ் கடமையை நிறைவேற்றுவதற்காக வருகை தந்திருந்த யத்ரிப் நகர மக்களில் பெரிய ஒரு குழுவினரை நபி ஸல்லவாலூஹ் அவைஹி வழுவிஹி அவர்கள் சந்தித்தார்கள். நபியவர்கள் தங்களது நகருக்கு வரவேண்டுமென்று அழைப்பு விடுத்த அக்குழுவினர், அவ்வாறு வந்தால், தமது பெண்கள், பிள்ளைகளைப் பாதுகாப்பது போன்று முழுமையான பாதுகாப்பை தம்மால் வழங்க முடியும் என்று உறுதி கூறி, நபிகளாரது கைகளில் விகவாசப் பிரமாணமும் செய்து கொண்டனர்.¹⁰⁶

இஸ்லாமிய வரலாற்றிலான இந்த சிறப்பான விகவாசப் பிரமாணம், இஸ்லாத்தின் வித்து, அதன் விளைச்சலைத் தர ஆரம்பித்தமைக்கு ஆதாரமாக விளங்கியது.

கொலைச் சதி

நபி ஸல்லவாலூஹ் அவைஹி வழுவிஹி அவர்களுடனான யத்ரிப் மக்களின் விகவாசப் பிரமாணம், அவர்களது தொடர்புகள் என்பவை பற்றிய செய்தியை அறிந்ததிலிருந்து குறைவியருக்கு இருப்புக் கொள்ளவில்லை.

அந்த நிகழ்வின் தாக்கத்தினால், நபியவர்களுக்குக் கிடைக்கவிருக்கின்ற உதவியை இல்லாமற் செய்ய வேண்டு மென்பதற்காக இணைவைப்பின் பெரியவர்கள் அணைவரும் தமது ஆலோசனைக் கூடமான தாருநந்தவாவை நோக்கி விரைந்தனர்.

பேச்கள், மறுப்புகள், வாதிடல்கள், தெளிவுபடுத்தல்கள் எல்லாவற்றுக்குப் பின்னால், அன்றிரவு நபியவர்களின் வீட்டைச் சூழ்ந்து, அவர்களைக் கொலை செய்து விடுவ தென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டு அதற்காக குறைவியரின் ஒவ்வொரு கோத்திரத்திலிருந்தும் ஒவ்வொரு வாலிப்ப தெரிவு செய்யப்பட்டனர். நள்ளிரவில் நபியவர்களின் வீட்டை முற்றுகையிட்டு ஒரேயடியாகத் தாக்கி அவரைத் தீர்த்துக் கட்டுவது என்பது தான் அவர்களது நிட்டம். நபியவர்களை அழித்து விடுவதனால், அவர்களது மார்க்க அழைப்பையும் அழித்துவிட முடியும், மேலும் எல்லா விடயங்களும் நிறைவு பெற்று விடும் என்று அவர்கள் கருதினர்.¹⁰⁷

இறை நிராகரிப்பாளர்கள் இவ்வாறு தான் விரும்பினர். ஆனால், அல்லாஹ்வோ வேறொரு விடயத்தை நாடியிருந்

106. அ.லாமுல் வரா, (நஜப், 1390) ப.55 - 61

107. தபரி பா.3, ப.1229

தான். அவன். அன்றிரவே மக்காவிலிருந்து வெளியேறுமாறு நபிகளாருக்கு ஆணை பிறப்பித்தான்.¹⁰⁸

கட்டிலில் அல்

நபி ஸல்லாஹு அலைஹி வ ஆவிஹி அவர்கள், மக்கள் தம்மிடம் அமானிதமாகத் தந்து வைத்திருந்த பொருட்களையெல்லாம், உரியவர்களிடம் மீன் ஓப்படைக்குமாறு ஹஸ்ரத் அல் பிடிடம் கையளித்தார்கள். மக்காவை விட்டுப் புறப்படும் நிலையில், நபியவர்கள் வீட்டிலில்லை என்பதை உணர்ந்து எதிரிகள் விழித்துக் கொள்ளக் கூடாது என்பதற்காக, தமது படுக்கையில் தூங்குமாறு ஹஸ்ரத் அல்லை நபிகளார் பணித்தார்கள். ஹஸ்ரத் அல் அவர்கள், நபியவர்களின் ஏவலுக்கு வழிப்பட்டு, அந்த ஆபத்தான காரியத்தைப் பொறுப்பேற்று நபிகளாருக்குப் புதிலாக அவர்களது படுக்கையில் தூங்கிக் கொண்டார்கள்.¹⁰⁹

ஹஸ்ரத் அல்லினுடைய இந்த தியாகம் பற்றி அல்லாஹு புனித அல்குர் ஆளில் விதிந்துரைத்து புகழும்படியானதாக அமைந்திருந்தது.

தெளர் குகையை நோக்கி

மாஸையில் இருள் குழுத்தொடங்கியதும், நபியவர்களின் வீடு முற்றுகையிடப்பட்டது. குறைவியரின் ஒவ்வொரு கோத்திரத்திலிருந்தும் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்த அல்லாஹு வின் எதிரிகள், தாம் சரியான ஒரு திட்டத்தை எடுத்துள்ளதாக என்னிக்கொண்டனர்.

108. மே.கு., பா.3, ப.1231, பிஹார், பா.19, ப.60

109. இப்பூ ஹிசாம், பா.1, ப.481, தபரி, பா.3, ப.1232

110. பிஹார், பா.19 ப.78

நபியவர்களின் வீட்டினை அவர்கள் குழந்திருக்கின்றனர். வீட்டினுள்ளே ஹஸ்ரத் அல் அலைஹில் ஸலாம் அவர்கள், உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆயினும், சூரா யாசீனின் சில வசனங்களை ஒதியவர்களாக வீட்டிலிருந்து வெளியான நபி ஸல்லாஹு அலைஹி வ ஆவிஹி அவர்கள், தமது பயணத்தில் ஹஸ்ரத் அழபக்கர் அவர்களையும் தம்மோடு அழைத்துக் கொண்டு, தெளர் குகையை நோக்கி விரைந்தார்கள்.¹¹¹

விடிந்ததும், வீட்டைச் சூழ்ந்து நின்றிருந்த அந்தக் கொடியவர்கள், தமது வாட்களை உருவிக் கொண்டு, நபிகளாரின் வீட்டினுள் நுழைந்து அவர்களது படுக்கையை தாக்கினர். ஆப்போது, நபிகளாரின் படுக்கையில் ஹஸ்ரத் அல்லை கண்டதும் ஏமாற்றத்தின் திடுக்கழும் சீற்றமும் ஒரு சேர அவர்களைத் தாக்கின.

ஹஸ்ரத் அல்லைப் பிடித்து உலுக்கி, “மது சீரிய தந்தையின் புதல்வர் எங்கே?” என்று அதடிக் கேட்டனர். ஹஸ்ரத் அல் கூறினார்கள்; ‘அவர்கள் மீதான கண்காணிப் பாளராகவா என்னை நியமித்திருந்தீர்கள்? நீங்கள் அதைக் கூறுவில்லையே! இங்கிருந்து வெளியேறிவிடுங்கள். அவர்கள் உங்களிடமிருந்து சென்று விட்டார்கள்.’¹¹² இப்போது என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?

தமது முயற்சியெல்லாம் வீணாகி விட்டதைக் கண்ட குறைவியர், அது தமது பெருமைக்கு பேரிழுக்கை ஏற்படுத்தி விட்டதை உணர்ந்தார்கள். நபியவர்களைக் கண்டுபிடிக்க

111. துபரி, ப.2, ப.1234

112. ஆஃ.லாமுல் வரா, ப.63

பெரும் பிரயத்தனம் மேற்கொண்டார்கள். எனினும், வெற்றி யடையவில்லை.

யத்ரிபை நோக்கி

நபி ஸல்லவ்ஸாஹு அலைஹி வழுவிலூி அவர்கள், தெளர் குகையில் மூன்று நாட்கள் தங்கியிருந்தார்கள். பின்பு, யத்ரிபை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள்.¹¹³ இந்தக் குறுகிய காலமானது, நபியவர்களைப் பிடித்துவிட முடியும் என்பதில் குறைவியருடைய உள்ளத்தில் அவநம்பிக்கையை ஏற்படுத்தப் போதுமானதாக இருந்தது.

மக்காவைச் சேர்ந்த சராகா இப்பு மாவிக், நபி ஸல்லவ்ஸாஹு அலைஹி வழுவிலூி அவர்களின் காலத்துடன் தடங்களை அடையாளங்கள்டு அவர்களைப் பிடிக்க வந்தார். எனினும் பூி அவரது குறிரையின் காலகளைப் பிடித்துக் கொள்ள அவர் கீழே விழுந்தார். மூன்று முறை இவ் வாறு நடந்தது. பின்னர் நபிகளாரிடம் பாவமன்சிப்புக் கோரி திரும்பிச் சென்றார்.¹¹⁴

ரபீல் அவ்வள் பன்னிரெண்டாம் நாள் நபி ஸல்லவ்ஸாஹு அலைஹி வழுவிலூி அவர்கள், குபா எனும் பிரதேசத்தை வந்தடைந்தார்கள்.¹¹⁵ அங்கு, ஹஸ்ரத் அலீயின் வருகையை எதிர்பார்த்தவர்களாக சில நாட்கள் தங்கியிருந்தார்கள்.¹¹⁶ ஹஸ்ரத் அழூபக்கர் அவர்கள், மத்னாவுக்குச் செல்வோம் என நபியவர்களிடம் கூறிய போதும், நபியவர்களோ, நான் அலீ வரும் வரை வர முடியாது.

113. இப்பு ஹிஶம், பா.1, ப.489

114. மே.கு. பா.1, ப.489

115. காமில், ப.2, பா.1385

116. தபரி, பா.3, ப.1345

அவர் தன் உயிரை மதிக்காது எனக்காக வீட்டில் உறங் கினார். எனது பெரிய தந்தையின் புதல்வரும் எனது சகோதரருமான எனது குடும்பத்தாரில் எனக்கு மிகப் பிரியமானவருமான அவர் வரும் வரை நான் இவ்விடத்திலி ருந்து அகன்றுவிட மாட்டேன். அவர், தன்னை அர்ப்பணித்து, முஷ்ரிகீன்களிடமிருந்து என்னைக் காப்பாற்றினார்¹¹⁷ என்று கூறி, தமது தரிபுதலுக்கான நியாயத்தை எடுத்துக் கூறினார்கள்.¹¹⁸

ஹஸ்ரத் அலீ அவர்கள், அமானிதங்களையெல்லாம் உரியவர்களிடம் மீள் ஒப்படைத்ததன் பின், நபிகளாருடன் வந்திணைந்து கொண்டார்கள். காபிர்கள், ஹஸ்ரத் அலீயை தடுத்து வைத்துக் கொள்ள முயன்ற போதும், அவர், காபிர்களை எதிர்கொண்டு போராடினார். அல்லாஹ் அவர்களைப் பாதுகாத்தான். அதன் பின் ஹஸ்ரத் அலீ அவர்கள், மிகவும் சடைவற்ற நிலையில் களைப்படைந்த வர்களாக குபாவை வந்தடைந்தார்கள். அலீயைக் கண்ட நபி ஸல்லவ்ஸாஹு அலைஹி வழுவிலூி அவர்கள், இருக்கம் மேவிட்டு. அவர்களைக் கட்டியைனத்துக் கொண்டார்கள்.¹¹⁹ அவர்களது பாதங்களிலிருந்த வீக்கங்களையும், கைகளி விருந்த கொப்புங்களையும் தடவிக் கொடுத்தார்கள்.

யத்திப் வரவேற்றது

யத்ரிபில், மக்களெல்லோரும் தமது பெரும் தலைவரின் வருகையை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்தனர். அந்நகரத்தை புதியதொரு உயிரோட்டம் ஆட்கொண்டிருந்தது. விசேடமான சில நிகழ்வுகள், நபிகளாரை வரவேற்பதற்கென அங்கு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தன. பெருநாள் தினத்தைப்

117. பிறூர், பா.19, ப.116

118. காமிலுத்தவாரிஹ் பா.2, ப.106

போன்றிருந்த அன்றைய நாளில், இமை மூடாத கண்களும், எட்டிப் பார்க்கும் கழுத்துகளுமாக குபாவை நோக்கியவாறு மக்கள் எதிர்பார்ப்பிலிருந்தனர்.

செழிப்பு மிக்க ஒரு வெள்ளிக்கிழமை நாளில், நபி ஸல்லாஹு அவைஹி வழுவில்லி. தமது மதீனா முனவ்வராவை வந்தடைந்தார்கள். அவர்களை, வரவேற்பாளர்கள் குழந்து கொள்ள மக்கள் அன்புடன் வரவேற்றனர். நபி ஸல்லாஹு அவைஹி வழுவில்லி அவர்களை சந்தித்த தன் மூலமாக அருளைப் பெற்றுக் கொண்ட அந்த மக்களின் மகிழ்ச்சிக்கு அளவே இருக்கவில்லை.¹¹⁹

இது, நபி ஸல்லாஹு அவைஹி வழுவில்லி அவர்களது மதீனா வரலாற்றின் ஆரம்பமாகும். மதீனாவிலே, நபியவர்கள், இஸ்லாத்தின் அடித்தாத்தை நிறுவியதோடு, அதன் சட்டதிட்டங்களையும் உறுதிப்படுத்தினார்கள்.

நபியவர்கள் வந்ததன் பின்னர் தான் யத்ரிபின் பெயர் மதீனாத்துன் னபி, -நபிகளாளின் பட்டணம்- என பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது.¹²⁰ பின்னாளில், நபியவர்கள், மக்காவிலிருந்து மதீனாவுக்குச் சென்ற இந்த வருடமே இஸ்லாத்தின் வருடப் பிறப்பாகவும் கணிப்பிடப்பட்டது.

ஏனெனில், ஹிந்றத் திகழ்வு, தெளிவான பல உள்ளர்த் தங்களைக் கொண்டிருந்ததோடு, மதீனா முனவ்வராவிலேயே இஸ்லாம் தொடராக நிலைபெற்று நிற்கவும் வழிகோவியது. மூட நம்பிக்கைகளின் பாதிப்பற்ற ஒரு புதிய வாழ்க்கை வடிவம், கலாசாரம் இங்கு ஆரம்பமாகியது.

119. இப்பு ஹிஷாம் பா.1, ப.494

120. மு.ஜுமூல் புலதான், மஜுமால் பற்றரை

'இந்த நிராகரிப்போர் வெறுத்த போதிலும், அல்லாஹ் தனது ஒளியை பூர்த்தியாக்கி வைக்காமல் இருக்கப் போவதில்லை' (அத்தெளா - 32)

ஹிந்றத் தரும் படிப்பினை

இன்று, இந்த மாபெரும் நிகழ்வு நடந்தேறி பதினான்கு நூற்றாண்டுகள் கடந்து விட்டன. ஹிந்றத்தை மேற்கொள்ளவும் அதன் விளைவாக புதியதோர் உலகம் படைக்கவும் என முஸ்லிம்கள் பட்ட இன்னள்களும் செப்த திபாகங் களும் தனியாக ஆப்வுக்கு உட்படுத்த வேண்டியவையாகும்.

இதிலிருந்து நாங்கள் அதிகம் பயன்படைந்து கொள்ள வேண்டிய பாடம் என்னவெனில், குறைவியரின் தீங்குகளிலிருந்தும், சிரமங்களும், கஷ்டங்களும் நிரம்பிய மக்காவின் குழலிருந்து விடுபட்டு, நிம்மதியையும் அமைதியையும் நிர்முலமாக்காத, அமைதியான மதீனாவின் குழலுக்குத் திரும்பிய அந்த முஸ்லிம்கள், தம் மை நிலைப்படுத்திக் கொண்ட போதிலும், தமது நேர்றைய கஷ்டங்களிலிருந்து ஒதுக்கிவிடவில்லை. அல்லாஹ் விரும்பிய சமூகங் தாம் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக, தொடர்ந்தும் அல்லாஹ்வின் பாலும். அவனது மார்க்கத்தின் பாலும் அழைப்பதிலேயே நிலைபெற்றிருந்தார்கள்.

அவர்களது அர்ப்பணிப்புகளும் முயற்சிகளுமே இந்த உயர்ந்த அந்தஸ்துகளையும் வாழ்வின் செழிப்பையும் ஏற்படுத்தக் கூடிய விரைவானதும் வியக்கத்தக்கதுமான மாற்றத்தின் பின்னாலிருந்த இரகசியமாகும்.

நிச்சயமாக	முஸ்லிம்களுடைய	கண்ணியமானது,
விசுவாசத்தினதும்	நல்லமல்களினதும்	நிழலிலே தான்

அமையப்பெற்றிருந்தது என்ற என்ன உயரிய பதிப்பினையை ஹித்ரத் நமக்கு வழங்குகிறது. ஹித்ரத் பற்றிய ஒவ்வொரு நிலைவிள் போதும் உயிர் பெறச் செய்ய வேண்டிய சிந்தனைகளில் இதுவும் முக்கியமான ஒன்றாகும்.

12. மத்னாவில் இஸ்லாம்

இஸ்லாமிய கோதரத்துவம்

தனிநபர்களிடையிலான பரஸ்பர நம்பிக்கை, அன்புப் பரிமாற்றம், ஓத்துழைப்பு என்பவற்றிலே தான் ஒரு சமூகத்தின் பலமும் வளர்ச்சியும் பூரணாத்துவமும் தங்கியிருக்கின்றன. இத்தகைய ஒரு சமூகத்தில் மகிழ்ச்சி கூடாரமிட்டுத் தங்கியிருக்கும்.

புனித இஸ்லாம், இத்தகைய ஒரு சமூகத்தைக் கட்டியேறப்பவே முனைந்தது. இதனாடிப்படையில் தான், தேசிய, இன, பிராந்திய வேறுபாடுகளையும் மொழியியல் முரண்பாடுகளின் திறைகளையும் முற்றாக அழித்தது. அனைத்து மனிதர்களும் நேராக உள்ள சீப்பின் பற்களைப் போன்று சமனானவர்கள் எனவும் இறையச்சம் மட்டுமே, மனிதர்களின் தரநிர்ணய அளவுகோல் எனவும் பிரகடனப்படுத் தியது.¹²¹ அவ்குர் ஆனின் கூற்று: "நிச்சயமாக உங்களில்

121. பிறார், பா.73, ப.293

அல்லாஹ்-விடத்தில் மதிப்புக்குரியவர் உங்களில் அதிகம் இறையச்சமுள்ளவராவார்" (அல்ஹாஜாராத் - 13)

இஸ்லாமிய சகோதரத்துவம் என்பது, முஸ்லிம்களின் ஒன்றியெணப்பையும், ஒன்றுமையையும் குறிக்கின்ற சிறந்த சொல்லடாகும். அல்லாஹ் கூறுவதாவது: "நிச்சயமாக முஃயின்கள் எல்லோரும் சகோதரர்களாவர்" (அல்ஹாஜாராத் - 10)

நபிகளாரின் முன்மாதிரி

நபி ஸல்லவாஹு அலைஹி வஆலிஹி அவர்கள், மத்தீனாவில் இஸ்லாமிய அழைப்பின் மத்திய நிலையாகவும் அனைத்து தூறைகளுக்குமான நடைமுறைக் காரியாலயமாகவும் அமைந்த பள்ளிவாயலை நிர்மாணித்ததன் பின்னால், முஸ்லிம்களிடையே சிறந்த சமூகக் கட்டமைப்பை ஏற்படுத்துவதிலும் அவர்களிடையே உயர்ந்த சகோதரத்துவ உணர்வை உறுதிப்படுத்துவதிலும் தமது கவனத்தைத் திருப்பினார்கள்.

இந்த சகோதரத்துவ வாஞ்சையானது, முஹாஜிரின் கருக்கு, அவர்கள் தமது குடும்பத்தினரையும் தமது தாயகத்தையும் இழுந்து வந்திருந்த போதிலும், விரிஜரத்தினுடைய கசப்பை மறக்கடிக்கச் செய்து, அதிகமான நேசர்களையும், நம்பிக்கையாளர்களையும் அவர்களுக்குப் பெற்றுக் கொடுத்தது.

நபி ஸல்லவாஹு அலைஹி வஆலிஹி அவர்கள், ஒவ்வொரு முஸ்லிமுக்கும் முத்தியில் பொதுவான சகோதரத்துவத்தை மாத்திரம் கட்டியெழுப்பவில்லை. மாறாக, ஒவ்வொரு இரு முஸ்லிம்களுக்கிடையிலும் விசேடமான உடன்படிக்கை மூலமான சகோதரத்துவத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். அவர்கள்,

தமக்குரிய சகோதரராக ஹஸ்ரத் அல்லையத் தெரிவு செய்து, "இவர் என்னுடைய சகோதரர்" என்று கூறினார்கள்.¹²²

புனித அல்குர் ஆன், இஸ்லாமிய சகோதரத்துவத்தை புகழ்ந்துவரத்தோடு, அதன் பெறுமையையும் அறிவித்தது: "உங்கள் மீதுள்ள அல்லாஹ்-வின் அருட்கொடைகளை நினைவு கூருங்கள். நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் பகைவர்களாக இருந்த போது, உங்களது உள்ளங்களிடையே அவன் இருக்கத்தை ஏற்படுத்தினான். அவனுடைய அருட்கொடைகளி னால் நீங்கள் சகோதரர்களானார்கள்." (ஆலஹும்ரான் - 103)

இஸ்லாமிய சகோதரத்துவம் என்பது அழகான வார்த்தை வடிவம் அன்று, அது ஈமானுடைய உயிரின் பிரதிபிட்டமான யதார்த்த நிகழ்வாக அமைந்துள்ளது. அதன் பிரதிபிட்டுகள் தெளிவாகி, ஓன்றான் பின்னொன்றாக அவை வெளிப்படும். இமாம் ஸாதிக் அலைஹிஸ் ஸலாம் அவர்கள் இந்த பிரதிபலிப்புகளின் நிலை பற்றி தெளிவுபடுத்தும் போது இவ்வாறு கூறுகின்றார்கள்: ¹²³ "இரு முஃயின், மற்றொரு முஃயினின் சகோதரராவார். ஒருவர் மற்றவரை ஏமாற்றவோ. காட்டிக் கொடுக்கவோ, அடக்கிபாளவோ மாட்டார்."

உள்ளமையான இஸ்லாமிய சகோதரத்துவம் வலியுறுத்தக்கூடிய முக்கிய விடயங்களில், தனக்கு விருப்ப மானதையே தனது சகோதரனுக்காகவும் விரும்புவது, முடியுமான எந்த வழியிலேனும் தனது சகோதரனுக்கு உதவிக்கரம் நீட்டுவது என்பதை முக்கியமானவையாகும்.

அதேவேளை, மார்க்க ரீதியான உனது சகோதரன் தொடர்ந்து பசியிலும் தாகத்திலும் வாடி, வாழ்க்கையை

122. இப்பு ஹிசாம் பா.2,ப.504-505

123. உஸ்லுல் காபி, பா.2, ப.166-167

நடாத்த மூலதனமின்றி சிரமப்படும் போது, பெருமைக்குரிய ஆடைகளுடன் கண்ணியத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டு, தாகம் தீர்ந்தவனாகவும் வயிறு நிரம்பியவனாகவும் உலகில் வாழ்வதென்பது, இஸ்லாமிய சகோதரத்துவத்தில் இஸ்லாதது மட்டுமல்ல, அதை விட்டு வெகு தூரமானதும் கூட.

இமாம் ஸாதிக் குறிப்பிடுகின்றார்கள்; ‘ஒரு சகோதர னின் பசியை தீர்த்தல், அவனது மானத்தை மறைக்க ஆடையளித்தல், அவனது கஷ்டங்களைப் போக்குதல், அவனது கடனை அடைத்தல், அவன் மரணித்து விட்டால், அவனது குடும்பத்தையும், அவனது பிள்ளைகளையும் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளல் என்பதை ஒரு முஃயின், தனது சகோதர முஃயினுக்காக செய்ய வேண்டிய கடமைகளில் உள்ளவை.’¹²⁴

இஸ்லாமிய சகோதரத்துவம் என்பது, இஸ்லாத்தின் பார்வையில், பரம்பரை நீதியான உறவு உட்பட, அனைத்து தொடர்புகளை விடவும் சக்தியும் உறுதியும் கொண்டதாகும்.

அல்லாஹ் கூறுகின்றான்; ‘(நுபியே!) எந்த ஜனங்கள் அல்லாஹ்வையும், மறுமை நாளையும் விகவாசங் கொண்டிருக்கின்றார்களோ அவர்கள், எவர்கள் அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் மாறு செய்யவர்களாக இருக்கின்றார்களோ அவர்களை நேசிக்கமாட்டார்கள். அவர்கள், தங்களுடைய முதாதைகளாயிருந்த போதிலும், அல்லது தங்களுடைய சகோதரர்களாயிருந்த போதிலும் அவர்களுடன் இவர்கள் உறவாடுவதை நீர் காணமாட்டீர். இத்தகையோருடைய இருதயங்களில் தான் அல்லாஹ் விகவாசத்தைப் பதியவைத்துத் தன்னுடைய உணர்வைக் கொண்டும் இவர்களைப் பலப்படுத்தி வைத்திருக்கின்றான்’ (அல்முஹாதலா - 22)

124. அல் காப், பா.2, ப.169

நபி ஸல்லவைஹு அவைஹி வஆலிஹி அவர்கள் ஏற்படுத்திய இந்த புரட்சியின் பிரதிபிபாக, பாரசீக ஸல்மானும், எத்தீயோப்பிய பிலாலும் சமத்துவத்தின் கீழ் சகோதரர்களாகவும், நபிக்கு மிக நெருக்கமானவர்களாகவும் ஆளார்கள்.

இந்த ஆரம்பமானது, அச்சமூகத்தை சீர்திருத்துவதிலும், அவர்களுடைய நடைமறைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதிலும், இந்த சகோதரத்துவத்துவ அருளைப் பெற்றுக் கொண்டதன் மூலமாக, எல்லோரும் ஓரே குடும்பமெனக் கருதும் படியான சூழல் உருவாகுமளவு. பரஸ்பர அன்பு, இரக்கம், விட்டுக்கொடுப்பு, ஒத்துழைப்பு என்பவற்றின் உயிரோட்டத்தை விடைப்பதிலும் காரணமாக அமைந்தது. அவர்களில் ஒவ்வொரு தனிநபரும் மற்றவரின் மகிழ்ச்சியையும், வாழ்வையும் முக்கியத்துவப்படுத்தக் கூடியவர்களாக மாறினார்.

நாம் ஏற்கனவே கூறியிருந்தோம், இஸ்லாமிய சகோதரத்துவம் என்பது, கற்றிச் சமூலக்கூடிய ஒரு பொறுப்பாகும். அதன் விளக்கத்திலிருந்து சிலவற்றை இங்கு பகிர்ந்து கொள்கின்றோம்.

சகோதரத்தும் என்பது பொதுவான கடமையை இஸ்லாம் தீர்மானித்துள்ளது. அதாவது, ஒவ்வொரு மனிதனும், பிறரது பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைப்பதும், அப்பிரச்சினையிலிருந்து அவரை விடுவிப்பதில் முடியுமானாவு பங்களிப்பு செலுத்துவதும் அவசியமாகும். எந்தவொரு மனிதனும், பிறரையும் அவர்களது வாழ்க்கைத் தேவைகளையும் உணராது, தனது நலன், தனது ஆண்மா, தனது வாழ்க்கையென கதவை இறுகப் பூட்டிக் கொண்டிருக்க முடியாது. இத்தகைய பொதுவான பொறுப்பின் அம்சங்களில் பின்வருபவை முக்கியமானவையாகும்:

1. பொருளாதார உதவி: இது, உடல் ஆரோக்கியம், கலாசாரம், தங்குமிட ஏற்பாடு, உழைப்பதற்கான கருவிகள் முதலான பலதற்பட்ட பொருளாதார தேவைகளைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். இது தொடர்பான விளக்கம், அனைத்தையும் உள்ளடக்கியதாகவும், மிகவும் நூனுக்கமாகவும் அல்குர் ஆனிலும் ஹதீஸிலும் பரவலாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

2. கல்வி மற்றும் பயிற்றுவிப்பு உதவி: இது, நன்மையை ஏவி, தீமையைத் தடுத்தல், பிரிரை நெறிப்படுத்தி அவர்களுக்கு நேர்வழி காண்பித்தல் போன்றவற்றைக் குறிக்கிறது. ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் தான் அறிந்ததவற்றை மற்றவரும் அறிந்து கொள்ளச் செய்ய, கற்றுக் கொடுக்க கடமைப்பட்டுள்ளான்.

எனினும், இந்த மாபெரும் கடமையை முஸ்லிம்கள் புறக்கணித்திருப்பதுதான் மிகவும் வருந்தத் தக்க விடயமாகும். ஆம், முஸ்லிம்கள் இந்த செழிப்பான சுன்னாவை விட்டு விட்டார்கள். தீமைகளும், பாவங்களும் பரவாமலிருக்க அவர்கள் எவ்வித முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. நற்செயல்களின் பக்கமோ, அதன் பால் ஆசையூடுவதற்கோ அவர்கள் எவருக்கும் அழைப்பு விடுக்கவில்லை. இஸ்லாமிய சகோதரத்துவத்தின் முக்கிய மான ஒரு வெளிப்பாடே ந்த பரஸ்பர அறிவுட்டல் இ கல்வி நடவடிக்கை.

தற்காலத்தில் இஸ்லாமிய சகோதரத்துவம்

சென்ற காலங்கள் அனைத்தையும் விட, தற்காலத்தில் ஜூக்கியம், சகோதரத்துவம் என்பவற்றின் பால் அதிகம் தேவையடையவர்களாக முஸ்லிம்கள் இருக்கின்றனர். உலகில் முஸ்லிம் உலகம் எனப் பிரஸ்தாபிக்கப்படும் பிரதேசங்கள் அனைத்தும் இயற்கையிலேயே பொருளாதார வளங்கள் நிறைந்த செல்வப் பிரதேசங்களாக காணப்படுகின்றன.

அல்லாஹ் எமது முஸ்லிம் நாடுகளில் வாரிவழங்கியுள்ள அடர்த்தியான இயற்கை வளங்கள், இஸ்லாத்தின் எதிரிகளான ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் கண்களைக் கவர்க்கின்றன. அதனால், இப்பிரதேசங்களின் வளங்களே அவர்களின் ஒரே கவலையாக மாறிவிட்டது.

அவர்கள் எங்களிடையே ஏற்படுத்தக்கூடிய பிளவுகள், எங்களிடையே தோற்றுவிக்கக்கூடிய குழப்பங்கள் என்பவை யெல்லாம், எங்களிடையிலான முரண்பாடும், பிளவும், எமது வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுப்பதோடு, எமது நாடுகளில் அல்லாஹ் வழங்கியுள்ள அருட்கொடைகளை கொள்ளளையிடுகுக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பையும் அவர்களுக்கு வழங்குகின்றது.

எனவே, எம்மை துண்டம் துண்டமாக பிளவுபடுத்தப்பட்ட சமூகமாக மாற்றிவிடுவதையே நோக்காகக் கொண்ட முயற்சிகள் அனைத்தையும் வெற்றி கொள்வதற்கு நாம் விழிப்புடனும் புத்திக்கூர்மையுடனும் நடந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும்.

எப்போது முஸ்லிம்களின் சக்தி வலுப்பெறுகின்றதோ, அப்போது, தம்மிடையிலான ஜூக்கியத்தினாலும் சகோதரத்துவத் தினாலும் தேவையை அவர்கள் உணர்ந்து கொள்வார்கள். தீணாலும் தேவையை அவர்கள் உணர்ந்து கொள்வார்கள். இத்துறையிலான முக்கிய விடயம் யாதெனில், எமது கல்வி நிறுவனங்களில் மாணவர்கள், சகோதரத்துவத்தின் பால் அதிக ஆர்வம் கொள்ளக்கூடிய வகையில், அதுபற்றிய அறிவை அவர்களுக்கு ஊட்ட வேண்டியது அவசியமாகும்.

இந்த விவகாரம் பல்கலைக்கழக மற்றும் உயர்கல்வி நிறுவனங்களின் பாடபோதுள்ளகளில் உள்வாங்கப்பட்டு அதன் அவசியத்தை உணர்த்தும் படியாக நல்ல ஆசிரியர்களால் முன்னொடுக்கப்படுவது சிறப்புக்குரியதாகும். மேஜும், தமது குழந்தையை ஆரோக்கியமான இஸ்லாமிய குழலில்

வளர்ப்பதும் சம வயதுடைய பிற்றின் கஷ்டங்களை அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளச் செய்வதும் அவ்விட்டின் கடமையாகும்.

ஆகவே எங்களுடைய உணர்வுகளெல்லாம் புதிய இஸ்லாமிய சகோதரத்துவத்தை நோக்கியதாக அமைய வேண்டும். எங்களுடைய செயல்களெல்லாம் முஸ்லிம்களின் ஒற்றுமையை உறுதிப்படுத்துவதிலும் அவர்களிடையே சகோதரத்துவத்தை ஏற்படுத்துவதிலும் உலகம் முழுவதிலும் ஒரே கரமாக மாறுவதிலுமான பாதையில் அமைய வேண்டும்.

13. இறைபாதையில் ஜிஹாத்

நபி ஸல்லவல்லாஹு அலைஹி வ ஆலிஹி அவர்கள், சமாதானத்தினதும் சகோதரத்துவத்தினதும் கொடியை உயர்த்தியவர்களாக, அவற்றின் இறுதிவரையான முடிவை எய்தும் சக்தியுள்ளவர்களாக அனுப்பப்பட்டார்கள்.

அல்குர் ஆள் கூறுவதாவது: 'நபியே! அகிலத்தார் அனைவருக்கும் அருட்கொட்டையாகவே உம்மை நாம் அனுப்பியுள்ளோம்' (அல் அன்பியா - 107)

திரிபுக்குட்படாத, சரியான, நிம்மதியான வாழ்வினதும், சர்வதேச சமாதானத்தினதும் அடிப்படைகள் இங்கு வலியுறுத்தப்படுவதை நாம் உணர முடியும்.

இஸ்லாம், ஏற்றத்தாழ்வுகள் மற்றும் அதிகமான சண்டைகளில் தூண்டற் காரணியாக அமைந்திருந்த தேசிய, வகுப்பு வேறுபாடு என்பவற்றின் மூலமான பிரச்சினைகளைக் களைவதற்கு சக்தி பெற்றிருந்ததோடு, இப்பிரச்சினைகளுக்கு மிகச்சிறப்பான தீர்வுகளையும் முன்வைத்தது. இன்றைய எமது உலகில் நாகரிகத்தின் வெளிப்பாடுகள் உள்ள போதிலும் அவை இன்று வரை இந்த நெருக்கடிகளிலிருந்தான

விடுதலையை அடைந்து கொள்ளச் சக்தி பெறவில்லை. இதனால், யுத்தங்களின் கொருங்கள், தொடர்ந்து உலகை அழித்துக் கொண்டிருப்பதை நாம் பார்க்கின்றோம்.

இஸ்லாத்தில் நீதியும் சமாதானமும் யிக் உயர்ந்து, தெளிவான அந்தஸ்தைப் பெற்றுள்ளன. இதனாலேயே வேதத்தையுடையவர்களுக்கும் ஒற்றுமையின் பால் அது அழைப்பு விடுக்கின்றது.

“வேதத்தையுடையவர்களே! (அதாவது) நாம் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறொன்றையும் வணங்கோம். நாம் அவனுக்கு யாதொன்றையும் இணைவைக்கோம். நம்மில் எவரும் அல்லாஹ்வையன்றி எவரையும் ஆண்டவனாக எடுத்துக் கொள்ளோம் எனும் எங்களுக்கும் உங்களுக்கும் மத்தியில் காணப்படும் ஒரு பொதுவான அம்சத்தின் பால் வருவீர்களாக.” (ஆலஇம்ரான் - 64)

முஸ்லிம்கள் மத்தொவுக்கு ஹிந்து சென்ற போது, அவர்களது தலைகளின் மேல் வெற்றிக் கொடி பறக்கவிடப் பட்டது. நபி ஸல்லவாஹு அலைஹி வஆவிஹி அவர்களிடம் சமாதானத் தேட்டமுடைய வேண்டுகோள்கள் பல தரப்பினரிடமிருந்தும் முன்வைக்கப்பட்ட போது, அவர்கள் அதனை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். ஹிந்தி முதலாம் வருடத்தில் யூதர்களின் பல கூட்டத்தினருடன் அவர்கள் செய்துகொண்ட சமாதான உடன்படிக்கைகள் இதற்கு ஆதாரமாகும்.¹²⁵

இதன் மூலமும், ஏனைய விடயங்கள் மூலமும், ஓர் ஆய்வாளர், இஸ்லாம் மனித சமூகத்திற்கு நிம்மதியையும் அமைத்தையும் விரும்புகின்றது என்பதை அறிந்து கொள்ள முடியும்.

125. அ.லாமுல் வரா, ப.69

ஜிஹாதின் நோக்கங்கள்

இஸ்லாம், உயர்வும் உயிரோட்டமும் மிக்க களமாகும். அது, சமூக, பொருளியல் ஒழுங்குகளை தனித்துவமான வழிமுறையூடாக சீர்ப்புத்தும் இயல்பைக் கொண்டுள்ளது. இஸ்லாம், குறிப்பிட்ட சமூகத்திற்கு அல்லது குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு மட்டும் பொருத்தமுடையதாக இருந்த, புராதன ரோமர்களினதோ யூதர்களினதோ சட்டதிட்டங்களைப் போன்றதல்ல.

மாறாக, இஸ்லாம் உலகின் அனைத்து சமூகத்திற்குமிருய பொது மார்க்கமாகும். இஸ்லாத்தினுடைய நீதி, சமாதானம் என்பவற்றின் கோட்பாடுகளை உறுதிப்படுத்துவதற்காக செயற் படுதல், உரிமை மறுப்புகளும் அநீதியும் இருக்கக்கூடிய தாழ்ந்த மக்களாயினும், அவர்களுக்கும் இஸ்லாம் சென்றுடையச் செய்வுகள் முடியுமான அனைத்து நடவடிக்கை களையும் மேற்கொள்தல் போன்றவற்றை சமயம் முஸ்லிம் களுக்குக் கடமையாக்கிறது.

உலகை விழிப்படையச் செய்யவும் சங்கையும் கதந்திரமும் உள்ள வாழ்வை உறுதிப்படுத்தக்கூடிய சிறந்த வழிகளின் பால் மக்களை நெறிப்படுத்தவும் செயலில் இறங்குவது முஸ்லிம்கள் மீது கடமையாகும்.

இங்கு, தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ள வேண்டிய விடயம் யாதெனில், முஸ்லிம் மஹாஹிதின்கள், பூமியின் நிலப்பகுதிகளைக் கைப்பற்றி, தமது இஸ்லாமிய சாம்ராஜ்யத்துடன் அவற்றை இணைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கின் அடிப்படையில் தமது ஜிஹாதை மேற்கொள்ளவில்லை. ஏனொனில், நீதியும் ஒழுங்கும் பேணப்படும் இடங்களினதும் அவை போன்ற இடங்களினதும் ஆட்சியை அவர்கள் மாற்றக்கூடியவர்களாக இருக்கவில்லை.

நிச்சயமாக ஜிஹாத் என்பது, எவ்வித கலப்புமற்ற ஒரு தூய முயற்சியாகவும் சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவதற்காகவும், குழப்பங்களின் தீயை அணைப்பதற்காகவும் அல்லாஹ் வடைய வழியிலும் அவனது அடியார்களை விடுவிக்கின்ற வழியிலும் முயற்சியை ஈட்டிக் கொள்ளக்கூடிய நன்றிக்குரிய பிரயத்தன மாகவும் இருக்கின்றது.

இந்த நோக்கம், இந்த உயர்வான பயிற்றுவிப்பு, வரலாறு நெடுகிலும் அதிகமதிகமான மனித சமூகத்தை நிர்ப்பந்தித்து வந்த சுயநலம், உலகாசை, ஆணவம் போன்றவற்றை முற்றாக அழிக்க உதவியது.

முறையான விழுமியங்களைக் கொண்ட சுதந்திரம், நீதி என்பவற்றின் பால் தாகமுடைய ஓவ்வொருவரும் இந்த ஒழுங்கின் படி தமது கடமைகளை நிறைவேற்றவும், இந்த வழியில் ஈட்டிக் கொள்ளக்கூடிய அணைத்து படித்தரங்களையும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்காக உழைக்கவும் விரையக் கூடியவர்களாகவே இருப்பார்கள் என்பதில் ஜூயிலில்லை.

அல்லாஹ் சொல்வது

‘மனிதர்களில் தீங்கு செய்யும் சிலரை அவர்களில் சிலரைக் கொண்டே அல்லாஹ் தடுக்காவிட்டால், இப்பூமி அழிந்தேயிருக்கும். ஆயிலும், நிச்சயமாக, அல்லாஹ் அகிலத்தார் மீது கருணையுடையோனாக இருக்கின்றான்’ (அல்பகரா - 25)

யந்தம் என்பது, இஸ்லாத்தில் முடிவான விடயமாகவோ, இறுதி இலக்காகவோ இல்லை. மாறாக, அது, சக்தியுள் ணோரின் சப்தத்தை மட்டுமே செவிமடுக்கக் கூடிய பலவான் களை வீழ்த்துகின்ற ஒரு கருவியாகவும், தம்மைத் தற்காத்துக்

கொள்ள முடியாத நிலையில் அந்தியிழைக்கப்படுவோர் விட்டும் அந்தியைத் தனிமைப்படுத்துவதற்கான உபாயமாகவுமே அமைந்துள்ளது. இதற்காகவே -பலவினர்களை ஒடுக்குவதற்காகவே- ஆதிக்க வெறியாளர்களினதும் அழிச்சாட்டியம் புரிவோரினதும் பொருட்கள் கர்மத்தாக கல்கரித்துக் கொள்ளப்படுகின்றன.

ஜிஹாத் என்பது, இஸ்லாத்தில், மனிதர்களுடைய நன்மைக்கான சிறந்த நூற்செயலாக அமைந்துள்ளது. அது, எதிர்விளைவுகள், தீமைகள், அழிவுகள் என்பவற்றை விட்டும் தூரமானதாகும்.

பாரசீக தளபதி ருஸ்தும் என்பவரிடம் ஒரு முஸ்லிம் இஸ்லாமிய அழைப்பு விடுத்த அந்த வார்த்தைகளை நான் இங்கு வாசிக்கின்றேன். ‘அல்லாஹ் தான் எங்களை இங்கு அனுப்பி வைத்தான். விருப்பமுடையவர்களை, அடியார்களை வணங்குவதை விட்டு அல்லாஹுவை வணங்குவதன் பக்கமும் உலகின் நெருக்கடியிலிருந்து அதன் விசாலத்தின் பக்கமும் சமயங்களின் தீங்குகளிலிருந்து இஸ்லாத்தின் நீதித்துவத்தின் பக்கமும் எங்களை வெளியேற்றினான். அவன், தனது மார்க்கத்தின் பால் அழைப்பு விடுப்பதற்காக அவனது படைப்புகளிடம் எங்களை அனுப்பியுள்ளான். எங்களிடிலிருந்து யார் இதனை ஏற்றுக் கொள்கின்றாரோ, அவரிடமிருந்து அதனை நாம் ஏற்றுக் கொள்வோம். அவனையும் அவரது நிலத்தையும் விட்டுவிட்டு நாம் திரும்பி விடுவோம்.’¹²⁶

இஸ்லாம் வாளால் பரவியதா?

ஆடக்குமறை ஆட்சியாளரின் அடாவடித்தனங் களால் துண்பப்பட்டுக் கொண்டிருந்த அப்பாவி ஒடுக்கப்பட்ட

126. தார்குத்தபரி, பா.5, ப.2271

மக்களுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவது இஸ்லாமிய ஜிஹாதின் ஒரு நோக்கமாக இருந்தது. அடக்குமுறையில் இருந்து அவர்களை விடுவிப்பதோடு அம்மக்கள் தலை நிமிர்ந்து சுதந்திரமாக வாழ்ந்து நாகரிகம் படைப்பதற்கு வாய்ப்பைத் தரும் வகையில் அமைந்த இஸ்லாத்தினை நெறிமுறைகளையும் புரிந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பளிக்கப்படுகின்றது. அவர்கள் மிக விருப்பத்துடன் இஸ்லாத்தின் தூதைப் புரிந்து கொண்டு தமது வாழ்க்கை முறையாவும் அதனைக் கொள்கின்ற வாய்ப்பும் இருந்தது.

எனிலும் முஸ்லிம்கள் என்னயோரை வெற்றிகொண்ட எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் அவர்கள் இஸ்லாத்தைத் தழுவுமாறு நிர்ப்பந்தித்ததாக எந்த வரலாற்றிலும் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கவில்லை.

வேதத்துடையவர்கள், இஸ்லாமிய சாம்ராஜ்யத்தின் நிமிலில், அந்த நாட்டுக்கென குறிக்கப்பட்டிருந்த ஒப்பந்த நிபந்தனைகளைப் புறக்கணித்தவாறு வாழ்வும் சக்தி பெற்றிருந்தார்கள். அதேவேளையில், முஸ்லிம்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வந்த பாதுகாப்பைப் போன்றே அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு வழங்கப்பட்டிருந்தது.

நபி (ஸல்) அவர்கள், ஹராதைபியா உடன்படிக்கையில் குறிப்பிட்டிருந்ததாவது: மக்காவாசிகளில் ஒருவர் இஸ்லாத்தை ஏற்று, மதீனாவுக்கு வந்தால், மக்காவிலுள்ள முஸ்லிம்கள் தமது இஸ்லாத்தை வெளிப்படுத்தியதைக்காக வேதனை செய்யப்படக்கூடாது, அவர்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்படக்கூடாது, இஸ்லாமிய ஓர்ஜூவில் உள்ள செயல்களை செய்வதற்கு தடை விதிக்கப்படக்கூடாது என்ற சர்த்தின் அடிப்படையில், அவர்கள் யக்காவுக்கு திருப்பி அனுப்பப்படுவார்கள் என்று நிபந்தனையிட்ட போது, குறைவியர் அதனை ஏற்றுக்

கொண்டனார்.¹²⁷ நபி ஸல் லல் லாஹூர் அலைஹி வ ஆலிஹி அவர்கள் இவ் உடன்படிக்கையிலும் அதனை நடைமுறைப் படுத்துவதிலும் மிகவும் உறுதியாக இருந்து வந்தார்கள்.¹²⁸

மக்கா வெற்றியின் போது, நபி ஸல் லல் லாஹூர் அலைஹி வ ஆலிஹி அவர்கள், குறைவியர் அவர்களுடைய சுயவிருப்பிலேயே விட்டிருந்தார்கள். இஸ்லாத்தைத் தழுவுமாறு எவரையும் அவர்கள் நிர்ப்பந்திக்கவில்லை. இஸ்லாத்தின் கோட்பாடு அவர்கள் மீது திணிக்கப்படவில்லை. அவ்வாறு திணிக்கப்படவும் முடியாது. இந்தப் புதிய மார்க்கத்தை அறிவது, அதைக் கற்றுக் கொள்வது என்பன அவரவர் விருப்பத்துக்கு விடப்பட்டிருந்தது.

நபி ஸல் லல் லாஹூர் அலைஹி வ ஆலிஹி அவர்கள், தம்மை வேதனைப்படுத்திய ஒரு சிலரைத் தவிர, எனைய எவரையும் தண்டிக்க வேண்டாமென முஸ்லிம்களுக்கு கட்டளையிட்டிருந்தார்கள்.¹²⁹

காபிர்கள், பாதுகாப்பை நபியவர்களிடம் கோரிய போதெல்லாம், அவர்களுக்கு நபிகளார், உரிய பாதுகாப்பை வழங்கினார்கள். அது அவர்கள் இஸ்லாம் பற்றிய தெளிவைப் பெற்று அதனை ஏற்க வழிவகுத்ததல்லாமல் அவர்கள் மீது இஸ்லாம் திணிக்கப்படவேயில்லை.

உதாரணமாக, நபி ஸல் லல் லாஹூர் அலைஹி வ ஆலிஹி அவர்களுடைய விடயத்தில் மிகக் கடுமையாக நடந்து கொண்டிருந்த ஸப்வான் இப்னு உமையா என்பவர், மக்கா வெற்றியின் பின் அச்சத்தின் காரணமாக ஜித்தாவுக்கு

127. பிறூர், பா.20, ப.350

128. மே.கு., பா.20, ப.362

129. அ.லமுல் வரா, ப.110

தப்பியோடனார். உமைர் இப்பு வஹுப் என்பவர் நபிகளாரிடம் வந்து, 'அல்லாஹுவின் தூதரே! ஸப்வான் என்னுடைய கோத்திரத்தின் முக்கியஸ்தர். தங்களைப் பயந்தவராக இங்கிருந்து விரண்டோடையுள்ளார். அவருக்கு பாதுகாப் பளியுங்கள்' என்று வேண்டிக் கொண்ட போது, நபியவர்கள், 'அவர் பாதுகாப்பளிக்கப்படவர்' என்று கூறியவர்களாக, நபிகளாரின் பாதுகாப்பைப் பெற்றவர் என்பதை முஸ்லிம்கள் அறிந்து கொள்வதற்காக, மக்காவினுள் நுழையும் போது கொண்டு வருவதற்காக தமது தலைப்பாக்கையை அவரிடம் கொடுத்தனுப்பினார்கள்.

அதை எடுத்துக் கொண்டு வெளியான உமைர், ஜித்தாவை வந்தடைந்தார். நபியவர்களின் பாதுகாப்புக் கிடைத்த விடயம் பற்றி எடுத்துரைத்து, 'நிச்சயமாக நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஜூலிஹி அவர்கள் மனிதர்களில் மிகவும் இரக்கமுள்ளவர்களும் மிகவும் அன்புள்ளவர்களும் மாவார்கள். அவர்கள், உமது சிறிய தந்தையின் புதல்வருமா வர்கள். அவர்களது கண்ணியமே உமது கண்ணியமும், அவர்களது சிறப்பே உமது சிறப்பும்' என்றும் கூறினார்.

அதற்கு ஸப்வான், 'நான் எனது உயிருக்குப் பயப்படுகின்றேன்' என்று கூறினார். 'அவர்கள் மிகவும் இரக்கமுள்ளவர்கள்' என்று உமைர் மீண்டும் கூறியதன் பின், ஸப்வான் மக்காவுக்குத் திரும்பி நபிகளாரிடம் வந்தார். 'தாங்கள் எனக்கு பாதுகாப்பு வழங்கியுள்ளதாக இவர் உறுதிப்படுத்தினார்' என்று உமைரைக் குறித்துச் சொன்னார். அதற்கு நபியவர்கள், 'அவர் உண்மைதான் சொல்லியிருக்கிறார்' என்று கூறினார்கள். ஸப்வான், 'தந்களது மார்க்கத்தை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு எனக்கு இரண்டு மாத காலக்கெடு தாருங்கள்' என்று வேண்டினார். நபியவர்கள் கூறினார்கள்; 'உமக்கு நான்கு மாதங்கள் தருகிறேன்.' அதன்பின், ஹுஸனனிலும் தாயிபிலும் நீண்ட காலம்

காபிராகவே வாழ்ந்த அவர். பிறகு இஸ்லாத்தை கயமாகத் தெரிவ செப்து ஏற்றுக் கொண்டார்.¹³⁰

முடிவாக..

இவ்வாறு தான், இஸ்லாத்தில் யுத்தமென்பது, உண்மையை நன்கறிந்து கொண்ட பின்னரும் மாண்டுத் தனத்தால் அடுத்தவர்கள் மீது பலவந்தத்தைப் பிரயோகித்துஇ உண்மையின் பிரகாசத்தை அவர்கள் அடைந்து கொள்ள முடிபாமல் தடுத்து அடாவடித்தனம் புரிகின்றவர்களுக்கு எதிராக தொடுக்கப்படுவதாகும். அதாவது அப்பாவி மக்களை அடக்குமறைபாளர்களின் அழுங்குப் பிழியில் ருந்து அவர்களை சுதந்திரிக் காற்றை அனுபவிக்கச் செப்வதாகும்.

ஆரம்ப முஸ்லிம்களுடைய விகவாசமும், அவர்களது உறுதியான நிலைப்பாடும், இஸ்லாம் வாளின் பலத்தினால் பரப்பப்படவில்லை என்பதற்கு சிறந்த சாள்றாக விளங்குகின்றது.

இஸ்லாத்தின் ஆரம்ப கால முஸ்லிம்கள், தமது மார்க்கத்துடன் இறுக்கமான தொடர்பு கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்களது நடைமுறை வாழ்க்கைக்கு இடையூறு ஏற்படுத்தக்கூடிய அளைத்து நெருக்கடிகளையும் உயர்ந்த மளப்பக்குவத்துடன் அவர்கள் எதிர்கொண்டார்கள். ஒப்புவமையற்ற பொறுமையையும் கடைப்பிடித்தார்கள்.

இத்தகைய சூழலைச் சேர்ந்தவர் தான் ஹஸ்ரத் பிலால் (ரபி) அவர்கள். அவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டதை அறிந்ததும், அழுஜவர்ஸ், கொதிக்கும் பாலைநில சுடுமணாவில்

130. காமில், பா.2, ப.248-249

அவர்களை எறிந்து, அவர்களது நெஞ்சின் மேல் பெரும் பாறாங்கல்லை வைத்து அழுத்திக் கொடுமை செய்தான்.

ஆயினும், கொடிய வேதனைக்குள்ளாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் அந்த மனிதரின் ‘அல்லாஹ் ஓருவன், அல்லாஹ் ஒருவன்’ என்ற வார்த்தை அழைத்திலை அதிர்ச்சியில் உறைய வைத்தது.¹³¹

இது, ஆரம்ப கால முஸ்லிம்கள், கொண்டிருந்த உறுதியான நிலை பற்றி நாம் முன்னர் கூறிய விளக்கச் சித்திரமாகும். இதற்குப் பின்னாரும், இஸ்லாம் வாளினால்தான் பரவியது என்ற யாரேனும் கூறமுடியுமா? இஸ்லாத்திற்கு பலவீனமான ஒரு புள்ளியாக அமையும் என்று - தமது ஆய்வுக்கும் தேடலுக்கும் பின்னால் - அவர்கள் கருதிக் கொண்ட இந்த தீய சந்தேகத்தை ஊக்குவித்த இஸ்லாத்தின் எதிரிகள். இந்த நிரந்தரமான மார்க்கம், தனது தனித்துவங்கள், சிறப்புகள் என்பவற்றின் மூலமாகத்தான் பரவியது என்பதை அறியத் தவறிவிட்டார்கள். இது, இயற்கையான மார்க்கமாகும்; இது நீதியான மார்க்கமாகும்; மேலும், இது, வாழ்வின் அளைத்து துறைகளையும் பொதிந்துள்ள அறபுத மார்க்கமுமாகும்.

கலாந்தி கூஸ்தாப் லெபோன், இஸ்லாத்தின் நடைமுறைகள், அதன் இலகுவான, சிறப்பான முன்னேற்றம், முஸ்லிம்கள் நுழைந்த பிரதேசமெங்கும் அதன் நிரந்தரத் தன்மை என்பவற்றைக் கண்டு பெரிதும் வியப்புறுகின்றார்.¹³² ஒரு கிறிஸ்தவ எழுத்தாளர், இஸ்லாத்தின் தனித்துவங்கள் குறித்து இவ்வாறு கருத்துறைக்கின்றார்:¹³³ “இஸ்லாத்தின்

131. உளதுமூல் காபா, பா.1, 206

132. தமத்துனெ ஸ்லாம் வ அரப், ப.807

133. இஸ்லாத்தில் யுத்தமும் சமாதானமும், (பார்ஸி), ப.345

பரம்பலில் அதன் இராணுவ ரீதியான செயற்பாடுகளை விட எல்லைகளுக்குப்பாலும் அவர்கள் வைத்துக் கொண்ட வர்த்தக மற்றும் கலாசார தொட்டுகள் காத்திரமானவையாக அமைந்தன.”

14. யுத்தங்கள் ஏன்?

இஸ்லாமிய அழைப்பின் முன்னேற்றத்தின்கு கஷ்டங்கள், தடுப்புகளாக அமைதல், அநீதியும், அதிகார துஷ்பிரயோகமும் இடம்பெறுதல் போன்ற நிர்ப்பந்த குழுநிலைகளில் இறுதித் தீர்வு என்ற நிலையில் அன்றி, நபி ஸல்லவாஹு அலைஹி வஆலிஹி அவர்கள், யுத்தத்தை தீர்வுகு வழிபாக்க கண்டதில்லை.

மனித, இயற்கை வளங்களை உறிஞ்சிக் கொள்வதற்காகவும் நில விஸ்தரிப்பை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்காகவுமே பெரும்பாலான ஆட்சிபாளர்கள் போர் தொடுப்பது வழிமை, இதற்கு முற்றிலும் முரணானவர்களாகவே நபி ஸல்லவாஹு அலைஹி வஆலிஹி அவர்கள் காணப்பட்டார்கள்.

நபி ஸல்லவாஹு அலைஹி வஆலிஹி அவர்களுடைய காலத்தில் இடம்பெற்ற யுத்தங்களெல்லாம், உண்மையை அதன் இடத்திற்கு மீளச் செய்வதையும், அஸ்லாஹுவின் அடியார்களை அடிமைப்படுத்தக் கூடிய

சுயநல் ஏற்றத்தாழ்வுகளை நீக்குவதையும் மற்றும் அவசியமான சர்வதேச வாழ்க்கைக்கு திட்டத்தை உறுதிப்படுத்தக் கூடிய நேர்மையும் நடுநிலையும் மிக்க நீதியான ஆட்சியை நிலைநாட்டுவதையுமே நோக்காகக் கொண்டிருந்தன.

இத்தகைய ஒரு யுத்தம் சட்டபூர்வமற்றதாக எவ்வாறு கொள்ளப்பட முடியும்? நிச்சயமாக ஓவ்வொரு நபிக்கும் எதோ ஒரு ரூபத்தில் போராட்டம் அவசியமாகவே இருந்துள்ளது என்பது தெளிவான விடயமாகும். ஏனெனில், அவர்கள் சிரமத்திற்குள்ளாகப்படும் போது அல்லது யுத்தத்தின் பால் நிர்ப்பந்திக்கப்படும் போது இதைத் தவிர வேறு வழி அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை.

நபி ஸஸா அலைஹிஸ் ஸலாம் அவர்களது நுபுவுத்துடைய காலம் குறுகியதாகும். தவிரவும், யுத்தத்தை நிர்ப்பந்திக்கூடிய குழுநிலைகளும் அப்போது தோன்றியிருக்கவில்லை. அவ்வாறு இல்லையென்றிருந்தால், குழப்பங்களை வேரோடு களைவதற்காக, போராட்டம் நடாத்த அவர்களும் முன்வந்திருப்பார்கள்.

இங்கு, கிறிஸ்தவப் பிரசாரகர்களின் செயற்பாடுகள், நபி ஸல்லவாஹு அலைஹி வஆலிஹி அவர்கள் மேற்கொண்ட யுத்தங்களில் கொல்லப்பட்டோரின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்துக் காண்பிக்கக் கூடியது, அவ் யுத்தங்களை மிகக் கொடுமானதாகச் சித்தரித்துக் கூட்ட முனைந்த மைக்கு இரண்டு காரணங்களை நாம் கூறலாம்.

ஓன்று, இஸ்லாமிய சமூகத்தின் மத்தியில் புரட்சியின் உணர்வுளைகளை மழுங்கடித்தல். நாளூக்கு நாள் விரிவடைந்து கொண்டிருந்த இஸ்லாத்தின் பரவலைத் தடுப்பதற்கான முடிவுச் செயற்பாடாக அது அமைதல்.

அடுத்து கிறிஸ்தவத் தலைவர்கள், சிலுவை யுத்தத்தில் இலட்சக்கணக்கான் முஸ்லிம் அப்பாவிப் பொதுமக்களை கொன்ற இழிவான குற்றச் செயல்களிலிருந்து தமிழை விடுவித்துக் கொள்வதற்கான தீய முயற்சி.

இங்கு, நபி ஸல்லவ்லாஹு அலைஹி வஆலிஹி அவர்களின் தற்காப்புப் போர்கள் பற்றிய கருக்கமான விவரங்களை விளக்க முனைகளின்றோம். அதன்பின், உண்மை தெளிவாக வேண்டும் என்பதற்காகவும், மதிப்புக்குறிய வாசகர்கள் இந்த யுத்தங்களின் தத்துவத்தை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவும், இந்த யுத்தங்களின் போது உயிரிழந்தோரின் எண்ணிக்கைப்படும் தெளிவாக முன்வைக்கின்றோம்.

I. பத்ர யுத்தம்:

நபி ஸல்லவ்லாஹு அலைஹி வஆலிஹி அவர்கள், நுபுவுத்தின் பின் பதின்மூன்று வருடங்கள், இரத்தம் ஒட்டுதலைத் தவிர்ந்த பல்வேறு கொடுமைகளை தாங்கிக் கொண்டு மக்காவில் வசித்தார்கள். இறுதியில், அவர்கள் தமது தாயகத்தை விட்டு மத்தொவுக்கு ஹிஜ்ரத் சென்றார்கள். எனிலும், இவற்றுடன், நபியவர்களை துன்புறுத்துவதை காபிரகள் விட்டுவிடவில்லை. அவர்கள், தனிமைப்படுத்தப்பட்ட முஸ்லிம்களைக் கொடுமைப்படுத்தியதோடு, அவர்களை மக்காவிலிருந்து ஹிஜ்ரத் செல்ல விடாது தடுத்தும் வைத்திருந்தனர்.¹³⁴

மேலும், அவர்கள், நபி ஸல்லவ்லாஹு அலைஹி வஆலிஹி அவர்கள் மீதும் அவர்களாக தோழர்கள் மீதும்

134. பிறூர், பா.19, ப.143

கடனமரன் பொருளாதாரத் தடையைத் தினரிப்பதில் உறுதியாக இருந்தனர். மத்தொவுக்கு உணவுப் பொருட்களை ஏற்றிச் செல்லும் பிரயாணக் கூட்டங்களைத் தடுத்து வைத்தனர். இந்தத் தடையானது நீண்ட காலம் நீடித்து, மத்தொவாசிகள் மீது பெரும் சூழலையும், கஷ்டத்தையும் ஏற்படுத்தியதோடு, அத்தியவசியமான உணவுப் பொருட்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக செங்கடல் ஓரங்களுக்கு பயணம் செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திலும் அவர்களைத் தள்ளியிருந்தது. ¹³⁵

அபுஜஹர், கடனமான வார்த்தைப் பிரயோகம் கொண்ட ஒரு கடத்ததை நபி ஸல்லவ்லாஹு அலைஹி வஆலிஹி அவர்களுக்கு அனுப்பியிருந்தான். அதில், நபியவர்கள் மதான தாக்குதலுக்கும் யுத்தத்திற்குமான ஏற்பாடு பற்றி குறிப்பிட்டிருந்தான். ¹³⁶

இவ்விடத்தில் இரண்டு புளித் அல்குர் ஆள் வசனங்கள் இறங்கின;

‘அநியாயத்திற்குள்ளானவர்களுக்கு, யுத்தம் செய்ய அனுமதியளிக்கப்பட்டு விட்டது. நிச்சயமாக அல்லாஹ், இவர்களுக்கு உதவி செய்யப் பேராற்றலுடையோனாக இருக்கின்றான். இவர்கள், நியாயமின்றித் தங்கள் வீடுகளிலிருந்து தூத்தப்பட்டார்கள். எங்களுடைய இறைவன் அல்லாஹ் ஒருவன் தான் என்று கூறியது தான் இவர்கள் செய்த குற்றம். மனிதர்களில் அக்கிரமம் செய்யும் சிலரை, சிலரைக் கொண்டு அல்லாஹ் தடுக்காதிருந்தால், கிறிஸ்தவர்களின் ஆலயங்களும், அவர்களுடைய மடங்களும், யூதர்களுடைய ஆலயங்களும், அல்லாஹுற்வடைய திருநாமம் அதிகமாக ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படும் மஸ்ஜித்களும் அழிக்கப்பட்டே

135. முஹம்மத் மக்காவில் ஜோவித்த தாரகை, (பார்ஸி) ப.345

136. பிறூர், பா.19, ப.265-266

போயிருக்கும். அல்லாஹ்வுக்கு எவர் உதவி செய்கின்றாரோ அவருக்கு. நிச்சயமாக அல்லாஹ்வும் உதவி செய்கின்றான். நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்க பலவானும் யாவனரையும் மிகைத் தோனுமாக இருக்கின்றான்" (அல்லஹ்: 39-40)

முஸ்லிம்களுடைய வாழ்வியல் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காகவும், முஷ்ரிகீன்களுக்கு சாதகமான ஒரு சந்தர்ப்பத்தை முறியடிப்பதற்காகவும் ஹிஜ்ரி இரண்டாம் வருடம், நபி ஸல்லவ்வாஹ்ரா அலைஹி வஆலிஹி அவர்கள், குறைவியரை எதிர்கொள்ள வெளிப்பட்டார்கள். பத்ரில், காபிர்களின் எண்ணிக்கையில் மூன்றிலொரு பங்கினராக மட்டுமே முஸ்லிம்கள் இருந்து, அவர்களை நேருக்கு நேர் எதிர்கொண்டார்கள். தமது ஈமானுடைய பலத்தினாலும், அல்லாஹ்வுடைய நாட்டத்தினாலும் வெற்றி பெற்றார்கள்.¹³⁷

2. உறுத் யுத்தம்

பத்ர் யுத்தத்தில் பெருந்தொகையான காபிர்கள் கொல்லப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, அவர்கள் அடுத்தாக்குதலுக்கான ஆயத்தங்களை மேற்கொண்டார்கள். அவர்கள், மத்தாவை நோக்கி பெரும் படை திரட்டி வந்த போது, உறுத் எனுமிடத்தில், முஸ்லிம்களினாலும், காபிர்களினாலும் படைகளுக்கிடையே யுத்தம் மூண்டு பின் நிறைவு பெற்றது. நபி ஸல்லவ்வாஹ்ரா அலைஹி வஆலிஹி அவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்த சில நடைமுறைகளைப் போராளிகள் சிலர் தவறவிட்டதன் காரணமாக இந்த யுத்தத்தின் முடிவு முஸ்லிம்களுக்குச் சாதகமானதாக அமையவில்லை.¹³⁸

137. காயில், பா.2, ப.118

138. தபகாத் பா.1, ப. 25 - 29

3. கந்தக் (அஹ்ஸாப்) யுத்தம்:

ஹிஜ்ரி ஐந்தாம் வருடம் பஹாநப்ர் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த யூதர்களில் பலர், முஸ்லிம்களுக்கெதிராக குறைவியரைத் தூண்டி விடுவதற்காக மக்காவுக்குச் சென்றார். சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட குறைவியர், பல்வேறு கோத்திரங்களிலிருந்தும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வீரர்களைக் கொண்ட பெரும் படையொன்றைத் தயார் செய்தனர்.

முஸ்லிம்கள் தமது தலைநகருக்கு பூரண பாதுகாப்பை ஒழுங்கு செய்வதற்காக, மத்தாவைச் சூழ ஆழமான குழிகளை வெட்டிக் கொண்டனர். முஷ்ரிகீன்கள், சமார் பத்தாயிரம் வீரர்களைக் கொண்ட பெரும் படையினராக இருந்த போதிலும், பெரும் வீரன் எனக்கருதப்பட்ட அவர்களது தலைவன் அஞ் இப்பு அப்துவத் என்பவனை ஹஸ்ரத் அல் அவர்கள் வெட்டி வீழ்த்தியதும் எதிரிகள் தோல்வி கண்டு பின்வாங்கினர். முஸ்லிம்களுக்கான இந்த உதவி அல்லாஹ்விடமிருந்து வந்ததாகும்.¹³⁹

4. பஹா குரைஹா

பஹா குரைஹா கோத்திரத்தினர் நபி ஸல்லவ்வாஹ்ரா அலைஹி வஆலிஹி அவர்களுடன் சமாதான உடன்படிக்கை யொன்றை செய்திருந்தனர்.¹⁴⁰ எனினும், தமது உடன்படிக்கையை மீறி கந்தக் யுத்தத்தின் போது, முறித்து விட்டு, குறைவியரின் தரப்பில் நின்று, முஸ்லிம்களுக்கு எதிராகப் போரிட்டனர்.¹⁴¹ உடன்படிக்கையை முறித்து, எதிர்ப்போராளிகளாக மாறியதனால், இஸ்லாத்தின் மீது ஏற்பட்ட அச்சுறுத்

139. அத்தபரி, பா.3, ப.1463 - 1476

140. மத்தாவை அண்மித்து வாழ்ந்த ஒரு யூத கோத்திரம்

141. பிழூர், பா.20, ப.191, தபரி, பா.3, ப.1472

தவின் காரணமாக, அவர்களுடனான யுத்தத்தை அவசியமெனக் கருதிய நபி ஸல்லல்வாஹு அவைவறி வஆவிழி அவர்கள், கந்தக் யுத்தத்தின் பின், பழாகுரையூ கோத்திரத்தினார் நோக்கி ஒரு படையை ஏவினார்கள். இருபத்தைந்து தீளங்கள் தொடர்ந்த முஸ்லிம்களின் முற்றுகையின் பின்னால், எதிரிகள் சரணடைந்தனர்.

முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக போர் செய்திருந்த அவஸ் கோத்திரத்தினாரில் சிலர், நபி ஸல்லல்வாஹு அவைவறி வஆவிழி அவர்களிடம் வந்து, தம்மை மன்னிக்கும் படியாக வேண்டினர்.

அவஸ் கோத்திரத்தினாரின் முக்கியஸ்தர்களில் ஒருவராக இருந்த ஸஅத் இப்பு மழுதை. -ஸஅத், தனது கோத்திரத்தார் மீது இருக்கமாக நடந்து கொள்வார் என்று எண்ணியவர்களாக- அவர்களுக்கு மத்தியில் இவ்விடபத்தில் தீர்ப்பளிக்கும் மத்தியஸ் தாக நியமிப்பது பற்றி நபியவர்கள் கேட்டார்கள்.

அவஸ் கோத்திரத்தினர் அதனை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். ஆனால், அவரோ, தமது கோத்திரத்தில் போர் செய்த அளவைக்கரையும் கொலை செய்து விடும் படியும், அவர்களது பொருளாதாரங்களை பிறருக்கு பங்கிட்டு வழங்கும் படியும், அவர்களது பெண்களையும் சிறுவர்களையும் அரச பொறுப்பில் கொண்டு வரும் படியும் தீர்ப்பளித்தார்.

நபி ஸல்லல்வாஹு அவைவறி வஆவிழி அவர்கள் ஸஅதிடம் கூறினார்கள்; 'நிச்சயமாக நீங்கள், அல்லாஹுவுடையவும், தூதருடையவும் தீர்ப்பை வழங்கியுள்ளீர்கள்' ¹⁴²

142. தபாரி, பா.3, ப.1487 - 1493

5. பழு முஸ்தலிக்

பழுல்முஸ்தலிக் என்போர், குஸா ஆ கோத்திரத்தின் ஒரு குழுவாக இருந்தனர். அவர்கள் முஸ்லிம்கள் மீது காழ்ப் புணர்வு கொண்டவர்களாக இருந்தனர். இஸ்லாத்தின் மீதான அவர்களின் சதியை அறிந்த போது, நபி ஸல்லல்வாஹு அவைவறி வஆவிழி அவர்கள், முஸ்லிம்களின் படையொன் றைத் தயார் செய்து, அவர்களுடைய திட்டங்களை அமல்படுத் துவதிவிருந்து அவர்களைத் தடுப்பதற்காக, அவர்களை எதிர்கொள்ள அனுப்பினார்கள். இந்த யுத்தம் மர்ஸா எனுபிடத்தில் நடந்தது. இதில் முஸ்லிம்களுக்கே வெற்றி கிடைத்தது. இவ் யுத்தம் ஹிஜ்ரி ஆறாம் வருடம் இடம் பெற்றது. ¹⁴³

6. கைபர்

கைபர் கோட்டையில், கமார் பதினான்காயிரம் நூர்களைக் கொண்ட யூதர்களின் பெரும் மக்கள் கூட்ட மொன்று வசித்து வந்தது. அவர்களுக்கு, குறைவியருடன் பொருளாதார, இராணுவ ரத்தியான தொடர்புகளும் இருந்தன. இது, முஸ்லிம்களுடைய பாதுகாப்பிற்கு பெரும் அச்சுறுத்தலாக அமைந்திருந்ததமையினால், ஹிஜ்ரி ஏழாம் வருடம், முஸ்லிம்கள் கைபர் யூதர்களை தாக்க முற்பட்டனர். பெரும் யுத்தத்தின் பின், யூதர்கள் இஸ்லாமிய உலகிடம் சரணடைந்தனர். ¹⁴⁴

7. முஅத்தா

ஹிஜ்ரி எட்டாம் வருடம் நபி ஸல்லல்வாஹு அவைவறி வஆவிழி அவர்கள், தமது கடிதமொன்றைக் கொடுத்து,

143. காயில், பா.2, ப.192

144. தபகாத் பா.2, ப.77 - 78

அதனை, பஸராவின் அரசனிடம் ஒப்படைக்கும் படியாக ஹாரிஸ் இப்பு உமர் என்பவரை அனுப்பி வைத்தார்கள். ஆயினும், நபியவர்களின் தூதுவர் முஅத்தா எனுமிடத்தை அடைந்த போது அவ்விடத்தில் வைத்து கொலை செய்யப்பட்டு விட்டார்.¹⁴⁵ இதனை அறிந்ததும், நபி ஸல்லாஹு அலைஹி வஆலிஹி அவர்கள், எதிரிகளுடனான யுத்தத்திற்கு முஸ்லிம் களைப் பணித்தார்கள்.

ரோம், மற்றும் ஏனைய பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த சுமார் ஒர் இவட்சம் போர் வீரர்களைக் கொண்டிருந்த, ரோமச் சக்கரவர்த்தி ஹீர்க்கலின் படையுடன் முஅத்தாவில் முஸ்லிம்கள் போரிட்டனர். அனு யிக்க கடுமை யான ஒரு போராக அமைந்திருந்தது. அதில், முஸ்லிம் படைத் தளபதிகளான ஸெத் இப்பு ஹாரிஸோ, ஜஃபர் இப்பு அப்தாவிப் மற்றும் அப்துல்லாஹ் இப்பு ரஹாஹு உட்பட பலர் வூறுதாகினர். யுத்தத்தைத் தொடர முடியாமையால் முஸ்லிம்கள் மத்தொவுக்கு திரும்பினர்.¹⁴⁶

8. மக்கா வெற்றி

முஸ்லிம்களுக்கும் முஷ்ரிக்களுக்கும் இடையில் இடம் பெற்ற ஹாதுபிய்யா உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகளில் ஒன்று, முஷ்ரிக்கள், முஸ்லிம்களையும் அவர்களைப் பின்பற்றுவார்களையும் எவ்வகையிலும் கொடுமைப்படுத்தக் கூடாது என்பதாகும். ஆயினும், அவர்கள் அந்த உடன்படிக்கையை முறித்து, பஜாபகர் கோத்திரத்தினருடன் இணைந்து கொண்டதோடு, முஸ்லிம்களுடன் உடன்படிக்கை செய்து, அவர்களைப் பின்பற்றக்கூடியவர்களாக இருந்த பஜாகுஸா ஆ

145 டமஸ்கஸ் நகருக்கு அண்மையில் உள்ள ஓர் இடம்.

146. தபகாத், பா.2, ப.92 - 94

கோத்திரத்தினார் அழிக்கும் விடயத்தில் தமக்கிடையே உடன்பாட்டுக்கும் வந்தனர்.

இந்த அத்துமீறுக்கு தண்டனை வழங்கும் விதமாக மக்காவை வெற்றி கொள்வதற்கான திட்டமொன்றை நபியவர்கள் வகுத்தார்கள். அத்திடத்தை அழுவ்படுத்தவும் செய்தார்கள்.

முஸ்லிம்கள், அந்த புளிதமான நச ரினுள் நுழைந்தனர். சங்கைக்குரிய அல்லாஹ்வின் இல்லத்தில் வைத்து நபி ஸல்லாஹு அலைஹி வஆலிஹி அவர்கள் தமது வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த உரையை நிகழ்த்தினார்கள்:

‘நபியின் அயலவர்களில் கெட்டவர்களாக நீங்கள் ஆகியிருந்தீர்கள்; பொய்ப்படுத்தினீர்கள்; விரட்டினீர்கள்; துங்புத்தினீர்கள்; இந்த ஊருக்கு நான் வருவதை விரும்பாது என்னுடன் சன்னடையிட்டீர்கள்; ஆயினும், நீங்கள் தண்டிக்கப்படமாட்டீர்கள். விடுதலை தருகின்றேன்.’¹⁴⁷

அக்கூட்டத்தினர், கப்ருகளிலிருந்து எழுந்து வருவதைப் போன்று அங்கிருந்து வெளியாகினர்.

நபிகளாருடைய மகத்தான மன்னிப்பு, விட்டுக்கொடுப்பு என்பவற்றின் பிரதிபலிப்பாக, மக்காவாசிகள் கூட்டங்கூட்டமாக அல்லாஹ்வடைய மார்க்கத்தில் வந்தினைந்து கொண்டனர்.

இந்த வெற்றியின் போது, தற்காப்புக்காகவேயன்றி போரிடக்கூடாது என்று நபி ஸல்லாஹு அலைஹி வஆலிஹி அவர்கள் கண்டிப்பான உத்தாவு பிறப்பித்

147. அ.ஸாமுல் வரா, ப.104-112, பிழூர், பா.21, ப.106

திருந்தார்கள். எனினும், முஷ்ரிகீன்களில் எட்டு பேருக்கு மட்டும் தண்டனை நியபயிக்கப்பட்டும் நால்வர் மட்டுமே தண்டக்கப்பட்டனர். காலித் இப்பு வல்த் தலைமையிலான முஸ்லிம்களின் குழுவொன்றிற்கும் இக்ரிமா இப்பு அபீஜூஹ்ல் தலைமையிலான முஷ்ரிகீன்களின் குழுவொன்றிற்கும் இடையே மட்டுமே அச்சமயத்தில் நேருக்கு நேரான மோதல் இடம்பெற்றது. அதில் சிலர் கொல்லப்பட்டனர்.¹⁴⁸

9. ஹானன் மற்றும் தாயிப்

நபி ஸல்லவாஹு அலைஹி வஆலிஹி அவர்கள் தயக்கு எவ்வித பாதிப்பையும் ஏற்படுத்த மாட்டார்கள் என்று தெரிந்திருந்த போதிலும், ஹவாஸான் கோத்திரத்தினர் இஸ்லாத்துடனான யுத்தத்திற்கென பெரும் படையொன்றை தயார்படுத்தினர். நபி ஸல்லவாஹு அலைஹி வஆலிஹி அவர்களும் குமார் பன்னிரெண்டாயிரம் போர் வீரர்களைக் கொண்ட ஒரு படையைத் தயார் செய்தார்கள். இரு படையளிகளும் ஹானன் பள்ளத்தாக்கில் சந்தித்து மோதிக்கொண்டன. இதில் காபிர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டு, சரணாடைந்தார்கள்.¹⁴⁹

இந்த யுத்தத்தின் பின், முஸ்லிம்களுடனான யுத்தத்தின் போது ஹவாஸான் கோத்திரத்தினருக்கு உதவி செய்து கொண்டிருந்த தகீஃப் கோத்திரத்தினருடனான யுத்தத்திற்கென, நபியவர்கள் தாயிலை நோக்கிச் சென்றார்கள். தகீஃப் கோத்திரத்தினர் மீதான சில கால முற்றுகையின் பின், நபியவர்கள் அவர்களை விட்டும் தமது அவதானத்தைத் திருப்பி, மக்காவுக்கு திரும்பினார்கள்.¹⁵⁰

148. காமில், பா.2, ப.247-250

149. பிறூருல் அன்வார், பா.21, ப.149

150. இப்பு ஹிஷாம், பா.2, ப.482

இவை தவிர்ந்த ஏனைய சிறு சிறு படையெடுப்புகளும் பிரசார பயணங்களும் நிகழ்ந்தன. பிரபலமான அறிமுகமுள்ள வரலாற்று நூற்களின் அடிப்படையில், இந்த யுத்தங்கள் அனைத்திலும் கொல்லப்பட்ட முஸ்லிம்களுடையவும், காபிர்களுடையவும் மொத்த எண்ணிக்கைகளை முன்வைக்கின்றோம்.

இரு பிரான் சிப அறிஞர் இவ்வாறு எழுதுகிறார்: “ஜிஹாத் செப்பதை முஸ்லிம் கள் மீது கடமைபாக்கிய இஸ்லாம், மற்றும் மதத்தவர்களுடன் நீதியாகவும் பண்பாகவும் நடந்துகொள்ளுமாறும் கட்டளையிட்டது. ஏனையோரின் சுதந்திரத்தை அது பூரணமாக அங் கீரித்தது.”¹⁵¹

யுத்தம்	தாரீக் கமீஸ்	இப்பு ஹிஷாம்	தாரீக் யாகூபி	தபகாத்	பிறூர்	தாரீக் தபரி
பத்ர	84	84	86	84	84	84
உறுத்	93	92	90	109	109	70
கந்தக்	9	9	14	11	9	9
பனா குறைபூ	800	850	750	700	900	850
பனா முஸ்தலக்	12	—	—	—	10	—
கைபார்	32	23	—	98	—	3
முவத்தா	21	13	—	13	—	3
மக்கா	39	20	—	33	—	21
ஹானன்	96	101	—	87	112	85
ஏனைபவை	250	122	—	119	333	210

குறிப்பு:

1. இந்த எண்ணிக்கைகளை கணக்கிட வேணாலில், முரண்படான அறிவிப்புகளிலிருந்து கூடுதலான தொகைபையே தேர்ந்தெடுத்தோம். தகவல் கிடைக்காதவற்றை வெறுமையாக விட்டுள்ளோம்.
2. தப்ஸீர், தாரீக், ஹதீஸ் என்பற்றிலான புத்து நூற்களில் தெரிவ செய்யப்பட்ட தொகுப்பான தாரீகுல் கமீஸ் நூலை எங்களுடைய ஆதாரங்களில் ஒன்றாகக் குறிப்பிட்டுள்ளோம்.

151. தமத்துன், ப.148

15. உலகளாவிய இஸ்லாம்

கிழக்குக்கும் மேற்குக்கும் ஒரே மதம்

இஸ்லாம், அதன் ஆரம்ப நாளில் ஒரு தெளிவான ஊற்றைப் போன்று வெளியானது. பின் படிப்படியாக விருத்தியும் வர்ச்சியும் அடைந்து, உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் மனிதர்களின் தாகம் தீர்க்கும் பெரும் ஆறாகப் பெருக்கெடுத்தது.

இஸ்லாம் பரவிய போதெல்லாம் விசாலமாகவும் ஆழமாகவும் அதிகரித்தது. தவறான அமைப்புகள் அனைத்திலுமிருந்து மனித சமூகத்தை விடுவிப்பதற்கும் ஆரோக்கியமும் நன்மையும் என்னமையாகவே சக்தி பெற்றது. சர்வதேச வல்லரசுகளின் அரசியல் நடவடிக்கைகள் இருக்கின்ற போதிலும், இஸ்லாத்தை அழிப்பதற்காக அதன் எதிரிகள் மேற்கொள்ளக் கூடிய மோசமான செயற்பாடுகளுக்கு மத்தியிலும் இஸ்லாம் தொடர்ந்து நிலை பெற்று வருகின்றது. இஸ்லாம் அதிகமான உறுதிப்பாடுகளை அனுபவிக்கின்றது. அதிலுள்ள நிரந்தரத்

தன்மை, சர்வதேசத்தன்மை ஆகிய மாபெரும் அம்சங்களின் அடிப்படையில் தான் அதன் சட்டத்திட்டங்களும் மார்க்க வரைமுறைகளும் விதிக்கப்பட்டுள்ளன.

இஸ்லாத்தின் மிகப்பெரும் தனித்துவம், ஒவ்வொரு காலத்திலும் இடத்திலும் மனிதர்கள் அனைவருடையவும் தேவைகளை உள்ளடக்கிய, அவர்களது வாழ்வின் அடித்தளத்தை அதன் மீது கட்டியெழுப்பக் கூடிய மனித இயல்பை ஒத்ததாக அது அமைந்துள்ளமையாகும். இதன்டிப்படையில், சிலரின் கிழக்கு கிழக்குதான்; மேற்கு மேற்குதான். கிழக்கிலே உள்ள ஒரு நபிக்கு மேற்கின் தலைமைத்துவத்தை நடைமுறைப்படுத்த முடியாது¹ எனும் கூற்று மிகப் பெரும் தவறான கூற்றாகவே அமையும். ஏனொனில், இயற்கையின் நியதியில், கிழக்கு மேற்கு என்ற வேறுபாடு கிடையாது. கிழக்கிலே உள்ள ஒரு மனிதன் இயல்பான மார்க்கமொன்றின் பால் தேவையுடையவனாவது போலவே, மேற்கிலே உள்ளவனும் தேவையுடையவனாகின்றான்.

மக்கா, நபிகளின் அழைப்பின் நிலையம்

அண்ணால் நபி அவர்கள், இருளடைந்திருந்த மக்காவின் குழலில் ஏகத்துவத்தின் உணர்வுகளை எடுத்துக் கூறிய போது, அவர்களது இலக்கு, ஹினாஸ் பிரதேசத்தையும், அராப் பிரதேசத்தையும் மட்டும் சீர்திருத்துவதாக அமைந்திருக்கவில்லை. மாறாக, அவர்கள் தமது உலகளாவிய தூதுத்துவத்தை அரேபியாவைச் சூழ்ந்துள்ள பகுதிகளிலிருந்து ஆரம்பிக்கும் படியாக ஏவப்பட்டிருந்தார்கள்.

அவர்கள், தமது நெருங்கிய உறவினர்கள் மத்தியிலான தமது முதல் அழைப்பில் கூறிய வார்த்தைகள் இதற்கு ஆதாரமாக விளங்குகின்றன. நிச்சயமாக நான், குறிப்பாக உங்களுக்கும், பொதுவாக மனிதர்கள் அனைவருக்கும்

அல்லாஹ்வின் தூதராக இருக்கின்றேன்¹⁵² இந்த யதார்த்தத்தை அல்குர் ஆளின் அதிக வசனங்கள் உண்மைப்படுத்துகின்றன. அவற்றில் மூன்று வசனங்களை மட்டும் இங்கு கட்டிக் காட்டுகின்றோம்.

‘(நுபியே!) நீர் கூறுவீராக, நான் உங்கள் அனைவருக்கும் அல்லாஹ்வின் தூதராக உள்ளேன்.’ (அல்ஆஃராப்: 158)

இங்கு விளிப்புரையானது, அரபியர் அல்லது கிழக்கத்தேயர் என்ற பதங்களை பிரயோகிக்கவில்லை என்பதையும், கிழக்கத்தேயர், மேற்கத்தேயரில் உள்ள அனைத்து மனிதர்களையும் உள்வாங்கிக் கொள்ளக்கூடிய விளிப்புரையாகவே அது அமைந்துள்ளது என்பதையும் நீங்கள் விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.

‘(நுபியே!) உம்மை அகிலத்தார் அனைவருக்கும் அருளாகவே நாம் அனுப்பியுள்ளோம்.’ (அல்அன்பியா: 107)

‘இந்தக் குர் ஆளின் மூலம் உங்களுக்கும், அதை அடைந்தவர்களுக்கும் நான் எச்சரிக்கை செய்வதற்காகவே இது எனக்கு வறை மூலம் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.’ (அல்அன்ஆம்: 19)

இந்த வசனங்களிலிருந்து தெளிவாக விளங்குவதாவது, நுபிகள் பெருமானார் ஸல்லவலாஹ்ரா அலைஹி வ ஆலிஹி அவர்களுடைய தூதுத்துவம் சர்வதேசத் தன்மை வாய்ந்ததாகும். இந்தத் தன்மையை, மத்தொவில் இஸ்லாம் பரவியதன் பின்னாலேயே அது பெற்றுக் கொண்டது என்பதல்ல. மாறாக, அனைத்து காலங்களையும் அனைத்து இடங்களையும்

உள்ளடக்கியதாக இருந்த அதன் அடிப்படை இயல் பிலும் இலட்சியத்திலும் ஆழப்பதிந்துள்ளதாகும்.

“அல் குர் ஆள் வியக்கத் தக்க விதத்தில் எப்போதும் -பலமுறை ஒதிய பின்னரும் - கூட புதுமையாகவே தோன்றக் காரணம் என்ன?” என்று கேட்ட மனிதனுக்குரிய பதிலாக இமாம் ஸாதிக் அலைஹிஸ் ஸலாம் அவர்கள் இவ்வாறு கூறினார்கள்: ‘ஏனெனில், அல்லாஹ், ஒரு காலத்தை விடுத்து குறிப்பிட்ட காலத்துக்கெனவோ, ஒரு மனிதரை விட்டு குறிப்பிட்ட மனிதருக்கெனவோ குர் ஆனை வழங் கவில்லை. எனவே அது, மறுமை வரை ஒவ்வொரு காலத்திற்கும், ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்கும் புதிப்பாகவே இருக்கும்.’¹⁵³

உலகளாவிய தன்மைக்கு மற்றொரு சான்று

அன்னால் நபி ஸல்லவலாஹ்ரா அலைஹி வ ஆலிஹி அவர்கள், ஹிஜ்ரி ஆராம் வருடத்தில், உலகின் ஆட்சியாளர்கள் பலருக்கும் கடிதங்களை அனுப்பினார்கள். அவற்றில், முஹம்மதுர் ரஸாலைவலாஹ் என்ற தமது திருநாமத்தைத் தீட்டியதோடு, இஸ்லாத்தின் பால் அப் ஆட்சியாளர்களை அழைத்துமிருந்தார்கள். இந்தக் கடிதங்களின் கருத்துக்களெல்லாம், அல்லாஹ்ரவை வணங்குவது, ஜக்ஷியத் தைக் கடைப்பிடிப்பது, அல்லாஹ்ரவுக்காக சகோதரத்துவம் பேணுவது என்பவற்றின் பாலான அழைப்பைச் சுட்டிய ஒரே கருத்தாகவே இருந்தன. ஏனெனில், இந்த அழைப்பானது அல்லாஹ்வின் புறமிருந்து வந்த கட்டளையாகவும், மனிதர் களுக்கான எச்சரிக்கையாகவும் அமைந்திருந்ததோடு, அது, நஜ்ஜாஹி, முகவ் கஸ் மற்றும் ஏனையோரைப் போன்று

152. காமிலுத் தவாரிஹ், பா.2, ப.61

153. சபீளத்துல் பிரஹார், பா.2, ப.13

யதார்த்தத்தை ஆய்வு செய்த ஒவ்வொருவரிடமும் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின.¹⁵⁴

அரசர்களுக்கும் ஆட்சியாளர்களுக்கும் கோத்திரத் தலைவர்களுக்கும் வணக்கஸ்தலப் பொறுப்பாளர்களுக்கும் நபி ஸல்லவலாஹ் அவைவரில் வழுவில்லி அவர்கள் கூமார் 62 கடிதங்களை அனுப்பியிருந்தார்கள். அவற்றில் 29 இன்றும் காணப்படுகின்றன.¹⁵⁵ அவற்றில் ஒரு சிலவற்றை நாம் நோக்குவோம்.

பாரசீக மன்னன் கிஸ்ரா(குஸ் ரோ)வுக்கு

அளவற்ற அருளாளனும் நிகரற்ற அன்புடையோனுமான அல்லாஹ்வின் திருநாமத்தால். அல்லாஹ்வின் தூதர் முஹம்மதியிருந்து பாரசீக மன்னர் கிஸ்ராவுக்கு. நேர்வழியைப் பின்பற்றி, அல்லாஹ்வை விசுவாசம் கொண்டு, வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை. அவன் தனித்தவன், இளைதுணையற்றவன், நிச்சயமாக முஹம்மத் அவனது அடியாரும் தூதருமாவார்கள் என்று சாட்சியமளித்தவர்கள் மீது சாந்தி உண்டாவதாக. நேர்வழியின் பால், இஸ்லாத்தின் பால் உம்மை அழைக்கின் ரேன். நிச்சயமாக நான் மனிதர்கள் அவைவருக்கும் பொதுவான அல்லாஹ்வின் தூதராவேன். அவைவரையும் நான் எச்சரிக்கை செப்து உள்ளங்களை விழிப்புட்டுகிறேன். காபிர்கள் எந்த ஈட்டையும் கூறித் தப்ப முடியாது. நீர் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும், ஈடேற்றம் பெறுவீர். இதனை மறுத்தால், நெருப்பு வணங்கிகளின் குற்றம் உம்மைச் சேரும்.¹⁵⁶

154. காயில், பா.2, ப.210

155. மகாதிபுர் ரகுல், பா.1, ப.35-41 மற்றும் .60-182

156. மேகு. பா.1, ப.90

ரோமாபுரி மன்னன் ஹரிர்க்கு

அளவற்ற அருளாளனும் நிகரற்ற அன்புடையோனுமான அல்லாஹ்வின் திருநாமத்தால். அல்லாஹ்வின் தூதர் முஹம்மதியிருந்து ரோமாபுரி மன்னர் ஹரிர்க்கு. நேர்வழியைப் பின்பற்றிய அவைவர் மீதும் சாந்தி உண்டாவதாக. நான் உம்மை இஸ்லாத்தின் பால் அழைக்கின்ரேன். நீர் ஏற்றுக் கொள்ளும், ஈடேற்றம் பெறுவீர். அல்லாஹ் உமது கூலியை இரட்டிப்பாக்கித் தருவான். இல்லாவிட்டால் உன் மக்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்படத்த தடை செப்பாதே. நீர் இதனைப் புறக்கணித்தால் குற்றம் உம்மைச் சேரும்.¹⁵⁷

இத்தகைய கடிதங்கள் அரசர்களுக்கு மட்டும் எழுதப்படவில்லை. மாறாக, கோத்திரத் தலைவர்கள், சமயத் தலைவர்கள் முதலானோருக்கும், கடிதங்கள் வரைந்தார்கள்.

யமாமா ஆனஞருக்கு

அளவற்ற அருளாளனும் நிகரற்ற அன்புடையோனுமான அல்லாஹ்வின் திருநாமத்தால். அல்லாஹ்வின் தூதர் முஹம்மதியிருந்து ஹரி இப்னு அவிக்கு. நேர்வழியைப் பின்பற்றிய அவைவர் மீதும் சாந்தி உண்டாவதாக. நிச்சயமாக எனது மார்க்கம் முடிவான மார்க்கமாக வெளியாகும். நீர் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும், ஈடேற்றம் பெறுவீர்.¹⁵⁸

யுதர்களுக்கு

அளவற்ற அருளாளனும் நிகரற்ற அன்புடையோனுமான அல்லாஹ்வின் திருநாமத்தால். அல்லாஹ்வின் தூதர்

157. முஹம்மத் வ ஸமாம்தாரான், ப.162

158. அல்லீரத்துல் ஹல்பியா, பா.3, ப.286

முஹம்மதிடமிருந்து. எனது சகோதரர் மூஸா, அவரது உடன்பிறப்பாளர் எதைக் கொண்டு அனுப்பப்பட்டனரோ அதைக் கொண்டே நானும் அனுப்பப்பட்டுள்ளேன்.

நிச்சயமாக நான், அல்லாஹ்ரவையும், தூர்சீனாவுடைய நாளின் போது மூஸாவின் மீது அவன் இறக்கியவற்றையும் உறுதிப்படுத்துகின் ரேன். அவன், உங்களுக்காக கடலை பினாக்கச் செய்து, உங்களைக் காப்பாற்றினான். உங்களது பகைவர்களையும் ஆழித்தான். மன்னுஸ்வாவை உங்களுக்கு உணவாக வழங்கினான். உங்களுக்கு மேகம் நிழல் கொடுத்தது.

நிச்சயமாக நான், உங்களுக்கும் பொதுவாக மனிதர்கள் அனைவருக்கும் அல்லாஹ்ரவின் தூதராக அனுப்பப்பட்டுள்ளேன் என்பதை நீங்கள் உங்கள் வேதத்தில் கண்டுள்ளீர்களா? அவ்வாறெனில் அது உண்மையே. ஆகவே, அல்லாஹ்ரவை பயந்து கொள்ளுங்கள். இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். அது உங்களிடத்தில் இல்லையெனில் உங்கள் மீது எவ்வித திணிப்புமில்லை:¹⁵⁹

நஜ்ரான் பாதிரிமார்களுக்கு

இப்ராஹிம், இஸ்ஹாக், யஃகூப் ஆகியோருடைய இறைவனின் திருநாமத்தால். அல்லாஹ்ரவின் தூதர் நபி மஹம்மதிடமிருந்து நஜ்ரான் குழுவினருக்கு. நிற்க, அடியார்களை வணங்குவதை விட்டு. அல்லாஹ்ரவை வணங்குவதன் பக்கம் உங்களை அழைக்கின்றேன். மேலும், அடியார்களின் அதிகாரத்திலிருந்து அல்லாஹ்ரவின் அதிகாரத்தின் பக்கம் உங்களை அழைக்கின்றேன்.¹⁶⁰

159. மகாத்பூர் ரஸால், பா.1, ப.176

160. அல் பிதாயா வந்திறையா, பா.5, ப.53

நமது பணி

இஸ்லாத்தின் முன்னேற்றம், எல்லா விடயங்களுக்கும் முன்னால். நபி ஸல்லவாஹு அலைஹி வ ஆலிஹி அவர்களினதும் அவர்களது அருமைத் தோழுர்களினதும் தொடரான முயற்சிகளுக்கும் நிலையான விழிப்பிற்கும் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளது. இவ்விடயத்தில் நபி ஸல்லவாஹு அலைஹி வ ஆலிஹி அவர்கள் இரண்டு காரணிகளைப் பயன்படுத்தினார்கள். அவையாவள்:

ஓன்று, இஸ்லாத்திலுடைய யதார்த்தத்தை நன்கு விளங்கிக் கொண்டு, நபி ஸல்லவாஹு அலைஹி வ ஆலிஹி அவர்களுடன் திடமான தொடர்பும், அவர்கள் மீது ஆழமான விகவாசமும் கொண்ட பிரசாரகர்கள்.

மற்றையது, யிகச் சிறந்த வாழ்வின் விழுபியங்களை தெரிவிக்கக்கூடியதும் தெளிவான அமைப்பில் இஸ்லாத்தை பிரதிபலிக்கக் கூடியதுமான கடிதங்கள்.

நபி ஸல்லவாஹு அலைஹி வ ஆலிஹி அவர்களின் ஆண்மா, உலகம் முழுவதிலும் இஸ்லாத்தின் தூதுத்துவத்தை பிரசாரம் செய்வதையும், அதற்கென நவீன சாதனங்களையும், புதிய வழிமுறைகளையும் பயன்படுத்திக் கொள்வதையும் முஸ்லிம் சமூகத்திடமிருந்து நிச்சயமாக எதிர்பார்த்த வண்ணம் இருப்பார்.

ஏவே குறிப்பிட்டது போன்று, மனிதர்கள் அனைவருக்கும் பொதுவாக உள்ள இஸ்லாத்தின் தூதை பிரசாரம் செய்யும் விடயத்திற்காக, நாம் கொண்டுள்ள அனைத்து சாத்தியப்பாடுகளையும் பயன்படுத்திக் கொள்வது எமது கடமையாகும். அதேவேளை, கிழக்கிலும் மேற்கிலும்

உள்ள எமது சகோதரர்களை நேர்வழிப்படுத்துவதற்காக, இஸ்லாத்தைப் பறப்பும் இந்தப் பாதையில் பல தியாகங்களை மேற்கொள்ள வேண்டியிருப்பதையிட்டு கைசேதப்படாதிருப்பது அவசியமாகும். முழுமையான பணிவிடை, சிறப்பு என்பவற்றால் நிரம்பியவாறு இவ்வலகில் நாம் வாழ்வோம். இதையே தான் நபி ஸல்லலாஹு அலைஹி வஆலிஹி அவர்கள், ஹஸ்ரத் அலீபிடம் இவ்வாறு குறிப்பிட்டார்கள்:

‘அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, உங்கள் மூலமாக அல்லாஹ் ஒரு மனிதனுக்கு நேர்வழி காட்டுவதென்பது, பூமிபின் மீதுள்ள குரியனின் ஒளி படுகின்ற எல்லாற்றையும் அனைத்தை விட சிறந்ததாகும்.’¹⁶¹

16. இறைவனின் இறுதித் தூதர்

அண்ணால் முஹம்மத் நபி ஸல்லலாஹு அலைஹி வஆலிஹி அவர்களின் நபித்துவம் இறுதியானது என்பது, முஸ்லிம்களின் அனைத்து பிரிவினர் மத்தியிலும் தெளிவான நம்பிக்கையாகும். இறைவனுடைய ஏகத்துவத்தை நம்பிக்கை கொள்வது போன்றே அண்ணலாரின் நபித்துவத்தோடு மனிதர்களுக்கான அல்லாஹ்வின் தூதர்களின் வரிசை முற்றுப்பெறுகின்றது என்ற நம்பிக்கையும் சமயத்தின் அடிப்படையாகக் கருதப்படுகின்றது.

இஸ்லாம் மார்க்கம் எப்போதும் புதிதாகவே உபிரோட்டமாகவே தென்படுகின்றது. மனித சமூகத்தின் சிந்தனை விருத்தியடைந்து, அறிவின் எல்லை விரிவடைகின்ற போதெல்லாம் இந்த மார்க்கத்தின் நிரந்தரத் தன்மையும் புதுமையும் பகுமையும் மீண்டும் நிருபணமாகிறது. இந்த சிறப்பத் தன்மைக்குக் காரணமாக அமைகின்ற அம்சங்கள் சிலதை நாம் இனம் காண முபல்வோம்.

161. பிழைருல் அன்வார், பா.21, ப.361

மனித இயல்புள் ஒட்டியது

மனித இயல்புள் பொருந்தி வரும் தன்மை மற்றும் அடிப்படையில் இயற்கையுடனான பொருத்தப்பாடு என்பன அதன் நிரந்தரத் தன்மைக்கான காரணங்களில் முக்கியமான தாகும். மனித இயற்கையினதும், அதன் உண்மை நிலையினதும் அடிப்படையில் உறுதி பெற்ற மார்க்கம், அழிவிலிருந்த தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும். முன்னேற் றங்களும், புதிய பிரச்சினைகளின் உருவாக்கமும் நிகழும் போதிலும், அதன் நிரந்தரத்திற்கும், அனைத்து காலங்களுக்கு மான அதன் பொருத்தப்பாட்டிற்கும் உரிய காரணங்கள் அதனை தற்காத்து வைத்திருக்கும்.

நெகிழ்ந்து கொடுப்பது

இஸ்லாத்தின் உயிர் வாழும் தன்மைக்கு இன்னொரு காரணம் அது ஒரு காலத்துக்கு மட்டும் மட்டுப்படுத்த ஒன்றில் லாமல் சுல காலங் களுக்கும் பொருத்தமான விகிகாட்டல்களைக் கொண்டிருப்பதாகும். ஏனெனில், அது குறித்த இடத்துக்கு. இனத்துக்கு அல்லது காலத்துக்கு மட்டும் உரிய தூதாக இருப்பின் கால. தேச. வர்த்தமானங்களின் மாற்றத்துக்கு முகங் கொடுக்க முடியாமலும் மாறும் நிலைமைகளில் மக்கள் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ள முடியாமலும் திண்டாடும்.

மாறுபடுதலுக்கு இதைந்து கொடுக்காத, குறித்த காலத்திற்கு அல்லது குறிப்பிட்ட இடத்திற்கென மட்டும் வரையறுக்கப்பட்ட சட்டதிட்டங்கள், நிரந்தரமாக உயிர்வாழும் தன்மையைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது. உதாரணமாக, குதிரை அல்லது அது போன்ற இயற்கையான போக்குவரத்து சாதனங்களைத் தவிர்ந்த ஏனையவற்றை மனிதர்கள்

பயன்படுத்தக் கூடாது என்று சொல்லப்பட்டால், இந்தச் சட்டம் நிரந்தரமானதாக இருக்க முடியாது. ஏனெனில், அத்தியவசியத் தேவையானது, ஏனைய போக்குவரத்து சாதனங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தை மனிதர்களுக்கு ஏற்படுத்துகின்றது. இச்சாதனங்கள் நேரத்தையும் சிரமத்தையும் செயிக்கின்றன. எனவே, இத்தகைய ஒரு சட்டம் நமது காலத்தில் நிச்சயமாக வெல்லாக் காசாகி விடும் என்பதில் ஜயமில் வை.

உண்மையில், புராதன சமயங்கள் அழிந்து போனமைக்குக் காரணமாக இருந்த குறைபாடுகளில் ஒன்று, அவை நிரந்தரத்தன்மைக்குப் பொருத்தமான ஏற்பாடுகளைக் கொண்டிருக்காததோடு, குறிப்பிட்ட சமூகத்திற்கு, குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு மாத்திரம் சொந்தமானவையாக இருந்தமையாகும்.

பரிபூரண உள்ளடக்கம்

நிரந்தரமான ஒரு மார்க்கம், வாழ்க்கை நிகழ்வுகள் அனைத்திற்கும் சட்டம் வகுத்ததாகவும், பிரச்சினைகள் அனைத்திற்கும் தீர்வை முன்வைத்ததாகவும், மனிதர்களுடைய அனைத்துத் தேவைகளுக்கும் பதிலிறுப்பைக் கொண்டதாகவும் அமைந்திருப்பது இன்றியமையாததாகும்.

ஆம். தாகமுள்ள மனித ஆஸ்மா, இன்பமான உணவுகள், மதுபான பாவனை, மாலை போன்றவகளை அளித்தல் முதலான உயிரோட்டமில்லாத வெற்று வழிமுறைகளின் மூலமாக தன் தாகத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளாது.

நேருக்கஷ்களுக்குத் தீர்வு

நிரந்தரத் தன்மையைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக அவசியம் கொண்டிருக்க வேண்டிய விடயங்களில்,

நெருக்கடிகள், பிரச்சினைகள், இன்னல்கள் ஏற்படுகின்ற போது மனிதர்களுக்கு சரியான தீர்வுகளை முன்வைப்பதும் ஒன்றாகும். சமயத்துக்கு அடிப்படையாக இருக்கும் சட்டதிட்டங்களோடு உடனுக்குடன் தொன்றுகின்ற பிரச்சினைகளுக்கு முகங்கொடுத்து மார்க்கத்திலிருந்து விவகாமல் தீர்த்து வைக்கக் கூடிய ஏற்பாட்டைக் கொண்டிருத்தல் அவசியமாகும்.

உதாரணமாக, மதுபானம் அருந்துவதற்கான தடை, அதிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கான அவசியம் என்பவற்றின் அடிப்படையில், ஒரு நோயாளிக்கு மதுபானம் நிவாரணமாக அமையும் சந்தர்ப்பங்களில் இவ்விரு அம்சங்களும் ஒன்றுடனொன்று வேறுபாடு கொள்கின்றன. இதனால், இவ்விரண்டில் தான் மேற்கொள்ள வேண்டியது எது என்று அறியாத நிலையில், தடுக்கப்பட்ட ஒரு பாதையில் அந்த நோயாளி ஆகிவிடுகின்றான்.

இஸ்லாம் உயிர்வாழும் மதம்

இஸ்லாமிய மார்க்க வரைமுறைகளும் சட்டதிட்டங்களும் மனிதனுடைய தேவையையும் இயற்கையையும் உறுதிப்படுத்தி, கருத்திற் கொள்கின்றன. இதனால், இந்த மார்க்க விதிமுறைகள் மனித இங்றகை உணர்வுகளிடையே நீத்தை ஏற்படுத்தக்கூடியதாக வந்துள்ளது.

உதாரணமாக, பாலியல் உணர்வுகள், இஸ்லாம் அவற்றுக்கு தெளிவானதும், வித்தியாசமானதுமான தீர்வுகளை முன்வைத்துள்ளது. ஆந்த வரையறை மற்றும் வழிமுறைக்கு உட்பட்டு உணர்வுகளைத் தீர்த்துக் கொள்ள முடியும். அவ்வாறே, மனிதர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய அதிகமான பிரச்சினைகள், குழப்பங்களுக்குக் காரணமாக அமைகின்ற

பாலியல் துஷ்பிரயோகம், எல்லை மீறுதல் போன்றவற்றையும் அது சிறப்பாகத் தீர்த்து வைக்கும்.

இஸ்லாமிய சட்டதிட்டங்கள், கால ஒட்டத்திற்கேற்ப, அல்லது இடமாற்றத்துக்கு ஏற்ப திரியுக்கு உட்படக்கூடிய வாறு, குறித்த காலத்திற்கோ, இடத்திற்கோ வரையறைக்கப் பட்டதாக அமையும் படியான இயல்பைக் கொண்டதாக இல்லை. மாறாக, அது அளவித்து காலங்களையும், இடங்களையும், நிலைமைகள், விவகாரங்களையும் கவனத்திற் கொள்கின்ற அதி விசாலமான பொதுவான அம்சமாகும். உதாரணமாக, இஸ்லாத்தில் ஜிஹாத் என்பது, வாளைக் கொண்டே போரிட வேண்டும் என வரையறைக்கப்பட்டதாக அமைந்ததாக இருக்காது. மாறாக, மூஸ்லிம்கள் தமது உரிமைகளைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும், யுத்த களத்தில் வெற்றியை சட்டிக் கொள்ளவும் தமக்கு முடியுமான அளவித்து சக்திகளையும் தீர்டிப் போராடுவது அவசியமாகும்.

இந்த சட்டம், எல்லா காலங்களுடைய நிலைகளுடைய இணைந்து செல்லக்கூடிய பொதுவான சட்டமாகும்.

இஸ்லாம் மார்க்கம், ஏனைய மார்க்கங்கள் அளவித்தையும் விட உள்ளடக்கத்தில் விசாலமானதாகும். அது, அறிஞர்களின் சிந்தனை கூட தடுமாற்றமும் இயலாமையும் கொள்ளுமளவு நுழைக்கமாகவும் திடமாகவும் பொருளியல், இராணுவ, சட்டவியல், ஒழுக்கவியல் மற்றும் ஏனைய இயல்களை சிறப்பாகத் தன்னகத்தே கொண்டு கையாளுகின்றது. இதற்கு ஆதாரங்கள் அவசியமில்லை. ஏனைனில், அல்குர் ஆள், மற்றும் நபிகளாரின்தும் அவர்களது அவங்குப் பைத்தினரதும் ஹதீஸ்கள் என்பவற்றின் ஊர்க்கை அடிப்படையாகக் கொண்டு இத்துறைகளில் மூஸ்லிம்

அறிஞர்கள் கோர்வை செய்து, பல்லாயிரக்கணக்கான நூற்றுக்கண இவ்விடையத்தில் கவனிக்க முடியும்.

மனிதனுடைய பணிகளை குறிப்பிடக்கூடிய பொதுவான சட்டத்திட்டங்களை இஸ்லாம் கொண்டுள்ளதை நாம் காண்கின்றோம். அத்தோடு விசே சந்தர்ப்பங்களில் தனி மனிதனோ சமுதாயமோ முகங் கொடுக்க வேண்டு ஏற்படுகின்ற நெருக்கடிகளுக்கு சமயாசமயத்தில் பொருத்தமான தீர்வுகளை வழங்கும் வழிமுறைகளையும் வைத்துள்ளது. “இஸ்லாத்தில் பிறருக்கு தீங்கு வினைவிப்பதோ, தன்னை தீங்கில் உட்படுத்திக் கொள்தோ இல்லை”, “நீர்ப்பந்தாங்கள் விலக்கப்பட்ட விடயங்களை ஆகுமாக்கி வைக்கும்”, “மார்க்கத்தின் நோக்கம் கண்டத்தைத் திணிப்பதல்”¹⁶² முதலிய சட்டங்களின் அடிப்படையில், நபிகளாரினதும் பரிசுத்த இமாம்களினதும் வழிகாட்டலுக்கேற்ப, இஸ்லாமிய வரையறைகளை நன்கறிந்த மார்க்கச் சட்டவல்லுளர்கள் இத்தகைய தீர்வுகளை வழங்குவார் கள்.

இவ்வாறு, இந்த ஸ்திரமான அம்சங்கள் அனைத்தும் இஸ்லாத்தில் உள்ளவையாகும். இதனால், நாம் பிறிதொரு மார்க்கத்தின் பால் தேவையுடையவர்களால்ல என்பது உறுதி. ஏனெனில், அத்தகைய மார்க்கத்தின் பால் நாம் தேவையுடையவர்களாவதெல்லாம், எனது அனைத்து தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய ஒரு மார்க்கத்தை நாம் இழக்கும் போது தான். இதுபோன்றே, ஒரு சிறந்த மார்க்கத்தை கொண்டு வருவதற்கான புதிய ஒரு நபியின் பாலும் நாம் தேவையுடையவர்களால்ல. ஏனெனில், இது போன்ற மார்க்கத்தை நாம் அவசியமாகப் பெற்றுக்

162. இத்தகைய சட்டங்கள் பிக்கற் நூல்களில் விரிவாகவிளக்கப்பட்டுள்ளது.

கொண்டிருக்கின்றோம். ஒரு புதிய மார்க்கத்தின் பால் தேவையில்லையென்பது, ஒரு புதிய நபி தேவையில்லையென்பதாகும். இஸ்லாமிய மார்க்கத்தின் இறுதித்துவம் என்பது, நபிமார்கள் அனைவரிலும் இறுதியாக வந்த மஹம்பத் (ஸல்) அவர்களையே குறிக்கின்றது.

இறுதித் தூது

புரித அல்குர் ஆன், இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் பரிபூரணத் தன்மையையும் நபிகளாரின் இறுதித் தூதையும் பற்றி பல இடங்களில் குறிப்பிடுகின்றது.

“(நபியே!) உமதிரைவனின் வாக்கு, உண்மையாலும் நீத்தாலும் பூரணமடைந்து விட்டது. அவற்றைய வாக்குகளை மாற்றுவோர் எவருமில்லை. அவன் யாவற்றையும் கேட்பேறாம், அனைத்தையும் நன்கறிந்தோனுமாவான்.” (அல்அன் ஆம் - 115)

“மஹம்பத், உங்களது ஆண் பிள்ளைகள் எவருக்கும் தகப்பனாக இல்லை. எனிலும், அல்லாஹ் விளைவின் தூதரும் நபிமார்களில் இறுதியானவருமாவார். அல்லாஹ் அனைத்து விடயங்களையும் நன்கறிந்தோனாவறான்.” (அல்அஹ்லாப்: 40)

ஹாதம்/ஹாதிம் என்ற சொல், ஒரு பள்ளைச் சொல்லுடன் பொருதி வரும் போது ஆக றுதியானது அல்லது அத்தோடு முற்றுப் பெற்று விடுகின்றது என்ற அர்த்தத்தைக் கொடுக்கும். இதன்படி ஹாதமுந்நபியீன் என்றால், நபிமார்களில் இறுதியானவர் என்று பொருள்படும்.¹⁶³ இதன்படி, எனவே, ஹாதமுன் நபியீன் எனும் அல்குர் ஆன் வசனமானது, நபிமார்கள் அனைவரிலும் இறுதியானவர்

163. ஜாமிக்ல் ஜவாமில், ப.275, அல்மீஸான், பா.2, ப.144

என்பதையும், அவருக்குப் பின் நபியோ, ரகுலோ, வேதமுடையவரோ இருக்கமாட்டார் என்பதையுமே குறித்து நிற்கின்றது.

‘நிச்சயமாக இந்த குர்தூன், மிக உறுதியானதன் பக்கம் வழிகாட்டுகின்றது’ (அல்லிஸ்ரா: 9)

இவ்வசனம், அல்குர்தூன், பூரணமான சட்டநூலும், உறுதியான வழிகாட்டலும் என்பதைத் தெரிவிக்கின்றது. இவ்வாறான ஒரு நிலையில் பிறிதொரு சட்டநூலின் பால் தேவை இருக்க முடியாது என்பது இயற்கையான அம்சமாகும்.

இஸ்லாத்தின் மூலாதாரங்களில் நபிகளாரின் இறுதித்துவத்தைக் குறிப்பிட்கூடிய அதிகமான ஹந்திஸ்கள் வந்துள்ளன. அவற்றில் சந்தேகம் கொள்வதற்கு எந்த வழியுமில்லை. அவற்றிலிருந்து சிலவற்றை இங்கு குறிப்பிடுகின்றோம்:

பெருமானர் ஸல்லவ்லாஹு அலைஹி வஆலிஹி கூறினார்கள்: ‘மனிதர்களே! நிச்சயமாக எனக்குப் பின்னால் நபியில்லை. எனது வழிமுறைக்குப் பின்னால் வேறு வழிமுறையில்லை....’¹⁶⁴

இமாம் பாக்கிர் அலைஹிஸ் ஸலாம் குறிப்பிட்டார்கள்: ‘நிச்சயமாக அல்லாஹ், உங்களது வேதங்களைக் கொண்டு ஏனைய வேதங்களுக்கு முத்திரையிட்டுள்ளான். உங்களது நபியைக் கொண்டு ஏனைய நபிமார்களுக்கு முத்திரையிட்டுள்ளான்.’¹⁶⁵

164. முஸ்தத்ரக் ஸலாயிலுடை ட்டி ஆ, பா.2, ப.262

165. உகுல், பா.1, ப.177

இமாம் அல் அலைஹிஸ் ஸலாம் கூறினார்கள்: “அவரைக் கொண்டு நபித்துவம் பூர்த்தியடைந்தது. அவரைக் கொண்டு வஹியும் நிறைவு பெற்றது.”¹⁶⁶

நபிகள் பெருமான் அருளினார்கள்: “எனக்கு நீ மூஸாவுக்கு ஹாருணைப் போன்று அமைந்துள்ளோ. வித்திபாசம் என்னவெனில் எனக்குப் பிறகு யாரும் நபியாக மாட்டார்கள்.”¹⁶⁷

இமாம் ரிழா அலைஹிஸ் ஸலாம் குறிப்பிட்டார்கள்: “முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் மார்க்கம் மறுமை நாள் வரை மாற்றத்திற்குள்ளாகாது. அவருக்குப் பின் மறுமை வரை வேறு நபியுமில்லை.”¹⁶⁸

இந்த அறிவிப்புகளும், இவை தவிர்ந்த ஏனையவைகளும் முஹம்மது நபி ஸல் ஸல்லாஹு அலைஹி வஆலிஹி அவர்களின் இறுதித்துவத்தையும் இஸ்லாத்தின் பரிபூரணத் தையும் நிரந்தரத்தையும் பூரணமான தெளிவுடன் அறிவிக்கின்றது. இந்த மார்க்கத்தின் மக்கத்துவமும் அதன் விழுமியங்களின் உயர்வும் அதன் கோட்பாடுகளின் உள்ளடக்கமும் அல்லாஹ்வின் அருட்கொட்டகளில் மிக உயர்ந்த கொட்டகளாகும்.

166. நஹர்ஜால் பலாஹா, குத்பா-133, ப.403

167. அல் காமில், பா.2, ப.278

168. உடூனு அக்பாரிர் ரிழா, பா.2, ப.80

17. நபிக்குப் பின் தலைமைத்துவம்

கத்ரும் பிரகடனம்

ஹிஜ்ரி பத்தாம் வருடம் ஹஜ்ஞாடைய காலம் ஹிஜாஸ் பாலைவனங்களில் ஹாஜிகளின் பெருந்தொழையான கூட்டம் ஒன்று குழுமியிருந்தது. அவர்கள் அனைவரும் ஒரே நோக்கத்துடன், ஒரே உணர்வுடன் நடந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

இவ்வருட ஹஜ் விசேடமான உங்ணாத்தினால் தனித்துவம் பெற்றதாக விளங்கியது. முஸ்லிம்கள் தமது பயணத்தை இடைநிறுத்தி, விரைவாகவும் ஆர்வமாகவும் கூடாரங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள்.

குடான தல்பியாவின் சப்தம் மக்கா பாலைவனங்களில் உயர்ந்து ஓலித்தது. ஒரே நிறத்திலான இவற்றாம் உடைத்தித்த பாதையின் புழுதி படிந்த கண்ணர் வழிந்தோடும் கண்களுடனான இந்த ஹாஜிகள், அல்லாஹ்வின் தோழர், நுபிமார்களின் தந்தை இப்ராஹீம் அலைஹிஸ் ஸலாம்

கைகளினால் கட்டப்பட்ட, பூமியில் தனது அடியார்களுக்கான புகவிடமாக அல்லாஹ் பிரகடனப்படுத்திய அந்த சங்கைக்குரிய அல்லாஹ்வின் இல்லத்தினை தவாஃப் செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.

நபிகள் பெருமான் அவர்கள், கடல் போன்ற ஹாஜிகளின் பெருக்கத்தினால் நிறம்பியிருந்த மஸ்ஜிதுல் ஹாஜிகள் பக்கம் பார்வையை செலுத்தினார்கள். அவர்கள் அனைவரும், முஸ்லிம்கள் எல்லோரும் சகோதரர்கள் என்ற ரதியில் சகோதரத்துவத்துடன், நெருக்கமான மலக்குகள் போன்ற பயக்குதியடனும், பணிவுடனும் தொழுகை, பிரார்த்தனை மற்றும் வணக்கங்களில் மூழ்கியிருந்தனர்.

இந்த ஹஜ்ஜில் கமார் 90.000 பேர் கலந்து கொண்டதாக பரித் வஜ்தி எழுதுகிறார்.¹⁶⁹ வேறு வரலாற்றாசிரியர்கள் ஹி. 10ம் ஆண்டில் நடந்த ஹஜ்ஜில் கமார் ஒரு லட்சத்து இருபத்து நாலாபிரம் பேர் மட்டில் கலந்து கொண்டதாகக் குறிப்பிடுவா¹⁷⁰.

இந்த மகத்தான நிகழ்வையிட்டு, மகிழ்ச்சியினதும், நிம்தியினதும் அடையாளங்கள் நபி பெருமானின் முகத்தில் தென்பட்டன. அவர்கள், இந்த நிம்யத்துக்காக அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து ஒது செய்து கொண்டிருந்தார்கள். தமது தூதை பரிசூரணமான முறையில் நிறைவேற்றுவதற்கான சக்தியை அவர்கள் பெற்றுவிட்டிருந்தார்கள். ஆயினும், இவற்றோடு அவர்களது முகத்தில், கவலையினதும் சஞ்சலத்தினதும் பிரதிபலிப்பும் காணப்பட்டது. அன்மைக் காலமாகவே அண்ணலார் எதோ கடுமையான சிந்தனையில் அடிக்கடி தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டதைக் காண முடிந்தது.

169. பரித் வஜ்தி, தாயிரத்துழல் மஹரிப், பா.3,ப.542

170. அல் கெர்ட், பா.1, ப.9

கிலவேளை அந்த நிலையானது, அவர்களது செழிப்பான இதழ்களில் இருக்கும் புன்மறுவலையும், நபித்துவ மலர்வையும் மறைக்கக் கூடியதாக எழுந்திருந்தது.

அவர்கள், தமது மரணத்திற்குப் பின்னுள்ளவற்றையிட்டு சிந்தனை வயப்பட்டிருந்தார்கள். இந்த சமூக ஒற்றுமை தீர்க்குலைந்து விடுமா, அதிலேயுள்ள சோதரத்துவத்தின் உயிர் நீங்கி விடுவமா, மூஸ்லிம்கள் தமது முன்னைய அறியாமைக் காலிலைக்கே மீண்டும் திரும்பிவிடுவார்களோ என்று என்னிடி நபியவர்கள் அச்சம் கொண்டிருந்தார்கள்.

தமது முயற்சிகளை அழிவிலிருந்து பாதுகாக்கக்கூடிய நீதிமான, அறிவுமிக்க ஒரு சிறந்த தலைவர் பற்றிப் பேதைவையை அவர்கள் நன்கறிந்திருந்தார்கள்.

அண்ணல் பெருமான், தமது செழிப்பான வாழ்க்கை முழுவதிலும், சிறிய பயணாகாலத்திற்காக மதீனாவை விட்டு வெளியேறும் போதுல்லாம், தமது பொறுப்புகளை பொருத்த மான ஒரு மனிதரிடம் ஒப்படைத்து விட்டு அவருக்கு வழிப்படுமாறும் அவருடைய கட்டளைகளை அழுப்புத்துமாறும் மூஸ்லிம்களைப் பணிப்பது வழக்கம்.¹⁷¹

நபியவர்கள், ஒருபோதும், மதீனா மூஸ்லிம்களை தாம் விரும்பியாறு நடந்து கொள்வதற் கேற்றாற் போல் கைவிட்டுச் செல்லவில்லை. அவ்வாறிருக்க, நபியவர்கள், தமது மறைவுக்குப் பின் தமது சமூகத்தை ஒரு சிரிபான தலைவரை நியமித்து விடாமல் அம்போவென்று விட்டுச் சென்றதாக வர்ணிப்பது உண்மையோடு எவ்வளவு பொருந்தி வரும்.

171. காமில், ப.216, 278, 242.

இவ்விடயத்தை நபியவர்கள் நன்கறிந்திருந்தார்கள். மேலும், இந்த இடம் யாருக்குரியது? இதனை சிறப்பாக சாத்தியமாக்கக்கூடியவர் யார்? என்பதையும், நபியவர்களின் கிலாபத்தை தனக்கு மட்டுமே கொண்டுள்ள அந்த மனிதர் யார் என்பதையும் அவர்கள் நன்கறிந்திருந்தார்கள்.

இதனைத்தான், நபியவர்களின் நெருங்கிய உறவினர்களான குறைவி குல முக்கியஸ்தர்களின் சமூகத்தில் குறிப்பிட்டார்கள்; நிச்சயமாக இவர் என்னுடைய சோதரர். என்னுடைய பின்னுரிமையார், உங்கள் மத்தியில் என்னுடைய பிரதிநிதி. அவருக்கு வழிப்பட்டு, அவருடைய சொல்லை செவிமடுங்கள்.¹⁷²

அவர் தான், இமைப்பொழுதேனும் அல்லாஹுக்கு இணைவைக்காது, எந்தவொரு சிலைக்கும் தலைசாய்க்காத தூய்மையும் பரிசுத்தமும் மிக்க மனிதர்.

அவர், போர்களில் தன்னை தானமீந்தவர், நபிகளாருக்காக தன்னுயிரை துச்சமாகக் கொண்டவர். இவையனைத்தும், இஸ்லாத்திற்காகவும் அதன் கொடியை உயர்த்துவதற்காகவுமே அமைந்திருந்தன.

அவர்களது பிரவகிக்கும் அறிவு, அல்லாஹுவின் தூதருடைய அறிவிலிருந்து பெறப்பட்டதாகும். நபிகளாருடைய தீர்ப்புக்குப் பின் முதலாவது சிறந்த தீர்ப்பு அவர்களுடையது தான்.¹⁷³ பிரபலமாக அறியப்பட்ட அவர்தனா ஹஸ்ரத் அல் இப்னு அம்தாலிப் அலைஹிஸ் ஸலாம் .

172. தபரி, பா.3, ப.1171-73

173. பழாயிலுல் கம்ஸா, பா.1, ப.178-186

ஹஜ்ஜாடைய காலம் முடிவுற ஒவ்வொருவரும் தத்தமது நகரங்களையும் குடும்பத்தினரையும் நோக்கியவாறு சென்று கொண்டிருந்தனர்.

திடீரென ஹஜ்ஜிகளை ஒன்று கேருமாறு நபிகளார் விடுத்த அழைப்பு பாலைவனமென்கும் எதிரொலித்தது. என்ன நடந்தது? ஹஸ்ரத் ஜிப்ரீல் அலைஹிஸ் ஸலாம் நபியவர்களிடம் வந்து, அல்லாஹ்வின் வகனத்தை எத்தினவைத்தார்கள்: “தூதரே! உம் இறைவனிடமிருந்து உயக்கு அருளப் பெற்றதை அறிவித்து விடும். நீர் அவ்வாறு செய்யாவிடில், அவனுடைய தூதை நீர் நிறைவேற்றியவராக மாட்டீர். மனிதர்களிலிருந்து அல்லாஹ், உம்மை இரட்சித்துக் காப்பாற்றிக் கொள்வான். நிச்சயமாக அல்லாஹ் நிராகரிக்கும் மக்களை நேரான வழியில் செலுத்தமாட்டான்.” (அல்மாயிதா:67)

மிக உறுதிபான வார்த்தைப் பிரயோகத்தினால் அல்லாஹ்விடமிருந்து வந்த இந்த கட்டளையை நிறைவேற்றவே இந்த முஸ்திபி. இது ஹஸ்ரத் அவி அவர்களின் கிலாபத்திற்கான உத்தியோகபூர்வ பிரகடனமாக அமைந்திருந்தது. எனவில், நபிகள் பெருமானார் அவர்கள், இதற்கான பொருத்தமான சூழலை எதிர்பார்த்திருந்த பிளையில் இறைகட்டளை வெளியாகிபது. எனவே, நபிகள் எல்லாவற்றை அலைஹி வழியில் அவர்கள், கட்டெரியும் கற்கள் நிறைந்த ஹஜ்ஜாஸ் பாலைவனத்தில் கதீர்கும் எனுமிடத்தில், இஸ்லாத்தின் உயிரும், அதன் உறுதியும் தெளிவாகும் வண்ணம், முஸ்லிம்கள் அனைவரையும் ஒன்றினைத்தார்கள்.

தாம் எதற்காக இவ்வாறு ஒன்றினைக்கப்பட்டுள்ளோம்? எந்த முக்கிய விடயம் நிகழ்ந்துள்ளது என்பதை மக்கள்

எவரும் அறிந்திருக்கவில்லை. எனிலும், உடனடியாக ஜமா அத் தொழுகைக்காள அழைப்பு விடுக்கப்பட்டு, ஞங்கர் தொழுகை நிறைவேற்றப்பட்ட பின், நுபிகள் ஸல்லலாஹ்ரூ அலைஹிவழியில் அவர்கள், வானத்தினளவைப் போன்று அதிகரித்திருந்த அந்தக் கூட்டத்தின் மத்தியில் எழுந்து வந்தார்கள். ஒட்டகத்தின் மேலிருக்கையினால் தயார் செய்யப்பட்டிருந்த மிம்பரின் மீது ஏறி நின்றார்கள்.

உங்கள் நிறைந்த அந்த ஹஜ்ஜாஸ் பாலைவிலமெங்கும் கூடாரமிட்டிருந்த அமைதியைக் கிழித்து அண்ணலார் உரையாற்றினார். இறைவனைப் புகழுந்து விட்டு அண்மித்து விட்ட தம் இறுதி நாட்கள் பற்றிய செப்தியையும் அறிவித்தார்கள். பின்னர் வந்திருந்தோரை விளித்து.

“மக்களே, நீங்கள் என்னைப் பற்றி என்ன கூறுவீர்கள்?” மக்கள்னைவரும், “நிச்சயமாக தாங்கள் பிரசாரம் செய்திர்கள்; உபதேசம் புரிந்திர்கள்; தியாகுக் களை மேற்கொண்டிர்கள் என்று நாம் சாட்சி கூறுவோம். அல்லாஹ் தங்களுக்கு நற்கூலி வழங்குவானாக.”

நபியவர்கள் மீண்டும் அவர்களை நோக்கி, அல்லாஹ்வையென்று, வணக்கத்திற்குரியோன் வேறு பாருமில்லையென்றும், நிச்சயமாக முறைமத்து அவர்கள் அந்த அல்லாஹ்வுடைய அடியாரும் தூதருமாவார்கள் என்றும், அல்லாஹ்வுடைய சுவர்க்கம் கூட்டுறையானது, அவனது நரகம் உண்மையானது, மரணம் என்பது உண்மையானது, மறுமை நாள் ஜயமின்றி வரக்கூடியது, அல்லாஹ் கப்ரில் உள்ளவர்களை எழுப்புவான் என்றும் சாட்சியம் கூறுமாட்டீர்களா? என்று வினவினார்கள். அதற்கவர்கள், ‘ஆம். நாம் அவற்றை சாட்சியம் கூறுகின்றோம்’ என்று கூறினர். நபியவர்கள்,

‘அல்லாஹ்வே! இதற்கு நீயே சாட்சியாக இருந்து கொள்’ என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

இதைச் சொன்ன பின் நபிகள் ஸல்லஸ் வாஹ் அவைவும் வழிவிழி அவர்கள், ஹஸ்ரத் அலியின் கரத்தைப் பிடித்து, இருவரதும் அக்குள் பகுதி வெளித்தெரியும் அளவுக்கு மேலுயர்த்தியவாறு கூறினார்கள்:

‘நிச்சயமாக அல்லாஹ் எனது எஜமான். நான் முஃமின்களின் பொறுப்பாளன். நான் முஃமின்களுக்கு அவர்களது ஆண்மாக்களை விட உயர்ந்தவன். ஆகவே, நான் யாருக்கெல்லாம் பொறுப்பாளாக இருந்தேனோ, அவர்களுக்கு அல் பொறுப்பாளராவார்.’ (இதனை மூன்று முறை கூறினார்கள். இப்பு ஹம்பலுடைய அறிவிப்பில் நான்கு தடவைகள் கூறினார்கள்) பிறகு கூறினார்கள்: ‘அல்லாஹ்வே! என்னுடைய பொறுப்பாளர் நீ பாதுகாப்பாயாக, அவருடைய எதிரிகளை நீயும் எதிரியாக்கிக் கொள்வாயாக, அவரை விரும்புவோரை நீயும் விரும்புவாயாக. அவரை கோபப்படுத்துவோரை நீயும் கோபிப்பாயாக. அவருக்கு உதவி புரிவோருக்கு நீயும் உதவி புரிவாயாக. அவரை தாழ்த்துவோரை நீயும் தாழ்த்துவாயாக. எப்போதும் அவருடன் உண்மை கற்றிக் கொண்டிருக்கச் செய்வாயாக. மனிதர்களே! இதனை இங்கு சமூகம் நந்துள்ளவர்கள், சமூகம் தராதோருக்கு எடுத்துச் சொல்லவும்.’

அதன்பின், ஜிப்ரில் அவைவுமின் ஸலாம் அல்லாஹ்வின் திருவசனத்துடன் இறங்கினார்கள்: ‘இன்றைய தீண்ம் உங்களுக்கு உங்களுடைய மார்க்கத்தை பரிபூரணமாக்கி வைத்துவிட்டேன். உங்களுக்காக இல்லாம் மார்க்கத்தையும் தேர்ந்தெடுத்து உங்களுக்கு அருட்செய்து அங்கீரித்துக் கொண்டேன்.’ (அஸ்மாயிதா: 3)

நபிகள் ஸல்லஸ் வாஹ் அவைவு வழுவிழி அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘மார்க்கத்தைப் பூரணப்படுத்தி, அருட்கொடைகளை முழுமையாக்கிய அல்லாஹ் மிகப் பெரியவன். இறைவனின் திருப்தி எனது தூதுத்துவத்தில் இருக்கின்றது. எனக்குப் பின் தலைமைப் பொறுப்பு அலிக்கு உரியதாகும்.’

இதன்பின், கூட்டத்தினர் அணைவரும் ஹஸ்ர் அல் அவர்களுக்கு வாழ்த்துத் தெரிவித்து பைஅத் செப்பத் தொடங்கினர். முத்த ஸஹாபாக்களான அழுபக்கர், உமர் ஆகியோரே முதலில் வாழ்த்தினர். அவர்கள், ஹஸ்ரத் அல்யைப் பார்த்துக் கூறினர்: ‘அழுதாவிபின் புதல்வரே! வாழ்த்துக்கள், வாழ்த்துக்கள். எங்களதும், ஒவ்வொரு முஃமினான் ஆண், பெண்ணினதும் தலைவராக நீங்கள் ஆகிவிட்டீர்கள்.’¹⁷⁴

கத்திருடைய ஹதீஸ் அறிவிப்பாளர்கள்

கத்திருடைய ஹதீஸின் அறிவிப்பாளர்களின் எண்ணிக்கை சுமார் ஒர் இலட்சத்து இருபதாயிரத்தையும் தாண்டியுள்ளது. சமூகமளித்தோர். சமூகம் தராதோருக்கு இதனை எத்தினவுயங்கள் என்ற நபிகளாரின் கூற்றை செயலில் கொண்ட முஸ்லிம்கள் அந்தச் செப்தியைப் பரப்பலாயினர்.¹⁷⁵ அத்தோடு, இந்த நிகழ்வானது, அவ்வருடத்திலான ஹஜ் பயண நிகழ்வுகளில் முக்கியமான ஒன்றாக அமைந்திருந்தது.

அதற்கு இருபத்தைந்து வருடங்கள் கடந்த பின்னரும் - அதாவது, ஸஹாபாக்களில் அதிகமானார் மரணித்து

174. ஆல் கத்ரி, பா.1, ப.9-11

175. மே.கு., பா.1, ப. 60-64

சொற்பயாணோரே எஞ்சிய சந்தர்ப்பத்தில் ஹஸ்ரத் அவீ அலைஹி ஸலாம் மஸஜிதுல் கூபாவில் வைத்து, நபிகள் ஸல்லஸ் லாஹூ அலைஹி வ ஆலிஹி அவர்களிடமிருந்து கதீருடைய ஹதீஸை செலிமடுத்தவர்களை, அதனைக் கூறும் படியாக வேண்டிக் கொண்டார்கள். அக்கூட்டத்திலிருந்து முப்பு நபர்கள் எழுந்து, அந்த ஹதீஸை எடுத்துக் கூறினார்கள்.¹⁷⁶

முஹவியாவடைய மரணத்திற்கு இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னர், இமாம் ஹாஸைன் அலைஹி ஸலாம் மிளாவில் வைத்து பனுஹாவிம்களையும், அன்ஸாரின்களையும் ஏனைய ஹாஜிகளையும் ஒன்று சேர்த்தார்கள். அந்தக் கூட்டத்தாரைப் பார்த்துக் கேட்டார்கள்: ‘அல்லாஹுவின் மீது சத்தியம் செய்கிறேன், கதீரும்முடைய நாளில், நபிகள் ஸல்லஸ் லாஹூ அலைஹி வ ஆலிஹி அவர்கள், ஹஸ்ரத் அவியின் தலைமைத்துவத்தை உறுதிப்படுத்தியதையும், சமூகமளித்தோர் சமூகம் தராதோருக்கு எத்தினவக்கும் படியாகப் பணித்துதையும் நீங்கள் அறிவிர்களா?’ என்று கேட்டார்கள். அப்போது அவர்கள் அணைவரும், ‘அல்லாஹுவின் மீது ஆணையாக ஆம்’ என்று கூறினார்கள்.¹⁷⁷

அஹ்ரவுஸ்ஸூன்னா உலமாக்கள், தமது கிரந்தங்களில், இந்த ஹதீஸைக் கேட்டு அறிவிப்பு செய்த நூற்றுப் பத்து ஸஹாபிகளின் பெயர்களைப் பதிவு செய்துள்ளனர்.¹⁷⁸ அதேவேளை, சன்னாவின் மீது மிக்க ஞானமுள்ள அறிஞர்களில் பலர், இந்த ஹதீஸைக்கென தனியான பல ஞாற்களையும் கோர்த்து செய்துள்ளனர்.¹⁷⁹

176. அல்கதீர், பா.1, ப.166-174

177. மேற்கு, பா.1, ப.198-199

178. மேற்கு, பா.1, ப.14-61

179. ஆலகதீர், ப.152-157

ஹதீஸின் பொருள்

இந்த ஹதீஸிலுள்ள மெளவா, வலீ என்ற சொற்பதங்கள், இஸ்லாமிய சமூகத்தின் தலைவர், நபிகளாரின் பாதிநிதி என்ற கருத்தையே உணர்த்துகின்றன என்பதை அனைத்து ஆதாரங்களும் தெளிவுபடுத்தியுள்ளன. இதைத் தவிர வேறொரு கருத்தில் இதனைப் பரிந்து கொள்ள முடியாது.

நபிகள் ஸல்லஸ் லாஹூ அலைஹி வ ஆலிஹி அவர்கள், இந்தப் பிரகடனத்தைச் செப்பவதில் உரிப தருணம் வரும் வரை காத்திருந்தார்கள். இறைவனுடைய கட்டளையின் பின்னரோ மக்களுக்கு இவ்விபசத்தைத் தெரிவித்தார்கள் என்பதையும் ஏற்களவே அறிந்தோம்.

இந்திலையில், நபிகளாரின் இந்தக் கூற்றின் நோக்கம், வெறுமேன நபியவர்களுக்கும் ஹஸ்ரத் அவிக்கும் இடையி லாள நெருக்கத்தை குறிப்பிடுவதே என்று நாம் கூற முடியுமா?

இதுதான் நோக்கமாகவும், நாட்டமாகவும் இருந்திருப்பின், அதனைக் கூறுவதற்கு என் தபக்கம் காட்டியிருந்த க வேண்டும். ஏன் இது, முஸ்லிம் சமூகத்தின் ஓற்றுமையையும் சகோதரத்துவத்தையும் பலவீனப்படுத்த வேண்டும்? அதுமட்டுமன்றி, அவர்கள் இருவருக்கும் இடையி லாள நெருக்கம் என்ற அம்சம், ஒரு திசையில் குரியனின் உஷ்ணமூர்ம், மறுபறுத்தில் பாலைவனப் பூமியில், தமது உடைகளின் ஓரங்களை பாதங்களுக்குக் கீழாகவும், சிலர் தலைக்கு மேலாகவும் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையில், வெறுமேன

நபியவர்களுக்கும் ஹஸ்ரத் அவிக்கும் இடையிலான நெருக்கம் ஹாஜிகளை ஒன்று சேர்த்து வைக்கத் தகுதி பெறுமா?

‘நான் யாருக்கெல்லாம் –மல் லா— தலைவனாக, பொறுப்பாளனாக இருந்தேனோ, அவர்களுக்கெல்லாம் அவி பொறுப்பாளராக இருப்பார்’ என்று நபிகள் ஸல்லாஹு அவைஹி வஆவிஹி அவர்கள் கூறுவதற்கு முன், தாழ் முஃபின்களுக்கு அவர்களது ஆண்மாவை விடவும் உயர்ந்தவர், அன்னாரின் கட்டளைகளுக்கே அடிபணிந்தோம் என்று விடயத்தையும் முஸ்லிம்கள் கூற வைத்தது எதற்காக.

நபிகள் ஸல்லாஹு அவைஹி வஆவிஹி அவர்கள், ஹஸ்ரத் அலீ அவைஹிஸ் ஸலாம் அவர்களிடம் வழங்கிய விளாயத் எனும் பொறுப்பு அல்லது தலைமைத்துவம் என்பது, நபியவர்களுக்கே உரிய தலைமைத்துவமாகும் என்பது தெளிவாகின்றது.

இந்த விளாயத், நட்பு ரத்யான நெருக்கமோ, அன்பின் பிரதிபலிப்போ இன்றி, அது பொதுவான், அனைத்துக்குமுரிய பூரண தலைமைத்துவமாக இருக்கின்றது. அது அன்பையும் இரக்கத்தையும் பொதிந்ததாக இருக்குமானால், நபியவர்கள் முஃபின்களிடத்தில் எப்போதும் இரக்கமுள்ளவர்களாகவும், அன்புள்ளவர்களாகவுமே உள்ளார்கள் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

ஹஸ்ஸான் இப்பு தாபித், நபிகளாருடைய அனுமதியுடன் கத்தருடைய நிகழ்வை ஒரு கவிதையாக வடித்தார். ஹஸ்ஸானுடைய கவிதையில், ஹஸ்ரத் அவியிலுடைய விளாயத் பற்றியும் தெளிவாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவற்றோடு, அந்தக் கவிதையில், மெள்ளா என்ற சொற்பதத்தின் விளக்கத்தை தவறாகக் குறிப்பிட்டாகக்

கூறிக் கொண்டு, எந்தவொரு எதிர்ப்பாளரும், அந்தப் பெருந்தொகையான கூட்டத்திலிருந்து மறுப்புத் தெரிவிக்க முன்வரவில்லை. மாறாக, அனைவரும் அந்தக் கவிதையைப் புகழ்ந்து மெச்சக்கூடியவர்களாகவே இருக்கின்றார்கள். அக்கவிதையிலிருந்து சில வரிகள்:

‘அவருக்கு நபி சொன்னார், அவியே எழுந்திரும், நிச்சயமாக நான் எனக்குப் பின் இமாமாகவும், வழிகாட்டி யாகவும் உம்மைத் திருப்தி கொண்டேன்

எவருக்கெல்லாம் நான் தலைவராக இருந்தேனோ, அவர்களுக்கு இனி இவரே தலைவர்

ஆகவே, அவரை உண்மையான பற்றுதலுடன் பின்பற்றி நடப்பீர்களாக.’¹⁸⁰

ஹஸ்ரத் அவி அவர்களுக்குரிய இமாமத்தைச் சுட்டுவதாக, நபியவர்களின் கூற்றை ஹஸ்ஸான் விரிவாக்கம் செய்கின்றார். ஹஸ்ஸான் அறிந்து கொண்டதை, நாம் இன்று அறிந்து கொள்வதையே விளங்கிக் கொண்டுள்ள அனைவரிலிருந்து ஒருவரும் இதனை மறுத்துரைக்க முன்வரவில்லை.

நபிகள் ஸல்லாஹு அவைஹி வஆவிஹி அவர்கள் தமது பிரகடனத்தை முடித்ததன் பின்னால், ஹஸ்ரத் அவி அவர்களுக்கு பெண்கள் உட்பட அனைவரும் வாய்த்துத் தெரிவிப்பதற்காகவும், அவர்களுக்கு ஸலாம் கூறி, அவர்களிடம் விகவாசப் பிரமாணம் செய்து கொள்வதற் காகவும் ஹஸ்ரத் அவியை அமரச் செய்வதற்கென ஒரு

180. மே.கு., பா.2, ப.34-41

கூடாரத்தை அமைக்குமாறு ஏவினார்கள்.¹⁸¹ இந்த அம்சானது, தலைமைத்துவத்துடனேயே பொருந்திச் செல்லக் கூடியது என்பது தெளிவான விடயமாகும்.

நபிகள் ஸல்லவலாஹ் அவைஹி வஆவிஹி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்: 'எனக்கு வாழ்த்துத் தெரிவியுங் கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ், நபித்துவத்தின் மூலமாக என்னை சிறப்பாக்கினான். இமாமத்தின் மூலமாக எனது குடும்பத் தீணரை சிறப்பாக்கினான்.'¹⁸²

இவ்வாறு, இந்த சான்றுகள் அனைத்தும் கதீருடைய ஹரத்தையும், அதில் எவ்வித ஐயத்திற்கும் இடமில்லை என்பதையும் தெளிவுபடுத்துவதை மதிப்புக்குரிய வாசகர்கள் காணாமுடியும்.

18. நபிகளாரின் நற்பண்புகள்

ஒழுக்கம், சமூகத்தின் தேவை

அறிவியலும் தொழில்நுட்பமும் முன்னேறும் போதெல்லாம் ஒழுக்கத்தின் பாலான மனித சமூகத்தின் தேவையும் அதிகரிக்கின்றது. நபிமார்கள், ஓவ்வொரு குழுவுக்கும் ஏற்ப கொண்டு வந்த ஒழுக்க சட்டதிட்டங்களை, அறிவியில், மற்றும் உற்பத்தித்துறை வளர்ச்சிப் போக்குடன் நடைமுறைப்படுத்துவது இன்றியமையாத விடயமாகும். ஏனெனில், நவீன நாகரிக மானது, நிம்மதிக்கான வழிகளை விட, அந்த நிம்மதியை இல்லாதொழிக்கக்கூடிய பலவகை கருவிகளையுமே முன்வைத் துள்ளது. மேலும், அழிவு தரும் ஆயுதங்கள், மனித சமூகத்திற்கு தீவ்வை விளைவிக்கக்கூடிய அவற்றின் பிரயோகங்களிலிருந்து மனிதர்களின் விடுதலையை உறுதி செய்யக்கூடிய எதையும் அது தாவில்லை.

181. மே.கு., பா.1,ப.270-1

182. மே.கு., பா.1, ப.274

குற்றங் கள், பாவச்செயல்கள், கொலை, தற்கொலை மற்றும் ஏனைய குழப்பமான வெளிப்பாடுகளின் அதிகரிப்பு நமக்குக் கூறுவதென்னவெனில், ஒழுக்கமானது ஒரு சமூகத்தின் நடைமுறையில் மேலாதிக்கம் செலுத்தக்கூடியதாக இல்லாதிருக்கும் படசத்தில், வெறும் தொழில் நுட்ப அறிவினாலும் உற்பத்தியினாலும் மனிதர்களுக்கு நிம்மதியையும் அதன் மகிழ்ச்சியையும் ஏற்படுத்திவிட முடியாது.

ஏகாதிபத்தியவாதிகள், தமது நலனுக்காக அறிவையும் உற்பத்தியையும் மட்டுமே பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர். ஏனொனில், ஒழுக்கம் என்பது அவர்களிடத்தில் இல்லை. இவட்சக்கணக்கான ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் உரிமைகளைப் பறிப்பதோடு, அவர்களது குருதியையும் வளங்களையும் உறிஞ்சிக் கொள்ளவும் முனைகின்றனர்.

மனித சமூகத்தின் தீய உணர்வுகளையும், பாவங்களையும், அளவற்ற அழிவுகளையும் தடுக்கக்கூடிய, அறிவை ஆரோக்கியமான மனித வாழ்வின் சீராக்கத்திற்கு பயன்படுத்தக் கூடிய ஓரே அம்சம், அல்லாஹ்வின் மீதான உண்மையான விகவாசத்திலிருந்து ஊற்றெடுக்கும் ஒழுக்கச் செயன்முறையாகும்.

நபிமார்களுடைய ஒழுக்கப் பயிற்றுவிப்புகளும் நடைமுறை களும் இவ்வுலகை ஓர் உயர்ந்த வாழ்க்கையின் பக்கம் கொண்டு சேர்க்கக் கூடிய மிகச் சிறந்த சாதனங்களாக அமைந்துள்ளன.

ஒழுக்கம் என்பது, தனிமனித வாழ்க்கையிலும், கூட்டு வாழ்க்கையிலும் மனிதர்களுக்கு அத்தியவசியமான விடயமாகும். தலைமைத்துவப் பொறுப்புகளை கமந்துள்ளவர்களின் ஒழுக்கம் மிகவும் முக்கியமானது. ஏனொனில்,

பாதுகாவலர், வழிகாட்டி என்போர், அழுக்குகளை விட்டும் மனிதர்களுடைய உள்ளங்களை கத்தப்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு சிறந்த நல்லொழுக்கம், உயர்ந்த மனிதப் பண்புகள் என்பவற்றில் பின்பற்றுத் தக்கவராகவும், முன்மாதிரியாகவும் இருப்பது அவசியமாகும்.

அவர் ஒழுக்க உயர் பண்புகளை -அவை அவரது சமூகப் பொறுப்பாக இருக்கும் போதிலும்- கொண்டிருக்க வில்லையெனில், தனது பணியை நிறைவேற்றுவதில் அவர் ஒருபோதும் பூரண வெற்றி பெற்மாட்டார். மேலும், அவருடைய முன்னெடுப்புகளும், முயற்சிகளும் நிலைபெறாத மேலோட்டமான பிரதிபலிப்புகளாகவே அமைந்திருக்கும்.

இதனாலேயே உயர்ந்த ஆண்மீக உயிரோட்டம், ஆதரவு, அங்கு, மன்னிப்பு மற்றும் ஏனைய சிறந்த ஒழுக்கப் பண்புகளைக் கொண்டவர்களாக நபிமார்களை அல்லாஹ் தெரிவு செய்தான்.

இந்த ஒழுக்கம் என்ற ஆயுதத்தினால் தான், சிலைகளை உடைத்தெறிவதற்கும், தீமைகளில் மூழ்கிப் போன கெட்ட நிகழ்வுகளை மாற்றியமைப்பதற்கும் அவற்றை பூண்டோடு அழித்து விடுவதற்கும், அழிவின் பிடியிலிருந்து அடியார்களை விடுவிப்பதற்கும் நபிமார்கள் சக்தி பெற்றார்கள்.

அண்ணால் முஹம்மத் நபிகள் ஸல்லல்லாஹ் அலைஹி வஆலிஹி அவர்களைப் பற்றி அல்லாஹ் குறிப்பிடுகின்றான்; '(நபியே!) அல்லாஹ்வடைய அருளின் காரணமாகவே, நீர் அவர்கள் மீது இரக்கமுள்ளவரானீர். கடுகடுப்பானவராகவும் கடன் சித்தமுள்ளவராகவும் நீர் இருந்திருப்போனால், உம்மிடமிருந்து அவர்கள் விரண்டோடு இருப்பார்கள்.' (ஆலஹும்ரான் : 159)

முஹம்மத் நபிகள் ஸல்லவாஹூ அஸலஹி வஆவிஹரி அவர்களது உயர்ந்த ஒழுக்கமே அரப் பிரதேசத் திலும் உலகின் ஏனைய அனைத்து பகுதிகளிலும் இஸ்லாமியப் பெருங் கூட்டத்தை உருவாக்கியது. இந்தத் தூய எழுச்சியின் நிழலிலே, பிரிவினைகள் ஜக்கியாகவும், நடத்தை பிறழ்வுகள் தூய கற்பொழுக்கமாவும், அடக்குமுறை அண்பாகவும், அகம்பாவும் இருக்கமுன்ன பணிவுத்தன்மை யாகவும் மாற்றும் பெற்றன. அதன் நிழலிலே தான், அவர்களில் ஓவ்வொரு தனிமனிதரும் ஒழுக்கத்தின் முன்மாதிரியாகவும், பிறருக்கு உதவுவோராகவும் தோற்றங் கண்டனர். நபியின் -ஸல்லவாஹூ அஸலஹி வஆவிஹரி- ஒழுக்கம், பின்வருமாறு அல்லாஹ் கூறுமளவு மக்தானதாக அமைந்திருந்தது.

‘நபியே! நிச்சயமாக நீர் மக்தான நற்குணமுடையவ ராக இருக்கின்றீர்.’

இங்கு, நபிகளாரின் ஒழுக்கப் பண்புகளை, அவற்றில் சிலவற்றை நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக எடுத்துக் கூறுகின்றோம்.

மனிதர்களுக்கு மத்தியில்

நபி ஸல்லவாஹூ அஸலஹி வஆவிஹரி, தமக்கென உயர்ந்த நபித்துவ அந்தஸ்தையும், ஆட்சியையும் தலையைத்துவத்தையும் கொண்டிருந்த போதிலும், அவர்களது வாழ்க்கையும் நடைமுறைகளும், அவர்களது சபைக்கு ஒரு பரதேசி வந்தால், ‘உங்களில் முஹம்மத் யார்?’ எனக் கேட்குமளவு எவ்வித மிகச் சாதாரணமாக, முழுமையான இயல்புத் தன்மை கொண்டவையாக அமைந்திருந்தன.¹⁸³

183. பிறூர், பா.16, ப.220 - 229

இவ்வுலகம் அவர்களை ஏமாற்றி விடவில்லை, உலகின வெளிப்பாடுகளும் கவர்ச்சிகளும் அவர்களை கைசேதுத் தொள்ளச் செய்யவில்லை. அதனுடைய வஸலயின் கயிறுகளுக்குள் அவர்கள் அகப்பட்டுக் கொள்ளவில்லை. மாறாக, அவர்கள் எப்போதும் இறையச்சத்தினதும் பற்றின்மையினதும் கண்களினாலேயே அதனைப் பார்ப்பவராக இருந்தார்கள்.¹⁸⁴

நபியின் ஸல்லவாஹூ அஸலஹி வஆவிஹரி பேச்ககள், சொற்சருக்கழும், அதேவேளை கருத்துச் செறிவும் உள்ளவையாக அமைந்திருந்தன. தமது தோழர்களுக்கு மத்தியில் தமது கால்களை நீடியவர்களாக ஒரு போதும் அவர்கள் காணப்படவில்லை. அவர்களிடத்தில் வருவோரை சங்கை செய்வார்கள். சிலவேளைகளில், தமது உடைகளை விரித்துக் கொடுப்பார்கள். தமக்குக் கீழான தலையையில் அவர்கள் சாய்ந்திருக்கச் செய்வார்கள். கண்ணியமான முறையில் மற்றவர்களை அமரச் செய்வார்கள். தமது தோழர்களை செல்லப் பெயர்களால் அழைப்பார்கள். அவர்களை சங்கைப் படுத்துவதற்காக அவர்களுக்கு மிகப் பிரியமான பெயர்களைக் கூறியும் அவர்களை அழைப்பார்கள். ஒருவர் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது, அவரது பேச்சை தடைசெய்ய மாட்டார்கள்.¹⁸⁵

ஒருவர் பேசும் போது அதனை அலட்சியம் செய்யமாட்டார்கள். மேலும், பேச்சில் இழிவான, தாழ்வான சொற்களையும் அவர்கள் பிரயோகிக்க மாட்டார்கள்.

மேலும், நபியவர்கள் அடிமைகளதும், சுதந்திரவாளர்களதும் அழைப்புக்கு அவை சிறிய அழைப்புகளாக இருந்தாலும்- பதிலளிப்பார்கள். ஒரு மிடறு பாலாக

184. மே.கு., பா.16,ப.220 - 229

185. குறஹூல் பஸர், ப.69

இருந்தாலும் அன்பளிப்புகளை ஏற்றுக் கொள்வார்கள். அவற்றை உண்பார்கள். ஸதகாக்களை உண்ண மாட்டார்கள். பிரரது முகத்தை கூர்ந்து நோக்கமாட்டார்கள். அவர்கள் ஒரு சபையில் நுழைந்தால் நுழையும் போதுள்ள சபையின் முடிவுப் பகுதியிலேயே அமர்ந்து கொள்வார்கள்.¹⁸⁶

நபியவர்கள், தமக்கு முன் எவரும் தாழ்ந்தவர்களாக நிற்பதை விரு க யியிதில்லை.¹⁸⁷ அவர்கள் அனைவருக்கும் மரியாதை செலுத்துவார்களாக இருந்தார்கள்; ஒரு சாதாரண அடிமையைப் போன்று, தரையில் அமர்ந்திருந்தே உணவு உண்பார்கள்; தமது செருப்பை தமது கைகளினாலேயே தைத்துக் கொள்வார்கள்; தமது உடைகளையும் தாயே கழுவிக் கொள்வார்கள்; சாதாரண கழுதைகளின் மதே பயணம் செல்வார்கள்; அவற்றின் பின்பக்கமாகவே அமர்ந்து கொள்வார்கள்.¹⁸⁸

அல்லாஹ்வுக்காகவும், மார்க்கத்திற்காகவும் அன்றி வேறொன்றாகவும் அவர்கள் கோபப்படவில்லை. அவ்வாறு தான் அவர்களது மகிழ்ச்சியும் இருந்தது. தம்முடன் வருபவர் நடந்து வர, தாம் வாகனத்தில் பயணம் செல்வதை அவர்கள் விரும்பவில்லை.

சூட்டான பயணங்களில் -அதாவது, ஹஜ்ஜாக்காக வெளியாகும் போது, அல்லது யுத்தம் போன்றவற்றின் போது- தம்முடன் இருப்போருக்கு தாம் கணமயாக இருப்பதை அவர்கள் விரும்பவில்லை. ஏதாவது வேலையொன்றை தாழும் மேற்கொள்வார்கள்.

ஒரு முறை பிரயாணத்தின் போது சமையல் செப்பும் நேரம் வந்தது. ஒவ்வொருவரும் தமக்கிடையில் வேலைகளைப் பகிள்ளும் கொண்டார்கள். நான் மாத்தீரம் தனியாகப் பிரிந்து நிற்பதை நான் வெறுக்கிறேன். நிச்சயமாக அல்லாஹ், தனது தோழர்கள் மத்தியில் தவிர்த்துவமாகத் தெரியும் அடியாளை வெறுக்கிறான்¹⁸⁹ என்று நபியவர்கள் கூறினார்கள். அதன்பின், தாழும் விறகு சேர்க்கும் பணியை மேற்கொண்டார்கள்.

நபி ஸல்லல்லாஹ் அஸலஹி வஆலிஹி தமது அனைத்து ஓப்பந்தங்களையும் வாக்குகளையும் முறைப்படி நிறைவேற்றக் கூடியவர்களாக இருந்தார்கள்.

குடும்பத்தினருடன் உறவைப் பேணிக் கொள்வார்கள். மார்க்க ரீதியான விடயத்திற்கேயன்றி, தமது குடும்பத்தினரில் எவரையும் அவர்கள் தம்மை விட்டு விலக்கிக் கொள்ளவில்லை.

ஒருவர், மற்றவரைப் பற்றி தாழ்வாகப் பேசுவதை அவர்கள் எப்போதும் அனுமதிக்கவில்லை. ஆரோக்கியமான நெஞ்சடன் மக்களிடத்தில் வெளியாகிக் கெல்வதையே அதிகம் விரும்பக் கூடியவர்களாக இருந்தார்கள்.

நபி ஸல்லல்லாஹ் அஸலஹி வஆலிஹி ஒழுக்கத்திலும் நான்த்திலும் முன்னுதாரணமாக விளங்கினார்கள். மேலும், அன்பு, மன்னிப்பு, பரந்த மனம் என்பவற்றுக்கும் முன்னுதாரணமாக விளங்கினார்கள்.¹⁹⁰

186. பிழூர், பா.16, ப.226-228
187. மேகு., பா.16, ப.240
188. மேகு., பா.16, ப.229, 281, 182

189. குற்றுல் பஸர், ப. 68
190. பிழூர், பா.16, ப.226-232

அனாஸ் இப்பு மாவிக் அவர்கள் குறிப்பிடுவதாவது: நபியிடம் ஒரு உணவுப் பொருள் இருந்தது. அதன் மூலம் தமது நோன்பை திறந்து கொள்வார்கள். மற்றொரு உணவுப் பொருள் ஸஹருக்குரியதாகும். சிலவேளைகளில், ஒரேயொரு உணவுப் பொருள் மாத்திரமே அவர்களிடம் இருக்கும். சிலவேளைகளில் அவர்களிடம் பால் இருக்கும். சிலவேளைகளில் காய்ந்த உரொட்டி இருக்கும். ஓர் இரவு, நான் அவர்களுக்காக உணவு தயார் செய்து கொடுத்தேன். நபியவர்கள் அதனை சாப்பிடாது வைத்திருந்தார்கள். ஸஹாபிகள் எவ்வேறும் நபியவர்களை விருந்துக்கு அழைத்திருக்கக் கூடும் என்று நான் என்னிக் கொண்டேன். இஷாவுக்குப் பின் சில மணி நேரத்தில் நபியவர்கள் வந்தார்கள். அவர்களோடு வந்தவர்களில் ஒருவரிடம், 'நபியவர்கள் எங்கேனும் நோன்பு திறந்தார்களா?' அல்லது யாரேறும் அவர்களை அழைத்திருந்தார்களா?' என்று நான் கேட்டேன். அதற்கவர் 'இல்லை' என்று கூறினார். நபியவர்கள் நோன்புடனேயே இருந்தார்கள். அந்த உணவைப் பற்றி அவர்கள் கேட்கவேயில்லை.¹⁹¹

நபி ஸல்லவ்லாஹு அஸலவுரி வழுவிஹி தொழுகையை அதிகம் விரும்பினார்கள். எனினும், தொழுது கொண்டிருக்கும் நிலையில், ஏதேனும் தேவைக்காக மனிதர்கள், அவர்களிடத்தில் வந்தால், தமது தொழுகையை சுருக்கிக் கொண்டு, மனிதர்களுடைய தேவைகளை செவியபடிப்பார்கள். பின்பு, அதன் சிறப்பில் வியாபகமாக அதனை நிறைவேற்றுவார்கள்.

நபியவர்கள், அனைவரையும் மதித்து நடந்தார்கள். அவர்களிடத்தில், சிறப்பு என்பதற்கான அளவுகோல் இறைவிசுவாசமும், நல்லமலுமாக இருந்தது. அந்தஸ்து,

தலைமைத்துவம், பொருளாதார வளம் என்பவற்றை விரும்புவராக அவர்கள் எப்போதும் இருக்கவில்லை. அடிமைகள் மீது மிக்க இரக்கமுள்ளவர்களாகவும் அவர்களது விவகாரங்களுக்கும் தேவைகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுப்பவராகவும் இருந்தார்கள்.¹⁹²

சுகிப்புத் தன்மையும் மன்னிப்பும்

நபி ஸல்லவ்லாஹு அஸலவுரி வழுவிஹி . இயல்பில், தமக்கு தீங்கியூத்த ஓருவரை பழிவாங்கும் முயற்சியில் ஈடுபடக்கூடியவர்களாக இருக்கவில்லை. பிற்று தீங்குகளை தாங்கிக் கொண்டார்கள். தம் மீதான காபிர்களின் கொடுமைகளை தமது மன்னிப்பு இரக்கம் என்பவற்றின் மூலம் எதிர்கொண்டார்கள்.¹⁹³

இஸ்லாமிய அழைப்பின் ஆரம்பத்தில் குறைவியிடத் திருந்து கடினமான கொடுமைகளை சந்தித்திருந்த போதிலும், மக்காவை வெற்றி கொண்ட போது, அவர்கள் அனைவருக்கும் பொது மன்னிப்பு வழங்கினார்கள்.¹⁹⁴

தமது பெரிய தந்தை ஹஸ்ரத் ஹம்ஸா (ரபி) அவர்களைக் கொலை செய்த வஹ்விஷய மன்னித்தார்கள். அவ்வாறே அழைப்பான் அவாது மனைவி ஹிந்தா ஆசியோரையும் அவ்வாறே செய்தார்கள்.¹⁹⁵

ஆயினும், தமது கடினமான அன்பு, மன்னிப்பு என்பவற்றுடன், அல்லாஹுவுடைய வரையறைகளை

192. பிழார், பா.16, ப.228 - 229

193. மே.கு., பா.16, ப.264 - 265

194. காமில், பா.2, ப.252

195. மே.கு., பா. 2, ப.252

மீறுவோருடன் சட்டத்தை நடைமுறைப் படுத்துவதில் நெகிழிச்சி கூட்டியது கிடையாது. மஹ்ஸீயிய்யா கிளையைச் சேர்ந்த பாத்திமா என்ற பெண் திருடை செய்தி அறிவிக்கப் பட்ட போது, அவருடைய விடயத்தில் உஸாமா இப்புள்ளைஸ்தைய பரிந்துரையை நபியவர்கள் சிறிதும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அவர்கள் கூறினார்கள்;

‘உங்களுக்கு முன்பிருந்த சமூகத்தினர் அழிந்ததெல்லாம் தங்களில் அந்தஸ்துள்ளவர்கள் திருடனால் அவர்களை விட்டு விட்டு பல்லீனாமாளவர்கள் திருடனால் மட்டும் அவர்களுக்கு தண்டனை நிறைவேற்றுவேராராக இருந்தனமாகும். அல்லாஹுவின் மீது ஆணையாக, மஹம்மதுடைய மகள் பாத்திமா திருடியிருந்தாலும், அவருடைய கையை முஹம்மத் வெட்டியிருப்பார்.’¹⁹⁶

ஒழுங் கும் பரிசுத்தமும்

நபி ஸல்லல்லாஹு அஸலஹி வஜூவிஹி, தமது உடலும் உடையும் எப்போதும் சுத்தமாகவே இருக்கும் படியாகப் பேணிவந்தார்கள். அத்தர் வகைகளில் மிகவும் நல்லதை பூசிக் கொள்வார்கள்.¹⁹⁷ இமாம் ஸாதிக் அஸலஹிஸ் ஸலாம் குறிப்பிடுவதாவது; ‘நபி ஸல்லல்லாஹு அஸலஹி வஜூவிஹி இறுதி நேர இஷாத் தொழுகையைத் தொழுதால், வழங்குவதாக தண்ணீரையும், மிஸ்வாக்கையும் தமது தலைப்பக்கமாக எடுத்து வைக்குமாறு பணித்து விட்டு, சிறிது படுத்துக் கொள்வார்கள். பின் எழுந்து பற்றுலக்கி, வழுச் செய்து நான்கு ரகத்துகள் தொழுவார்கள். பிறகு படுத்துக் கொள்வார்கள். பின் மீண்டும் எழுந்து பற்றுலக்கி, வழுச் செய்து தொழுவார்கள். அவர்கள், தமது தூக்கத்திலிருந்து

196. இாசதுஸ் ஸரி லிசாஹி ஸஹிஹால் புஹாரி, பா.9, ப.456

197. ஸலாயில், புதிய பதிப்பு, பா.1, ப.442

198. மே.கு., பா.1, ப.443

199. ஸப்னதுல் பஹார், பா.1, ப.419

இரு நாளைக்குப் பலமுறை அவர்கள் பற்களைத் திட்டிக் கொள்வார்கள்.²⁰⁰ உணவு உட்கொள்ள முன்னும் பின்னும் இரண்டு கைகளையும் நன்கு கழுவிக் கொள்வார்கள்.²⁰¹

நபியவர்கள், கண்ணாடியில் முகம் பார்த்து, தலை சீவி தம் முகத்தை அழுகுபடுத்திக் கொள்வார்கள். சில சந்தர்ப்பங்களில், தெளிவான நீரில் முகம் பார்த்து, முக அழகை சரிப்படுத்திக் கொள்வார்கள். அவர்கள், தமது குடும்பத்தினருக்காக தம்மை அழுகுபடுத்திக் கொள்வது போன்றே, தமது தோழர்களுக்காகவும் தம்மை அழுகுபடுத்திக் கொள்வார்கள். மேலும் கூறுவார்கள்; ‘நிச்சயமாக அல்லாஹ், ஓர் அடியான் தனது சகோதரளிடம் வெளியாகிச் செல்லும் போது அதற்காக தன்னை தயார்படுத்திக் கொள்வதையும் அழுகுபடுத்திக் கொள்வதையும் மிகவும் விரும்புகின்றான்’²⁰²

பக்தியும் வணக்கமும்

நபி ஸல்லல்லாஹு அஸலஹி வஜூவிஹி தொழுகையில் கடினமான ஈடுபாடு இருந்தது. அடிஅப்தில்லாஹ் அஸலஹிஸ் ஸலாம் குறிப்பிடுவதாவது; ‘நபி ஸல்லல்லாஹு அஸலஹி வஜூவிஹி இறுதி நேர இஷாத் தொழுகையைத் தொழுதால், வழுவக்கான தண்ணீரையும், மிஸ்வாக்கையும் தமது தலைப்பக்கமாக எடுத்து வைக்குமாறு பணித்து விட்டு, சிறிது படுத்துக் கொள்வார்கள். பின் எழுந்து பற்றுலக்கி, வழுச் செய்து நான்கு ரகத்துகள் தொழுவார்கள். பிறகு படுத்துக் கொள்வார்கள். பின் மீண்டும் எழுந்து பற்றுலக்கி, வழுச் செய்து தொழுவார்கள். அவர்கள், தமது தூக்கத்திலிருந்து

200. ஸலாயில், பா.1, ப.349

201. மே.கு., பா.16, ப.472

202. மே.கு., பா.3, ப.344

எழும் ஒவ்வொரு நேரமும் பற்றுலக்கக்கூடியவர்களாக இருந்தார்கள்.²⁰³

நபியவர்கள், தமது இரு பாதங்களும் வீங்கிவிடுமளவு, அல்லாஹ்வின் முன்னிலையில் நின்று தமது பணிவையும் பக்தியையும் வெளிப்படுத்தி தொழுவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்கள்.²⁰⁴

நபியவர்கள், தம்மைச் சூழவுள்ள வானம், பூமி, குரியன், மற்றும் ஏனையவற்றை பற்றிய அதிக கவனிப்பும், அதிக சிந்தனையும் கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் அதிகமாக சிந்தித்த விடயம், சிருஷ்டிகர்த்தாவான அல்லாஹ்வின் மகத்துமாகும். அற்ப உலகின் வெளிப்பாடுகள் எவையும், அவர்களை குழப்பத்திற்குள்ளாக்காத, கவர்ச்சியை ஏற்படுத்தாத அளவு, அவர்களுடைய பற்றற்ற தன்மை மகத்தான இடம்பிடித்திருந்தது.

இயல்பில், சுருக்கமான இந்தக் கட்டுரையின் மூலம், நபிகளாரது ஒழுக்கம் பற்றிய ஆய்வை மழுமையாக மன்னைப்பெற்றபது முடியாத ஒன்றாகும். முஸ்லிம்கள், தமது மாபெரும் நபியின் செயற்பாடுகள், நடைமுறைகள் பற்றி அறிந்து, அவற்றை தம் கண்முன்னால் கொண்டு வருவதற்காகவும், தமது வாழ்வில் முன்னுதாரணமாகக் கொள்வதற்காகவும் சிறப்பும், அடிப்படைய இயல்பும், உண்மைத்தன்மையும் கொண்ட அவ்விவரணாத்திலிருந்து சில தோற்றங்களை முடியும் போதெல்லாம் உங்களுக்குத் தருகின்றோம்.

203. மே.கு., பா.1, ப.365
204. குற்றலுல் பஸர், ப.78

முஹம்மத் ஸல்லல்லாஹு அஸலஹி வஆலிஹி சிறப்பான ஓழுக்கப் பண்புகளில் பின்பற்றத் தக்கவர்களாக இருந்தார்கள்.

அல்குர் ஆன் கூறுகின்றது: 'நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் தூதரிலே உங்களுக்கு அழகிய முன்மாதிரி இருக்கின்றது'

அவர்கள் மீது ஸலாம் உண்டாவதாக, நிச்சயமாக அவர்கள் அல்லாஹ்வின் படைப்புகளில் முதன்மையானவராகவும் மிகச் சிறந்தவராகவும் இருக்கின்றார்கள். மலக்குகளுடையவும், நல்லடியார்கள், இறைவனுக்கு நெருக்கமானவர்களுடையவும் ஸலாமும் உண்டாவதாக, மேலும், வாசகர்களாகிய உங்களுடையவும் எங்களுடையவும் ஸலாமும் அவர்கள் மீது உண்டாவதாக.